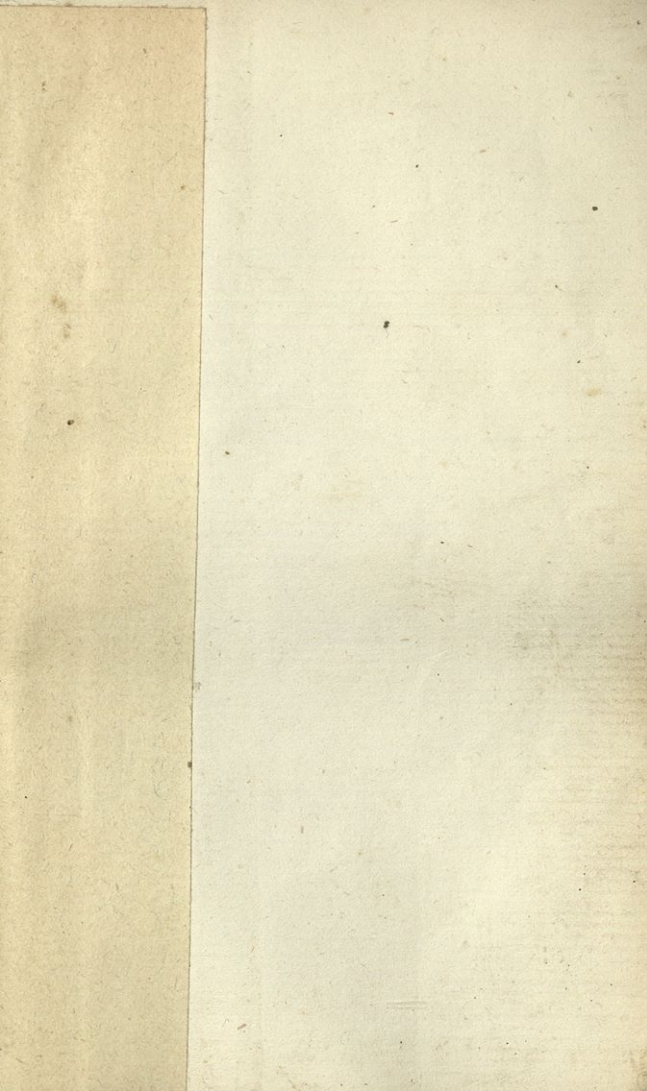
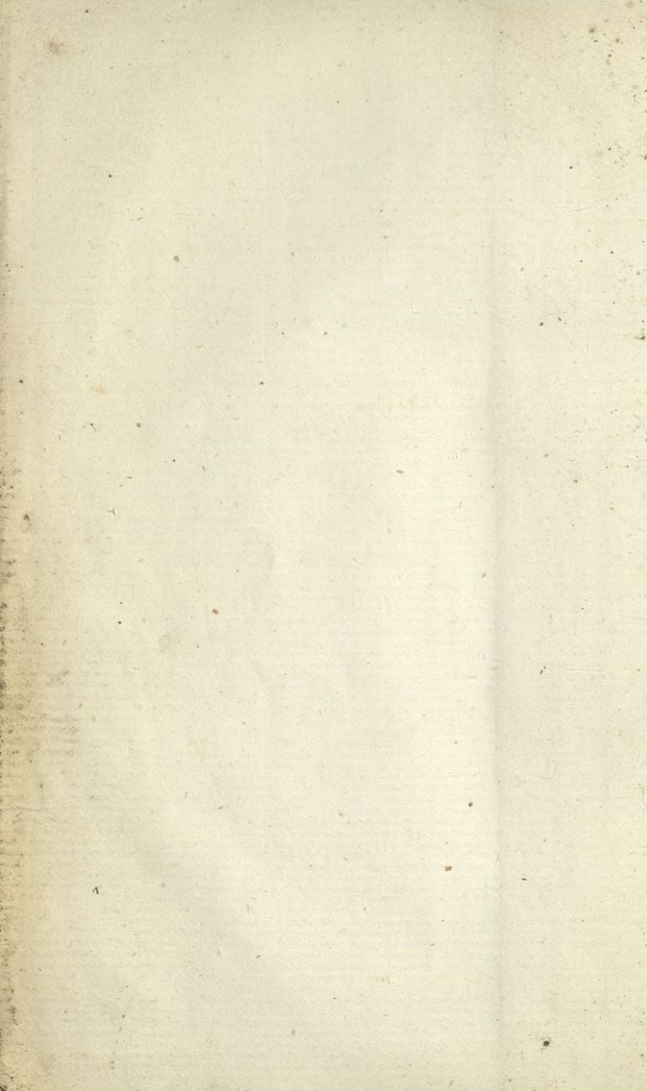

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

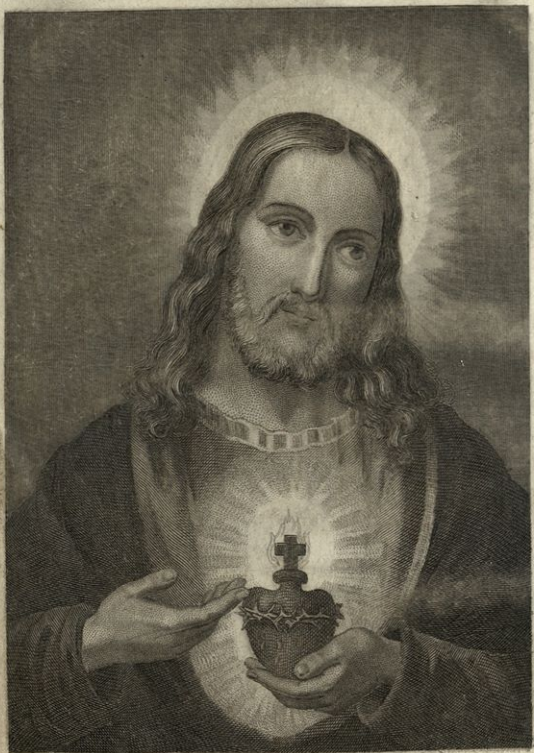
110371

Das göttliche Herz Jesu Christi.

Me Gubis?

Jan. 29.

JESUSA IN MARIJE

dvoje

LEKARNA V ŠKOFJI LOKI
Mr. Ph. OTOKAR BURDYCH

naj svetejšhi Šerze. R

Molitevne bukve

sa vse,

ki Jesufovo in Mariino Šerze poboshno zha-
stijo, in slasti sa brate in sestre téh neo-
madeshanih Šerz.

Špifala

po naj boljshih isvirkih

dva duhovna.

*S dovoljenjem visokozhastitljiviga Ljublan-
škiga Škofijstva.*

(S 3 podobami.)

V Ljubljani, 1850.

V saloshbi pri Janesu Giontinitu.

110371

LEKARNA V ŠKOFJI LOMI
NOVOSTRUSKARNO 1951

Α

110371

„Dva altarja moja dufha ta dan najde; eniga
v Kristufovim telefonu, drusiga v Devizhnim Šerzu;
na unim se daruje Šinovo mefo, na tem Devizhna
dufha.“

Šv. Avgufhtin.

„Ne vidim Matere bres Deteta, in Deteta ne
bres Matere.“

Šv. Bernard.

M.554/1952

I. Domazha poboshnost.

A. Šerze Jesufovo.

Nauk od zhefhenja Jesufoviga Šerza.

Šerzé je študenez shivljenja. Kakor is ferza zhloveka v vse njegove ude shivljenje tezhe, tako vse dušno shivljenje kristjanov v Jesufovim Šerzu svira, ker smo njegovi udje. S. Bernard pravi: „K njegovimu Šerzu pojdem, in vse bom od njega dobil, kar shelim“. —

Zhefhenje Jesufoviga Šerza pa ni nizh drusiga, kakor zhefhenje Jesufa famiga. Ko njegovo Šerze zhaštimo, si ga ne mišlimo odlozheniga od njegoviga presvetiga telefa; temuzh zhaštimo ga, kakor shivo Šerze, ki je fklenjeno s Jesufovo ofebo. Jesufa zhaštimo, in per tem zhefhenji mišlimo slasti na njegovo Šerze, ker ravno Šerze je fedesh vsih njegovih visokih zhednost; ravno Šerze je fedesh tiste neskonzhne ljubesni, s katero nas je tolikanj ljubil; in ravno zhefhenje njegoviga presvetiga Šerza

gine tudi nafhe flabo ferze, ter sbudí veliko loshe v njem ljubesin in hvaleshnost do Jesufoviga sa nafhe grehe prebodeniga Šerza, tako, de s voljnostjo vse svesto spolnimo, kar Jesuf s tim presvetim Šerzam od naf shelí. „Sa to“, pravi f. Bernard, „se nam pred ozhí stavi to zhefhenó Šerze, de si s pogledam vidnih ran nevidno rano njegove ljubesni k ferzu vsamemo, ker, kakor per ljudéh, po Kristufovih besedah, dober zhlovek is dobriga saklada svojiga ferza dobro daje; tako si moramo tudi v Jesufu misliti Šerze fedesh njegove ljubesni, fedesh vsih svetih shelj in spodbudljivih misel, vir vsih zhednost, salogo vsih milost, orodje nashiga svelizhanja, in sgled vsih ferz.“

Kdorkoli tedaj Jesufa posna in ljubi, dobro vé, de zhednost in ljubesin stanuje v ferzu. Kakó bi torej do Šerza Boshjiga, ki je sapopadek vse ljubesni in vse lepote, globokiga spofhtovanja in gorke ljubesni ne obzhutil v svojim lastnim ferzu! Kar is ferza is-haja, gre do ferza, in se sopet v ferzé poverne. Torej je refnizhno, de je zhefhenje presvetiga Jesufoviga Šerza tako staro, kakor kerfhanstvo famo, ker to zhefhenje je zhefhenje Jesufa samiga v obilnosti njegove milosti in ljubesni.

Ta studenez ljubesni se nam je na Golgati odperl; tamkej je sazhetik njegoviga

zhefhenja. Eden smed vojshakov, pravi f. Evangelist Janes (19, 34.), je s fulizo Jesufovo stran odperl. Po besedah svetih Ozhetov f. Evangelist, is posebniga name-na, ni rekel: „Mu je stran prebodel,“ ampak: „odperl.“ Š. Janes, ljubljenz Jesufov, je namrezh per sadnji vezherji na Jesufovih perlih flonel, in je globoko gledal fkrivnosti njegoviga Šerza; torej je s preudarkam rekel: En vojshak je njemu stran „odperl,“ nam pokasati, de vse, kar se je s Jesufam sgodilo, tedaj tudi to prebodenje strani, je nam v svelizhanje. Po besedah sv. Avgufhtina fo s Jesufovo „odperto“ stranjo takorekozh vrata odperte, fkosí ktere tekó fkrivnosti (Sakramenti) zerkve, bres kterih ne moremo notri k shivljenju, ktero je saréf shivljenje. Ker je tedaj Jesufova stran odperta, samoremo, fkosnjo vselej priti k njegovimu Šerzu, k studenzu vseh gnad in k fedeshu ljubeshi; de naj bi Svelizharju takó rekozh na ferze govorili, in v vseh okolifshinah shivljenja per njem pomozhi, tolashbe in polajfhanja ifkali.

Desiravno pa zhefhenje Jesufoviga prefladkiga Šerza ni novo, je vender fhe le posnejfhi zhase bilo bolj rasfhirjeno, in bolj na tanko dolezhenó. Slafti je Bog sa posnejfhi zhase prihranil vodila, po kterih

naj bi se njegovimu Šinu fkasovalo to zhefhenje. — V letu 1726 je to perjasno poboshnoft ozhitno poterdil poglavar svete zerkve. Papeshi Inozenzi XII., Klemen XI.; Inozenzi XIII., Benedikt XIII., in Benedikt XIV. so jo slo rasfhirjali; Klemen XIII. jo je s dovoljenjem laftne mafhe in duhovnih molitev svikfhal, in povsdignil v posebin zerkven prasn timer. Tudi bratovfhina je prefladkimu Šerzu v zhaft postavljena, ki je bila po papeshu Piji VI. vnovizh poterjena, in poslednjizh po Piji VII. in Leonu XII. s mnogimi odpuftki obdarovana. Po vseh zerkvah, kjer so bratovfhino tiga presvetiga Šerza napravili, in jo spofhtujejo, je obrodila lepo difhezh fad. Ifhimo tudi mi v nadlogah in teshavah tolashbe, pomozhi in polajfhanja per tim obilnim ftudenzu miloftri, de ne omagamo na trudni poti fkos dolino fols. Jefuf fam naf vabi rekozh: „Pridite k meni, ki fte s trudem in teshavami oblosheni; in jes vam jih bom polajfhal.“ Hitimo sa njim, in fklenimo se she tukej na semlji s njegovim fladkim Šerzam, de bomo v fvitlim raji, gori vifoko nad svesdami, enkrat vekomej s njim fklenjeni oftali; — gori, gori je nafhe domovanje. —

*Zhimu de zerkev zhefhenje Jesusoviga
Šerza perporozha, in kakó imenitna
je ta pobóshnost.*

Bog je perpuštil, de je poboshnost do Jesusoviga Šerza imela v sazhetku veliko nasprotnikov, in ravno s tim se je njena visoka vrednost in svetost tolikanj ozhitnišhi rasodela. Zerkveni pastirji so jo namrezh s vso ojštroštjo preiskali in na tanjko preudarili, in so se preprizhali, de to ni zhloveshko isnajdenje, ampak delo Boshjiga ufmiljenja; torej so jo poterdili, dovolili in keršhanskimu ljudstvu fkerbno perporozhevali in jo perporozhujejo.

Namen svete zerkve, ki nam to poboshnost perporozha, je letá: de bi se nafhe ferza v gorezhi ljubeshni do Jesufa vnele, de bi tolikanj svestejšhi posnemali njegove svete zhednosti, in tolikanj voljnejšhi spolnovali njegovo Boshjo voljo.

Shaloštna je refniza, de se je ljubeshin dan danafhnji v zhloveshkih ferzih ohladila. Sem ter tje fhe tlije v poboshnih ferzih; sploh pak dan na dan le gasne. In ker se drugi perpomozhki, jo sopet obuditi, merslih ferz ne primejo, nam sveta zerkev tisto fvitlo ognijšhe pred ozhi štavi, na kterim je Šerze nafhiga Jesufa v takó shivim plamenu do naf gorelo. Zerkv si mi-

fli: Šaj ta ginljiva podoba bo sbudila is-
 smertniga španja njene otroke, de bi she
 jenjali enkrat savdajati rane tistimu ljubes-
 njivimu Šerzu, ki jih je she toliko savoljo
 naš prejelo, — de bi pokoro delali, Jesufa
 posnemali, in se njegovih gnad in saflu-
 shenja vdeleshili. Namen letá je Jesuf sam
 nasnanil s besedami, ki jih je govoril svoji
 flushabnizi Marjeti Alakok: „Jes hozhem,
 de se ta obzhutna podoba moje ljubeshni
 ljudem ozhitno fkasuje, de njen pogled njih
 neobzhutne ferza omezhi, in njih mersle
 dufhe s mojo ljubeshnijo vname.“

Zheshenje Jesufoviga Šerza podpira
 zheshenje Jesufa v visókim sakramentu fve-
 tiga Refhnjiga Telefa, ker je v njim Je-
 sufovo Šerze bistno in shivo prizhijozhe.

Poboshnost do Jesufoviga fladkiga
 Šerza je 1. nar fveteshi poboshnost, ker
 ona nar fveteshi misli in obzhutljeje Jesu-
 foviga Šerza vshiga tudi v naših ferzih; —
 2. je nar stareji poboshnost zerkve, ker
 zheshenje Jesufoviga presvetiga Šerza je
 zheshenje Jesufa famiga, po katerim je gnada
 fvetiga Duha nad naš raslita, po katerim
 smo opravizheni, in dedizhi vezhniga shiv-
 ljenja. (Tit. 2, 4 — 7.); — 3. je nar per-
 pravnihi, naš k zhednosti napeljevati, sakaj
 f. pilmo naš povfodi opomina, ferze obno-
 viti (Ef. 4, 23.); to pa se veliko loshe

sgodi, zhe vidimo sgled Kristufoviga Šerza pred feboj, po katerim se to obnovljenje ima sgoditi; — 4. je nar koriftnifhi, ker ona naf pelje k famimu ftudenzu shivljenja, de samoremo v sakramentih f. pokore, in f. Refhnjiga Telefa, v katerim je to Šerze shivo prizhijozhe, vse gnade v obilnosti sajemati; — 5. je nar popolnifhi, ravno ker ona tako varno k popolnamafhi pelje, in je ftudenez vsih drusih poboshnost; sakaj Jefusovo Šerze je nefkonzhin saklad, is kteriga fo Marija Deviza in Svetniki vse gnade, zhednosti in vfaktero duhovno dobro, tedaj tudi vse poboshnosti ali andohti sajemali; — 6. je Kristufu Gospodu nar prijetnifhi; sakaj ona je ravna pot, de po sedinjenji s Jefusam Bogu flushimo v duhu in refnizi (Jan. 4, 24.); Bog pa na ferze gleda, torej mu mora ta poboshnost slo prijetna biti; — 7. je v nekim pomenu nar potrebnifhi, ker nizh bolj potrebno ni, kakor, de se s Jefusam na tanjko in popolnama fklenemo; sakaj njegovi udje fmo; to pak se mora sgoditi, zhe imamo v refnizi zheshenje do njegoviga Šerza; ker, zhe se s njegovim Šerzam fklénemo, bomo gotovo vsi s njim fklenjeni, tako, de bomo s njim eno telo in ena dufha; — 8. je pa tudi naj perferzhnifhi smed vsih poboshnost, ki fo kdej na fvetu bile, ravno savoljo

perferzhnosti, fladkoſti, in mozhi Kriftuſove ljubeshni; ſakaj ljubeshin ima v ferzu ſvoj fedesh in ſvoje prebivaliſhe.

Pravila bratovſhine preſvetiga Jeſuſoviga Œerza.

1. Nobena tih rezhi, ki ſe bodo dalje perporozhevale, takó ne veshe, de bi greſhil, kdor jih opuſti. Kdor perporozhene pobóshnosti ſpolni, ſe vdeleſhi gnad bratovſhine; kdor jih iſ ſanikarnosti opuſti, jih ni deleſhen; zhe jih pa bres ſadolſhenja, ali pa ob pravim zhaſu ſavoljo reſnizhniga ſadershka kdo ne more ſpolniti, ſamore poſneje domeſtiti, in tudi gnade ſadobi. —

2. Ob dnevih, ko ſo popolnama odpuſtki, ſe prejmeta ſakramenta ſvete pokore in preſvetiga Reſhnjiga Teleſa, in ſe moli v paſehev namen, kdor nima poſebnih molitev, nar manj 7 Ozhenafhev in Zheſhenaf. —

3. Ob dnevú, ko ſe kdo ſapiſhe, naj tudi k ſpovedi gre in ſveto Reſhnje Teló prejme, in naj ſe s vſimi brati in ſeſtrami bratovſhine v duhu ſklene. — 4. Naj praſnik preſvetiga Jeſuſoviga Œerza, ki ſe obhaja v petek po oſmini ſ. Reſhnjiga Teleſa, ſ veliko poboshnoſtjo poſvezhuje, in te le pravila vnovizh prebere in premišli. Na ta

prasn timer naj se fhe pred vezh dni perprav-
lja. — 5. Pervi petek vřaziga meřza naj
se vnovizh k poboshnosti ali andohti řpod-
budi, zhe se ne more v reřnizi, naj se řaj
duhovno obhaja; naj se Bogu daruje in
proři sa krivize, ki řo se Jefuřovimu řerzu
řgodile. — 6. Bratje in řestre te bratov-
řhine naj se pogořto v duhu řklenejo, in s
kratkimi řdihljeji Jefuřovo řerze zhařtė;
řpostavim takó-le: „O naj řvetejřhi řerze
Jefuřovo! uřmili se nař!“ Vřelej řjutrej ob
devetih in svezher ob řhtirih se řlařti per-
řporozha nařlednja molitviza, s ktero řo pa-
řesh Piji VI. řklenili odpuřtke: „O Boshje
řerze Jefuřovo! molim te, ljubim te, in
pomozhi od tebe prořim s zelo bratovřhino
sa vře nařhe řhivljenje, řlařti pa sa řmert-
no uro. Amen.“ — 7. Kdor utegne, naj
vezhkrat ob zhetertvezherih od řetih do
řheřtih „uro“ moli, se s nařhim řvelizharjem
řklene v njegovih řmertnih řeshavah na
oljřki gori, in sa řmago in rařřhirjanje
řvete vřere proři. — 8. Zhařtė naj řosebno
řerze Marije. V ta namen utegne prvi
nedeljovėzher vřaziga meřza molitve opra-
viti, ki řo odlozhene sa „neomadeshano
Mariino řerze.“ Perřporozhuje se tudi ta-le
řdihljeji: „Neomadeshano Mariino řerze,
proři sa nař!“ — 9. řlařti naj se persadeva
s zhednořtimi Jefuřoviga řerza řosnati se,

in jih pofnemati; posebno njegovo ponishnost, pohlevnost, zhiſtoſt in ljubesin. Tudi nar manjſhjih grehov in njih perloſhnoſt naj ſe varuje, in poſluſha tiho opominjevanje in navdajanje gnade Boſhje. Per vſih opravi-
lih naj ſkerbi, to in tako delati kakor je volja Boſhja; ſlaboſti, miſli in nagnjenja naj Jeſuſovimu Œerzu daruje, ſamoljubnoſt ſatira, ſvoji poglavitni ſlaboſti naſproti dela, in ſi vſak dan ſvetejſhi biti perſadeva. —

10. Naj ſe vſi bratje in ſeſtre bratovſhine trudiſo s molitvijo, obiſkovanjem ſ. Reſhnjiga Teleſa, in kakor jim navdaja Bog ki dobra miſel, nadomeſtovati ſa nehvalſhnoſt, terdoſerzhnoſt, ſanizhevanje, ofkrunovanje, preklinovanje in vſe ſhaljenje, ki ſe godi in ſe je godilo po ſedanjih in nekdanjih terdovratnih greſhnikih temu preſvetimu Œerzu v nar ſvetejſhim Sakramentu vezhne ljubesni. —

11. Poſebna ljubesin ſe jim perporozha do bratov in ſeſter bratovſhine. Naj jim v ſili pomagajo, ſanje molijo, ſlaſti ſa mertve. Torej ſo vſi povabljeni, v ta namen vſak meſez ſ. Reſhnje Teló prejeti, ali roſhnikranz moliti, ali ſaj kako drugo delo opraviti. Prav bi bilo, de bi vſi prvi petek Liſtopada ſa ſvoje mertve brate in ſeſtre ſ. Reſhnje Teló prejeli. —

12. Sadnjizh naj veliko gorezhnoſt na ſnanje dajejo, to pobošhnoſt Jeſuſoviga

Šerza rasfhiriti, in mu refnizhno zhefhenje prefkerbeti. Bukve, ki od tazih rezhi govoré, naj rasfhirjajo, njegove podobe v zhafti imajo, in sa lepoto altarjev fkerbé, ki so njegovimu fladkimu Šerzu posvezheni. Nizh jim ne bodi preteshavno, to lepo poboshnost na vse strani osnanovati, in Jesufovimu visokozhefhenimu Šerzu veliko veliko perjatlov pridobiti.

Vsakdanje opravila k Jesufovimu Šerzu.

Nauk.

Velikrat je boljshi kratko premifhljevanje kot dolge molitve, pa ne — s dosti sbranim duham. Premifhljuj tedaj, faj ob nedeljah in prasniki, zhe she ob delavnikih ne utegnesh, nekaj zhasa pred molitvijo kako fkrivnost fвете vere. Šnutka sa premifhljevanje obilno najdesh ali v Boshjih lastnostih, ali v Jesufovim shivljenji in smerti, v shivljenji svetnikov in svetniz i. t. d. Le poglej v Jesufovo Šerzé, ktero gori od ljubeshni, in hitro se bosh vnél.

K premifhljevanju pa je treh rezhi potreba: pervizh perprave, de se zhlovek sbere, svoje nagnjenja vpokoji, Bogá pomózhi prósi, refnizo, ktero si je svolil, v

spomin vsame, in pomisli, kaj ona v sebi sapopade. — Drugizh je treba premishljave, de se refniza shivo prevdari slasti od tistih strani, ki zhloveku bolj v serze segajo, in bogoljubne obzhutljeje budé, postavim: Ljubessin do Boga in blishnjiga, ponishnost, hvaleshnost, saupanje i. t. d. Ko takó premishljuješ, si podoben zhebeli, ki po roshizah medú nabira. — Tretjizh je treba she fklenitve premishljevanja, ki sapopade v sebi dve rezhi: dobre fklepe sa shivljenje, in pa perferzhno profhnjo, de bi Bog pomagal tudi v djanji spolnovati, kér nam je dobro voljo dal. — Mladina rada fhopek ali pufhelz lepih zveltiz fabo nósi. Taki fhopek si tudi ti spleti, pa is svojih dobrih fklepov, ki so nar lepshi zvetlize. Nosi ga zhes dan per sebi, in ne bodi te fram, ga drugim fkasovati, kjerkoli je lepa perloshnost kej dobriga storiti in druge k dobrimu spodbuditi, slasti k zhefhenju Jesufoviga prefladkiga Serza.

Molitev sjutrej.

V imenu † Boga Ozheta, ki me je stvaril; v imenu † Boga Šina, ki me je odreshil; v imenu † Boga svetiga Duha, ki me je posvetil.

Bodi zhefhen in hvaljen trojediní Bog, Ozhe, Šin, in sveti Duh, sa sladki pokoj te nozhí; bodi zhefhen in hvaljen, de si me s ozhetovsko fkerbljivoſtjo vſih nevarnoſt na duſhi in na teleſu obvaroval; bodi zhefhen in hvaljen, de me niſi to nozh neprevidama poklizal pred ſvojo ſodbo! Odpuſti in persaneſi mi, o dobrotljivi nebefhki Ozhe! kar ſim te vedama ali nevédama raſſhalil.

Is ljubesni do tvojiga ljubesnjiviga Šerza, moj krishani Jeſuf! terdno fklenem, ſi is vſe mozhí perſadevati, de te danaſhnji dan ne ſ miſlimi, ne ſ ſheljami, ne ſ hudimi nameni, ne ſ pregreſhnimi ali nepotrebnimi beſedami, ne ſ hudobnimi deli, ne ſ laſtnimi, ne ſ ptujimi grehi ne raſſhalim. Savolj tiga darujem tvojimu ljubesnjivimu Šerzu vſe ſvoje miſli in beſéde, dela in opravila, ſtopnje in pota, djanje in nehanje, fkerbi in britkoſti, trude in teſhave, veſelje in terpljenje. Tebi naj bo

vse k zhaſti in pa naſhim duſham v ſvelizhanje, ſlaſti pa terdovratnim greſhnikam v ſpreobernjenje, in nedolſhnim v hranjenje njih angeljske lepote. Ponovim tudi is globozhine ſerza vse, kar ſim per ſvetim kerſtu obljubil. Odpovem ſe hudizhu, vſim njegovim delam, in vſimu njegovimu napuhu. Vêrujem v tebe, praviga, ſhiviga Boga, in vse, kar nam ſveta rimſka katoliſhka zerkev ſapoveduje verovati. Po tvoji miloſti upam vezhniga ſvelizhanja deleſhen biti. Tebe ljubim is zeliga ſerza, is zeleduſhe!

Is ſhiviga ſtudenca, tvojiga preſvetiga Œerza, o moj Jeſuf! naj mi vſelej obilna pomozh tezh, de vse to ſpolnim, ſe vſiga greha varujem, in po ſvoji mozhi dobro delam; de ſkuſhnjave premagam, in ſe vſelej ravnjam po tvoji naj vikſhi in naj ſvetejſhi volji. Amen.

K Jesufovimu Šerzu.

K tebi, o ljubesnjivo Šerze mojiga Svelizharja, se povsdignem, ki si v spanji nad mano budélo, desiravno jes nisim mogel na te misliti. Is globozhine serza in is vsih mojih mozhi bodi zheseno in hvaljeno, presveto Kristusovo Šerze! Tebi se v shiv dar darujem, molim te, zhaštim te, v prah se ponisham pred tvojo neskonzhno visokostjo. — Predobrotljivo Šerze mojiga Jesusa! ne saversi mojiga sju-trenjiga sdihozanja, ki ti ga s ponishnostjo darujem. Pridi mi s svojo gnado na pomozh, in blagoslôvi letá dan s sharki svoje ljubesni, de vse moje dela isidejo tebi v zhašt in moji dushi v svelizhanje. Preobdeluj moje k hudimu nagnjeno serze po svoji sveti volji, de bom hodil po stesah tvoje krotkosti in ponishnosti, de bom po tvojim duhu delal, de moje serze ne bo po posemljiskim hrepenelo, ampak po nebeshkih dobrotah kopernelo, kjer

ti, moj Bog in Gospod! prebivash, in vse isvoljene s svojo neskonzhno lepoto rasveseljujesh. Amen.

Nekteri nauki, kakó naj se kriftjan, ki Jesufovo Šerzé ljubi, zhes dan obna-fha, kólikor mu njegove opravila in druge okolišhine perpušté, se po tih vodilih ravnati.

Bogabojezhi moshje takó-le fvéтуjejo:

Ko jutrenjo molitev smólish, vsemi bitko martro, kufhni poboshno pet Kristufovih ran, in slasti rano njegoviga Šerza. Pomudi se pri tim nekóliko, in daruj njegovimu Šerzu perve gorezhe sdihljeje svojiga ferza v jutrenji dar. Imej ferzhne shelje, mu svešto flushiti, in zeli dan v sve-tošti preshiveti. **S** tim pervim kufhevanjem mu daruj vse svoje misli, besede in opravila, in vse shelje, in to ljubestin Jesufa v duhu sapezhati s sveto kervjo njegoviga Šerza. **S** perferzhno molitevjo se navsêmi duha Jesufoviga Šerza, njegoviga blagoflova in gnade, bres ktere ne premoresh nizh; pertifni bitko martro poboshno na svoje ferze, ter prosi, de bi tvoje ferze zhes dan per vsih opraviilih le sa Jesufa bilo. —

Ako zhas imash, in shelish pot popolnamosti dosezhi, in se s Jesusam sediniti,

daruj prezej sjutrej kake pol ure premis-
ljevanju, ali snotranji molitvi, ker je pre-
misljevanje dober perpomožek, se popol-
namoſti bliſhati. Miſli ſaj kake minute zhes
poſlednje rezhi. De ſe rasmisljevanja bolj
varujeſh, ti ſamore v pomozh biti kaka
ſveta podoba, ſlaſti podoba Jeſuſoviga Œerza,
ali britka martra. Pogleduj na njo, in uzhi
ſe poterpljenja in krotkoſti v teshavah; ſa-
kaj britkoſti, ako jih voljno is ljubezni do
Jeſuſa prenaſhamo, nam perdobé bogaſtvo
njegoviga Œerza. Tako ſe okovari k vojski
ſa Jeſuſa zhes dan, in ſtóri terdni fklep,
rajſhi umreti, kakor proſtovoljno, tudi v nar-
manjſhi rezhi, greſhiti. Vsdigni ſe k vojski
ſoper ſvoje navadne grehe in pomote, ſlaſti
ſoper tiſto, ki je naj nevarniſhi, in v kateri
ſe naj vezhkrat pregreſhiſh, jo torej naj
bolj ſhelih premagati. Terdno ſkleni, Boga
vſelej pred ozhmí imeti, ſe mu vſako uro
darovati, ſ pogledam proti nébu ſe ſ nje-
govim Œerzam, in ſ njegovo ſveto voljo
ſkleniti. Ob kratkim: Œtóri fklep, takó ſhi-
veti, kakor ko bi bil reſ ſadnji dan tvojiga
ſhivljenja, in kakor de bi ſhe le danſ ſa-
zhél flushiti. Œpomni ſe, kakó te Goſpod
Jeſuf, Marija, in angelji gledajo, ali ſpol-
nujeſh ſvoje dobre fklepe.

Œtóri fklep, de boſh dolſhnoſti ſtanú
na tanjko ſpolnoval, ker takó ſpolnujeſh

voljo Boshjo, in Jesufovimu Šerzu streshesh. Vse pa štóri v Boshjo zhaft, v zhaft Jesusa in Marije Devize. Sjutrenjo molitev fkleni s tó-le sheljó in zhefhenjem: „Vse naj bo v povikshanje zhaftí Boshje s Jesufovím, in Mariínim svetím Šerzam!“

Po jutrenji molitvi, ako utegnesh, pojdi k sv. mashi; ker per sveti mashi se daruje presveto Jesufovo Šerzé v spravni dar sa nashe grehe na oltarji. Tukej je to presveto Šerze v refnizi prizhijozhe, in ga samoresh ne kakor v podobi, ampak v refnizi moliti. Zhe je mozh, persadevaj si vsak dan sveto masho flishati. Zhe se pa ne more sgoditi, fkleni se v duhu s masnikam, ko flishish k mashi svoniti in posvanjati. Špomni se slasti per povsdigovanji, kako ravno tazhaf presveto Jesufovo Šerze sa-te milost in usmiljenje per Bogu profi. Bodi delaven, rad v tihi samóti, kakor fkrit v Kristufovím Šerzu. De bosh tudi spolnoval, kar si fkenil, morash nad svojimi obzhutljeji in nagnjenjem vedno zhuti, in vse nespodobne shelje prezej v sazhetku satreti; sakaj hudó bo, zhe jim pustish na dan priti.

Špomni se, de greh, zhe se tudi fladak sdi, sapusti britkost v tvoji dushi; premaganje pa, kolikor teshji je, s toliko vezhi fladkostjo napolnuje tvojo dusho zhes

dan in prihodnji zhaſ. — Ne sadershuj ſe radovoljno v prasnih poſvetnih miſlih, in vári ſe nepotrebnih in nezhimernih pogovorov, kateri ſo Boſhjemu duhu naſprot, in v tvojim ſerzu pobošnóſt uduſhé. Ako ſe te zheſ dan kaka otóſhnoſt lóti, ali te ſhalóſt ſamersa, ſopernóſt opade: ſpomni ſe, koliko britkóſt je Jeſuſovo Šerzé imelo, in koliko terpljenja ſi ti ſafluſhil, de boſh vſe to ſamogel voljó preneſti. Le majhno je vſe terpljenje na ſemlji proti vezhnimu terpljenju. V teshavah miſli, de ſe tukej na ſemlji vizafh, zhe jih poterpeſhljivo prenaſhaſh. Še boſh tukej ſvizal, boſh préd v nebéſa perſhel, ſi pridobiſh veliko ſafluſhenja, in Kriſtuſovimu Šerzu po volji delaſh. — Ako te neſpodobne miſli nadlegovajo in v greh vabijo, pa ſopet iſhi pomožhi per tim preſvetim Šerzu. V vſih rezhéh, ki ſe ti zheſ dan nakljuzhijo, naj bo Jeſuſovo Šerzé tvoje pribeſhalifhe. Špomni ſe hitro poterpeſhljiviga Jeſuſa, ako te ljudjé preganjajo, opravljajo, ſanizhujejo. Naglo odpuſti jim, ki te ſhalijo, ſtori jim dobro, in móli ſanje iſ ljubefni do Jeſuſa.

Švoje ſerzé vezhkrat zheſ dan k Bogu povſdiguj, poſhiljaj k njemu ſvete ſhelje, in gorezhe ſdihljeje, kakorſhne bo ſveti Duh v tvojim ſerzu vnémal. Tako dela tudi Jeſuſovo Šerze, ki neprenéhama vſe gori

v plamenu nesapopadljive ljubesni, in ta plamen nozh in dan s oltarja, na katerim se hrani, kakor ognjene pŕhize puhti proti nebesam gori k vezhnimu Ozhetu. Kjer koli stojish ali hodish, oberni se rad proti tistimu kraju, kjer je nar blishe Sakrament ſvetiga Reſhnjiga Teleſa na oltarji hranjen. V tim Sakramentu je Jeſuf tolikrat ſapušhen; obišhi ga torej, ako utegneſh, tudi popoldan. Ako ne moreſh tiga teléſno ſtoriti; ſtori v miſlih. Smôli ondi obiškovanje ſv. Alfonsa Ligvorja, ali pa druge molitve, ki jih v tih bukvah najdeſh. Beri tudi ſizer zhes dan, ako utegneſh, kako zhetert ali pol ure is duhovnih bukev, ſhivljenja Œvetnikov, ali pa is drusih.

Môli, zhe ſamoreſh, vſak dan ſveti roſhnikranz, ali litanije Matere Boſhje. Vſe to bo ljubesin do Boga in nar ſvetejſhiga Œerza v tebi bolj in bolj vnémalo, in tvoje ſhivljenje na ſemlji poſvetilo in povelizhalo; ſakaj ſhivljenje Jeſuſovih iſvoljenih je ljubesin. Ta oginj ljubesni je Jeſuf na ſvet pernêſel, de bi ſe tudi naſhe ſerza od njega vnêle, in gorêle v gorezhnoſti do vſih kerſhanſkih zhednoſt. Ako tedaj to Œerze, ki je ſvetilo vſih popolnamoſt, zeli dan pred ozhmî imafh, in ſi persadevaſh, mu v vſih rezhêh podoben biti; o kako obilnih gnád, koliko ſafluſhenja in nebeſhkih flad-

kóft bofh dan na dan deleshen, koliko grefh-
nikam bofh s svojo snotranjo molitevjo
pomagal k fpreobrnjenju, koliko dušham
is viz! kako mirno bofh enkrat svojedni fkle-
nil, zhe jih bofh tako preshivel na semlji!

Sdihljeji

k presvetimu Jesufovimu Šerzu.

(Švetiga Alfonsa M. Ligvorja.)

O Jesuf, moja ljubestin! savoljo
tvojiga presvetiga Šerza te prosim,
daj, de te zhes vse ljubim, in v tvoji
ljubesni rastem neprenehama. — O
Jesuf! ti si moj svetovavez: kako sve-
lizhavno je, tebe poslušhati, in se
po tvojim Boshjim navdájANJI ravnáti;
daj, de se is tvojiga nar svetejšhiga
shivljenja uzhim, kaj je tebi nar bolj
ljubo, in taisto sveštó spolnujem. —
O Jesuf! nar vezhi veselje mojiga
Šerza, edino v tvojim Šerzu najdem
isvelizhanje; ne perpušti, de bi jes
kedáj veselja ifkal sunej tebe.

O Jesuf! ti moj nar vezhi in nar

bogatejšhi dél v nebesh in na semlji. Kaj samorem she vezh imeti, in kaj mi samore manjkati, zhe tebe imam! Po tvojim presvetim Šerzu k tebi hrepnim; ne perpušti, ne perpušti, de bi te kedaj vezh sgubil!

O Jesuf, ti sam si moja zhašt, in moja visokost! Le s tim se bom hvallil, biti flushabnik tvojíga presvetiga Šerza! O dodéli mi po ravno tistim Šerzu, de sanizhujem vso nezhimerno posvetno zhašt!

O Jesuf, edino svelizhanje moje dushe! od tebe samiga perzhakujem sdravja in shivljenja; odreshi me po tvojim presvetim Šerzu od vsih dušnih bolesen in slabóšt.

O Jesuf, moja neismerna dobrota, kedáj te bom she imel popolnoma in vekomej! Te frezhe upam in perzhakujem od nesapopadljive ljubesni tvojiga Boshjiga Šerza!

O Jesuf, edina pot v nebesa, shivljenje moje dushe! v tvojim presvetim Šerzu shelim shivéti in umreti. Nav-

dajaj me neprenehama s svojim svetim duham, in s njegovimi prezhudnimi in svetimi gnadami. Amen.

Svezhéno opravilo.

Predinj pozhivat gresih, pomisli, kako si zhes dan spolnoval svoje dobre fklepe, ki si jih bil sjutrej storil. Ali si bil framo-shljiv feboj in s drugimi? Ši bil krotak, poterpeshljiv, pokoren? Še nisi s jesikam pregreshil soper svojiga blishnjiga? Ši povsdignil kterikrat zhes dan svoje ferze k Bogu, svojimu stvarniku? k presvetimu Šerzu svojiga dobrotljiviga Svelizharja? in tako dalje.

Molitev.

O Jésuf, luzh svetá! posvétí v moje ferze s svojo vezhno svitlostjo; ras-svétli nozhne tame, ktere v njim prebivajo, s luzhjo svete vére, de te bomo s ozhetam in svetim Duham v tvoji svitlosti gledali, in s svetim straham molili.

Sahvaljen bodi, o Bog, moj pre-dobrotljivi stvarnik! sa ta dan, in sa

vse dni mojiga shivljenja, ki si jih dal frezhno preshiveti. Sahvaljen bodi sa vse dobrote in milosti, ki si mi jih vsako minuto zhes dan skasoval! Ohranil si me; varoval si me s svojo mogožno rokó, in tvoja sveta previdnost mi je preskerbela vse potrebno sa dusho in sa teló. Sahvaljen bodi tudi sa vse milosti, ki si jih danashnji dan skasal mojim duhovnim in telesnim dobrotnikom; ki si jih skasal svojim isvoljenim in pa vsem ljudém! Obudi v naslih serzih tako hvaleshnost, kakorhina se spodobi zhloveshkim otrokam imeti do tebe, neskonzhno dobrotljiviga Ozheta, zhigar usmiljenje nima mére, in zhigar radodarna roka nikogar ne odlozhuje.

Pôshlji v moje serzé en shark svoje dobrotne luzhi, de rasvetljen sposnam, v zhim sim te shalil danashnji dan; le-tá naj ogreje in omezhi moje serzé, de shivo obzhutim, kolika nehvaleshnost je, tvojim svetim namenam nasproti delati, in tvojim

sapovedim nepokoren biti. (Pomislí sdaj nekoliko, kako si dan dopernefel, in v zhim si se kej pregresshil?) — Odpusti mi, o dobrotljivi stvarnik, savoljo svoje neskonzhne milosti, vse grehe, s kterimi sim tebe, vfigamogozhniga, sopet ta dan rasshalil! Šposnam, de je moje serze bilo prenesvésto, in se je tvojim svetim navdajanjem vezhkrat vstavljalo; slaba je bila moja gorezhnost, in mlazhnost v tvoji sveti flushbi me je omagovala. S mislimi, s besedami, s djanjem sim te shalil. Zhe bosh po nashih grehih s nami delal, o Bog, kdo bo pred teboj obstal!

Sa to v shalosti šposnam svoje grehe, in te prosim, ne odrezi mi svojiga usmiljenja! V globozhino mojiga serza ti vidish, daj, de se v njim tako terdin sklep poboljšhanju obudi, de te ref ne bom vezh shalil! V sadostenje sa moje grehe ti darujem, o nebeski Ozhe! ljubesen, svestôbo, pokorshino, ponishnost, pohlevnost in vse zhednosti Šerza Jesusa, tvojiga

edinorojeniga Šina, zhaſtitljive Marije Devize in vſih Švetnikov, kateri te v tvojim vezhnim kraljeſtvu hvalijo.

Tebi, o moj Bog! darujem ta nozhni pôkoj, in ga ſklenem s tiſtim nozhnim pozhitkam, ki ga je moj viſlokozheſheni Svelizhar ob ſvojim zhaſuna ſemlji vſhival, njegovo preſveto Šerze pa je neprenéhama zhulo in k tebi puhtélo. Zhaſté in hvalijo naj te tazhaſ vſi prebivavzi nebeshkiga Jerusalema, in s njimi v enoglaſji vſak trenutek, kolikorkrat moje ſerzé udari. Tvoj ſim, o Goſpod! kedar zhujem; tvoj, kedar ſpim; tvoj v ſhivljenji, in v ſmerti! Varovaj me, o Bog, pod ſvojimi perutimi, in brani, de me ſalesovanje ſovraſhnika ne poſhkoduje! Tvoj ſveti angelj mi ſtoj na ſtrani, in tvoj nebeshki blagoſlov naj vedno bo nad mano. Po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Sdihljeji k Jesufovimu Šerzu.

O prefladko Jesufovo Šerze, moja vezhna ljubesen! ti bodi to nozh moje pozhivalishe. Dovôli, de moja dusha gre notri v prezhudno pokojishe, v katerim je nekdej pozhival sveti Janes, tvoj ljubesnjeni uzhenetz. Ta zhas, ko bodo telesni pozhutki spali, naj ona tukej v tvoji ljubesni zhuje, in tvoje vélizhasstvo premishluje. V tim pokoji bom spal, in pozhival, de bo moje spanje s tvojim nekdanjim spanjem na svetu — sklenjeno, zhisto in sveto, in pred Bogam saflushno in prijetno. Ohrani me milostljivo v svojim svetim spominu, o moj Jesuf! tazhas, ko spim, desiravno jes na tebe ne morem misliti; ti ki si se s milostljivo ljubesnijo mene spomnil, predinj sim jes samogel na te misliti, de se v svetim veselji ob jutrenjim dnevu sbudim, in ti vnovizh s svestim serzam flushim. Amen.

K prezhisti Marii Devizi in Svetnikam Boshjim.

O Mati svete zhistosti! varovaj moje spanje, in s svojo materno ljubesnijo zhuj nad mojo dusho in telesam, de mi nobena nezhistá misel dushe ne omadesha, sa ktero je ljubesnjivi tvoj Šin svojo drago kri prelil!

Šveti angelj Boshji! stoj mi ob desnizi, de se ne predersne poglavar tamè se k meni perblishati, in de mi ne shkoduje otròk hudòbe!

Švetniki in Isvoljeni Boshji! profite sa me, de naj mi bo milostljiv usmiljeni Bog, naj posabi mojih hudobij, ter me pod svojo obrambo varuje, dokler ne sGINE senza, in se sasná vezhni dan, de bom v kraljestvu vezhne zhašti Boshje usmiljenje vekomej prepéval! Amen.

Šklep.

Dodéli, o usmiljeni Bog! savoljo svojiga svetiga Iména, všim bolnim

in nadlošnim, vſim popotnim in ſhaloſtnim — mir in polajſhanje; daruj duſham naſhjih bratov, ki ſo v Goſpodu ſaſpali, vezhni pokoj. Po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Jes pa grem pozhivat v Iménu naſhiga Goſpoda Jeſuſa Kriſtuſa, kateri me je s ſvojo predrago kervijo odreſhil. On naj me blagoſlovi, vodi, in vlada, ter perpelje po tem ſhivljenji v vezhni pôkoj! Amen.

V tvoje roke, o Goſpod! ſrozhim ſvojo duſho! Ti ſi me odreſhil, o uſmiljeni Bog!

Jeſuſ Naſarenzhan, judovski kralj! obvari me nagle in neprevi-dene ſmert!

Šveti Bog, ſveti mogozhni Bog, ſveti neumerljivi Bog! uſmili ſe naſ! Amen.

B. Şerze Mariino.

Nauk od zhefhenja Mariiniga Şerza.

Nobeno ferze, piſhe imenitni duhovni uzhenik Şinzel, ni bilo Jeſusovimu Şerzu bolj vdano, nobeno s njim tako terdno fkle-njeno, in mu tolikanj podobno, kakor Şerze Marije. Sa to tudi ni bilo ferza na ſemlji tako obilnih miloſt, tako viſokiga v zhed-noſtih, tako neismerjeniga v ljubesni, po-blevnoſti in ponishnoſti, kakor je bilo Şerze Marije. Kdor koli Şerze Jeſusovo v reſnizi moli, ſe bo tudi vnél ſa zhefhenje Şerza njegove preſvete Matere. Ni ga ferza v nebeſih ſa Şerzam Jeſusovim zhaſtitljivſhiga od Şerza neomadeſhane njegove Matere; to-rej ſa Jeſusovim Şerzam Şerze Marije ſa-fluſhi vſo naſho ljubesin in zhefhenje. Şv. Bernard pravi: „Ne vidim Matere bres De-teta, in Deteta ne bres Matere“.

„Kdor ljubi Jeſufa, tudi njegovo Ma-ter ljubi, in kdor Mater ljubi, ljubi tudi Je-ſufa“. To je bil pregovor svelizhane Ar-mele, in to terdijo vſi bogabojezhni kriftjanje. Prav in ſpodobno je tedaj, de tudi Mariino Şerze zhaſtimo. To Şerze je nedolſhno,

zhisto vſiga greha, s vſimi zhednoſtimi oſá-
liſhano, in vſe plamezhe v ljubesni Boshji;
je Šerze naſhe Matere, ki naſ perſerzhno
ljubi, in ſhelí od naſ biti ljubljeno; Šerze
naſhe Matere, ktera je vſe naſhe prijaſnoſti
in ljubesni vredna. S zheſhenjem, ki ga
Maternimu Šerzu dajemo, zhaſtimò tudi Ši-
novu Šerze, ker „vſa zhaſt, ki jo Materi
dajemo, je Šinova,“ pravi ſv. Bernard.
Pobošnoſt do Mariiniga Šerza je nar bolj-
ſhi pomozhek, v pobošnoſti do Jeſuſoviga
Šerza raſti; ſkosi Materno Šerze bomo
perſhli do Šinoviga Šerza. „Milofti bomo
iſkali, in po Marii je bomo iſkali,“ pravi
ſv. Bernard. Od todi is-haja, de, kjerkoli
ſo jéli Jeſuſovo Šerze zhaſtiti, ſo tudi Ma-
riinimu Šerzu poſebno zhaſt ſkaſovali. —

Ko je Jeſuſ Kriftuſ na krishi v ſilnih
bolezhinah umiral in umerl, je Bogu Ozhetu
nar vezhi dar perneſel ſa zhloveſhki rod;
tudi Marija je takrat v neismernih britko-
ſtih Bogu nar vezhi dar darovala: „shiv-
ljenje ſvojiga Boshjiga Šina mu je daro-
vala.“ Torej pravi ſveti Avguſhtin: „Dva
oltarja moja duſha ta dan najde; eniga v
Kriftuſovim teleſu, druſiga v Devizhnim
Šerzu; na unim ſe daruje meſó Šina, na
tim duſha Devize.“ Per tim darovanji naſ
je Jeſuſ Marii, ſvoji Materi, otroke iſrozhil;
od tiſtihmal ſmo njeni, in upamo, po nji vſe

dosezhi, kar nam je k svelizhanju potrebniga. Od todi is-haja, de se Marija od nekdej v katoliški zerkvi tolikanj perferzhno zhaſti. Šveti Ziril, Aleksandrijski patrijarh, ki je v letu 444 po Kristuſovim rojſtvu umerl, od Mariiniga zheſhenja tako-le piſhe: „Bodi od mene zheſhena, Marija, Mati mojiga Boga, zhaſtitljiva bramba zeliga kerſhanſtva! ſvetilniza, ki nikdar ne ugafne; leſkajozha ſvesda reſnize in praviga nauka! Bodi od mene zheſhena, Marija! ti, ki ſi v ſvojim zhiſtim deviſhkim teleſu Neſkonzhniga, Neſapopadljiviga noſila; ti, po kateri edini je preſveti Trojizi prava zhaſt in molitev perſhla; po kateri dragi kriſh Odreſhenja po zelim ſvetu flovi; po kateri nebefa velizhaſtvujejo, ſe angelji veſelé; ſe lize ſemlje obnovi; peklenſki duhovi ſtrepetajo; ſkuſhnjavez pobegne; ſe greſhni Adamov rod ſopet k nebefam povſdigne, in Šolnze pravize in reſnize nad grobovi malikovanja vnovizh is-haja! Bodi mi zheſhena, Marija! po kateri ſe véni kerſta vdeleſhujejo, in s oljem veſelja pomasujejo! Bodi mi zheſhena, Marija! po kateri je edini Boſhji Šin, prava in edina luzh ſvetá, tiſte raſſvetlil, ki ſedé v ſmertni ſenzi! Kdo ſamore tebe, o neisrezhena, ſveta Deviza! kdo te ſamore ſpodobno hvaliti!“ — Is tiga vidimo, kako perferzhno ſo prezej prvi kriſtjanje

Marijo zhaftili, in koliko saupanje fo do njene profhnje imeli. Ne fama od febe dati, ampak s svojo mogozhno profhnjo per Bogu nam samore ona vse gnade dofezhi, ki fo potrebne, poboshno in po Boshji volji shiveti; njeno Šerze je tozhilo, po katerim vse te gnade k nam tekó. Ne tavshente, ampak milijone katolifhkih kristjanov vsake starosti, stanu in spola se je sa tiga del slasti dan-današnji presvetimu Mariinimu Šerzu popolnoma isrozhilo, de bi po mogozhni profhnji tiga svetige Šerza svelizhanje dosegli. To zefhenje fo tudi ranjki papesh Gregori XVI. v svojim pismu do vodja bratovshine v Parisu v letu 1838 ozhitno rasodeli, in rekli, de jim nizh tako per ferzu ni, kakor, kolikor se le more, frezho kerfhanfkih vernih svifhati in zheshenje devifhke Matere Boshje rasfhiriti, ktera, kraljiza Bogu ob defnizi ftoje, v slatim oblazhilu in pifani napravi, vse od njega samore dofezhi, in ktera je prava bramba katolifhke zerkve, in nafhe nar svestejshi upanje.

Zheshenje presvetiga Mariiniga Šerza je tedaj od zerkve poterjeno. Šveta zerkev je s tim poterjenjem le to na snanje dala, kar je Bog sam s nefhteovilnimi zhudeshi sprizhal, ki se vedno na profhnjo tiga mo-

gozhniga Šerza godé, de mu je namrežh to zhefhenje ljubo in prijetno.

Ako tedaj shelish to sveto in neomadeshano Šerze zhaštiti, in se s njegovo profhnjo per Bogu svelizhati; persadevaj si, temu studenzu vsih zhednost, vse lepote in fladkoſti, temu sakladu vsih miloſt Boshjih s sveſto ljubesnijo ſtanovitno vdanimu biti. To boſh pa s tim pokasal, ako se v vsih okolishinah shivljenja po njenim shivljenji ravnášh, ako si persadevaſh, ji slaſti v ſveti zhiſtoſti, in krotki ponishnoſti vedno podoben biti, in per nji v ta namen pomozhi iſheſh.

Ko Mariino Šerze zhaſtiſh, ne miſli ſi ſamo teleſniga ferza, ampak miſli ſi slaſti njeno duhovno Šerze, to je, poſtavi ſi pred ozhí vse njeno shivljenje, njene ſvete miſli in ſhelje, njene nebeſhke ſamiſhljenja in obzhutenja, njeno gorezhe hrepenenje po Bogu, njeno ljubesen do Boga in bliſhnjiga, ki je bres mére, njene ſvile zhednoſti, in persadevaj ſi, jo v vſim poſnémati. Kdor ſgled Mariiniga lepiga shivljenja pred ozhmí ima, in ſe v reſnizi trudi, po njim shiveti, ſe v britkoſtih in ſkuſhnjavah, zhe per nji pomozhi iſhe, preprizha, kako reſnizhno je, kar ſv. Bernard od Marije piſhe: „Še nikdar ni bilo ſliſhati, de bi kateri ſmed tiſtih od tebe ſapufhen bil, ki ſo pod tvojo

obrambo pribeshali, tebe pomozhi profili, in se tvoji profhnji per Bogu isrozhili.“

*Sazhetek in prezhudno rasfhirjanje
bratovshine zhistiga in neoma-
deshaniga Mariiniga Šerza.*

She 1668. léta je rimfka zérkev o-zhitne poboshnosti ali andohti k Mariinimu neomadeshanimu Šerzu dovolila, in bilo je do 1743. léta v katolifhki zerkvi fhtiri in o-femdefet bratovshin Mariiniga presvetiga Šerza. Šzhafama, posebno ob zhasu hudih vojská je hudobija možnó gospodarila, in te poboshnosti in bratovshine so opefhale. Pred nekaj zhasam pa se je zhasť do Marije „Matere lepe ljubesni“ sopet jéla možnó rasfhirjati, in kolikor bolj se hudo-bija fhopíri in kofhati nad všim, kar je Je-susoviga in Mariiniga, toliko bolj se od druge strani v bogabojezhnih ferzih vnéma in gorí zhistá ljubesin do Jesusoviga in Ma-riiniga Šerza. Sazhélo se je to zheshenje tako-le:

V fredí Parisa, poglavitniga franzo-sovfkiga mésta, je farna zerkév Marije Devize premagavke. Ta fara je v tistim oddelku mesta, kjer so fkorej vši prebivavzi v nagnjusni posheljivosti shivéli, in le po dobizhku hrepenéli; bili so vši persténi in

meséni; sveta véra jim ni bila mar, fhe sanizhevali fo s merslim ferzam njene svete fhege in opravila. Bila je fkorej prasna zerkev Marije Devize ob nar vezhih prasniki, in svete sakramente fo bili tako opustili, de jih fhe na smertni postelji niso marali prejemati. Viditi je bilo, de sveta véra v njih ferzih ni bila opefhala, ampak fzélama ugafnila. Pobóshni in bogabojézhi pastir sgubljenih ovzhiz tiftiga kraja ni najdel drusiga pribeshalifha, kakor svojo filno shaloft usmiljenimu Svelizharju potoshiti, in svoje teshko ferze pred njegovo neomadeshano Materjo isлити.

Tretjiga grudna v 1836. letu je sveto mafho na tiftim altarji Marije Devize Bogu daroval, ki je od tiftihmal posvezhen zhefhenju njeniga neomadeshaniga Šerza. V spomiu mu je perfhlo, kako bres Boshjiga strahú njegovi farmani shivé, in britka shaloft mu je objémala ferzé. Globoko v duhu ga je bolelo, ker je vidil, de je trud in delo fkosi pet lét vse sgubljeno. V tih teshavañ med sveto mafho ga neprevidama obide misel, de naj svojo faro presvetimu in neomadeshanimu Šerzu Marije Devize perporozhí, de bo pomagal takó greschnikam k pokóri. Ta misel ga je v molitvi motila in motila, in shelel je, se je snebiti; pa kolikorkrat jo je odpravil, se je vnovizh po-

vernila — zelo do sanktusa. Sdaj pa je Boga ponishno poprofil, de naj ga réshi ptujih misel, ker bo opravljal tólikanj sveto opravilo; — in Bog ga je uflifhal. Pa kakor je odmasheval, se je poprejnja misel s toliko mozhjó vernila, de se je dóbri postirva-njo vdal, ker si je mislil: „Taka pobóshnost k preblasheni Marii Devizi bi utegnila vender le dobre nafledke imeti, — bom poskufil.“

Enajstiga grudna, bila je tretja adventna nedelja, osnani ta duhoven pred véliko masho, de bo svezhér ob sedmih v farni zerkvi nekako opravilo s namenam, de bi po profhnji Mariiniga Šerza od usmiljeniga Boga spreobernjenje gresnikov sprofili. Kakó frezhen je snidek tiga sazhetka bil, bogabojezhi duhoven takó-le perpoveduje: „Strah, nepokoj, in le malo upanja se je zeli dan v mojim ferzu mefhalo: po tem foditi, kólikor je bilo ljudi per véliki mashi, sim si mislil, jih bo svezhér komej sheftdeset, ali sedemdeset; ali ná! — ob sedmih sim nafhel v zerkvi fhtiri sto do pét sto ljudi. Vidil sim jih toliko v zerkev priti le ob vélikih prasniki, o Boshizhi in o Veliki nozhi, sizer ne toliko, in slasti ne toliko mósh. Kaj jih je koli sem pergnalo? Vezhi del she niso vedili, kaj se je bilo sgodilo; zerkev so ob tako nenavad-

nim zhasu odperto nafhli, in fo va-njo prifhli.

Opravilo se je s vezhernizami Matere Boshje sazhélo. Ljudje fo bili fizer mirni, vender tako mersloferzhni, de niso vedili, zhimu fo v zerkvi. Po vezhernizah je bil v kratkim nauku namen tiga opravila rasodet in rasloshen, ki fo ga prizhijozhi sheljno poslufhali. Kakó jim je ta nauk v ferze fégel, se je per molitvah pred sheg-nam pokasalo, ker fo jih vsi sa mafhnikam molili. Per lavretanfskih litanijah se je bila gorezhnost fhe bolj vnéla, de fo besede: „pribeshalishe grefhnikov!“ fami od sebe trikrat ponovili; tako tudi besede: „sanefi nam, o Gospod!“ — To duhovna, ki je pred fvetim Refhnjim Telefam klezhal, možno v ferze gine; tajati se mu ferzé sazhne; povsdigne ozhi k Mariini podobi in rezhe: O moja ljuba mati! ti flifhifh, s kakofhno ljubesnijo in saupanjem k tebi klizhejo; ti bosh fáj té uboge grefhnike refhila, kateri te fvoje pribeshalishe imenujejo. O Marija! fprejmi to poboshno saveso, in v snamnje tiga sprofi, de se ta, in ta J. fpreoberne; jutri pojdem k njemu v tvojim iménu.“

J₂ je bil star mosh, visoke posvetne zhaftí, pa flabe vere od mladih nóg. Bil je she zhes ofemdeset lét star, flép in bo-

lan, pa od duhovna nizh ni hotel flifhati. Defetkrat se mu je she ravno ta duhoven ponujal, pa nobenkrat ni bil sprejêt. Dva-najstiga grudna — bilo je she po tistih vezhernizah — se pastir vnovizh k njemu pofkusi, in sopet ga hozhejo odpraviti, on pa se ni dal odverniti, in je bil po tem ref peljan k bolniku. Ko se je bil s njim nekoliko perjasno pomênit, bolnik rezhe: „Gospod fajmoshter, prosim, dajte mi fveti shengen!“ Ko sim mu to sheljô spolnil — pripoveduje ta duhoven — mi on rezhe: „„O kako dobro mi dé vafhe obifkanje: viditi vaf ne morem, pa vafho prizhijozhnost zhutim; odkar fte per meni, zhutim mir, pokoj in veselje, kakorfhniga fhe nisim imel.““ Viditi, de je tako omezhen, duhovnu ni bilo vezh teshko, ga napraviti, de se je spovedal, in fвете sakramente prejél. Veliko milost je Bog temu spokorniku delil, on pa je vse dobro obernil. Shivel je fhe fhtiri mesze; je bil ves vdan v Boshjo fвето voljo, je Boga perferzhno ljubil, in vsak dan v njegovo zhaft obernil.

Špreobernjenje tolikanj terdovratniga grefhnika, ki je vezh let bres fвете vére v flepoti shivel, je duhovnu vfo malosferzhnost odvselo; terdno je saupal, de je njegovo djanje in prisadevanje Bogu prijetno, in de mu bo v tim ték in frezho dal. Na-

ménil si je bil namrezh napraviti bratovshino k zhašti „presvetiga neomadeshaniga Šerza Marije Devize;“ postave je bil še spisal, in Pariski veliki škof so jih 22. Švezhana poterdili, in vanjo sapisovati dovolili. Kmalo se je v tisti fari vse spremenilo; ljudje so sazheli lepši shiveti, v cerkev pridno hoditi, pogosto prejemati svete sakramente, in od tistiga zhasa se je verstilo prezhudno spreobrnjenje sa spreobrnjenjem. Is prejemanja sakramentov o Veliki nozhi se vidi, kako vse drugazhi so bili sazheli ljudje shiveti. Smed 26000 do 27000 prebivavzov tiste fare — de se Bogu usmili! — jih ni bilo vezh kakor sedemsto in dvajset o Veliki nozhi v letu 1835 per svetim obhajilu. Tako je bila opehala sveta véra! V letu 1838 pa jih je prejelo še dvanajst tavshent velikonozhno sveto obhajilo. In bilo je sanaprej zhedalje bolje; veliko sarashenih gresnikov se je spreobrnilo, in rasodevala se je prezhudna gnada Gospodova, in velika mozh presvetiga Šerza Marije Devize. Gresniki vsi terdovratni so se sboljšhali in omezili; ljudje, popolnoma od svetiga Boga odpadli, so se k njemu vernili; nesrezhni, v grehu ostarani, so se s solsami spovedovali. Tudi od telefnih bolesen so bili osdravljeni, slepi so spregledovali i. t. d.

Ker se je bilo na Mariino prošnjo še toliko prezhudnih spreobrnjenj sgodilo, je uni poboshni mafnik fklenil, bratovshino s njenimi postavami v Rim poterdit poslati, in profiti, de bi ta bratovshina Marije Devize v Parisu bila povsdignjena v poglavitno ali mater-bratovshino vse franzosoške deshele. V ferze je savefelilo svetiga ozheta papesha Gregorja XVI., ko so svedili, kako velike gnade so na prošnjo Mariiniga Šerza grefhnikam v delesh prifhle, ker Marija je bila vselej pribeshalifhe grefhnikov. Shelja je svetiga ozheta obfhla, de bi se vse kerfhanstvo te dobre vdeleshilo; torej so bogabojezhimu duhovnu to prošnjo radi dovolili, in so fhe veliko vezh storili, ker so s raspisam v letu 1838, 24. maliga travna v Parisu per Marii Devizi napravljeno bratovshino njeniga neomadeshaniga Šerza sa spreobrnjenje grefhnikov povsdignili v mater-bratovshino sa ves svet, in so ji dodelili vse odpustke, ki so v tih bukvah sapisani, in ktere imajo tudi druge bratovshine Mariiniga Šerza, kolikor so s materjo-bratovshino v Parisu fklenjene.

Ni isrezhi, kako hitro se je ta bratovshina po vsm Franzosoškim, in po vsm svetu rasfhirila. V dveh letih je bilo famo v Parisu ofem in petdeset tavshent devet

sto dva in shestdefet va-njo sapifanih, in v drusih mestih in vaféh je imela ta poglavitna bratovfhina she sto sedem in ofemdefet poddrushniz. Od vsih strani so terdovratne gresfhnike v molitve matere-bratovfhine priporozhevali, in velikrat so bili she tisti dan neutegama omezheni, ko so bili s prishnize priporozheni. Misijonarji so jo med divjaki napravili, ktere so spreobernili, in sprofili so vezhkrat s njo zhudno spreobernenje naj svojoglavnishih nejevernikov. Kjer koli so vé rni od té bratovfhine svedili, so se je s veseljem in gorezhnostjo poprijeli. V letu 1843 je mati-bratovfhina v Parisu imela she tri tavshent tri sto shtiri in ofemdefet poddrushniz. Šlisfi se, de, kjer se je ta bratovfhina prav prijala, se je vé ra poshivila, poboshnost sbudila, sveti sakramentje se bolj pogosto prejemajo, in zerkve se zhudno slo obiskujejo. Tako dobrotljivo se Deviza Marija fkasuje tistim, sa ktere ljudjé per njenim maternim Šerzu pomozhi profijo. Pod njeno obrambo naj nobeden ne obupa, ker njena pomozh per Bogu je velika, in njena ljubesen do ljudi nima mére.

Duhovne dobrote bratovfhine.

Bratovfhina ima namen, po mozni profhnji Mariiniga presvetiga Šerza spre-

bernjenje grešnikov in krivoverzov od Boga sprostiti. Ravno is tiga persadevanja pa tudi obilne gnade isvirajo.

Perva in nar vezhi gnada je gotovo ta, de se deleshne storé Jesuoviga višoziga saflushenja in odrefhenja. Namen Jesuoviga odrefhenja je, grešni svét vezhnimu pogubljenju otéti; in ta namen podpérajó tovaršhi bratovšhine, torej imajo delesh v Jesuovim saflushenji. Druga dobrota je vesela vést, s vedno molitevjo k svelizhannju neumerjózhih dúsh kej perpomózhi. K temu naf opominja sv. Apostel Jakop, rekozh: Moji bratje, ako je kdo smed val od refnize safhél, in ga kdo spreoberne, vedi, kdor grešnika od njegove smote verne, otmè njegovo dúsho smerti, in veliko grehov pokrije. 5, 19. 20.

Tretja dobrota je, de perhajamo sám s tim smiram boljshi, in Bogu ljubshi; ker, zhe hozhe kdo sa spreobernjenje grešnikov s pridam moliti, mora sam spreobernjen biti.

Tim dobrotam so sveti Ozhe Gregori XVI. she veliko odpuštkov perstavili, ki se jih samorejo tovaršhi bratovšhine vdeleshevati. Dnevi popolnoma odpuštkov so: 1) dan prejetja v bratovshino, 2) prasniki bratovshine ali nedelja pred Šeptvagesimo, 3) novo leto, 4) Švezhniza, 5) Mariino osnano-

vanje, 6) Mariino rojstvo 7) Vnebovsetje, 8) zhifto spozhetje, 9) fedem shaloft Marije Devize, 10) spreoburnjenje svetiga Pavla, 11) prasniki svete Marije Magdalene, 12) ob smertni uri, ako se fkefano spovedó, in sveto obhajilo prejmejo; in ko bi jim tiga ne bilo mogozhe, zhe presveto ime Jeshuf s besedo, ali v ferzu klizhejo, 13) ob dnevu, ko fo bili kerfheni. Odpustike dosezhi, je potrebno, se ob imenovanih prasniki s fkefanim ferzam spovedati, sakrament svetiga Reshnjiga Telefa prejeti, in vsak dan „Zhesfhenó Marijo“ s perftavkam: „O Marija, perbeshaljshe gresfhnikov, profi sa naf!“ obmoliti.

V Jeshufvim in Mariinim Serzu je Bog obiln studenz svoje nefkonzhne milosti odperl sa vse ljudstva in narode; is tih studenzov sajémajmo shivesh sa neumerjzhe dufhe! Veliko tavshent jih je she v nefrezhni smotah; veliko tavshent popolnoma bres vére; koliko jih je pa med katolishkimi kristjani, kateri bres Boga v toliki flepoti shivé, de ni od nikódar upanja, de bi se kedej sposnali, zhe jih ne bo Bog takorekozh perfilil s svojo prav posebno gnado! Taka gnada spreoburnjenja pa je dar Boshji, ki ga moramo od Boga profiti. Komur je tedaj per ferzu toliko milijonov sbéganih dufh, katerih vfaka je podoba Boshja, in

vezh, kakor vel svet vredna, bodi v ti bratovshini, ali ne, naj si prisadeva, po svoji smosnosti, ali s uzhenjem, svarjenjem opominjevanjem, s lepim sgledam, ali milovshino, molitvijo, in kakor more, kej k spreobrnjenju gresnikov pripomozhi. Ko bi kdo s lastnimi ozhmí vidil: sdaj sdaj se lozhi ena dufha v grehu, ki vekomej ne bo Boga gledala, obljubim, de bi on tudi umerl rad sa njo, ko bi jo s svojo smertjo samogel obvarovati pogubljenja: pa s manjšim trudem, kakor s smertjo, samoremo veliko veliko sa tiste storiti, ki so she bliso zhasne in vezhne smerti, ako jih v molitvi, ali v prejemanji svetih sakramentov priporozhujemo Jesufovemu in Mariinemu presvetimu Šerzu. —

Bratam in sestram bratovshine je v ta namen svetovano, vsak dan moliti molitev: „Spomni se, preusmiljena Deviza“ i. t. d.; vezhkrat svete sakramente prejeti; ki premorejo, ubogajme dajati; in slasti prasnike bratovshine s pridam sa gresnike doperneſti. Prasniki bratovshine pa so: Prasnik Mariiniga Šerza drugo nedeljo po Velikim Šhmarnji; nedelja pred Šeptvagesimo, in sgorej imenovani prasniki, ob kterih so popolnoma odpustiki; in verh tih tudi vsaka sabota fkosi leto, posebno vsaka prva sabota v meszu. Ob sabotah fkosi zelo leto

sunej vélike fabote fe v Šhtrafburgu na Franzosovskim v fhkofijski zerkvi per altarji shalofne Matere Boshje sjutrej o pol fheftih sveta mafha bere prezhistimu Mariinimu Šerzu v zhašt sa spreobernjenje grefhnikov, s ktero naj bi se bratjé in feftre bratovfhine v duhu fklenili, in slasti té dni sa spreobernjenje grefknikov molili.

Vfakdanje opravila

k Mariinimu Šerzu.

Jutranja molitev.

V iménu Boga Ozheta, in Šina, in fvetiga Duha. Amen.

Moj Bog in moj Gofpod! k tebi povsdignem fvojiga duha in te sahvalim is zeliga fvojiga ferza sa fladki pozhitek te nozhí. Bodi zheshen in hvaljen, de fi mi sopet dal en dan doshiveti, de v vfih zhednostih rasti in tebi smiram bolj dopafti samorem! Is ozhetovske ljubesni do mene fi mi dosdej shivljenje ohranil, in fi tako dobrotljivo sa-me fkerbel; ješt

pa sim se ti sa té tolike dobrote she
 tako malo sahvalil! O predobrotljivi
 Ozhe, usmili se me! Rasvetli s luzh-
 jo svoje gnade mojo dusho, de bom
 zeli dan svojiga Svelizharja, Je-
 susa Kristusa, pred ozhmi imel, kateri
 je naj lepshi sgled ponishnosti, lju-
 besni, pohlevnosti, poterpeshljivosti,
 de moje serze v fkerbeh in nepokoji
 le v tebi pokoj in tolashbo najde.
 Ne daj v mojim serzu prostora so-
 vrashtvu, nevoshljivosti in savidnosti;
 le resnizhna, nesamopridna ljubestin
 do blishnjiga naj v njem kraljuje.
 Obvaruj moj jesik, de ne bo nizh
 govoril, kar bi tebe rasshaliti uteg-
 nilo; nikar ne dopusti, de bi moji po-
 zhutki po rezheh hrepeneli, ktere v
 greh peljejo. Vodi vse moje sto-
 pinje, de se soper tvoje svete sapo-
 vedi ne pregreshim. Blagoslovi, o
 Gospod! ta juternji zhas moje dobre
 fklepe, mojo slabo voljo in moje
 serze, de namen doseshem, savoljo
 kteriga me je tvoja ljubestin stvarila.

Sahvalim te is globozhine svojiga serza, de si me bres vfiga mojiga saflushenja odreshil in posvetil, in k pravi veri svoje svete zerkve poklizal. Darujem ti svojo dusho in vse njene mozhi, svoje telo in vse njegove nagnjenja. To svojo daritev sklenem, o moj Bog! s nar svetejsihi daritvijo telefa in kervi Jesusa Kristusa, tvojiga edinorojeniga Sina, na vsih altarjih, kjer koli bo tebi, nebeskimu Ozhetu, dan darovan. Vdeleshi me vsih gnad, ktere ta daritev pri tvoji neskonzhni milosti sadobi. Ljubesnivi Jesus! uslisshi moje sdihovanje in blagoslovi me, de bom poshivljen in s tolashbo svete vere k svojim opravilam shel; daj mi gnado, de v stiskah in nadlogah ne omagam, de tolashbe svetá ne ishem, temuzh, de poterpeshljivo svoj krish prenesem in se spomnim, de si tudi ti sa-me bres tolashbe na krishi visel. S tabo tedej grem k svojim opravilam; v tvojim presvetim imenu

in tebi v zhaſt naj ſe danſ vſe ſgo-
 di; dodeli mi mozh, tebi ſveſto flu-
 ſhiti, de ſe bom, zhe me Bog ſhe
 danſ s ſvetá poklizhe, veſeliti ſamo-
 gel, de ſim danáſhnji dan doſhivel.
 Ofrezhi in oblagodari tudi moje ſtar-
 ſhe, perjatle, dobrotnike in vſe, s
 kterimi ſhivim. Šveta Marija, Mati
 Boshja, ſveti angelj varh, vſi ſvet-
 niki! profite ſa-me, de po vaſhim
 ſgledu Boshjo voljo ſpolnem in vezh-
 no ſvelizhanje doſeſhem. Zhaſt bodi
 Bogu Ozhetu in Šinu in ſvetimu
 Duhu sdaj in na vſe vezhne zháſe!
 Amen.

Molitev

k Materi Boshji.

O moja preljuba Mati, ſveta De-
 viza Marija! glej, jes, tvoj otrok,
 perbeſhim pod tvojo varſtvo ſoper
 vſe nevarnoſti in ſkuſhnjave danáſh-
 njiga dneva! Darujem ti ſvoje ozhi,
 uſheſa, jeſik, roke in ſerze, de jih

vſiga greha obvarujeſh. Pridi mi na pomozh, de nikoli tvojiga ſina, ſvojiga Boga, ne raſſhalim. Kadar bodo ſkuſhnjave zheſ-me perderle, hozhem k tebi sdihovati in klizati: „Preſveta Deviza; v ſkuſhnjavi ſe ſnajdem, pomagaj mi!“ Veſ ſim Jeſuſov in Mariin; Jeſuſu in Marii ſim ſe ſa vezhne zhale v dar dal!

Po ſvojim ſvetim devištvu in neomadeſhanim ſpozhetji ozhiſti, o prezhiſta Deviza! moje ſerze, moje telo in mojo duſho v imenu Boga Ozheta in ſina in ſvetiga Duha. Amen.

Ponovljenje oblube ſa tovarſhe bratovſhine Mariiniga ſerza.

Sveta Marija, prezhiſta Deviza in Mati Boſhja! jeſ J. te ſvolim danſ in vſelej ſvojo goſpo, ſvojo ſrednjizo in beſednizo in terdno ſklenem, tvoje preſveto in neomadeſhano ſerze zhaſtiti, in nikoli nizh ne govoriti, ne ſtoriti, ne dopuſtiti, kar bi tvoje pre-

sveto, ljubesnivo Šerze shaliti utegnilo. Obljubim ti s vſo ſveſtobo, smiram tako ponishno in zhiſto shiveti, kakor ſi ti shivela, in ſi tudi perſadevati, de bodo vſi moji bliſhnji tebe ljubili in tvoje preſveto Šerze zhaſtili. Vsemi me v ſvoje preljubesnivo Šerze, proſim te, bodi mi pomozhniza v vſih mojih delih in ne ſapuſti me ob ſmertni uri! Amen.

Molitev.

k preſvetimu Mariinimu Šerzu.

O zhiſto, neomadeshano, ſveto, preljubesnivo Mariino Šerze! poſdravim, zhaſtim, hvalim, povſhujem te, drago in imenitno delo vſigamogozhne roke Boſhje, ſtudenez vſih zhednoſt! vſe to s tiſto poboshnoſtjo, s ktero ſo te poboshne ſerza vſih zhaſov zhaſtile in rasveſeljevale. Ti ſi po ſvoji ſvetoſti, ſveſtobi, ponishnoſti, zhiſtoſti, poterpeſhljivoſti in ljubezni nar vezhi dopadenje preſvetiga

Jesufoviga Šerza! V tebi, o prezhista Deviza! v tvojim devishkim Šerzu gori nar vezhi ljubestin do Boga in shelja, vse ljudi k pravimu sposnanju Boga in k vezhnimu svelizhanju perpeljati. O sveta Marija! savoljo tvojiga ljubesnživiga mater-niga Šerza te prosim, sadobi mi mozh, vse, kar je gresfniga, is svojiga serza istrebiti, de bo podobno tvojimu zhistimu Šerzu. Šprosi meni, revnimu gresfniku, tudi gnado, svojiga Boga s saupljivim serzam ljubiti, de bom vreden, ga s tabo vred vekoma v nebefih gledati in vshivati. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Vfakdanja molitev

k Materi Boshji sa spreoburnjenje gresfnikov.

(Švetiga Bernarda.)

Špomni se, o preusmiljena Deviza Marija! de she nikdar ni bilo slifha-

no, de bi kateri smed tistih od tebe
 sapušnen bil, ki so pod tvoje varstvo
 perbeshali, tebe pomozhi profili, in
 se tvoji prošnji per Bogu isrozhili.
 Poln tega saupanja hitim k tebi, o
 deviz Deviza! k tebi pridem, pred
 tabo stojim grefhnik sdihajozh: Ne
 saversi mojih prošinj, o Mati Be-
 sede! temuzh milostivo me flisli in
 uflisli. Amen.

*Sdihljeji k presvetimu Mariinimu
 Šerzu.*

O Mariino Šerze! ki si Jesufo-
 vimu Šerzu tako podobno; sprosi mi
 gnado, de bo tudi moje serze Jesu-
 fovimu podobno!

O Mariino Šerze! ki si vedno
 vneto od ljubeshni Jesufove; ushgi
 tudi moje serze s ognjem te lju-
 besni!

O neomadeshano Mariino Šerze!
 ozhisti tudi moje serze vseh grehov!

O krotko, ljubeshnjivo Mariino

Šerze! bodi v vseh mojih potrebah
moja tolashba, in moje perbeshalishe
ob smertni uri! O devishko, prezhi-
sto Mariino Šerze, dopadajenje Je-
sufoviga Šerza! sprosi mi gnado, de
bo tudi moje serze tvojimu Šinu do-
padlo!

O Šerze Marije, Šerze Matere
usmiljenja! vlij v moje serze ljubetin,
usmiljenje in mir!

O Šerze Marije, Šerze Matere
svete ljubetin! napolni moje serze s
svojo sveto ljubetnijo!

O Mariino Šerze! vfiga se ti da-
rujem; sprejmi me in varvaj me!

O Marija! po tvojim presvetim
Šerzu te prosim, sadobi mi gnado
ponishniga duha, zhiftiga serza in
telefa in vedno budezhe vesti!

O sveto, neomadeshano Mariino
Šerze! bodi vselej in povsod spo-
snano, ljubljeno, hvaljeno, blasheno,
zhesheeno in povelizhevano!

*Posamesne molitve enake ojstrim
pshizam.*

Peklenfki duh, stari sovrashnik, si veliko persadeva soper poboshne; pa s Boshjo besedo svešta dufha hudizha premaga in ga pod nogami potapta; Boshja beseda je ojstra pshiza soper sovrashnika.

Zhe te tedej trohljivo meso v greh vleže, moli in reži:

„Presuni s svojim straham moje mesó, ker se tvoje sodbe bojim!“

Zhe se hudo natolzevanje pertakne, moli in reži:

„Bog! stvari v meni novo ferze, in obnovi v meni praviga duhá!“

Zhe te huda shaloft stiska, moli in reži:

„Daj mi spet veselje svojiga svelizhanja, in s mozhnim duham me poterdi!“

Zhe te nezhimurna hvala mika, moli:

„Ne nam, o Gospod! ne nam, ampak svojimu imenu daj hvalo!“

Zhe te obupnost nadlegva, moli:

„Gospod! ti si moje upanje od moje mladosti; od mojiga rojstva si ti moj varh!“

Zhe se ferzu nizh ne ljubi, moli in reži:

„Pomagaj mi, in bom reshen, in bom tvoje pravize vedno premishljeval!“

Zhe se ti delo perstudi, moli:

„Glej mojo niskost in moje delo, in odpusti mi vse moje grehe.“

Zhe te jesa moti, moli in rezi:

„Gospod, daj poterpeshljivost in mir svojimu hlapzu, de moja dusha ob nebeshko krono ne pride,“ ker si djal: „V svoji poterpeshljivosti bote svoje dushe ohranili.“

Zhe te prevezh piti in jefti shene, moli in rezi:

„Nebeshko kraljestvo ni jed in pijazha, ampak mir in veselje v svetim Duhu. Duh je, ki oshirlja, meso ne velja nizeh.“

Zhe te kaj noviga flifhati ali lepiga viditi mika, moli:

„Vsa lepota kraljeve hzhere je od snotrej.“

Posebno velikrat moli:

„Meni pa je dobro, Boga dershati se, v Gospoda vse upanje postaviti.“

Vezhkrat isrezi prav poboshno fladke imeni:

„Jesus! Marija!“

Papesh Benedikt XIII. fo tistim, ki te presvete imeni poboshno isrekó, odpustike sa 50 dni dovolili.

„Bodi zhessheno, sveto in neomadeshano spozhetje prezhiste Devize Marije!“

Kdor to molitev poboshno moli, sadobi odpuštike sa 100 let. Papesh Gregori XV.

„Jesuf, Marija in Joshef! vam darujem svoje serze in svojo dusho!“

„Jesuf, Marija in Joshef! stojte mi na strani v mojim sadnjim, smertnim vojskovanji!“

„Jesuf, Marija in Joshef! v miru s vami naj se lozhi moja dusha!“

Papesh Pij VII. so tem, kateri te perferzhne molitvize poboshno in fkefano molijo, odpuštike sa 300 dni dovolili.

„Nar pravizhnishhi, nar vikshi, in nar vezhi ljubeshni vredna volja Boshja naj se vselej sgodi, in naj bo hvaljena in povelizhevana vekomaj!“

Kdor to molitev poboshno moli, sadobi odpuštike sa 40 dni; in, kdor jo vsak dan moli, sadobi vsak mesez popolnoma odpuštike, ako se, kateri dan si bodi, s refnizhno fkefanim serzam spové, presveto Refhnje Telo prejme, in sa ohranjenje svete zerkve moli. Pij VI. Pij VII.

„Vedno naj bo hvaljeno, zhesheho in povelizhevano nar svetejsshi Refhnje Telo!“

Papesh Pij VI. dovolijo tistim, kateri to molitev poboshno molijo, enkrat na dan odpuštike sa 100 dni; vsak zhetertik pa fkos leto, in vsak dan v osmini f. Refhnjiga Telsa ravno te odpuštike trikrat, ako se ta

molitev trikrat moli. Kdor pa to molitev
fkosi mezez vfak dan enkrat moli, sadobi
popolnoma odpustike, ako v tistim meszu,
kadar hozhe, sakramenta f. Pokore in f.
Refhnjiga Telefa prejme in v namen fvetiga
ozheta papesha moli.

Vezherna molitev.

Kakor dan s Bogam sazhnefh, tako ga
tudi s Bogam fkleni. S dobro vestjo se flad-
kejsfhi spi na terdi klopi, kakor s flabo vestjo
v mehki postelji. Koliko se jih je she v po-
steljo vleglo, de bi pozhíli, pa nifo najdlji
pozhitka, ampak smert, ktere podoba je
spanje! Sato vselej Boga sa vse dobrote
sahvali, prejden pozhivat gresfh; profi ga,
de ti da gnado, fvoje grehe prav fposnati
in jih obshaljevati; fkerbno fprafhuj svojo
vest; ako te je tvojiga svelizhanja fkerb,
ti bo kmalo povedala, v zhim si se pre-
gresfhil; obudi potem ferzhno kefanje, in
terdno fkleni, nizh vezh ne gresfhiti.

Perferzhno se ti sahvalim, o pre-
dobrotljivi Bog! sa vse dobrote, ki si
mi jih danafhnji dan na dúfhi in na
telesu fkasal. Dal si mi shivesh in
obleko, sdravje in shivljenje; obvaro-
val si me po ozhetovsko toliko dúfh-

nih in telefnihi nevarnost. Refnizhno, tvoje dobrote in tvojiga usmiljenja ni mére! Kolikrat sim she soper tebe, neskonzhno svetost, gresihil, in tvoja dobrotljiva roka me vunder she vsak dan s novimi dobrotami obdaruje! Sato te bom zhasil in hvalil ves zhas svojiga shivljenja in vekomej. Ali moja mozh je slaba, moj jesik je ofkrunjen, moje serze je nezhisto; sato povabim k tvojimu zheshenju kraljizo nebes in semlje, prezhisto Devizo Marijo, s vso njeno nebesko trumo. S njenimi prezhistimi usti te hvalim, s njenim nar svetejschim in neomadeshanim Serzam ti darujem svoje revno serze; s njenim in vsih svetnikov saflushenjem ti darujem vse svoje djanje in nehanje, svoje dela in opravila, svoje shivljenje in smert. O, ne saversi tega daru! Marija, Mati tvojiga edinorojeniga Sinu, ti ga pernese pred tvoj sedesh, na kterim kraljujesh od vekomej do vekomej. Amen.

Rasvetli, o moj Bog! s svojo dobrotno luzhjo moj um, de vse svoje grehe, ki sim jih danš storil, na tanko sposnam; ta luzh naj ogreje moje merslo serze, de bom vse storjene grehe is serza obshaljeval. Sdaj mi pa milostljivo svojo pomozh dodeli, de se prav isprasham:

Kako sim vzhorej spat fhel? kako sim vstal? ali in kako sim navadne molitve opravil? kako sim se per Boshji flushbi sadershal? ali sim morebiti notranje svarjenja in gnade Boshje sametoval? sim klel? nepotrebno, greslino, krivo se rotil? soper Boshjo previdnost godernjal? mi je manjkalo shive vere, terdniga upanja, gorezhe ljubeshni? se nisim pregreslil soper zerkvene sapovedi? sim se tako obnaslhal, kakor sim sjutrej fklenil? ali in kako sim svoje dolshnosti opravil? sim se vadil zhednosti, ki je moji greslino navadi nasproti? ali sim bil framoshljiv feboj in s drusimi? ponishin? poterpesljin? persanesljin? krotak? pokorin? resnizhin? — (v mislih, sheljah, beshdah in djanji) — tresin v jedi in pijazhi? ali sim vse le savoljo Boga storil? ali sim fpokorne dela opravljal? ali sim od blishnjiga bres vsroka flabo mislil? sim ga po

krivim sodil? opravljal? sanizheval? se mu posmehoval? ga sovrashil? ali sim mu kej hudiga vofhil? ali ga she zelo poshkodoval? ali ga pohujfhal s flabim sgledam? ali she mordè nalafh sapeljal? ali sim opustil, blish-njimu kej dobriga storiti, kar bi bil lahko storil? sim mu branil, greh storiti, kolikor je v moji mozhi bilo? sakaj sim ta ali uni greh storil? kaj se je is greha is-hajalo? i. t. d.

Is ferza mi je shal, o moj Bog! de sim te sopet tolikrat danafhnji dan védama in nevédama rasshalil. Te in vse svoje grehe, ki sim jih zeli zhaf svojiga shivljenja storil, serzhno obshaljujem, posebno sato, ker sim tebe s njimi rasshalil, ki si nar vezhi dobrota in ljubetin. Sovrashim vse svoje grehe, in ponovim terdni fklep, tebe, neskonzhno dobroto in svetost, nobenkrat vezh ne rasshaliti. Posebno terdno fklenem, v prihodnje se tega greha (imenuj ga) varovati, h kterimu sim tolikanj nagnjen. Le s svojo gnado me nikar ne sapusti, in odpusti mi moje grehe, de, ko bi danafhnji dan sadnji mojiga shivljenja

utegnil biti, pred tvojim ojstrim fodnim stolam milost sadobim. To te prosim, o milostivi Bog! po neskonznim saflushenji tvojiga edinorojeniga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja Jesufa Kristusa. Amen.

Sdaj se pa isrozhim v tvoje roke; varvaj me leto nozh vfiga hudiga; odverni salesovanje hudobniga duha, de se ne ofskrunim ne na dushi ne na telesu; pod tvojimi perutami naj mirno pozhivam; usmili se me; v tebe, o Gospod! saupam; vekomej ne bom oframoten!

Prosim te tudi, o moj Bog! usmili se to nozh vsih nadloshnih, nesfrezhnih, fromakov, bolnikov; daj jim lahko nozh, de bodo tebe, svojiga dobrotljiviga Ozheta, hvalili. Usmili se tudi vsih vernih duh v vizah in perpelji jih v vezhni pokoj svojiga nebeshkiga kraljestva.

Šveta Marija, prezhist Deviza, sveti angelj varh, vsi svetniki in svetnize Boshje! stojte mi na strani in

zhujte nad mano, in zhe mi jutri dobrotljivi Bog da sdravimu vstati, vodite me po lepi poti kerfhanfskih zhednost, de pridem tje, kjer ni vezhnozhi, v kraljestvo vezhne luzhi in vezhniga pokoja, k Bogu Ozhetu in svojimu Gospodu in Svelizharju Jesusu Kristusu. Pozhivati shelim v imenu Boga Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

*Sdihljeji k prezhistimu Mariinimu
Šerzu.*

O prekladko Mariino Šerze! hvalljeno bodi in zhescheno sa vse usmiljenje in ljubestin, s katero si mi tolikanj dobrot sprofilo od svojiga Boshjiga Šina, nashiga Svelizharja! Daj, de tudi nozroj moja dusha v tebi pozhiva, ker ti si moje perbeshalishe v nadlogah, moja tolashba v teshavah, moja pomozh v sili in potrebah. Zhuj, o preljubesnivo Šerze! nad mojo dusho in telefam, de peklenfski

duhovi s svojim salesovanjem nizh ne opravijo soper mene. Bodi mi milostljiva, o Deviza! ki sdihujem k tebi is solsne doline toliziga terpljenja. O ko bi mogel, kakor ti, tudi jes, is ljubeshni umreti in vekomej vezhno Ljubeshin vshivati! O Marija! bodi vselej moja mati; sprejmi k sebi zelo moje serze in nikar me ne sapusti. O prefladko, neomadeshano Šerze Boshje Matere! refhi me, de te bom v tvojim velizhastvu v nebesih gledal in zhaštil vekomej. Amen.

Marija, blagoslovi me s svojim Šinam! Marija, osri se name, varvaj me; ker serzhno ljubim te!

Jesuf, Marija in Joshef! v vashe roke srozhim svojo dusho!

II. Zerkvena poboshnost.

Raslaganje svete mafhe.

Sveta mafha je neisrezhenó zhaſtitljiva in imenitna daritev; ſam Jeſuf Kriſtuſ, pravi ſhivi Bog in zhlovek, ſe v nji po maſhniku ſa naſ ſvojimu nebeſhkimu Ózhetu daruje, ga popolnoma pozhafſtiti, ſa dodeljene dobre ſpodobno ſahvaliti in potrebnih miloſt proſiti od njega, poſebno pa odpuſhenje grehov ſadobiti in ljudi ſ njim — raſſha-ljenim ſpraviti. Sveta mafha je torej ravno tiſti preſveti dar, kteri je bil ſa naſ na krishi darovan, ſamo ſ tem raſlozhkam, de ſe je na krishi Jeſufova ſveta kri prelila, ſveta mafha pa je nekervava daritev.

S kakofhno zhaſtjo, ljubeshnijo, pobosh-noſtjo in zhifoſtjo ſerza moramo tedej per tej nar ſvetejſhi daritvi biti! Vſemimo ſi vezhkrať k ſerzu, kar ſam Šin Boſhji pravi: „Zhe ſvoj dar perneſeſh k altarju, in ſe tam ſpomniſh, de ima tvoj brat kaj ſoper

tebe (de si kteriga rasshalil): pusti ondi svoj dar pred altarjem, in pojdi poprej spraviti se s svojim bratom, in tedaj pridi in daruj svoj dar“ (Mat. 5, 24). Dokler imamo sovrashno, nevoshljivo ferze do blishnjiga, ali, dokler radovoljno v smertnih grehah shivimo: tako dolgo nash dar Bogu nar sve-tejshimu ne more dopasti.

Ljubi kristjan! de samorefsh spodobno in v Bogu sbran per sveti mashi biti, ti je treba dobro vediti, kaj pomeni maschnikovo djanje, in kaj pomenijo molitve per sveti mashi. Beri torej vezhkrat ob bolj perloshnim zhafu tole kratko raslaganje svete mashe, vender ne per sv. mashi, ker tedaj se morajo masшне molitve moliti, kakor nasledujejo sa ras-laganjem.

Pervi del svete mashe.

Sazhetek.

Kadar maschnik sveto mashe sazhne, se prekrisha v snamnje, de bi mogli kristjani vsako delo v imenu trojediniga Boga sa-zheti, in, de hozhe maschnik daritev svete mashe presveti Trojizi v zhast opravljati. Potem móli maschnik dva in fhtirdefeti Davidov psalm, s kterim si je David upanje delal, de ga bo Bog od sovrashnikov re-

fhil; mafhnik ta pfalm moli, de se on in verni kristjani opominjajo, s saupanjem stopiti k Boshjimu altarju, na katerim bo Jagnje Boshje nebeshkimu Ozhetu po mafhnikovih rokah darovano.

Ozhitna fpoved.

Ko mafhnik pfalm odmoli, se grefhnika obtoshi, ko ozhitno fpoved moli, ter prosi angele in fvetnike in prizhujozhe kristjane, de naj sanj molijo. Obshaluj tudi ti svoje grehe in perporôzhi se fvetnikom, de bi sate Boga profili, in terdno fkleni, se is ljubeshni do Jesufa vedno vfaziga greha varovati. Mafhnik gre sdej k altarju in natihama moli ter Boga prosi, de bi njega in vernih ferza ozhistil in jih vredne storil, perblishati se fvetimu altarju. Kadar k altarju pride, ga kufhne, in to tudi vezhkrat med fveto mafho stori, de bi se fklenil s Jefufam, kteriga altar pomeni, in s fvetniki, kterih fvetinje fo v altarji fppravljene.

Perstop.

Mafhnik stopi sdaj na levo ftran altarja, se sakrisha v snamnje, de se s Jefufam na krishi fklene, in bere is mafhnih bukev ne- ktere befede fvetiga pisma, s kterimi sazhne Boga zhaftiti in moliti.

Gospod! usmili se.

Potem gre masfnik na fredo altarja in sazhne s flushabnikom proti f. Trojizi kizati trikrat: **Kirje elejfon**, to je: **Gospod usmili se**; in trikrat: **Kriste elejfon**, to je: **Kriste usmili se**; in spet trikrat: **Kirje elejfon**. — To pomeni, de moramo terdno v **Jesusa** saupati in se sanesti, de bomo po njegovi nefkonzhni milosti vse potrebno na dusfi in na telesu dosegli, zhe ga bomo le refnizhno in stanovitno profili. Masfnik ravno tiste besede vezhkrat isrezhe, opomniti nas, kolike de so nashe potrebe in de nam nikoli ni obupati, zhe nas **Bog** ravno kmalo ne uflifhi.

Glorija ali flava.

„Slava po vishavah Bogu, in na semlji mir ljudem, kateri so prave volje!“ so she angeli per rojstvu **Boshjiga Šina** prepevali. Ravno tako sdaj masfnik moli sahvaljno pesem, v kateri **Boga** zhafti in hvali sa njegove nefkonzhne dobrote in se vnovizh perporozhi milosti **Jagnjeta Boshjiga**.

Gospod s vami.

Masfnik kufhne altar, se proti ljudem oberne ter jih posdravi, rekozh: „**Gospod s vami!**“ in to tudi vezhkrat med sveto

mašho ſtori, verne opomniti, de naj ſvoje miſli in ſhelje per Bogu imajo, in de naj s Kriſtufam ſklenjeni molijo, ker le po Kriſtufu ſamorejo uſliſhani biti.

Sbirna.

Potem moli maſhnik na levi ſtrani altarja eno ali pa vezh molitev, kakor praſnik nanefe, kjer maſhnik tako rekozh miſli, ſhelje in proſhnje vſih vernih sbira ter jih proti Boſhjemu ſedeshu ob enim poſhlje, in Boga proſi pomozhi in uſmiljenja po Jeſufu Kriſtufu. — Sato ſkleni tudi ti ſvojo ferzhno molitev s molitvijo maſhnika in vſih vernih, in boſh ſadobil, kar ti je v prid.

Berilo.

Sdaj bere maſhnik berilo, to je, nekoliko is ſvetiga piſma ali ſtare ali nove ſaveſe, poſebno is liſtov apoſteljnov, sato ſe mu tudi ſploh liſt pravi. — Sahvali Boga, de nam je po prerokih in apoſteljnih ſvojo ſveto voljo raſodel, de vemo, kaj je prav, kaj pa greh. — Potem ſe bero vezhi del nektare verſtize is Davidovih pſalmov ali pa tudi vzhafi is drusih bukev ſvetiga piſma.

Molitev pred ſv. evangelijem.

Maſhnik ſtopi v ſredo altarja in nekoliko perklonjen moli in proſi Boga, de bi

mu ferze in uſta ozhiſtil; ſakaj, kdor hoſhe Jeſufa oſnanovati, mora biti zhiſt v ferzu in govorjenji, poboshin v vſim ſvojim obnaſhanji in ſhivljenji. To naſ opomni, de naj ſveto piſmo in druge ſvete bukve ſpoſhtujemo, in pred njih branjem vſelej Boga proſimo raſſvetljenja uma in zhiſtoſti ferza, de bi ſvete beſede v ſvojim ferzu ohranili in po njih ſhiveli.

Evangelii.

Med to maſhnikovo molitvijo preneſe fluſhabnik maſhne bukve na drugo ſtran altarja, kar pomeni, de ſo apoſteljni terdovratne Jude ſapuſtili in k nevernikom ſhli, jim ſveti evangeli oſnanovat. Sde j vſi vſtanejo in ſe prekrishajo na zhelu, na uſtih in na perſih. Vſtajeenje pomeni, de ſo verni perpravljenei na-glo vſe dopolniti, kar koli jim je v ſvetim evangeliſ ſapovedano, in vſe, tudi ſmert, raji preterpeti, kakor ſveto vero ſapuſtiti. Snamnje ſv. krisha na zhelu pomeni, de ſe verni ne framujejo, Jeſuſovih naukov; na uſtih, de ſo perpravljenei, jih tudi pred ſvetam pri-zhati; na perſih, de ſi hoſhejo nauke ſveti-ga evangeliſa globoko v ferze vtifniti. Po ſbranim ſvetim evangeliſi kuſhne maſhnik evangeliſke bukve iſ zhaſti in hvaſeſhnoſti

do Jesufa, de nam je v svetim evangeliu pot v nebesa pokasal; savoljo tega se tudi flushabnik v imenu vernih Kristusu sahvali s besedami: Hvala tebi, Kriste.

Vera.

Po evangeliu maslnik vero moli, to je, kratek sapopadek vsih refniz, ki jih je kristjanu verovati treba. Obudi tudi ti shivo vero in sahvali se ferzhno Bogu sa dobroto, de si k pravi veri poklizan in terdno fkleni, nikdar ne poslushati posvetnih nevernikov, kateri kakor rujovezhi levi ishejo, koga bi od prave vere odtergali.

Drugi del svete mashe.

Darovanje.

Kadar maslnik vero smoli, kufhne altar, posdravi ljudi s navadnim posdravilam, in bere nekaj is maslnih bukev. Potem odgerne kelih in daruje kruh in vino, ki je perpravljeno, spremenjeno biti v Jesufovo telo in njegovo presveto kri. Letó maslnik daruje vezhnimu Bogu sa svoje grehe, pa tudi sa vse verne shive in mertve, in v spomin, de se je Jesus sa nas na krishi daroval. Per daritvi se voda med vino permesha; to pomeni, de je Jesus v svojo

Boshjo natoro zhloveshko natoro vsel, in, de je is Jesufoviga ferza, kadar je s fulizo prebodeno bilo, sraven kervi tudi voda tekla. — Šklêni per darovanji svoje molitve s mafhnikovimi molitvami in daruj Bogu famiga febe.

Umivanje rok.

Po darovanji gre mafhnik na levo stran in si perste umije v snamnje, kako fkerbno se mora vsih tudi nar manjšhah madešev ozhistiti, de bo daritev fvette mafhe vredno opravljal; in naf s tem opomni, de se moramo tudi vsih majhnih grehov ogibat, ako hozhemo fvento obhajilo vredno prejeti.

Molite, bratje!

Mafhnik gre spet na fredo altarja in perklonjen daruje kruh in vino, oboje ob enim, presveti Trojizi; potem se proti ljudem oberne in rezhe: „Molite bratje,“ naf opomniti, de naj molimo, de bi to njegovo in nafhe darovanje Bogu dopadljivo bilo; de naj se v duhu sberemo, ker je she blisotisti fveti zhas, de se bota kruh in vino v Jesuovo presveto refhnje telo in kri spre-menila.

Odbirna.

Sdaj moli maslnik molitev, ki se ji odbirna pravi, v kateri Boga prosi, de naj milostivo sprejme daritev, ki mu jo on s verniki opravlja, de naj njega in vernike posveti.

Predglasje.

Maslnik sazhne potém moliti flavno molitev, ki se predglasje imenuje; v ti molitvi Boga hvali sa prejete dobrote, in ga ponishno prosi, de naj nam perpušti, ga zhaštiti in hvaliti s angeli, kateri neprenehama pojejo: Svet, svet, svet Gospod vfigamogozhni Bog! — Škleni se tudi ti s angeli; povsdigni svoje misli proti nebesam, in is zeliga serza Boga zhásti in môli.

Spomin sa shive.

Sdaj moli maslnik pet molitev, v kterih moli sa vso katolishko zerkev in sa vse shive pravoverne kristjane in slahti, sa ktere je fosebno dolshan mashevati; prosi svetnike, de bi tudi oni sa nas Boga profili; moli, de bi nas Bog perpeljal v nebeshko veselje; in se sadnjizh oberne k nebeshki-mu Ozhetu ter ga prosi, de naj sveto mozh da besedam, ki jih bo nad kruham in vinam isgovoril, kruh in vino v Jesufovo teló

in kri spremeniti. — Moli tudi ti sa vse shive, slaſti, sa ktere ſi ſoſebno dolshan moliti, in proſi Boga, de ſe vdeleſhiſh ſadú, ki nam ga je Jeſuf ſ ſvojo ſmertjo na krishi ſafluſhil.

Tretji del ſvete maſhe.

Povſdigovanje.

Maſhnik v imenu Jeſufa Kriſtufa kruh in vino ſ laſtnimi Svelizharjevimi beſedami in ſ Boshjo vfiga-mogozhnoſtjo v preſveto teló in kri Jeſufa Kriſtufa ſpremeni. To je neſapopadljiv zhudesh Boshje vfiga-mogozhnoſti in ljubezni! Jeſuf, pravi ſhivi Bog in zhlovek je ſdaj na altarji in ſe daruje ſvojimu nebeſhkimu Ozhetu! S ſhivo vero in ſterdnim ſaupanjem in ſ gorezho ljubezniſjo moli v podobi kruha in vina Jeſuſovo preſveto reſhnje teló in kri, in daruj ſ Jeſuſam ſklenjen ſamiga ſebe nebeſhkimu Ozhetu; premifli, kako neisrezhenó je Jeſuf terpel, ko je ſavoljo tvojih grehov na krishi kri prelival in umiral; ſahvali ga ſa to neſkonzhno ljubesen, obſhaljui ſvoje grehe in terdno ſkleni v prihodnje Jeſuſu

svešto flushiti. — Maslnik povsdigne presveto teló in kri Jesufovo, de verniki Jesufa Kristufa v tem presvetim Sakramentu s vezhi poboshnostjo in gorezhnostjo molijo; povsdigovanje pa tudi pomeni povsdigovanje Jesufa na krishi, ko se je sa odrefhenje svetá fvojimu nebesfhkimu Ozhetu daroval.

Po povsdigovanji.

Sdej maslnik fhe nektare molitve moli, v katerih praviga shiviga Kristufa po Boshji in zhlovesfhki natori v podobi kruha in vina daruje nebesfhkimu Ozhetu v spomin njegoviga terpljenja od smerti vstajenja in vnebohoda; v katerih Boga proši, de naj na nasfo daritev s dopadajenjem pogleda in jo milostivo sprejme. — Proši tudi ti ponishno, de bi bil deleshen te daritve in napolnjen s vfo nebesfhko dobroto in milostjo.

Spomin sa mertve.

Ko maslnik imenovane molitve odmoli, ftori spomin sa dushe v vizah, to je, sa tiste dushe, ktere so se fizer v Boshji gnadi s tega svetá lozhile, pa vender niso bile dosti zhiste, de bi prezej v kraj vezhniga miru in pokoja perfhle. Tem dusham se posebno s sveto masfo pomaga, de so pred refhene. — Spomni se tudi ti vernih

dufh v vizah, slasti tistih, sa ktere
fi posebno dolshan moliti.

Tudi nam gresnikom.

Potem prosi mafhnik tudi sa-se in sa
vse prizhujozhe kristjane, de naj tudi njim
Bog da priti v nebeshko vefelje, v drushbo
svetnikov. — Prosi tudi ti Boga usmiljenja
in premishljuj, kako grosne bolezhine je
Kristuf na krishi terpel, in je fhe molil sa
svoje sovrasnike; tudi ti is ljubeshni do Je-
susa svojim sovrasnikom odpusti in moli sa
nje.

Ozhe nafh.

Mafhnik se sdaj perpravlja, sveto ob-
hajilo vredno prejeti. To perpravljanje se
sazhne s molitvijo Ozhenafha, ki ga je sam
Boshji Sin uzhil. Ta molitev vse v febi sa-
popade, zhefar sa dusho in teló potrebujemo.
— Moli ozhenafh vselej s sbranim dukam
in perferzhnostjo. — Mafhnik potem prosi,
de bi Bog od njega in vsih kristjanov vse
hudo odvernili, de bi jim dal sunanji in no-
tranji mir; potlej prelomi sveto hostjo s sve-
to groso zhes fredo v spomin, de je tudi
Jesuf Kristuf per sadnji vezherji kruh pre-
lomil, in, de se je Jesufova dusha ob nje-
govi smerti od telefá lozhila; prelomi pa

le podobo kruha, ne pa Jesufovinga telefa, ktero je po vftajenji od smerti neumerljivo, nizh vezh ne more terpeti, smirej oftane zelo; Jefuf je v vſih delih hoſtje veſ pri-zhijozh. — Maſhnik ſpuſti koſzhek ſvete hoſtje v ſveto reſhnjo kri, de fe ſhnjo sme-ſha, v ſnamnje ſdruſhenja Jefufovinga te-lefa ſ duſho v grobi, Jefufovinga zhaſtitiga od ſmerti vftajenja in njegove popolne ſkle-nitve ſ nebefhkim Ozhetam po njegovim vnebohodu. — Premifhljuy Jefufovo ſmert, njegovo vftajenje in njegov vnebohod.

Zheterti del ſvete maſhe.

Jagnje Boſhje.

Maſhnik fe k Jefufu perkloni, in proſi ſa-fe in ſa verne Boſhjiga ſina, ki je Jagnje Boſhje in odjemlje grehe ſvetá, de bi fe naſ uſmilil in nam ſvoj mir dal; in fe trikrat na perſi udari, naſ opomniti, de ſmo vſi greſhniki in de vſi Jefufovinga uſmiljenja potrebujemo. — Udari fe tudi ti na perſi in ſpoſnaj ſvoje grehe.

Obhajilo.

Sdaj ſazhne maſhnik tri molitve ſapo-redama moliti, v kterih proſi Jefuſa, de naj da vſim udam katoliſhke zerkve mir in

edinost; de naj ga vseh njegovih grehov
 rešhi in nevredniga obhajila obvaruje. Po-
 tem vsame presveto rešhnje teló v levo ro-
 ko in s desno se na perši trikrat udari re-
 kozh: Gospod! nisim vreden, de grešh pod
 mojo streho, ampak rezi le s besedo, in
 osdravljena bo moja dušha. Na to savshije
 maschnik Jesufovo presveto teló in njegovo
 rešhnjo kri. — Kdor se ne obhaja, ni
 deleshin daritve svete mashe. De
 bošh tedaj te višoke daritve dele-
 shin, se obhajaj faj po duhovno,
 kadar se to ne sgodi v djanji, to je,
 imej mozhne shelje Jesufa Kristufa
 prejeti; profi ga, de bi v te s svo-
 jo milostjo peršhel in ti ferze pre-
 naredil, de bi vreden bil ga kmalo
 tudi v djanji prejeti.

Obhajilna in poobhajilna.

Po svetim obhajilu gre maschnik na levo
 stran altarja in moli nektare svetopisemške
 besede, ki se jim obhajilna molitev pravi,
 in ktere naš opominajo prasnika, ki ga zer-
 kev tisti dan obhaja; potem pa moli eno
 ali vseh molitev, ki se poobhajilne imenu-
 jejo, s kterimi maschnik Boga sahvali sa
 sveto obhajilo, in ga profi sa-se in sa ver-
 ne, de bi se vdeleshili fadú daritve svete
 mashe, to je, de bi sadobili odpušhanje svo-

jih grehov, gnado sveto shiveti, in po smerti vezhno svelizhanje dofezhi.

Blagoflov ali shegen.

Sdaj fhe enkrat mafhnik ljudstvo posdravi in rezhe: Pojdite, minula je mafha; potem se oberne k altarju in prosi sveto Trojizo, de bi bila daritev svete mafhe nji prijetna, vernim pa v odpushtenje grehov, ter se oberne proti ljudem in jih v imenu svete Trojize blagoflovi v snamnje, de sheli in pa Boga prosi, de bi bili vsi vprizhni kristjani deleshni teh milost, ki isvirajo is daritve svete mafhe in de bi jih svešto v febi ohranili.

Sadnji evangeli sv. Janesa.

Ko je mafhnik vernike blagoflovil, gre na desno stran altarja evangeli sv. Janesa brat, in vsi verni vstanejo in se prekrishajo na zhelu, na ustih in na perših. — Špomni se sdej s hvaleshnim ferzam vsiga tega, kar je Jeshuf Kristuf sa naf storil; pomisli fhe fkrivnosti, ki so se per sveti mafhi obhajale, in obravnaj svoje shivljenje po Jeshufovih naukih, de bo shnjim Bog hvaljen in zheshen.

Molitve per sveti mashi v zhaft

presvetiga Jesufoviga Šerza.

Molitev pred sveto masho.

O Jezus, moj Bog in Svelizhar, tvoja ljubestin nima konza! Na svetim krishi si sa naš svojo drago kri prelil in umerl; in ta tvoja smert se vsak dan nekervavo ponavlja na altarih! O moj Jezus! ker terdno verujem, de je sveta masha ravno tista daritev, ktero si nekdej kervavo na krishi opravil, oshivi mojo dusho s shivo vero, de sveto masho s tako poboshnostjo in gorezhnostjo slislim, kakor de bi bil na gori Kalvarii pod krishem, in kakor de bi vidil s svojimi ozhmi vse angele, ki ta altar obdajajo in tebe, svojiga Gospoda in Boga, zhašte in molijo. Š tvojim preljubesnjoivim Šerzam svoje serzé sklenem, in tako sklenjeniga darujem per ti sveti mashi vsigamogozh-

nimu vezhnimu Bogu. Šlišhati she-
 lím to sveto masho v zhašt presvete
 Trojize, v tvoje povelizhanje, moj
 Jesuf! v zheshenje tvojiga presveti-
 ga Šerza, v veselje tvoje devishke
 Matere, vseh angelov in svetnikov,
 v tolashbo vseh vernih duh v vi-
 zah, v odpushtenje svojih grehov in
 grehov vesoljniga sveta, v sahvalo
 sa vse dobrote, v sadobljenje novih
 gnad, in vsem v prid, sa ktere sim
 posebno dolshan moliti. Dodeli mi,
 o Jesuf, de bom s tem namenam
 refnizhno v zhašt in veselje tvojiga
 presvetiga Šerza per sveti mashi.
 Amen.

Pervi del svete mashe.

Sazhetek. Ozhitna spoved.

V prah se ponisham pred tvojo
 neskonzhno visokostjo, o moj Bog!
 osri se na-me, de se moje serze v
 tebi rasveseli. Nikar me ne sodi po
 velikosti moje hudobije, ampak po

svoji neskonzhni milosti. Is globozhne svojiga serza klizhem k tebi, moj Bog! uflishti mojo molitev, nagni se k meni, de milost najdem pred tabo. S rastertim serzam klizhem k tebi, o Bog! in se spovem Marii, prezhisti Devizi, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, in vsm svetnikom, de sim, o Gospod, greshil in mi je is serza shal, de sim pred teboj sadolshen, filno sadolshen. Letó je moje edino upanje, de me sdaj Jesus s teboj spravi! Presveto Serze! dodeli mi fkefaniga in ponishniga duha, de se vdelehim te spravne daritve in tvoje ljubesni in dobrote.

Vsdigni se sdaj moja dusha in povelizhuj Gospoda, ker ti je velike rezhi storil. O de bi moja molitev kakor drago in lepo dishezhe kadi-lo v nebesa perfhla in bila uflishta na po profhnji vsm svetnikov, posebno kterih svetinje so v altarji! Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Perſtop.

V duhu ſaupanja ſazhnem, o preſladko Œerze! s beſedami ſvetiga piſma, ktero takó le od tvoje ljubesni, moj Svelizhar! prizhuje:

„Gospod ſe bo uſmilil po bogatſtvu ſvojiga uſmiljenja; ſakaj ne ponishuje in ne ſavershe on rad zhloveſhkih otrok. Dober jim je Gospod, kteri vanj upajo, duſhi, ki ga iſhe.“
(Jer. ſhal. peſ. p. 3.)

Hvalite Gospoda, hvalite Gospoda!

„Vezhno bom Gospodovo uſmiljenje prepeval od roda do roda.“
(Pf. 88.)

Zhaſt bodi Ozhetu in Œinu in ſvetimu Duhu.

Kakor je bila v ſazhetku in sdaj in vſelej in vekomaj. Amen.

Gospod, uſmili ſe! Kriſte, uſmili ſe! Gospod, uſmili ſe!

Glorija (ſlava).

O preſladko Œerze Svelizharjevo!

daj mi gnado, te vredno zhaſtiti in hvaliti. O ko bi ti mogel s vſimi angeli hvalno peſem ſapeti: Šlava (zhaſt in hvala) tebi po viſhavah in mir na ſemlji ljudém, kateri te ljubijo! Hvalimo te, zhaſtimo te, mólimo te, povíſhujemo te. Sahvalimo ſe ti ſavoljo tvoje zhaſti, Goſpod — Bog, nebeſhki kralj, edinorojeni Šin Boga Ozheta, kateri grehe ſvetá odjemljeſh, ſprejmi naſho proſhnjo, uſmili ſe naſ; ker ſam ti ſi ſvet, ſam ti Goſpod: ti ſam nar víkſhi, Jeſuf Kriſtus ſ ſvetim Duham v zhaſti Boga Ozheta. Amen.

Goſpod bodi ſ nami,
In Jeſuf v vſih naſhjih ſerzih.
Goſpod, uſliſhi mojo molitev!
In moje vpitje naj pride do tebe.

Sbirna.

O Bog! kateri ſi preſveto Šerzé Jeſufa, ſvojiga Šina, naſhiga Goſpoda, ſvojim vernim preljubesnjivo ſtoril; dodeli miloſtljivo, de ga na

semlji tako zhaftimo in ljubimo, de po njim in sh-njim tebe ljubiti in od tebe in od njega enkrat v nebesih vekomej ljubljeni biti saflushimo. Po ravno tistim Jesusu Kristusu, Gospodu naslim, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Berilo.

(Is lista sv. Pavla aposteljna do Efeshanov v 3. p.)

„Bratje! meni nar manjšhimu med vsemi svetimi je dana ta milost, med neverzi osnanovati nesapopadljivo bogastvo Kristusovo, in vse rasvetliti, kakoshno je podeljenje skrivnosti od vekomaj skrite v Bogu, kateri je vse stvaril. Savoljo tega perklanjam svoje kolena pred Ozhetam Gospoda nasluga Jesusa Kristusa, kateri je Ozhe vsiga, kar je v nebesih in na semlji, de vam da po bogastvu svoje zhafti možno vterditi se po njegovim Duhu v notranjim zhloveku, prebivati Kristusu po véri

v vaših serzih, de v ljubeshni vko-
reninjeni in vterjeni morete uméti s
všimi svetimi, kakoshna je shirokost
in dolgošt, višozhina in globozhina;
tudi sposnati ljubeshen Kristušovo, kte-
ra um preseshe, de šte napolnjeni s
všo polnoštjo Boshjo.“

(Jer. shal. p. 1.) O vi vši, kateri
po poti memo grešte, glejte, in po-
mislite, zhe je kaka bolezhina, ka-
koshna je moja bolezhina!

(Jan. 13.) Ker je ljubil svoje,
ki so bili na svetu, jih je do konza
ljubil. Hvalite Gospoda, hvalite Go-
spoda!

(Math. 11, 12.) Uzhite se od
mene, ker jest sim krotak in is ser-
za ponishen, in bote pokoj nashli
svojim dusham. Hvalite Gospoda!

Molitev pred sv. evangelijem.

Bog! kateri si ušta preroka Jesaija
ozhistil s shivim oglam, ozhisti tudi
moje serze in mojo dusho, de bom
vreden slishati sveti evangeli in bla-

goslovi me, de ga tudi v svoje svelizhanje umém. Amen.

Evangelij.

Gospod bodi s nami,
In Jesuf v vsih naših serzih.

Evangelij sv. Janesa v 19. poglavji.

„Judje tedej, (ker je bil dan perpravljjanja), de bi ne ostale na kriški trupla v saboto, (tisti sabotni dan namrezh je bil velik), so Pilatusha profili, de bi se jim kosti poterle, in de bi se snéli. Vojshaki so torej prishli, in so pervimu sizer sterli kosti, in drugimu, kateri je bil s njim kishan. Ko so pa do Jesufa prishli, so vidili, de je she mertev, in mu niso kosti sterli; ampak eden vojakov je s sulizo njegovo stran odperl, in sdajzi je tekla kri in voda is nje. In kateri je vidil, je prizheval, in je resnizhno njegovo prizhevanje, in on ve, de resnizo govori, de tudi vi verujete.“

O de bi tudi zelo moje shivljenje tebi, moj **Jesuf!** in tvojimu **Šerzu** v môzhi evangelija vedno svesto prizhevanje dajalo!

Véra.

Moj Bog in **Svelizhar!** is zeliga svojiga serza klizhem in sposnam s sveto zerkvijo:

Verujem v eniga samiga Boga, Ozheta vfigamogozhniga, stvarnika nebes in semlje, vsih vidnih in nevidnih rezhi. In v eniga Gospoda **Jesufa Kristusa**, **Šina Boshjiga** edinorojeniga, kateri je rojen is Ozheta od vekomej, kateri je **Bog** od Boga, luzh od luzhi, pravi **Bog** od praviga Boga, kateri je rojen in ne storjen, kateri je s Ozheta vred eniga bistva, od kteriga je vse stvarjeno, kateri je savoljo naš ljudi in savoljo našhiga svelizhanja s nebes pershel, in je po svetim Duhu is Marije devize mesó nase vsel, ter se vzhlovezhil. Je tudi krishan bil sa naš pod

Ponzjem Pilatam, terpel, in bil v grob poloshen. Tretji dan pa je vstal od mertvih po besedah pisem. Je shel v nebesa. Sedi na desnizi Ozhetovi, in bo spet pershel s flavo sodit shive in mertve; in njegovimu kraljestvu ne bo konza. Verujem v svetiga Duha, Gospoda in oshivljavza, kateri is Ozheta in Šina is-haja, kteriga s Ozhetam in Šinam vred in enako molimo in zhasimo, kateri je po prerokih govoril. Verujem eno sveto, katolishko in apostoljsko cerkev. Verujem en kerst v odpushtenje grehov. Verujem vstajenje mertvih in prihodnje shivljenje. Amen.

Drugi del svete mashe.

Darovanje.

Vem, moj Bog, de serza skushash in priprosto ljubish: sato sim tudi jes v priprosti svojiga serza s veseljem vse to daroval in sim tvoje ljudstvo, ktero se tukej snajde, s ne-

isrezhenim veseljem vidil tebi rado-
voljne dari darovati; Bog Israela!
ohrani na vezhnò to voljo njih ser-
za. Hvalite Gospoda! (I. Kron. 29,
17. 18.)

Vsemi, vfigamogozhni vezhni Bog!
ta prezhisti dar, kteriga jes s tvojim
maschnikam tebi darujem v sposnanje,
de si Ti Bog vsih rezhi Gospod, in
de imash sam oblast nad vse stvari;
darujem ti ga v spomin terpljenja,
vstajenja in vnebohoda Jesusa Kri-
stusa in k zhahti svete Marije vselej
devize in vsih svetnikov. In kadar
bo ta dar po besedah tvojiga masch-
nika spremenjen v presveto telò in
v presveto reshnjo kri Jesusa, tvo-
jiga Šina, vsemi ga tudi v odpu-
šhanje naših breshtevilnih grehov,
v sahvalo sa toliko dobrot, s kteri-
mi si naš tolikrat obdaroval, v sa-
dobljenje vsih nam potrebnih milost,
v prid vsih shivih in mertvih. Šprej-
mi pa tudi moje serzé, o Bog, in
vse, kar imam. Švoje serze sklenem

s tvojim Šerzam, o moj Jesuf, in ga darujem Gospod - Bogu s tisto ljubesnijo, s katero si ti sa naš greslnike vel zhaš svojiga shivljenja Bogu daroval. O Gospod! ozhisti moje serze od vsih madeshev, de ti bo moj dar prijeten.

Tako prosim in sklenem svojo molitev s molitvijo vsih vernih, posebno tistih, kateri Jesusovo presveto Šerze zhašé, in sdaj tukaj s mano ali kjer koli si bodi po svetu sveto masho flishijo.

Umivanje rok.

O moj Bog! ozhisti mojo dusho s prezhisto kervijo svojiga ljubesnjiviga Šina Jesusa Kristusa od vsih greslnih in nezhistih misel in sheljá, de bo zhista, kakor beli kruh na altarji, de bo dopadla preljubesnjevimu Šerzu Boshjimu.

Molite, bratje!

Gospod! sprejmi ta dar is rok

svojiga mashnika v hvalo in zhaft
svojiga imena, tudi v prid nash in
vse svoje svete zerkve.

Odbirna.

Dodeli nam, o Bog! te profimo,
de sveti Duh v nas tisti ogenj ushge,
kteri je v Jesufovim Šerzu gorel, in
kteriga je Jesus Kristuf na svet per-
nesel in povsod ushgati hotel, kateri s
teboj shivi in kraljuje v edinosti sve-
tiga Duha Bog vekomej. Amen.

Predglasje.

Spodobno in dolshnost je, prav
in dobro, de ti vselej in povsod hvalo
dajemo, sveti Gospod, vfigamogozhni
Ozhe, vezhni Bog! po Kristufu Go-
spodu nashim, po katerim je luzh tvo-
jiga sposnanja in tvoje ljubeshni nam
vshim svetila, in kateri nam je v saštavo
svojih obljub v ti daritvi sprave svoje
Šerze dal. Sato s vshimi angeli in
gospofstvi, s vshimi oblastmi in nebesh-

kimi mozhmi in s svelizhanimi Kerubi in Šerafi enoglasno rezhem:

Švet, svet, svet je Gospod vfiga-mogozhni Bog! Šveto je Jesufovo Šerze, polne so nebefa in semlja njegoviga velizhastva! V prahu klezhim pred tabo, vezhni Bog! in moj duh se povsdiguje v nebefa, kjer Jesus, frednjik sa-me, in sa ves svet, pred tvojim oblizhjem prosi in ti svojih pet kervavih ran, posebno rano svojiga preljubesnživiga Šerza kashe, in kateri nas, ker je vezhni veliki duhoven, s teboj pravizhnim Bogam spravlja. Blagoflovi, o Bog! to daritev in osri se milostljivo s sedesha svojiga neskonzhniga usmiljenja na sveto zerkev po vesoljnim svetu, pa tudi na svojiga flushabnika nashiga papesha I., nashiga shkofa I. in nashiga zesarja I., in na vse, kateri se prave katolishke, apostoljske vere dershe; vsm naj bo ta daritev v svelizhanje; posebno te pa profim, spomni in usmili se, o Gospod! svojih flu-

shabnikov in flushabniz. (Tukej imenuj v mislih tiste, sa ktere si posebno dolshan, in sa ktere si se namenil moliti).

Sa te in vse, kterih vero posnash in poboshnost vidish in sa ktere hozhesh, de se ti daruje ta daritev svete mashe, klizhem k tebi, nebeshki Ozhe! in sklenem klizanje svojiga serza s saflushenjem in proshnjo visoko zhaftitljive Marije devize, pa tudi tvojih svetih apostelnov Petra in Pavla, in s saflushenjem in proshnjo vsih drusih apostelnov, marternikov, sposnovavzov in deviz, v njih hvalo in zhaft, de bomo s njimi vsi ena Boshja drushba po nashim Gospodu Jesufu Kristufu. Naj mi stojé na strani vsi, in naj povsdignejo mojo poboshnost, in vnamejo gorezhnost, sakaj she se odpirajo nebefa in Jesuf pride s nebeshkiga sedesha na ta altar.

Tretji del svete mashe.

Povsdigovanje.

Sdaj sdaj bo ponovljena pred mojimi ozhmi sadnja vezherja in

daritev na leſu ſvetiga kriſha. Špolnujejo ſe beſede ljubeshnjiga Ódrefhenika: „Glejte! jeſt ſim s vami vſe dni do konza ſvetá.“ —

Pred ſvojim terpljenjem tiſto nozh je vſel Jeſuf kruh v ſvoje ſvete in zhaſtite roké, je vsdignil ozhi proti nébu k Bogu, vſigamogozhnimu Ozhetu, je njega ſahvalil ter kruh poſvetil, raſlomil in dal ſvojim uzhenzam, rekozh: Vſemite in jejte vſi od tega: ſakaj to je moje teló.

O Jeſuf, predobrotljivi moj Svelizhar! ki ſi bil radovoljno ſa naſ na krish povsdignjen in preboden; molim te, ſahvalim te, ſhal mi je, de ſim greſhil.

O Svelizhar! bodi mi miſloſtljiv, in odpuſti mi moje grehe, ker je tvoje Šerzé ſavolj njih bilo s britkoſtjo in ſhaloſtjo napolnjeno.

Ravno takó je vſel Jeſuf po vezherji tudi prezhudni kelih v ſvoje ſvete in zhaſtitljive roké, ſahvalil nebeſhkiga Ozhetá, ter ga dal ſvojim uzhenzam, rekozh: Vſemite in pite vſi is njega. Sakaj ta je kelih moje kervi, nove in vezhne

saveše, skrivnost vere, ktera bo sa val in sa njih veliko prelita v odpustenje grehov. Kolikorkrat bote to delali, storite v moj spomin.

O presveta rešnja kri, ktera si s vodo vred tekla is prebodeniga Jesufovigā Šerza, bodi sto tavshentkrat zhešhena! Tebi je moje serze odperto; operi ga od vsih madeshev, poterdi ga soper vse grehe, omezhi ga v ljubesni do Jesusa, kteri te je is svoje strani prelil.

O Jesus! tebi shivim; Jesus! tebi umerjem; Jesus! tvoj sim shiv in mertev. Amen.

Po povsdigovanji.

Zhešheno in hvaljeno bodi tvoje neskonzhno usmiljenje, o moj Jesus, moja ljubesen in moje edino hrepenenje! Zhešheno bodi zelo tvoje shivljenje, tvoje terpljenje in tvoja smert, tvoje zhaštljivo od smerti vstajenje in tvoj vnebohod; zhešheno bodi vse, kar si na semlji sa nafhe svelizhanje

storil, in vsa tvoja zhaſtitljivost bodi vekomej zheſhena in hvaljena! Takó ſe ſahvalimo, tebi, dobrotljivi Odrerſhenik! in ponishno darujemo nebeſhkimu Ozhetu tvoje preſveto teló in tvojo reſhnjo kri. Vezhni Ozhe! kakor ſi bil ſprejel darí pravizhniga Abeljna in daritev naſhiga ozhaka Abrahama in pa ſveto daritev, ktero ti je daroval tvoj veliki duhoven Melkisedek, tako tudi sdaj miloſtivo poglej ſ nebeſ in ſprejmi po rokah ſvetiga angela ta ſveti dar, neſamo ſa vſe ſhivé, ampak tudi ſa vſe verne duſhe, ki v vizah groſovitno terpé in ſe ſa ſvoje grehe pokoré.

(Tukej imenuj tiſte verne duſhe, ſa ktere ſi poſebno dolshan in ſa ktere ſi ſe namenil moliti.)

Spomni ſe, predobrotljivi Bog! teh in vſih vernih duſh po velikosti ſvojiga uſmiljenja. Jeſuſova reſhnja krí jih ohládi, tolashi in reſhi, de bodo v drushbi ſ tvojimi ſvetimi apoſteljni in muzhenzi in ſ vſimi tvojimi ſvetniki, v kterih drushbo tudi naſ greſhnike

vsemi, ne savoljo nashiga saflushe-
nja, ampak savoljo svoje persanash-
ljivosti po Kristusu, Gospodu nashim.
Po njem, sh-njim in v njem bodi te-
bi, Bogu Ozhetu vfigamogozhnimu,
v edinosti svetiga Duha vfa zhaft in
flava vekomej. Amen.

Ozhe nash.

Od Jesusa, tvojiga edinorojeniga
Šina, opominjani in s njegovim Bosh-
jim naukam poduzheni si upamo svoje
ozhi k nebesam povsdigniti in s nje-
govimi besedami k tebi klizati:

Ozhe nash, kateri si v nebesih. Po-
svezheni bodi tvoje ime. Pridi k nam
tvoje kraljestvo. Sgodi se tvoja volja,
kakor v nebesih, tako na semlji. Daj
nam danš nash vsakdanji kruh. In
odpušti nam nashé dolgé, kakor tudi
mi odpushamo svojim dolshnikom. In
naš ne vpelji v skušnjava. Temuzh
refhi naš od hudiga. Amen.

Refhi naš, prosimo, Gospod Bog!
vselej od dušnih in telesnih slegov;

odverni vſo zhaſno neſrezho, kolikor
ni potrebna k naſhimu ſvelizhanju;
dodeli nam mozh v ſkuſhnjavi; daj
nam, ki ſmo greſhili, ſerzhno obſha-
lovanje, de ſe ſopet k tebi vernemo;
daj nam ſnotranji in ſunanji mir in
reſhi naſ vſelej od nar vezhiga ſlega,
od greha, po ravno tiſtim Jeſufu
Kriſtuſu, Goſpodu naſhim. Amen.

Zheterti del ſvete maſhe.

Jagnje Boshje.

Jagnje Boshje, ki odjemljeſh gre-
he ſveta, ſavoljo ſvojiga preljubes-
njiviga Œerza uſmili ſe naſ!

Jagnje Boshje, ki odjemljeſh gre-
he ſveta, ſavoljo ſvojiga preljubes-
njiviga Œerza uſmili ſe naſ!

Jagnje Boshje, ki odjemljeſh gre-
he ſveta, ſavoljo ſvojiga preljubesni-
viga Œerza daj nam mir!

Obhajilo.

Goſpod Jeſuf Kriſtuſ! kteri ſi toli-

krat rekel svojimu aposteljniam: „Mir vam sapustim, svoj mir vam dam,“ ne glej mojih grehov, ampak vero svoje svete zerkve; daj ji mir in edinost, moji dushi pa spravo, mir in ljubezen, preden si upam, tebe v duhu prejeti.

O Jesuf! Sin shiviga Boga! kateri si po ozhetovi volji s svetim Duham vred svet s svojo smertjo odreshil, reshi me s tem presvetim telesam in svojo presveto kervjó od vsih mojih grehov; daj, de se vselej tvojih sapoved deršim, in ne dopusti, de bi se kedej od tebe lozhil. Sakrament tvoje ljubesni, kteriga se s maschnikam v duhu prejeti predersnem, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo sdravje dushe in telefa, po tebi, moj Jesuf! Amen. In tako hrepenim po tebi in klizhem is globozhine svojiga serza:

Gospod! nisim vreden, de gresih pod mojo streho, ampak rezi le s besedo in osdravljena bo moja dusha.

Gospod! nisim vreden, de gresih pod mojo streho, ampak rezi le s besedo in osdravljena bo moja dušha.

Gospod! nisim vreden, de gresih pod mojo streho, ampak rezi le s besedo in osdravljena bo moja dušha.

Refnizhno nisim vreden, o Jesus, moj Svelizhar in moja ljubesen! de gresih v moje serze; pa savoljo svojiga predobrotljiviga Šerza mi bodi milostljiv, rezi le besedo in osdravi mojo dušho. Pridi, o Jesus! pridi saj po duhovno v moje serze in sklêni popolnoma moje serze s svojim Šerzam. O Jesus! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim zhes vse; stori mozhnejshi mojo vero, poterdi moje upanje in ushgi mojo ljubessin! Pomagaj mi, o Jesus! in daj, de shivim po tvojim nauku. Unêmi moje serze, de bo v njim gorela popolnoma ljubessin do tebe, moj Jesus! de v tebi shivim in v tebi umerjem, o preljubesnivi Je-

suf! — Jesuf! ves shelím tvoj biti;
le tebi hrepenim shiveti sdaj in vekomej. Amen.

Obhajilna.

Pokusite in glejte, kako sladak je Gospod. Vezhno je njegovo usmiljenje. Hvalite Gospoda!

Poobhajilna.

S presvetim Sakramentam potereni in poshivljeni te profimo, Gospod Jesuf Kristuf! de bomo, ko smo sladkost tvojiga Šerza pokufili, vselej bres greha in v zhednostih tebi vedno bolj podobni, ki shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha, Bog vekomej. Amen.

O Bog! ki si svoje pravoverne flushabnike v eni veri in v eni misli ozhishil, dodeli, de le to ljubimo, kar ti sapoveish, in le tega perzhakujemo, kar ti obetaish in kar je nam v prid, de bodo nashe serza, ker je vse zhasno minljivo, le po nebesih hrepenele,

kjer je vezhno veselje; po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Gospod bodi s nami,

Jn Jesuf v vsih nashih serzih.

Blagoslov.

Jesuf! ki si svoje uzhenze blagoslovil, prejden si se od njih vsdignil, blagoslovi tudi mene po masniku v imenu Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Tvoj blagoslov naj me spremlja per vsih mojih opraviilih, naj me obvaruje vsiga hudiga, in naj me poterjuje v vsm dobrih! Amen.

Sadnji evangeli.

Evangeli f. Janesa v 1. poglavji.

V sazhetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v sazhetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in bres nje ni nizh storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh

v tamì sveti, in tamà je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Boga, kterimu je bilo Janes ime. Ta je prishel v prizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vfi verovali po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ktera rasvetli vsakiga zhloveka, kteri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni sposnal. V svojo lastino je prishel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Boshjim otrokam biti, njim, kteri verujejo v njegovo ime; kteri niso is volje mesa, ne is volje mosha, ampak is Boga rojeni. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno zhaft, kakor zhaft edinorojeniga od Ozheta), polna milosti in resnize.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Sahvaljen bodi, o moj Svelizhar!
de si mi dal flifhati to sveto masho

in tvoje presveto Šerze zhaštiti. O de bi bil to sveto mašho s takim sbranim duham, in s tisto gorezhnostjo slišhal, ktero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo od mene tirja! Ti, o Jesuf! nadomešti, kar je per ti sveti daritvi bilo manjkljiviga, in stori, de te vprihodnjizh samorem vselej v duhu in resnizi moliti, hvaliti in zhaštiti. Dodeli, predobrotljivi Jesuf! de ne sgu-
bim nikdar dobrót, ki sim jih per ti sveti mašhi po tvoji neskonzhni mi-
losti sadobil. Tako poshivljen in po-
tolashen imam terdno voljo, storiti
vše v tvojo zhašt, o moj Bog! in per
vših mojih opraviilih, o Jesuf! moje
serze per tebi ostane. Tvoj blago-
flov me spremljaj po vših mojih po-
tah, in tvoje preljubesnjo Šerze
mi bodi vedno pred ozhmi! Amen.

V imenu Ozheta in Šina in sve-
tiga Duha. Amen.

Molitve per fveti mafhi

v zhaft

presvetiga Mariiniga Šerza.

Preden se sveta masha sazgne.

Preljubesnivi Odrefhenik, Jesus Kristus! tvoja neskonzhna ljubesen me vabi piti is studenza shive vode, is kteriga tekó vsake obilne gnade vernim otrokam tvoje svete zerkve, ker na altarji sopet tisto presveto daritev ponovish, ktero si nekdej na Kalvarii kervavo opravil. Dodeli mi, ponishno prosim, moj Gospod in moj Bog! de to sveto mashe poboshno, spodobno, s serzhno shalostjo savoljo storjenih grehov in s terdnim saupanjem v tvoje neskonzhno saflushenje flishim. Ushgi v meni ogenj svete ljubesni, postavi mi pred ozhi svoje britko terpljenje in grenko smert, ki se sopet na altarji po nekervavo obhaja. S teboj se sklenem, poloshi

*Test sim mati čiste Gubezni –
Test jih Gubim, kteri mene Gubijo.*

Sir. 24. Preg. 8. 17.

k sebi na altar moje revno serze in daruj ga s svojim presvetim Serzam in s prezhistim Serzam svoje zhaštite Matere nebeshkimu Ozhetu v njegovo povelizhanje, v sahvalo, v odpushtenje mojih grehov in v sado-bljenje tistih milost, katerih slasti potrebujem. Usmili se pa tudi, predobrotljivi Bog! mojih staršev, bratov in sester, mojih rodovinzov, mojih dobrotnikov, perjatlov in neperjatlov, svete katoliške zerkve, papesha, shkofa, mashnikov, vseh revnih gresnikov in vernih duh v vizah. Dodeli, de se jes in vsi milost te presvete daritve vdeleshimo.

O Marija, prezhista Deviza, mati milosti in perbeshalishe gresnikov! sprosi s svojo mogozhno proshnjo per svojim Boshjim Sinu, de se gresnikam in krivoverzam ozhi odprejo, de sagledajo bresno pogubljenja, ktero jih ima poshreti, de se tako prestrašeni vernejo na pot resnize, pravize in shivljenja.

V sazhetku svete mashe.

S ponishnim duham in s skesanim serzam klezhim pred tvojim svetim altarjem, vfigamogozhni vezhni Bog! in sposnam is globozhine serza, de nifim vreden, se snajti v tem svetishi pred tvojim presvetim oblizhjem; ker moji grehi nimajo shtevila in moja hudobija mashevanje klizhe s nebef.

Tebe, vfo svetost in neskonzhno dobroto, fim rasshalil, samopashno fim prelomil tvoje sapovedi, predersnil fim se greshiti pred tvojimi vfigavidijozhimi ozhmi! Velika je moja hudobija, pa she vezhi je tvoje usmiljenje, predobrotljivi Ozhe! Nikdar ne savershesh refnizhno skesaniga in potertiga serza. Pohlevno te torej prosim, de mi po neskonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Sina in po proshnji prezhiste Devize Marije in vseh svetnikov milostljivo persanesesh in mi vse moje grehe od-

puštitih. S vso mozhjo si hozhem persadevati, te v prihodnje nikdar, tudi s nar manjšim pregreškam radovoljno ne rasshaliti. Sato te ponišno prosim, moj Bog! de mi po daritvi, ktero sdej tvoj Boshji Sin opravlja, potrebno pomozh poshljesih, de bom tudi samogel spolniti, kar sim obljubil. Marija, Mati Boshja! sprosi mi to milost. Amen.

Per perstopu.

„Pridite k meni vsi, ki terpite in ste s teshavami oblosheni, in vas bom poshivel,“ si ti, o Jesus, vezhna refniza! rekel. Glej, jes ubogi gresnik pred teboj klezhim in prosim milosti in usmiljenja, tolashbe in pomozhi. Kako bi mogel iti skos oskevrata v nebese s toliko tesho grehov, zhe mi je ti ne odvsamesh, o Gospod! in kako bom shel po tesni poti, ako mene slabiga ti ne uterdish! Sa to postavim vse saupanje v tvoje britko terpljenje, v tvojo gren-

ko smert in neskonzhno saflushenje, o Svelizhar! in po tebi upam priti v nebeshko kraljestvo, kjer bom tebe in Ozheta, in svetiga Duha vekomej s Marijo, svojo Materjo, in s vsemi svelizhanimi duhovi gledal, hvalil in zhaftil. Marija, Mati Boshja! savo-ljo svojiga ufmiljeniga Šerza mi to milost pred Boshjim tronam sprôfi! Amen.

Šveta Marija! visoko zhesheha Mati Boshja! kolikofhno terpljenje ti je neskonzhno modri Bog perpravil, ko si bila Mati njegoviga prelubesnjiviga Šinu svoljena! Angelj te je imenoval polno milosti, in vendar je bilo tvoje shivljenje polno revshine, nadlog in terpljenja. Kako britke so bile sa te Šimonove besede: Mezh bo tvojo dusho prebodil! O terpezha Mati! to grenko prerokovanje se je nad teboj v resnizi spolnilo. Sa to si pa sdej povsdignjena nad vse marternike, ker si bila v vsih britkosti vedno vdana v Bosh-

jo voljo. Prosi, preljubesnjava Mati! de bom tudi jest v krishih in tesha-
vah stanovitno v Boga saupal, se nje-
govi presveti volji popolnoma pod-
vergel, po Jesufu Kristusu, Gospodu
naslim. Amen.

Per sbirni.

V duhu sdrushen s maslnikam,
s vsimi prizhijozhimi, s vsimi svetniki
v nebesih in s vsimi pravimi kristjani
na semlji klizhem k tebi, nebeski
Ozhe! osri se milostljivo s sedesha
svojiga velizhastva na svoljeno ljud-
stvo, ktero je tvoj Sin s svojo pre-
drago kervjo odreshil. Rasvetli nas
um, de sposnamo tvojo presveto voljo;
ushgi nashe serza, de shelimo in
ishemo, kar ti hozhesh; poterdi na-
sho voljo, de vedno tvoje sapovedi
spolnujemo. Usmili se toliko revnih
dush, ki she smirej po krivih potih
hodijo, de tebe sposnajo in, kteriga
si poslal, Jesufa Kristusa, de tebe in
njega ljubijo in v ti ljubeshni vezhno

svelizhanje dofeshejo. Ponishno ti darujem, vezhni Bog! vse terpljenje, ki ga je terpela presveta Mati, ko je s Boshjim Detetam pred grosovitim Herodam beshala, in te pohlevno prosim, de me vsih teshav obvarujesh, ako je tvoja sveta volja, in moji dushi v svelizhanje, po Jesufu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Per berilu.

Sapovedal si, preljubesnjivi Svelizhar! svojim apostelnjam in uzhenzam, vsim ljudem pokoro in spreobrnjenje osnanovati, in njih nauk se glasi she vedno po sveti katolishki zerkvi; dodeli nam milostivo, de se njih svelizhavni nauk prijema nashih serz in dobri sad obroduje sa sdej in vekomej. To nam sprosi ti, Boshja Mati, ki si vse besede od Jesufa v serzu ohranila in premishljevala, od ravno tistiga Jesufa Kristusa, svojiga usmiljeniga Šina. Amen.

Per evangeliî.

Šveti evangeli, ki si ga ti osna-
noval, in v katoliški zerkvi ohranil,
o Boshji Uzhenik! je pershgal v na-
ših ferzih luzh praviga sposnanja,
in pregnal tamo smóte in nejevere.
Is zeliga ferza se ti sahvalimo sa
to preveliko milost. Daj, o Jesuf!
de vedno po tvojim svetim sgledu
shivim; vari naš s svojo mogozhno
gnado, de ne sgresimo poti resni-
ze, in de ne sabredêmo v smote;
sveti nam in všim ljudém s luzhjo
svoje svete vere, de po sveštim spol-
novanji tvojih sapoved pridemo tje
gori v nebésa, kjer si ti, o Jesuf!
kjer ne bomo vezh ne verovali, ne
upali, ampak le ljubili, in vekomej
tebe oblizhje v oblizhje gledali, hva-
lili in zhaštili. Amen.

Špomnim se velike britkosti tvoji-
ga materniga Šerza, presveta Ma-
rija! s katero si svojiga Boshjiga Šinu
tri dni iskala, dokler ga nisi v Boshji

hihi v Jerusalemu najdla. Savoljo terpljenja mi sprosi gnado, de, zhe sim bil nesrezhen Jesusa s greham sgubil, ga ishem s skefanim in portertim serzam, in ga sopet najdem v svoje svelizhanje, po ravno tem Jesusu Kristusu, Gospodu naslim. Amen.

Per darovanji.

Šveti Ozhe! vfigamogozhni vezhni Bog! glej perjasno na dar, ki ga po maschnikovih rokah poloshimo na tvoj sveti altar. Blagoslovi kruh in vino, kteriga ti daruje maschnik kakor nekdej Melkisedek, de bodo leti darovi spremenjeni v presveto telo in v presveto kri tvojiga Boshjiga Šina, in de bomo vsih grehov ozhišeni in refheni vfiga hudiga. Špomni se tudi, nebeshki Ozhe! ljubeshni, ktero je imel Jesus Kristus do nas greshnikov, in jo ima she smirej. Is ljubeshni do nas je na oljski gori smertne britkosti terpel; is ljubeshni do nas se je pustil vjeti, svesati in pred krivizhne sod-

nike peljati; is ljubeshni do naf fe
 je pustil bizhati, s ternjem kronati,
 in na krish perbiti; is ljubeshni do
 naf greshnikov je med neisrezhe-
 nim terpljenjem svojo dusko isdih-
 nil! O moj Odreshnik! sposnam ve-
 likost tvoje ljubeshni, pa tudi tesko
 svojih grehov. Serzhno obshaljujem,
 de sim v grehu shivel, in te ponish-
 no prosim, sprejmi milostivo to sveto
 daritev v odpushtanje mojih grehov.

O Marija, shalostna Mati! v brit-
 kosti svojiga serza sposnam tvojo ne-
 isrezhenost shalost, ko si svojiga pre-
 ljubeshnjiviga Sina s teshkim krishem
 oblosheniga frezhala. Kako globoko
 je ta pogled tvoje materno Serze
 presunil! Kako si sdihovala k ne-
 beshkimu Ozhetu in britke solse to-
 zhila! O shalostna Mati! ponishno
 molim Boshje naredbe; sakaj obda-
 ril te je vezhni Bog s svojo mozhjo.
 Vifoko bodi hvaljen Gospod Bog
 vekomaj. Zhasht bodi Ozhetu in Sinu
 in svetimu Duhu. Kakor je bila v

sazhetku in sdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Per predglafji.

S ponishnim serzam te zhaſtim in molim, vezhni Bog! ker ſe sdeſj veliki zhudesh tvoje nesmirne dobrote in ljubeshni sazhne, prezhaſtitljiva ſkrivnoſt, pred ktero ſe nebesh in ſemlja v prah ponishajo. Reſ je ſpodobno in dolshnoſt, prav in dobro, de ti vselej in povſod nebesh in ſemlja hvalo dajejo, ſveti Goſpod, vſigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! po Kriſtuſu, Goſpodu naſhim: po kterim tvoje velizhaſtvo hvalijo angeli, ga molijo goſpoſtva, pred njim trepezhejo oblaſti, ga nebeshke mozhi in ſvelizhani Œeraſi s ſdruſhenim petjem povſdigujejo. Sato hozhemo tudi mi tukej ſbrani tebi, vezhni Bog! hvalo ſapeti in te ſlaviti v Jeſuſu Kriſtuſu in v ſpominu ſhaloſtne Matere, v ktere terpezhe Œerze je tolikanj globoko ſhinil mezh bolezhin, ko je

vidila svojiga preljubesnživiga Šina na krishi vifezhiga in ga je flifhala s umirajozhim glasam klizati: „Dopolnjeno je.“ O moj Bog! ta prezhudna daritev se sdaj tukej ponavlja, sato s nar ponishnifhim zheshenjem to fkrivnost molim in s vese-ljem svoj glas s angelskim petjem fklenem rekozh: Švet, svet, svet je Bog, Gospod vojsknih trum! Hvaljen bodi Jeshuf, Šin Boshji, kateri pride v imenu Gospodovim! zheshen bodi po vifhavah!

Pred povsdigovanjem.

O moj Jeshuf! sopet se na altarji v podobi kruha in vina darujesh svojimu nebeshkimu Ozhetu v moje in vfiga sveta svelizhanje. Pohlevno te prosim, tudi moje revno serze s svojo presveto daritvijo fklêni, in pernesi ga pred oblizhje svojiga nebeshkiga Ozheta, kateri bo sanesfljivo moje proshnje po tebi milostljivo uflifhal, ki s njim in svetim Du-

ham shivish in kraljuješh Bog ve-
komej. Amen.

Šveta Marija, Mati Boshja! per-
nefi svojimu Boshjimu Šinu na visoki
altar vse moje potrebe, prošnje in
shelje, in vse potrebe tistih, sa ktere
sim posebno dolshan moliti, in savoljo
svojiga presvetiga Šerza nam sprôsi
gnado, de se vdeleshimo saflushenja
presvete daritve tvojiga Boshjiga
Šina, in de tako sadobimo odpushe-
nje vsih grehov, ki jih resnizhno
sovrashimo in serzhno obshaljujemo.
Amen.

*Per povsdigovanji presvetiga Resh-
njiga Telefa.*

O Jesuf, Šin Boshji! molim
te v podobi kruha s ponishnost-
jo in zheshenjem. O Jesuf! bodi
mi milostiv; o Jesuf! usmili se
me; o Jesuf! odpusti mi moje
grehe in vdeleshi me svojiga
terpljenja in smerti.

*Per povsdigovanji presvete Reshnje
Kervi.*

O presveta Reshnja Kri mo-
jiga Odreshenika Jesufa Kri-
stusa! ozhisti me mojih grehov;
o predraga Kri! sbrishi moje
hudobije; o milosti polna Kri!
sadobi mi milost in usmiljenje.
O Jesuf! v tebe verujem, v tebe
upam, tebe ljubim is zeliga
serza.

Po povsdigovanji.

O gospod, nash Bog! prezhudna,
neskonzhna je tvoja milost. Naj zhi-
stejsi Boshje Jagnje, Jesuf Kristuf,
je sdej na altarji, on, pravi Bog in
pravi zhlovek, nash Odreshenik in
Svelizhar. O zhudesh, o nesapopad-
ljivi zhudesh Boshje vfigamogozh-
nosti in ljubesni! Angelske trume ob-
dajajo sedesh tvoje milosti in molijo
s nar ponishnisthim zheshenjem kralja
nebes in semlje v podobi kruha in

vina. O moj Jesus! s to mnoshizo svelizhanih duhov sklenem tudi jes svoje zheshenje in v duhu ponishnosti molim njega, svojiga Gospoda in Boga. Serzhno te sahvalim sa to presveto daritev, ki jo po svojim masniku opravljash, in te profim, usmiljeni Jesus! osri se po svoji nefkonzhni ljubeshni milostljivo na me ubosiga greshnika. Sposnam, de fim revna stvar in pred teboj filno sadolshen, in nisim vreden, de me s svojimi milostljivimi ozhmí pogledash. Ali kam se mi je oberiniti, zhe se me ti ne usmilish? S saupanjem se torej k tebi satezhem in te ponishno profim, rasfvetli mojo slepoto, osdravi mojo slabost, in ozhisti moje omadeshano serze. Amen.

Sveta Marija, shalostna in sapushena Mati! kako ojster mezh bolezhin je tvoje Serze presunil, ko si pod krishem stala in svojiga preljubiga Sina med neisrezhenim terpljenjem vidila umirati; vunder se nifi

dala premakniti v svoji stanovitnosti, ampak terdno si saupala v nesopadljivo previdnost Boshjo. Glej! tvoj ljubesnivi Šin je sdej tukej prizhiozh in se vnovizh daruje svojimu nebeshkimu Ozhetu. Savoljo tvojiga britkiga terpljenja pod krishem te prosim, sprosi nam gnado, de bodo nashe serza zhiste in bele kakor sneg, de presveta Reshnja Kri Jesufova sa nashe dushe ne bo sgubljena, de bomo s vfo serzhnostjo in stanovitnostjo hodili po tesni poti, ktera pelje v vezhno shivljenje. Amen.

Per spominu sa mertve.

Spomni se, neskonzhno usmiljeni Bog! svojih flushabnikov in flushabniz, ki so shli pred nami s snamnjem vere, in spé v miru. (Imenuj v mislih tiste, sa ktere si posebno dolshan, in sa ktere si se namenil moliti.) Tem in vřim, kateri v Kristusu' pozhivajo, daj, te prosim, vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. O Marija, preljuba

Mati! profi sanje, de bodo kmalo kmalo gledali in vshivali Boga, po katerim neprenehama sdihujejo in koperne.

Per Ozhenafhi.

Ozhe nash! v nebesih se dasi svojim svoljenim gledati in vshivati, in kakor angeli in svetniki tvoje ime zhasé in povishujejo in tvojo nar svetejsi voljo spolnujejo, tako hozhemo tudi mi na semlji tvoje ime vedno posvezhevati in spolnovati tvojo presveto voljo, dokler ne pridemo v nebesko kraljestvo, ki si ga nam perpravil. Daj nam vsakdanji kruh sa telo; daj nam svojo gnado in pomozh, de vse storimo, kar in kakor hozhesi. Odpusti nam nashe grehe; tudi mi radovoljno odpustimo vsm, ki so nas rasshalili. Ne dopusti, de bi nas skushnjave premagale; in reshi, ozhisti in obvari nasho dusho vsiga greha. Amen.

Pred maslnikovim obhajilam.

Prijatelj zhloveshkih otrók, o dobrotljivi Jesuf! ki si po smerti na krishi dal svojo sveto stran prebošti; presuni tudi moje terdo serze, de se v tvoji ljubeshni vname. In ki si rekel: Pridite, jejte od mojiga kruha, in pite od vina, ki sim ga perpravil, ozhisti moje oferzhje, de se saj v duhu s teboj sklenem. Po tebi, ki si pravi shivi Bog v podobah kruha in vina, moje serze kopeni, in se sheli s teboj skleniti, desiravno savoljo svojih breshtevilnih grehov tega nisim vreden. Sa to pridi sdaj k meni s obilnostjo svoje gnade in ljubeshni, in perpravi moje serze, de te bo skorej smelo v djanji prejeti. To nam sprosi Marija, ti prezhisti Deviza! ki shelish, de se s tvojim Sinam sklenemo; naj on osdravi nashe bolne dushe, in spreoberne nashe serza, de bodo tebe s njim vred ljubile vekomej. Amen.

Per maschnikovim obhajilu.

Bog Šin, neomadeshano Boshje Jagnje! ki te maschnik sdaj savshi-va, prosim te ponishno, naj bom tudi jest deleshen tega angelskiga kruha. Shal mi je, de sim tolikrat shalil tebe — famo zhistost, ljubesen in svestost; sa to nisim vreden prejeti tvojiga presvetiga Telefa: vender, ker te is serza shelim ljubiti, pridi v moje serzé saj s svojo gnado, in pre naredi ga, de bo sanaprej tebe ljubilo, in sovrashilo greh. — O preshalostna Mati! grenke bolezhine je tvoje ljubljivo serze terpelo, kadar ti je bilo krishano teló tvojiga Šina v narozhje polosheno. Kakó britek je bil pogled vsih obilnih ran! V kolizih teshavah si se topila, ko si mertviga sprem-ljala k grobu! Savoljo tega britkiga terpljenja te prosim, pernesi moje shelje in proshnje na visoki altar pred svojiga Šina, kateri sdaj v spomin svojiga pokopa v maschnikovo serzé gre.

Prosi ga, de po duhovno k meni pride, in de ga, kadar koli k Boshji misi perstopim, vselej s zhistim in go-rezhim serzam prejemem; po ravno tistim Jesusu Kristusu, tvojim Sinu, Gospodu nashim. Amen.

Po maschnikovim obhajilu.

Šprejmi milostivo, presveta Trojiza! to sveto daritev, ki smo jo pred ozhmi tvojiga velizhastva darovali, in vdeleshi nas vseh milost, ki isvirajo is te daritve svete mashe.

Šveta Marija, visoko zhesheena Mati nashiga Gospoda Jesusa Kristusa! prosi sa nas, de bomo po tvojim svetim sgledu shiveli na semlji, de nasha vera ne opešha, de se upanje ne omája in ljubesen ne ohladi, in de bomo v britkostih, krishih in teshavah po tvojim sgledu v Boshjo voljo vdani. Posebno te prosimo, o perbeshalishe greshnikov! bodi nam ob sadnji uri pomozhniza, de pod tvojim maternim varstvom v vezhno veselje pridemo,

po Jesusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

Per blagoslovu.

Tvoj blagoslov, presveta Trojiza!
bodi vedno nad menoj in me poterdi
soper vse skušnjave, de svojiga
lovrashnika premagam in tvojo nar
svetejšhi voljo vselej spolnim. V imenu
Ozheta in Šina in svetiga Duha.
Amen.

Sahvalna molitev po sveti mashi.

Moja dusha povelizhuje Gospoda,
in moj duh se rasveseljuje v Bogu,
mojim Svelizharji; sakaj velike rezhi
mi je storil on, ki je vfigamogozhen
in sveto njegovo ime. Jesus Kristus,
pravo Jagnje, se je sa nas daroval,
in nas je po ti presveti daritvi svoji-
ga neskonzhniga saflushenja vde-
leshil. O moj Jesus! serzhno se ti
sahvalim sa vse, kar si sa nas storil
in terpel, in te pohlevno prosim: do-
deli, de bo ta nar svetejšhi daritev.

moji duhi v svelizhanje, de bom s tvojo mogožno gnado poterjen, vse svoje misli, shelje, besede in djanje vedno v tebe obrazhal, vse is ljubesni do tebe in tebi v zhaft storil, in svoje serze vfiga makesha zhisto ohranil.

O Mati Boshja! preshalostna si stala pod krishem in vsak sdihljej tvojiga umirajozhiga Šina je kakor ojster mezh tvoje ljubesni polno materno Šerze presunil.

Savoljo teh shaloft in bolezhin te prosim, nadomesti per svojim ljubim Šinu vse, kar je bilo per sv. mashi preflabiga in pomankljiviga, in sprosi mi vse tiste gnade in dobrote, katerih sim potrebin in slasti sa ktere sim per f. mashi profil. Tebi tvoj Boshji Šin ne odrezhe nobene proshnje; sa to upam po tvojim prezhistim Šerzu vse dosezhi, kar mi je potrebniga, de se svelizham. O bodi mi vedno srednjiza in besedniza per Jesusu, svojim Šinu, Gospodu našim. Amen.

Špovedne molitve.

Nektere besede od sakramenta svete Pokore.

Bogu neskonzhno svetimu le dopadesh, ako imash zhisto ferze. Švojiga ferza pa ne moresh ozhistiti, ako svojih grehov in slabost prav ne posnash. Ali teshko je, samiga sebe prav posnati; zhlovek se le smirej boljshiga misli, kakor je. Prejden torej svojo vest sazhnesh sprashevati, prosi svetiga Duha rasvetljenja, de te lastna ljubesen ne preslepi, de se sposnash, kakor se bosh sposnal pred sodnjim stolam vsigavedozhiga in neskonzhno pravizhniga Boga. Is zeliga ferza ti bodi shal, de si svojiga ljubesnjiviga in dobrotljiviga Boga shalil, in terdno fkleni, ne vezh greshti, se renizhno spreoberniti in poboljšhati. Povej odkritoferzhno svoje grehe spovedniku, Boshjimu namestniku, ravno takó, kakor ti jih vest ozhita, in vari se nesrezhe, kak velik greh is sanikernosti ali famoshljivosti samolzhati, de Boshjiga ropa ne storish. Nikar se ne framuj na spovedi pred spovednikam svojih grehov povedati; in ne ishi ondi prasne zhaští: zhlovek sa to gre k spovedi, de se ponisha pred Bogam in pred njegovim namestnikam — spovednikam. Svešto in bres

odlašhanja opravi nalosjeno pokoro; naloshi si pa tudi sam kake posebne spokorne dela, de se loshej poboljšaš in Boshji pravizi sadoštih po neskonznim saflushenji Jesu-
fa Kristufa. Svoli si gorezhiga, rasumniga spovednika, de te opomina, fvari, ti tvoje fkrite flaboſti odkrije, te krive poti varuje in ti s dobrim svetam na strani ſtoji v vſim, kar je v svelizhanje tvoje duſhe. Ako ljubih Jeſuſovo in Mariino Œerze, prejmi vezh-
krat vredno ſakrament ſvete pokore, kateri te nar ſveſtejſhi varuje vſih nevarnoſt na poti svelizhanja, in bo tudi tvoja poſlednja tolaſhba na ſmertni poſtelji.

Molitev pred ſpraſhevanjem veſti.

Sopet ſim greſhil, sopet ſim te raſſhalil, o neſkonzhno ſveti in pre-
ljubesnjivi Bog! Nikar me ne ſaversi revniga greſhnika, ki pred teboj kle-
zhim in te proſim priſaneſljivoſti in uſmiljenja! Ozhiſtiti ſhelim ſvojo o-
madeſhano duſho v ſtudenzu ſprave, kteriga mi je tvoj edinorojeni Œin
s ſvojo britko ſmertjo na krishi od-
perl. Bodi miſloſtljiv meni, ubogimu greſhniku, proſim te ſavoljo prelju-

besnjiviga Jesufoviga Šerza, in daj mi gnado, de vse makeshe ſvojiga ſerza ſpoſnam, jih s ſveto ſhaloſtjo obſhaljujem, ſe jih tvojimu nameſtniku ſerzhno ſpovém, noviga zhloveka oblezhem, in ti do ſadnjiga ſdihljeja ſvojiga ſhivljenja v ljubesni ſveſto flushim. — Pridi, ſveti Duh! in raſſvetli moj otemnjeni um, de vse kote ſvojiga ſerza pregledam, in ſpoſnam, kakofhin ſim pred tvojim oblizhjem, o moj Bog! de prav vidim, kako obilno ſim greſhil v miſlih, s ſheljami, s beſedami, s djanjem in nehanjem. Daj, de ſvoje grehe tako ſpoſnam, kakor jih bom ſpoſnal ob ſmertni uri in pred ſodnjim ſtolam tvoje neſkonzhne praviſe; otajaj s ognjem ſvoje ljubesni moje ſmersnjeno ſerze, de ſtorjene grehe ſovraſhim in obſhaljujem; daj mi ſerzhnoſt, de ſhe tako ſkrite rane ſdravniku pokaſhem; daj, de ſe vſih makeshev ozhiſtim, vredin ſad pokoſre obrodim in ſvelizhanje ſvoje duſhe

dofeshem. Te gnade te prosim po
preljubesnjivim Jesuſovim in Marii-
nim Œerzu. Amen.

Œprashevanje veſti.

Œlehernimu ni treba po ravno tim napeljeva-
nji ſvoje veſti ſprashevati, ſlaſti tiſtimu ne, kateri
pogoſtama ſakrament ſ. Pokore prejema. Takimu
pa ſna flushiti ſprashevanje veſti pri vezherni mo-
litvi ſtran 62.

Kdaj ſim bil ſadnjizh per ſpovedi? Kako
ſim nalosheno pokoro opravil? Ali ſim ſhel
ſopet k ſpovedi tiſti zhaf, ki mi je bilo re-
zhenó? Ali ſim vſe ſtoril, kar ſo mi ſpo-
vednik ſtoriti ukasali? Ali ſim ſe ogibal po-
ſebno tiſtiga greha, kateri mi je nar bolj ne-
varin, in ſim ſhe vezhkrat morebiti obljubil
ga ſapuſtiti? Kaj moje ſerze poſebno teſhi
in kako dolgo ſhe?

Œapovedi Boſhje.

1. *Vervaj v eniga ſamiga Boga.* —
Ali vem vſe, kar mora vſak vediti, de bo
ſvelizhan? Ali ſim poſluſhal pridige in ker-
ſhanſke nauke, de bi ſe reſniz ſvete vere
nauzhil? Ali ſkerbim, de ſe moji podloſhni
kerſhanſkiga nauka uzhé in po njem ſhivé?
Œim vſe veroval, kar ſveta zerkev vero-

vati sapoveduje? Šim si persadeval, fkufhnjave soper vero is glave isbiti? Ali nisim kdej proftovoljnih dvomov nad ktero fvetorefnizo imel? Ali nisim teh dvomov tudi pred drugimi, morebiti pred mladimi rasodeval? Ali sim se sposnani kershanski refnizi uftavljaj, de bi oflepljen le fvojimu poshelenju ftregel? Ali sahajam v drufhino, kjer moja vera flabi? Ali sim soper duhovne, poft, fpoved, zerkvene fhege govoril, jih sanizheval, ali tako govorjenje s dopadajenjem poslufhal? Ali nisim molzhal, kadar fo drugi soper vero govorili, defiravno sim previdil, de bi moje fvarjenje kej pomagalo; ali sim fhe, de bi jim bil dopadel, s njimi potegnul ter refnizo sanizheval? Ali nisim Boga rasshalil, de bi kakimu zhlovenu dopadel, ali is strahu pred ljudmi? Ali nisim bukev soper fveto vero bral, pofojeval, prodajal, drugih s njimi obdaroval? Ali nisim pridig prevsetno prefojeval? Ali se nisim fвете vere framoval, ali, prekrišati se, poklekniti, posvezhenih rezhi pozhafiti, moliti? Ali nisim morebiti med Boshjo flushbo sunej zerkve oftajal? fhe drugim pohujfhanja dajal? igral? pil? i. t. d. Ali nisim fvetnikov in njih podob s besedo ali s djanjem sanizheval? Ali nisim posvezhenih ofeb, poboshnih ljudi safmehoval, sanizheval, fovrashil, preganjal, od dobriga

odvrazheval? Ali se nisim vrash poflushil, prihodnjih rezhi svediti, febi frezhe perdobiti, bolesni ali nefrezhe odverniti? Ali nisim koga tazih vrashnih, prasnovernih, zopernijskih rezhi obdolshil, ga rasnafhal, fovrashil, pred drusimi takih prasnih rezhi terdil, sagovarjal i. t. d.? Ali sim sjutrej, opoldne in svezher, pred jedjo in po jedi, in v zerkvi molil? Ali nisim per molitvi proftovoljno rasmifhljen bil? Ali sim vse svoje djanje Bogu daroval, vse k zhasti Boshji, is ljubeshni do Boga storil? Ali sim bil v bolesni, nefrezhi, revah in nadlogah v Boshjo voljo vdan? Ali sim vezhkrat zhes dan na Boga mislil? Ali sim dobro storil, de bi zheshen, hvaljen bil? Ali se nisim v zerkvi pregresihil s proftovoljnim rasmifhljenjem, pregreshnimi mislimi, pogledi, nepotrebnim govorjenjem, nespodobnim vedenjem, pohujshljivim smeham ali zelò s pregreshnimi nameni? Ali nisim flushbe Boshje mudil, prehitro is zerkve fhel? Ali nisim soper Boga godernjal, njegovih naredb grajal, ga krivizhnosti do sebe dolshil? Ali nisim nad Boshjo milostjo obupal in si mislil: Ni mogozhe, de bi mi Bog odpustil, ali, de bi se poboljshal, Bog mi nozhe pomagati, Bog sa me nizh nozhe vediti? Ali sim se predersno na Boshjo milost sanafhal in si mislil: Bog je nefkonzhno usmiljen; akoravno

greshim, se bom pa spovedal? Ali sim bil Bogu hvaleshen sa prejete dobrete? Ali nisim Boshjih dobrot napak obrazhal? Ali nisim na Boga jesen bil? Ali nisim svoje jese in slobe do Boga tudi v djanji pokasal? Ali sim se Bogu ustavljal in v nespokornosti terdovraten ostal? Ali sim vezhkrat obudil vero, upanje, ljubesen, posebno v fkufhnjavah in v smertni nevarnosti?

2. *Ne imenuj po nemarnim Boshjiga imena.* — Ali nisim Boshjiga, Jesufoviga, Mariiniga in svetnikov imena bres potrebe in nezhaftitljivo isrekel, morde zelo, de bi kako lash ali negotovo rezh poterdil? Ali nisim s svetimi rezhmi, s Boshjo besedo norzheval, svetiga pisma popazhil in krivo obrazhal? Ali nisim preklinjal, se rotil, per preklinjevanji in rotenji svetih besedi imenoval? Ali nisim mertvih preklinjal? Mi ni kletev v navadi? Ali nisim imel navade, refnize svojih besedi koj s persego terditi, s perdushvanjem ali zelo s rotnjem? Ali nisim morebiti zelo lashi tako terdil ali negotovih rezh? Ali nisim persegel, komu kej hudiga storiti, se mashevati, nezhistiga snanja ali gresfhne savese fkleniti? Ali nisim krivo persegel soper refnizo ali v negotovi rezh? Ali je kriva persega tudi blishnjimu fhkodovala? Ali nisim drugih sapeljal k nepo-

trebnim, krivim, pregresnim persegam? Ali nisim Bogu kej obljubil in ne spolnil, akoravno je bilo mogozhe oblubo spolniti? Ali nisim spolnjenja oblube bres terdniga vsroka predolgo odlafhal? Ali nisim nobene oblube nepremifhljeno storil?

3. Posvezhuj prasniki. — Ali sim ob nedeljah in sapovedanih prasniki spodobno, v Bogu sbran in zelo sveto masfo flifhal? Sim bil tudi per pridigi, per popoldanski flushbi Boshji? Ali sim Boshjo besedo samerkljivo in savoljo svelizhanja svoje dushe poslufhal? Ali sim slasti te dni vezh molil, svete bukve bral, se do blishnjiga ufmljeniga fkasal? Ali sim tudi fkerbel, de fo moji domazhi per Boshji flushbi bili in po kerfhanfko shiveli? Ali sim bil kriv, de ni bil blishnji per sveti masfi ali per pridigi ali per popoldanski flushbi Boshji? Nisim bres velike file in bres praviga pervoljenja ali zelo k pohujfhanju svojiga blishnjiga delal, morde tudi drusih k takim delam perganjal? Nisim ravno ob teh dneih pregresniga veselja uganjal, pijanzheval, igral, nezhisto shivel, v nespodobnim plesifhi bil? Ali se ni morebiti kej taziga zelo med Boshjo flushbo sgodilo? Ali nisim s ponozhnim pohajanjem, pijanzhevanjem, s prepiram ali s kletvinjo i. t. d. prasnika ofkrunil?

4. Šposhtuj ozheta in mater, de bosh

dolgo shivel in de ti bo dobro na semlji.
 — Šim svoje starfhe sposhtoval, ljubil? Šim jim bil hvaleshen, pokoren? Še nisim li starfhem jesikal, jih saframoval, gerdo gledal, sanizheval, preklinjal? Jim nisim nize hudiga vofhil? Jim nisim roke nameril, ali jih fhe zelo udaril? Ali jih nisim s svojim rasujsdanim shivljenjem v framoto in shaloft perpravil? Ali nisim flaboft svojih starfhev rasnafhal? Še nisim njih niskiga stanu framoval? Šim tudi she odrafhen njih fvet in njih lepo opominovanje ponishno poflufhal? Še jim nisim slagal, jih ogoljfal, okradil? Nisim do starfhev mersel bil ali jih zelo fovrashil? Ali sim sanje molil, jim v potrebi pomagal, bolnim ftregel? Ali sim fkerbel, de fo bili s fvetimi sakramenti prevideni? Ali sim njih sadnjo voljo svefto fpolnil? Ali nisim bil krivizhen do drusih dedizhev? Nisim morde fhe mertvih starfhev opravljal? Ali sim si persadeval pogrefhke ranjih starfhev s molitvijo, milofhnjo, povernjenjem krivizhniga blaga popravit? Šim te dolshnosti tudi do svojiga ozhma, mazhahe, varha, gospodarja, gospodinje, uzhenika, predpoftavljenih, duhovske in deshefske gosposke fpolnoval? Ali jih nisim nalagal, goljfal, saframoval, sanizheval, njih sapoved grajal? Ali nisim starfhem, predpoftavljenim pokoren bil, kadar fo mi

kaj pregrefhniga storiti ukasali, akoravno sim vedil, de mora zhlovek Bogu bolj pokoren biti kakor ljudem? Ali nisim starih, ubogih, nadloshnih saframoval?

Štarfhi in predpostavljani naj se vprahajo:

Ali nisim svojim otrokam she fhkodoval, preden so na svet perfhli? Ali sim fkerbel sa sdravje svojih otrok? Šim jim rad podelil, zhefar so potrebovali? Šim jih kerfhanfkiga nauka uzhil? Ali sim fkerbel, de so sjutrej, opoldan, svezher molili, k Boshji flushbi hodili, sakramenta svete pokore in svetiga obhajila pogosto prejemali? Ali jih nisim od kerfhanfkiga shivljenja morde she odvrazheval? Šim sa njih poduzhenje fkerbel, jih vadil delati, jim dobre sglededajal? Ali sim njih pregrefhke strahoval, posebno, zhe so lagali, se potepali, v flabo tovarfhijo sahajali ali se nespododno vèdli? Jih nisim v jesi, ali preojstro strahoval? Jim nisim primkov dajal ali jih zelò preklinjal? Šim svojim otrokam svezher bres varstva v val ali v gledalifhe in plesifhe hoditi perpustil? Šim fkerbel sa zhiftoft svojih otrok, tudi majhnih, in domá? Nisim svojih otrok v greh sapeljal, ali jih s preklinjevanjem, nespodobnim govorjenjem in djanjem pohujfhal? Ali me nikdar niso flifhali praviti, kako poreden sim tudi jest bil v

fvojih mladih letih? Jim nisim nikoli prevezh dnarjev dal, de so k rasujsdanemu shivljenju fhe vezhi perloshnost imeli? Nisim nobeniga v kakofhin stan filil? Nisim kteriga fvoj otrok bolj ljubil kakor druge? — Ali nisim pôflam in podloshnim vselej poshteno in voljno odrajtal, kar jim je fhlo? Jim nisim preteshkiga dela nakladal? Ali sim gledal, de so Boshjo flushbo doma in v zerkvi pridno in lepo opravljali? Šim fkerbel, de so se po dnevu in po nozhi kerfhanfko sadershali? Šim jih deval v tak kraj leshat, de dobro vem, de so domá ostali, in pa de niso nobene pregresfhne sавese imeli? Šim jih savoljo nespodobniga shivljenja fvaril? Jim nisim kaj hudiga storiti ukasal? Kako sim v bolesni sa nje fkerbel? Jim nisim dobriga imena per ljudeh vsel? Ali nisim s njimi neufmiljeno délal, nad njimi godernjal, in s njih déli vse prenevfhhezhen bil i. t. d.

5. *Ne ubijaj.* — Nisim bil kdej, kakor si she bodi, kriv smerti fvojiga blishnjiga? Nisim febi ali fvojimu blishnjimu shivljenja krajfhal ali na sdravji fhkodoval s nesmernostjo v jedi in pijazhi, ali v plesu, s shalostjo, jeso, fovrafhtvam, prepiram, tepenjem, fuvanjem, ranjenjem, bojem? Nisim nikoli fvojiga shivljenja ali shivljenja fvojiga blishnjiga bres potrebe v nevarnost

postavil? Nisim nizeh taziga jedel ali pil, akoravno sim lahko prevedil, de mi bo fhkodovalo? Nisim svojimu sdravju fhkodoval s nespametnim poskusljanjem svoje mozhi? Nisim febi ali drugimu preteshkiga dela nakladal? Nisim sam febi ali svojimu blishnjimu smerti shelel? in sakaj? Ali sim v bolesni sadohti fkerbel, de bi spet sdravje sadobil? Nisim od nesnanih ljudi sdravil kupoval in se jih poslushil s nevarnostjo shehujshi sboleti? Ali se nisim nalafh ali is nemarnosti na nogah, na rokah ali na sobéh posfhkodoval? Nisim podloshnih neusmiljeno strahoval? Ali nisim nobeniga pohujshal s besedo, petjem, s bukvami, s pisimi, s podobami, s obnafhanjem, s flabim sgledam, in tako njegove dushe umoril? Šim se ogibal pohujshljive perloshnosti? Šim tudi druge od nevarnih perloshnost odvrazheval in fvaril? Šim si dosti persadeval, vse tiste sopet na pravo pot perpeljati, ktere sim kdej pohujshal ali v kakshin greh sapeljal? Ali nisim bil ptujih grehov kriv? Nisim nikomur v greh svetoval, postavim, kako naj se slashe, goljfa, fhkoduje, se mashuje, blishnjiga v greh sapelje, nepokoren bo? Ali nisim nikomur greshiti veleval? Ali sim v drusih greh pervolil? Nisim rad svojih flabih tovarshev flushal, kadar so me v greh ravnali? Nisim drusih v greh napeljeval ali

drashil? Nifim drusih greha hvalil? Šim k grehu molzhal? Nifim fvaril grefhnika, kadar je bila moja dolshnost fvariti? Šim greh pregledal? Nifim bil premehak, kjer bi bil mogel ojstro strahovati? Šim se greha vdeleshil, poštavim: opravljanja, sanizhevanja, sapeljevanja, tatvine, goljfije? Nifim greha sagovarjal, smanjševal, sakrival, de ni bil blishnji fvarjen, strahovan?

6. *Ne presheshtvaj.* — 9. *Ne sheli svojiga blishnjiga shene.* — Nifim imel rad nezhistih misel? Šim jih prezej is glave sbijal? Nifim nalash na nezhiste rezhi ali fanje misli? Ali nifo na te misli nastopile radovoljne nezhiste shelje? Nifim velikrat lenobe pafel, is ktere nezhiste misli in shelje pridejo? Nifim rad od nesramnih rezhi govoril ali jih poslusshal? Šim nezhiste pesmi pel ali rad poslusshal in jih she drugim pravil in jih uzhil? Šim fvaril, ko sim druge nesramno govoriti, ali peti flisshal, kadar je bila moja dolshnost fvariti? Ali sim kterikrat kvantal in morebiti she vprizho nedolshnih? Nifim koga na nesramne besede in pesmi napeljeval? Ali nifim kterikrat nespodobnih narozhil poshiljal ali prenasshal? Nifim kteriga savoljo njegoviga zhistiga shivljenja samehoval? Nifim nobenih flabih bukev ali nesramnih pesem bral? Ni noben drugi po meni takih bukev ali pesem prejel? Nifim

nalatih tazih rezhi ogledoval, ktere nezhifte shelje obudujejo? Nisim nesframniga obla-zhila nosil? Še nisim posebno lepotizhil, ni-sim v zerkev le s to mislijo fhel, de bi posvetnim ljudem pregresfno dopadel? Ali v take kraje, postavim: gledisfha, plesisfha, v take drushine sahajam, kjer je zhiftoft v nevarnosti? Še nisim kterikrat nespodobno vedel? Nisim nikogar v nezhisti greh pre-govarjal ali filil? Je bil letà mojiga ali drusiga spola? sakonskiga ftanu ali ne? moje sorodovine ali fhe zelo Bogu posve-zhen, nedolshen? Ali je bil greh s posebno nesframnostjo sdrushen? Šim nezhisti greh o fvetim zhasu, v fvetim kraji storil? Nisim komu perloshnosti k temu grehu ifkal ali kaj pomagal? Šim kdej sam ta greh storil? Nisim imel gresfniga snanja in kako dolgo? Šim si persadeval fhkodo, ki jo je blish-nji savoljo nezhistiga greha terpel, popra-viti? Nisim do neumne shivine gresfniga poshelenja imel? Ali sim se kdej svojih nezhistih grehov fhe zelo hvalil, per spovedi pa tiste smanjshal ali zelo samolzhal? Šim se she spovedal nesframnost, zhe sim bil ktere fhe otrok storil per igranji s drusimi otrozi, na pasfhi i. t. d.

Sakonski naj se fhe sprasfajo: Nisim is pregresfniga namena v sakon stopil? Šim kdej prav premislil, de sakonskim ni vse

perpušheno? Škerbim sa zhiftoft rok in vsih svojih pozhutkov? Še nisim soper sakonfko zhiftoft, svestobo, ali s neperpušheno lozhitvijo pregresfhil? Nisim sakonfke dolshnosti bres terdniga vsroka odrekel?

7. Ne kradi. — 10. Ne sheli svojiga blishnjiga blaga. — Nisim komu kej ukradil ali po fili vsel? Nisim kej v kakim fvetim kraji ukradil? Nisim po malim krivizhno jemal ali goljfaval in si tako prezej premoshenja perdobil? Nisim koga goljfal per kupzhii, meri, vagi, delu, s flabim denarjem? Šim zeli dan pridno delal, kadar sim bil najét? Nisim sa flabo delo dobriga plazhila tirjal? Nisim kej kupil, kar se mi je sdelo, de je ukradeno? Nisim kej svojim štarfhem, šorodnikam ali predpostavlenim ukradil? Nisim gosposke ali zefarja goljfal? Nisim uboshzov, vdov in široť satiral, delavzam in najemnikam saflushka sadersheval ali utergoval? Nisim sam febi ali drugim fhkode delal s lenobo, nezhi-mernim oblazhila, igranjem, sapravljanjem, pijanzhevanjem? Nisim na polji, na travniku, v hořti, na vertu, per vodi ali per pohifhtvu komu kej fhkode štoril? Nisim na prevelike obresti pofojeval? Ali nisim dolgov delal, deširavno sim vedil, de jih ne bom mogel poplazhati? Šim she poplazhal dolge, kakor sim bil obljubil, ali kakor

je dolshnost? Šim fkerbno varoval, kar mi je kdo hraniti dal, de se ni poshkodovalo? Nisim nikogar po krivizi is flushbe spravil? Ali sim, kar mi je bilo mogozhe, vbogajme dajal? Ali nisim s gospodarjevim premo-shenjem ubogim pomagal? Ali nisim bres potrebe miloshnje profil? Nisim kake krivizhne ali nepotrebne pravde imel ali k nji pomagal, svetoval? Nisim sodnika podkupil? Šim ukradene ali najdene rezhi vselej svesto nasaj dal, zhigar so bile? Šim fkerbno poprasheval po gospodari ukradenih ali najdenih rezhi? Ali si persadevam storjeno fhkodo, kolikor mi je mogozhe, popraviti, ali odpuštenje od tistiga sadobiti, kteriga sim poshkodoval, okradil, ogoljfal? Ali pomislil, de krivizhni greh ni odpušten, dokler se kriviza ne popravi, kolikor je le mogozhe? Nisim nikoli ptujiga blaga shélel?

8. *Ne prizhaj po krivim soper svojiga blishnjiga.* — Nisim per duhovski ali deshelfki gosposki po krivim prizhal? Nisim krivih prizh podkupil? Nisim pisem prenar-edil ali pravih pisem v fhkodo svojiga blish-njiga sakrival? Še nisim vezhkrat slagal? is potrebe? v norzhijah? is navade? v fhko-do svojiga blishnjiga? savoljo dobizhka? ali she zelo per spovedi? Še nisim hlinil ali hinavsko obnashal? Šim se rad ljudem bolj imenitnim perlisoval, in jih hvalil, desirav-

no hvale niso saflusili? Nisim radovedno ali is hudobije po slabostih blisnjiga popraveval? Ali sim rad od slabosti svojiga blisnjiga govoril, akoravno nisim bil dolžan od njih govoriti? Nisim svojiga blisnjiga rad slabo sodil; njegovih besedi in njegoviga dejanja na slabo iskladal, in mu slabih namenov podtikal? Šim take krive sodbe tudi drugim rasodeval? Še nisim katerikrat zhes blisnjiga slagal? mu dobriga imena odvzel? ga v škodo perpravil? Šim si persadeval, mu dobro ime spet nasaj perpraviti in vso škodo poverniti? Ali sim vprizho veliko ljudi svojiga blisnjiga opravljal, slabo sodil, obrekoval? Nisim nikogar podpihoval in se krega kriviga storil? Nisim podpihovavzov rad poslušal? Nisim nobene fkrivnosti bres posebne potrebe rasodel? Nisim nikogar silil mi kakofhne fkrivnosti rasodeti? Nisim nikogar k opravljanju in obrekovanju sapeljal? Še nisim svojim predpostavljenim slagal, jih opravljal ali obrekoval, morebiti še duhovnov ali vikskih duhovnov? Nisim nikogar sasmehoval in sanizheval?

Zerkvene sapovedi.

1. *Posvezhuj sapovedane prasnike.*
2. *Bodi ob nedeljah in sapovedanih*

prasnikih s spodobno poboshnostjo per sveti mashi.

Ti sapovedi ste she v tretji Boshji sapovedi sapopadene.

3. Posti se sapovedane postne dni, namrezh fhtirdefetdanski post, kvaterne in druge sapovedane postne dni; sdershi se tudi ob petkih in ob fabotah mesnih jedi. — Šim se postil v fhtirdefetdanskim postu, kvaterne in druge sapovedane postne dni takó, de sim se le enkrat na dan do sitiga najedel? Nisim ob petkih, fabotah ali drugih sapovedanih postnih dnevih mesnih jedi jedel bres pervoljenja duhovske gosposke, bres nevarne bolésni ali kaziga drusiga pravizhniga vsroka? Nisim te zerkvene sapovedi grajal, safmehoval, in, ko sim jo prelomil, drugih pohujshal? Nisim svojih otrok, podloshnih, svoje drushine sapeljal, de so to sapoved prelomili?

4. Špovej se svojih grehov postavljenu spovedniku k manjšhimu vsaj enkrat v letu, in o velikonozhnim zhasu prejmi sveto Reshnje Teló. — Ali sim bil vsako leto o velikonozhnim zhasu per sapovedi in per sv. obhajilu? Ni bila ktera mojih spoved pomanjkljiva in nevredna, ker nisim svoje vesti na tanko sprashal — ker nisim imel resnizhniga kesanja in sim prezej spet ravno tisti smertni greh storil in nisim

sapuſtil greſhne perloſhnoſti — ali ker ſim ſmertin greh nalafh, ali pa is ſanikernoſti, is ſtrahu, framoshljivoſti ſamolzhali ali ga ſmanjſhal? Šim ga potlej per prvi ſpovedi povedal? Šim tudi povedal, per koliko ſpovedih ſim ga ſhe ſamolzhali? Šim te ne vredne ſpovedi vſe popravi? Niſim v ſamolzhanim ſmertnim grehu ſv. obhajila ali drugih ſvetih ſakramentov prejel? in kolikokrat? Niſim k ſv. obhajilu ſhel, deſiravno ſim ſe ſhe doſti ſgodej ſmertniga greha ſpomnil, ki ſe ga ſhe niſim bil ſpovedal? Šim nalošeno pokoro vſelej na tanko, ſveſto in ob pravim zhaſu opravil? Niſim nikoli ſvojiga ſpovednika opravljal in ſaniževal? Niſim bil jeſen nanj, ko mi je ſv. odveſo odrekel? Niſim nalafh premehkiga ſpovednika iſkal, de ſim v ſmertnih grehih mirno ſhivel? Niſim kterikrat per ſpovednizi poſluſhal, kaj ſe drugi ſpovedujejo ali kaj jim ſpovednik pravi? Niſim, kar ſim ſliſhal, ſhe drugim pravi? Še niſim per ſpovednizi neſpodobno ſadershal? Niſim po hinaviſko gledal, kako dolgo ſe kdo ſpoveduje? Šim ſe ſa ſveto obhajilo vſelej ſkerbno perpravljal? Niſim bres ſpovednikoviga pervoljenja ali s ſmertnim greham na veſti ſv. obhajila kterikrat prejel? Še niſim neſpodobno per ſv. obhajilu ſadershal? Niſim morebiti hitro po ſv. obhajilu bres

vredne sahvale is zerkve fhel? Nisim she dan fv. obhajila v kakofhne navadne in velike grehe padel?

5. *Ne obhajaj shenitve o prepovedanih zhasih.* — Nisim v adventu, v velikim postu, ali ob drugih postnih in spokornih dnevih per poedinah, igrah, plesu bil ali k takim posvetnim veseljem perloshnosti dal? Še nisim na shenitovanji pregresfhil s nesmernostjo v jedi in pijazhi ali s pregresfhnim plesam?

Poglavitni grehi.

1. *Napuh.* — Šim si kaj domisfhljeval savoljo svoje lepote, imenitnosti, bogastva ali savoljo dobrih lastnost, ki jih morde imam? Ali se nisim zeló s pregresfhnimi rezhmí hvalil, de sim se nad kom snofil, ga saframoval, shalil, ga posfhkodoval, ali s njim neusmiljeno delal, ga pretepal i. t. d.? Še nisim zhes svoj stan, neframno, pohujshljivo oblazhil? Nisim kradil, morebiti fhe svojim starshem, de sim si lepshí obleko omisfhil? Nisim le hvále per ljudeh iskal? Nisim bil jesen na tiste, ki so me sanizhevali? Še nisim boljshiga, poboshnishiga od drusih misfhil? Nisim blishnjiga sanizheval? Še nisim blishnjiga, ali zeló svojih starshév savoljo njih revshine framoval? Nisim bil jesen na tiste, ki so me po pravizi svarili?

Nisim bil soper lepo opominovanje oterp-njen? Šim vedno le svojo terdil, soper go-voril, se prepiral, kregal?

2. Lakomnost. — Ni moje ferze pre-vezh na zhasno blago navesano? Ali niso moje fkerbi sa zhasno frezho tolike, de na svelizhanje svoje dushe posabim? Ali le na to gledam, kako bi veliko blaga perdobil, morebiti fhe po krivizi? s goljfiyo? Nisim is lakomnosti svojim podloshnim perdershal, kar sim jim bil po vsi pravizi dati dolshan? Nisim prevezh shaloval zhes sgubo premo-shenja in dobizhka? Nisim is lakomnosti ob prasniki delal in Boshje flushbe samudil? Nisim is lakomnosti drushine prevezh s de-lam obkladal ali pa fhe je ob nedeljah in sapovedanih prasniki delati filil? Nisim is lakomnosti ubogim nizh vbogajme dal? Ni-sim is lakomnosti febi in podloshnim potrebni-ga napravil? Ali sim bil sapravljiv? Nisim premoshenja na prelepo obleko, dobro voljo, igranje obrazhal?

3. Nezhistost. — Poglej fhesto Boshjo sapoved.

4. Nevofhljivost. — Nisim bil ni-komur nevofhljiv savoljo njegove frezhe, zhasi, dobre glave, poboshnosti? Nisim bil nikoli shaloften, ko se je blishnjimu dobro godilo? ali vesel, ko se mu je hudo godilo? Nisim nikogar is nevofhljivosti foverashil,

opravljal, obrekoval, ob flushbo perpravil, na blagu poshkodoval? Ali mi ne fhkoduje nevosfhljivost fhe na sdravji?

5. Poshrefhnoft. — Ali nisim bil nesmeren v jedi in pijazhi? — Še nisim vpijanil? Nisim s pijanostjo otrok pohujfhal, shene shalil, zeli drushini fhkodoval? Nisim v pijanosti nesramno govoril, preklinjal, fe kregal, pretepal? kej drusiga hudobniga ftoril? Ali nisim s pijanzhevanjem domu poshkodoval? ali morebiti fhe shene, otrok v revfhino fpravil? famiga v nefrezho ali bolesen pahnil? Nisim med Boshjo flushbo pijanzheval? Nisim kradel, de fim mogel pijanzhevati? Šim fe sdershal takih jedi, ki fim vedil, de mi bodo fhkodovala?

6. Jesa. — Ali nisim sa vfako majhno rezh prezej jesen? Šim fe kdej nad fvojim blishnjim jesil? Ali fim fhe sdej nanj jesen? Nisim bil ta zhas, kar jeso dershim, per fv. obhajilu? Nisim v jesi Boga preklinjal, blishnjiga saframoval, obrekoval, pretepal? Šim bil dolgo na koga jesen in fim fe branil, fe shnjim fpraviti? Nisim v jesi shivine pretepal?

7. Lenoba. — Nisim is sanikernosti molitve, branja svetih bukev, poslufhanja Boshje besede, fpovedi in fv. obhajila opustil? Ali fim svoje delo flabo ali ga zelo ne opravil? Ali fim svoje dolshnosti mlazh-

no in le po verhu spolnil? Nisim zhafa s igranjem in postopanjem tratil? Nisim sploh len v dobrim? Šim si persadeval, vse dolshnosti svojiga štanú prav sposnati? Nisim nikoli zhes Boshjo previdnost godernjal, de me je Bog v ta štan postavil, v katerim se snajdem? Ali voljno terpim teshave in so-pernosti svojiga štanú?

Kolikokrat sim od sadnje dobro opravljene spovedi ta ali uni greh storil? is kakšniga namena sim gresil? v kakšnih okolinah? ktere hude nasledke je greh imel? kaj je samuda dolshnost fhkodovala? ktero je moje poglavitno hudo nagnjenje? Šim se od sadnje spovedi poboljšhal s Boshjo pomozhjo, ali sim se morebiti fhe pohujšhal?

Molitve, de bi se shalošt savoljo storjenih grehov v serzu sbudila, in fklep poboljšhanja.

Velike so tvoje dobrote, o dobrotljivi Bog! kdo jih bo isrekel? Teló si mi is semlje stvaril, dušho po svoji podobi si v mene vdihnil, de bi te ljubil; jest pa sim te shalil. — Per svetim kerštu si me s belim oblazhila nedolshnosti oblekel, in

me v narozhje sa svojiga otroka
 vsel, de bi te ljubil; jest pa sim te
 shalil. — Na semljo doli si pershel,
 si se ponishal, silno veliko ter-
 pel, si na krishi umerl v grosnih
 bolezhinah, si dal svoje ljubesnji-
 vo Šerze prebošti, de bi te jest
 obilno ljubil, jest pa sim te she obil-
 nishti shalil. Š tolikim terpljenjem si
 mi krono vezhniga veselja v nebe-
 sih saflushil; jest pa sim jo s gre-
 ham od sebe vergel. She vezhkrat
 sim premislil te neismerne dobrote,
 in sim sklenil, ti sanaprej svesto flu-
 shiti; vender sim te sopet shalil: o
 predobrotljivi Jesus, kedaj bo konez
 moje hudobije!

Ši me klizal, pa nisim hotel sli-
 shati; si mi dajal zhas, de bi se po-
 koril sa svoje neshtevilne smóte in
 pregrehe, pa sim ga nezhimurno sa-
 pravljal; si mi perjasno molil roke,
 de bi me bil v svoje narozhje spre-
 jel, jest pa se nisim hotel smeniti; si
 me tepel, pa nisim hotel obzhutiti;

si mi poshiljal stiske in teshave, pa
 jih nisim hotel prav oberniti. Ti si
 vse storil, de bi se moje serze ome-
 zhilo; pa le merslo in terdo je osta-
 lo. Sato me serzé bolí in strah pre-
 pada, ko se smislim, kakó možnó
 in bres premislika sim tvojo visokost
 rasshalil, o vfigamogozhni Štvarnik!
 Kakó ostudna je moja nehvaleshnost,
 de sim nar vezhi svetost in dobroto
 — samiga nebeshkiga Ozheta sa-
 pustil, in se potopil v morje greha!
 Šam sim se odlozhil od tebe, o pra-
 vizhni Bog! in sim padel v revno
 sushnost greha; sato me obhaja brit-
 ka shalost, ko vidim, kaj sim bil, in
 kaj sim sdaj. Tvojo perjasnost in
 gnado sim sapravitil, in zhaka me oj-
 stra sodba, kateri se umakniti ne mo-
 rem, in po sodbi nesfrezhna — ve-
 komej nesfrezhna vezhnost! O nesfrezh-
 ni greh, ki si me od Boga odlozhil,
 mojo dusho ognjusil, in mi pogublje-
 nje saflushil, kako te sdaj sovrashim

in te bom sovrashil s Boshjo pomozhjo, dokler bom shivel!

O Bog! ki nas k pokori vabish, in pravish: „nozhem smerti greshnika, temuzh, de se spokori in shivi“ (Ezeh. 18.), nikar me ne sapusti; podaj mi svojo milostljivo roko, de se vsdignem is revshine greha; nikdar vezh te ne bom radovoljno shalil. Sgubljena ovza sim; vsemi me milostljivo na svoje rame, in nesi me k svoji svesti zhedi, in vari me, de se vezh ne sgubim. Sgubljeni, nehvaleshni sin sim, sim sapustil tebe, dobrotljiviga Ozheta, sim tvoje premoshenje sapravit, in se tvojim sapovedim soperstavil; o reshi me is teshke sushnosti, v katero sim safhel!

Nisim vreden svojih ozhí povsdigniti proti nebesam, nisim vreden tebe svojiga ozheta imenovati; ker si pa vender v resnizi le moj ozhe, o usmiljeni Bog! poglej me s milostljivim ozhesam. Sakaj tvoj milostljivi pogled mertve obuja, in greshnike

k pokori savrazhuje; ker, ako bi se ti ne bil mene usmilil, bi moje serze ne bilo presunjeno od shaloſti savoljo ſtorjenih grehov.

V smoti ſim sgubljen hodil, ti pa ſi name gledal s nebefhkih viſhav, in ſi mi ozhi odperl, de bi ſe ſpoſnal, veſt ſpraſhal in ſpregledal, kako ſlo je omadeſhana moja duſha. Sato me uſliſhi, o dobrotljivi nebefhki Ozhe! dodeli mi gnado ſvojiga edinorojeniga ſina, in vdeleſhi me njegoviga ſafluſhenja, in njegove britke ſmerti! Daj mi ſvojiga ſvetiga Duha, naj mi ſerze ozhiſti, in v tvoji gnadi vterdi, de ſe ne povernem ſvoj ſhivi dan nikoli vezh v revſhino, is ktere me bo ſdaj reſhila tvoja miloſt! To mi dodeli ſavoljo uſmiljeniga ſerza Jeſufa Kriſtufa, naſhiga Odreſhenika, na proſhnjo njegove vſelej neomadeſhane Matere Marije Devize. Amen.

Spoved.

Kadar per spovednizi zhakafh, premifhluj, preden na versto pridefh, grosno nefrezho savershenih v peklu in britko Jesufovo terpljenje.

Pod mojimi nogami v ftrafhni globozhi-
ni je tifta grosovitna jezha, kjer nespokor-
jeni grefhniki v vezhnim ognji goré. —
Jezha je saperta, pah je sapahnjen, kteriga
nihzhe odpreti ne more, in ta pah je —
vezhnoft! — Vezhno gori ogenj v ti je-
zhi; vezhno goré saversheni v ognji Boshji-
ga mafhevanja in vender ne sgoré! —
Štrafhno shejo neprenehama terpe, in ni ga
nikogar, de bi le konz fvojiga perfta v vo-
do pomozhil ter ohladil njih jesik! — Zherv
vesti vedno grise in gloda njih ferze, in ni
ga, de bi polajfhal njih bolezhine! Neisre-
zheni terpe udje njih telefá, s kterimi fo
grefhili; pa ni ga, de bi fe jih ufmilil! —
Hudobni duhovi jih safmehujejo, saframujejo
in njih terpljenje le fhe hujfhi delajo! in no-
beden jih ne tolashi! — Radi bi umerli,
ali ne morejo umreti; fmerti vezh sanje ni.
— Ali nifim tudi jes s fvojimi grehi sa-
flushil, v to peklenfko bresno pahnjen biti?
— Ko bi bil she umerl, ali bi ne bil tudi
jes med pogubljenimi? — Ali ni morebit

savershenih she v peklu, ki niso tako filno gresili kakor jest! — In fhe smiram ne foverashim greha? — In moje dushe fhe smiram ni grosa! — Mislim fhe svetu in grehu flushiti? **O** ne vezh! **S** Boshjo gna-do in pomozhjo fe poboljshati hozhem. — To ti obljubim, nebeski **Ozhe!** pred tvo-jim oblizhjem in vprizho svojiga angela varha.

Premishljevanje Jesufoviga ter-pljenja.

Moj nar svetejsi perjatel, moj **Odre-fhenik**, **Boshji Šin** na krishi vifi! — Sa-kaj vifi? — — Na lesu vifi in moli — — sa koga moli? — Na lesu vifi, njegova presveta reshnja kri fzurkama na tla te-zhe — sa koga tezhe? — — Njegove roke so raspete — sakaj so raspete? — — Njegovo prelubesnjivo **Šerze** je od-perto — sa koga je odperto? — — Sa-me, toliziga gresnika! — — Jes sim ga na krish perbil! — — Savoljo mene svo-jo predrago kri preliva! — Jes sim kriv te prestrafne smerti, — in vender fe mo-je ferze ne omezhi! — — Ali ref ne mislim nehati Jesufa s svojimi grehi vno-vizh krishati? — **O** **Jesuf!** usmili fe me!

glej, pred teboj klezhim in v serzhni britkosti sposnam svojo hudobijo! Ne ravnaj s menoj po mojih grehah, temuzh usmili se me po svoji veliki usmiljenosti!

Molitev pred spovedjo.

Preljubi Jesus! k tvojimu namestniku grem, kteriga mi nisi v pogubljenje, ampak v svelizhanje postavil. Dodeli mi gnado, se mu bres strahu in napzhine sramoshljivosti vsih svojih grehov s'kefano, ponishno in odkritoserzhno spovedati, in mu nizh ne samolzhati, kar mojimu serzu nepokoj dela. Kaj bi mi tudi pomagalo sdej samolzhati, ker moram vunder enkrat tisti strashni dan vesoljne sodbe pred tvoje presveto oblizhje priti, kjer bodo vsi moji grehi, ako se jih tukej prav ne spovem, vsem ljudem zeliga sveta snani. Sam se tedej hozhem obtoshiti in spovednikovo odveso, zhe jo dobim, tako sprejeti, kakor de bi mi ti sam rekel: „Poj-

di v miru! Tvoji grehi so ti odpušteni.“

Šveta Marija, Mati Boshja! prosi Boga sa-me, ubosiga greslnika! Vsi angeli in svetniki v nebesih! pomagajte mi s svojimi prošnjami per Bogu, prav opravi to spoved v Boshjo zhašt in svelizhanje svoje dushe. Amen.

Spoved spodobno sazhni rekozh: Prosim (*zhe poprej krish storijo, rezi: Sahvalim*) duhovni ozhe! sa sveti shegen, de se svojih grehov prav in zhisto spovem. (*Po tem se stori sv. krish, in se moli ozhitna spoved takole:*) Jest, ubogi greslnik, se spovem Bogu vligamogozhnimu, Marii, Materi Boshji, vsm ljubim svetnikom in vam, zhaštitljivimu maslniku, Boshjimu namestniku, de sim po svoji sadnji spovedi, ki sim jo opravil: (*ne posabi povedati, kdaj je tvoja sadnja spoved bila*) velikrat in obilno greslil v mislih, s besedami in djanjem; posebno se pa obtoshim, de sim (*Obtoshi se sdej vsih svojih grehov na tanko, in kadar nobeniga greha vezh ne bosh vedil, spoved fkljeni rekozh:*) Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil, ali pa kriv bil, de so jih drugi storili,

fo mi is ferza shal, ker sim Boga, njega famo sveto in preljubesnivo dobroto, s njimi rasshalil. Terdno fklenem nizh vezh ne greshti, in vsih perloshnost v greh se varovati. Prosim vas, duhovni ozhe! potreb-niga nauka, svelizhavne pokore in svete odvese.

Poflufhaj sveſto, kaj te ſpovednik uzhe in kaj ti v pokoro dajo; prejmi vse ponishno; kadar po ſpovedi nad teboj molijo, obudi ſhe enkrat obſhalovanje ali grevingo in terdni fklep ſe poboljſhati.

*Po ſpovedi, kadar odveso dobifh,
moli:*

Povikſhuj moja duſha Goſpoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo ſveto ime! Povikſhuj moja duſha Goſpoda, in ne poſabi zhudeshev njegove miloſti! Sakaj odpuſtil ti je vse tvoje hudobije; osdravil je tvoje rane. Vezhno je njegovo uſmiljenje! — Preljubesnivi Jeſus! vekomej bodi hvaljen ſa ſvojo neisrezhenouſmiljenost. Pogresnil ſi tesho mojih grehov v morje ſvojiga uſmiljenja; naſaj ſi perneſel k ſvoji ſveſti zhedi

sgubljeno ovzhizo na svojih ramah. Hvaljena in zhefhena bodi nefkonzhna ljubesen tvojiga Boshjiga Šerza, ki se ne utruji gresnikov usmiliti se in v njih rane olja svoje gnade vlivati. O Jezus, vezhna ljubesen! nisi ravnal s menoj po mojih grehih, in nisi mi povrazheval po mojih hudobijah; sprejel si me po svojim nefkonzhnim usmiljenji; sato te bom ljubil bres preneha, in sovrashil bom is ljubesni do tebe vse, kar je soper tvojo presveto voljo. Odfihmal hozhem le tvoje presveto shivljenje pred ozhmi imeti, vse krishe shivljenja in teshave stanú v pokoro sa svoje grehe obrazhati in voljno terpeti. Tebi se s dusho in s telesam popolnama darujem. O dodeli meni slabimu, de mi tvoja na svetim krishi v nesmernih bolezhinah storjena smert ne bo v pogubljenje, ampak v shivljenje. Amen.

O Marija, moja preljubesnjava mati! k tebi se soper satezhem in

terdno se sanesem, de, ker mene grešnika nisi sanizhevala in savigla, me bosh tudi sdej, ko sim grehov ozhifhen, ljubila, in namesto mene milostljiviga Ozheta v nebesih sahvalila, de se je mene ubosiga grešnika usmilil in me s tolikimi dobrotami obsul. Pod tvoje varstvo in brambo perbeshim sdej in vselej. Pomagaj mi, de stanoviten ostanem, nizh vezh ne grešhim, in tvojiga preljubesnjiviga Sina Jesusa is zeliga serza ljubim. Amen.

Po spovedi, kadar odvese ne dobish.

Kako silno sim grešhil, de me Boshji namestnik odvese vredniga ne sposna! Oh, sposnam v ponishnosti svojiga serza, de nisim vreden k Boshji misi perstopiti in vshivati angelškiga kruha; sposnam, de se mi ni kriviza sgodila, ker so mi grehi sadershani, de svoj nevarni grešni stan previdim, se prav spokorim in vredno poboljšham. Kaj hozhem to-

rej drusiga storiti, kakor v tvojo sve-
to voljo se podati, in vse na tanko
dopolniti, kar mi je nalosheno. Prav
je, de me sadeva tvoja shiba; sej
ljubish tistiga, kteriga tepesh. Le to
te ponishno prosim, pridi moji slabo-
sti na pomozh, in daj mi mozh, de
greshno shivljenje sapustim, se k tebi
vernem, vredin sad pokore storim,
se v prihodnje odvese vredniga sto-
rim, de ne bom vezh otrok tvoje
jese, ampak pokorin sin tvoje ozhe-
tovske ljubeshni. O Jesus! ki jih o-
sdravljash, kteri so potertiga serza,
usmili se me, in vsemi me v svoje
preljubesnjivo Serze. O Marija, per-
beshaliske gresnikov! ne saversi
revniga otroka; daj mi mozhno var-
stvo v svojim ljubeshni polnim Serzu.
Pomagajte mi vsi sveti angeli, svet-
niki in svetnize Boshje, de se v ref-
nizi spokorim, in s rasshaljenim Bo-
gam spravim. Jes pa hozhem sdiho-
vati in profiti, dokler per njim milo-
sti ne sadobim. Amen.

Od odpustikov.

Kadar se greh odpusti, se tudi vezhne fhtrafenge odpusté, zhasne pa ne vselej; sato je rekel prerok Natan Davidu: „Gospod je tvoj greh od tebe vsel; tvoj sin pa bo mogel umreti.“ (2. Kralj. 12, 13. 14.)

Nasla ljuba mati, sveta zerkev, nam pa tudi zhasne fhtrafenge pomaga sbrifovati, ktere bi mogli ali v sîdanjim shivljenji, ali pa fhe v vizah terpeti, ker nam ona per spovedi pokoro naklada, in nam odpustike delí; to je, nam sunaj sakramenta sv. pokore zhasne fhtrafenge ali vse, ali le nekoliko, odpusti, ktere bi mi fhe po odpufhenim grehu, ali v sîdanjim shivljenji, ali pa po smerti preterpeti mogli. S odpustiki se Boshji pravizi sa nashe grehe sadoftuje is saklada preobilniga saflushenja Jesufoviga. Tega saklada pa sv. zerkev le tiste verne vdeleshuje, kateri so v stanu gnade Boshje, torej bres smertniga greha, in bres radovoljniga nagnjenja k fhe tako majhni-mu grehu, kateri si prav persadevajo spokoriti in poboljšhati se, in kateri vse na tanko opravijo, kar je v sadobljenje odpustikov sapovedano, kakor: mnoge molitve, post, milofhnja, obiskovanje zerkva in (posebno v sadobljenje popolnoma odpustikov) spoved, sv. obhajilo in molitev v

namén fvetiga ozheta papesha, namrezh sa rasfhirjanje katolifhke vere, satiranje nevere in krivoverstva, sa mir in edinost kerfhanfskih oblastnikov, spreobrnjenje grefhnikov in druge rezhi po okolinah zhasov. V ta namén se mora moliti nar manj pet Ozhenashev in Zheshenasimarij, Zhasť bodi Bogu . . . in Verujem.

Molitev odpustike sadobiti.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! upam od tvoje nefkonzhne milosti, de fim vsih grehov in vezhniga terpljenja refhen, desiravno fim fhe zhasnim fhibam podvershen. De se pa moji slabosti pomaga, perbeshim k nefkonzhnimu saflushenju nashiga Svelizharja Jesufa Kristusa. Savoljo tega ti darujem vse molitve in dela, ki so v sadobljenje odpustika sapovedane, ter jih sklenem s terpljenjem in smertjo tvojiga edinorojeniga Šina, in s saflushenjem prezhiste Devize Marije in vsih svetnikov v sadostenje svojih mnogih in velikih grehov. Vdeleshi, preljubesnivi in

preusmiljeni Bog! mene, skelániga, pa ubosiga gresníka, tega svetiga odpustika. Prosim te pa tudi v pre-svetim Jesúsovím imenu, ohrani in povelizhaj svojo sveto zerkév med všímí naródi, de se po vším svetu rasfíhri; vódi in ohrani njeniga poglavarja, svetiga ozheta papesha, vse shkófe in duhovne po poti vezhniga svelizhanja, de bodo s tvojo pomozhjo, kar je tebi prijetno, sheleli in s všo mozhjo storili; usmili se nejeverzov in krivoverzov, de svojo slepoto spósnajo, in se vsi v narozhji tvoje svete katolíshke zerkve sdrushijo; dodeli vším kershanfskim kraljem mir in pravo edinost, ushgi v njih serzih ogenj ljubesni, de sedinjeni v tvojo zhasť, nashe svelizhanje in srezho tvoje svete zerkve delati samorejo; preoberni serza gresníkov k pravi pokori in k poboljšhanju njih shivljenja; dodeli tudi vším, ki so se she s sveta lozhili, de od tvoje dobrote odpushanje vsíh svojih grehov in vezhno shiv-

ljenje došeshejo. Pet Ozhenashev in Zheshenasimarij. Zhašt bodi . . . Verujem.

Molitev sa mertviga.

Jesuf, moj Bog in Svelizhar! ponishno te prosim, savoljo svojiga neismerjeniga usmiljenja vsemi od mene storjeno proshnjo v refhenje dushe I. Ako pa ta dusha pomozhi vezh ne potrebuje, vsemi jo v prid tiste dushe, ki ima nar perva refhe-na biti, de bo tebe, o milostljivi Bog! ljubila, zhaštala in molila, sa-me pa profila, de bom po frezhni smerti s njo v nebefih fklenjen tebe ljubil, zhaštil in molil vse vezhne zhase. Amen. Pet Ozhenashev in Zheshenasimarij. Zhašt bodi . . . Verujem.

Nektere besede od /v. obhajila.

O frezhna dusha, ki ljubish Jesufovo Šerze, veséli se! To preljubesnjo Šerze smesh s svojim ferzam fkleniti — v sakramentu presvetiga Refhnjiga Telefa! Perstopi

torej vezhkrat k misi Gospodovi, k vezherji nefkonzhne Jesufove ljubeshni. Vediti pa morash, de le vredno sveto obhajilo te bo svelizhalo. Perpravi se tedej k ti sveti vezherji prav in dobro. Ni je pa vredne perprave bres Jesufove ljubeshni, ki ni na jesiku, ampak v globozhini ferza. — Ta ljubeshen je nebeshki ogenj, ki ga je bil Jesus s nebesh pernefil, in ki ga po svetim Duhu v nashe ferza vliva in ga v njih ushiga. Ali Duh ljubeshni v tvojim ferzu prebivati ne more, dokler je s grehi omadeshano in polno greshniga hrepenenja. Ne moresh ob enim Jesufa in njegoviga sovrashnika ljubiti; ne moresh per Gospodovi in pa per njegovih nasprotnikov misi fedeti. Dobro preudari besede s. Pavla, kateri pravi: „Zhlovek naj sam sebe presodi, in potlej she le (zhe je bres greha) naj je od tega kruha, in pije is tega kelha. Kdor namrezh Gospodovo telo po nevrednim je in pije njegovo kri po nevrednim, si vezhno pogubljenje je in pije, ker Gospodovimu telefonu grosno nezhasht stori.“ Ozhisti tedej svoje ferze poprej s fkefano in odkritoferzhno spovedjo od smertniga greha, in obudi pred s. obhajilam popolnoma obshalovanje nad svojimi grehi, de bres radovoljniga nagnjenja k nar manjshimu grehu, s shivo vero, s terdnim upanjem, s gorezho ljubeshnijo, s hva-

leshnim spominam terpljenja in britke smerti Jesufa Kristufa, s terdnim fklepam svoje shivljenje zhedalje bolj po presvetim Jesufovim Serzu, ravnati, k misi nefkonzhne ljubeshni in svetosti perstopish. Vnemaj tudi v ferzu krotkost, ponishnost, poterpeshljivost, ufmiljenje, ob kratkim: sveto ljubesen do blishnjiga. Ko bo Jesuf vidil tvoje persadevanje, tvojo gorezhnost, tvoje hrepenenje, Njemu dopasti; bo Duha svoje ljubeshni v tvoje ferze obilno raslil, de bofh obzhutil, kaj se pravi, po Jesusu hrepeneti, Jesufa ljubiti, she na tem fvetu se s Jesufam popolnoma fkleniti; de bofh okufil tiste nebesfke fladkosti, ki jih je Bog perpravil tem, ki ga ljubijo; de bofh sposnal, kako resnizhne so besede f. Pavla, de Kristusov mir in njegovo vshivanje v resnizi vef zhlovesfki um, in vse zhlovesfko hrepenenje preseshe. O persadevaj si, vedno dalje iti po poti svetih zhednost, in perpravljaj se s gorezhim ferzam in shivo vero, de famiga Jesufa prejmesf, k fv. obhajilu! Kadar si pa Jesufa she prejel, dobro oberni ta nar drashji zhaf shivljenja. Koliko, in kako lahko samoresf tazhaf od Jesufa sprofiti! Moli — ljubi — hvali in povelizhuj preljubeshnjiviga Svelizharja v svojim ferzu, in potoshi mu vse dushne in telefne potrebe. Govôri kot perjatel s svojim perferzhnim per-

jatlam; floni s fvetim Janesam na Jesufo-
vih perfih, na njegovim ljubeshi polnim Šerzu,
ktero sdej v tvojim ferzu bije. — Ker fe
fveto obhajilo tudi sa druge samore da-
rovati, ali fvetnikam v zhaft, ali sa kaj
drusiga, kar nam je per ferzu, je posebno
bratam in feftram bratovfhine presfvetiga
Mariiniga Šerza perporozhêno, de naj vezh-
krat fveto obhajilo Mariinimu Šerzu v zhaft
sa spreobernjenje grefhnikov darujejo, ker
fo fe tako she nar vezhi grefhniki spre-
obernili.

Pred fvetim obhajilam.

*Molitev k Mariinimu Šerzu sa
vredno obhajilo.*

Preljubeshnjivo Šerze moje pre-
sfete Matere in prezhiste Devize Ma-
rije! k tebi sdihujem in te proſim,
perpravi v mojim ferzu vredno prebi-
valiſhe Jefusu Kristufu, fvojimu Boshji-
mu Šinu. Akoravno fim refnizhno
ſvoje grehe obſhaloval in fe jih ob-
toſhil, vender ſposnam, de niſim vre-
den, kralja nebeſ in ſemlje v ſvoje

serze sprejeti, ker je v njim še toliko greslniga nagnjenja, toliko nesnanih pregresnikov, in toliko pomanjkanje pravih zhednost. O preblashena Deviza! osaljs haj revno hifhizo mojiga serza s nar lepshimi zvetlizami svojih zhednost, svoje ponishnosti, zhiflosti, krotkosti in poterpeshljivosti, de se Jesus s veseljem s mojo dusho sklene. O milostljiva Mati! nikar mi te proshnje ne odrezi, ker tebi v zhaft to sveto obhajilo darujem, de se greslnikov usmilish, jih na pot poboljs hanja perpeljesh, de pred ne jenjash, dokler se njih terde serza ne omezhijo in samo Jesusa ljubijo, ki je vse ljubesni vreden. Amen.

Djanje vere.

Kdo mi da, o prefladki Jesus! de pod skrivnostno podobo kruha tvoje oblizhje gledam, ktero gledati angeli shelé? Kdo mi da, de se mi odprejo tvoje svete rane, ktere s

ozhmi vere na tvojim presvetim telefu vidim, ki so studenez shive vode sa ozhishenje moje gresne dushe? Terdno verujem, de si v sakramentu svetiga Reshnjiga Telefa resnizhno prizhijozh kakor moj Bog in Gospod. Kje je tako imenitno ljudstvo, kakor je kershansko ljudstvo? Res, ni nobeniga drusiga ljudstva, ktero bi tako frezhno bilo, kakor smo pravoverni kristjanje, ki tebe, svojiga Boga, tako bliso sebe imamo. Sakaj ti, vezhna resniza, si djal: Moje meso je res jed, in moja kri je res pijazha. Ako kdo je od tega kruha, bo shivel vekomaj; in kruh, kteriga bom jest dal, je moje meso sa shivljenje sveta. Vsemite in jejte, to je moje telo, ktero bo sa vas dano: to delajte v moj spomin. Verujem, de je v tem presvetim sakramentu resnizhno tvoje presveto Reshnje Telo prizhijozhe; svitlejsi je od solnza, in ravno tako zhisto, lepo in velizhasno kakor v nebesh. Verujem, de je v tem pre-

svetim sakramentu prizhijozha tvoja presveta Reshnja Kri, ki je prelita sa moje svelizhanje; de je v njem prizhijozha tvoja presveta dusha; de si v njem ti ves skrit, Bog in zhlovek; de te bom sdaj prejél, kakor so te prejeli tvoji uzhenzi per sadnji vezherji. O Jesus! poterdi me v ti sveti veri; daj mi v nji serzhno shiveti in umreti.

Djanje upanja.

Predobrotlji vi Jesus! kaj sim jest, de mi samiga sebe dasi? Kako se sme gresnik pred teboj perkasati? Teshi me obilnost mojih grehov, ali vabi me sladkost tvojih besedi. Pridite k meni, pravish, vsi, kateri se trudite, in ste oblosheni, in jest val bom poshivil. Torej ves poln saupanja v velikost tvoje ljubesni in tvojiga usmiljenja, o Gospod! perstopim bolan k tebi, svojimu sdravniku in svelizharju, lazhen in shejin k studenzu shivljenja, reven k nebesh-

kimu kralju, hlapez k Gospodu, stvar k stvarniku, shalošten k milostljivimu tolashniku. Usmili se me, o Jesus! in refhi me, ki nikoli ne sapustish teh, ki v tebe upajo.

Djanje ljubeshni.

Kako v mozni ljubeshni je tvoje presveto Serze gorelo, o moj Jesus! ko si nam pred svojo britko smertjo na krishi vezherjo napravljaj, ktera vso sladkost v sebi ima! Pazh velika in prezhudna je mogla biti ljubeshen, de si se savoljo nashiga svelizhanja vzhlovezhil; ali she bolj prezhudno je, de nam svoje sveto telo jesti in svojo refhnjo kri piti dajesh. Zhuda polne so dela tvojiga usmiljenja, o Gospod, neskonzhna ljubeshen, kdo bi te ne ljubil? Ushgi v svoji gorki ljubeshni moje merslo serze, in s svojim svelizhanjem me obishi, de sladkost tvoje ljubeshni moj duh okusi, in gorelo bo v tvoji ljubeshni serze moje. Ljubim te, o Je-

suf! in nizh me ne bo lozhilo od tvoje ljubeshni? Ne smert, ne shivljenje, ne angeli, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sidanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globozhina, ne druga stvar me ne bo mogla lozhiti od ljubeshni Boshje, ktera je v Jesusu Kristusu, Gospodu nashim.

Djanje ponishnosti in obshalovanja.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! kaj mi je misliti, ko se perblishujem k misi, per kateri skasujesh milosti, ki jih noben zhlovek isrezhi ne more? Kdo si ti? — in kdo sim jest? — Nisim vreden, proti tebi pogledati, in ti hozhesh v moje serze priti! Ti se ponishash do mene tolikanj nehvaleshniga in revniga! Ti, kralj kraljev, Gospod, Bog vojskinih trum, ki svet le pogledash, in se trefe: Ti, sama Svetost, pred ktero angelska zhifost sgine: Ti, solnze vezhne svetlobe, ki prebivash v nedosegljivi luzhi: — jest pa nezhistá stvar,

poln greslniga poshelenja, hudiga nagnjenja in nezhimurnosti, gnjusoba greslnikov, otrok jese in slepote. Kaj mi je boljiga, ali tebi prijetnišiga misliti, kakor de se is zeliga serza pred tabo ponisham in tvoje neismerjeno usmiljenje v duhu povikshujem? Posabim sam sebe in v globozhini svoje nevrednosti se ves tebi podvershem. Prah in pepel, greslnik sim, vender se predersnem s tabo govoriti, ker shalostniga in potertiga serza ne sanizhujesh. Osri se na me, revniga, ubosiga greslnika in sprejmi me v svojim neskonznim usmiljenji. Šposnam svojo hudobijo in jo is serza obshaljujem; sposnam pa tudi, de bres tebe nizh ne premorem, de bres tebe ni ne svelizhanja, ne shivljenja! O de bi mogel v serzhni britkosti solse tozhiti, in s njimi s sveto Magdaleno vred tvoje noge mozhati! O de bi te mogel tudi jest posihmal obilno ljubiti, ker sim te do sdaj obilno shalil! —

O Marija! profi sa me. O Jesuf! ljubim te, — usmili se me.

Djanje hrepenenja.

Kdo mi bo dal, o moj Gospod! de tebe samiga najdem, in tebi svoje serze do dna odprem, de te bom vshival, kakor sheli moja dusha? O moj Gospod in Bog! kdaj bom s teboj vefsklenjen, in tebi tako shivel, de bom posabil samiga sebe! Ref, moj Bog! ti si kralj miru, v tebi je pravi mir in vse veselje, sunaj tebe pa je trud, shaloft in bres shtevila veliko nadlog in rev. S gorezho ljubesnijo, s sheljami in veseljem zeliga svojiga serza hrepenim po tebi, o Jesuf! O de bite samogel prejeti s takimi perferzhnimi sheljami, s takim sposhtovanjem in zheshenjem, s tako sahvalo, ljubesnijo in zhiftoftjo, s tako ponishnostjo in s takim saupanjem, kakor te je shelela in prejela tvoja presveta Mati in zhashtitljiva Deviza Marija, kakor so te s veselimi sheljami

vshivali tvoji Svetniki in sveti flushabniki, kateri so ti v svetosti svojiga shivljenja nar bolj dopadli, ker so se s nar gorezhnishi ljubesnijo per tvoji misi snajdli! O Jezus! usmili se me, povsdigni moje serze v nebeka sebi, in ne pušti me po semlji se plasiti. O Jezus! pridi in poshivi mojo lazhno dusho; sakaj ti sam si moja jed, moja ljubesen in veselje, moja sladkost in dobrotaka. O de bi me s svojo prizhijozhnostjo vfiga ushgal in v sebe spreobernil, de bi ves s teboj bil skenjen in v ognji tvoje ljubesni rastopljen le en duh s teboj! Škleniti s teboj svoje serze so moje edine gorezhe shelje.

Serzhni sdihljeji pred s. obhajilam.

O prekladki Jezus! po tebi sdihuje moja dusha is te revne in solske doline; po tebi hrepeni moje serze; k tebi vse moje mozhi klizhejo. O usmili se me in pridi v moje prasno in sapusheno serze; pridi, o Jezus!

in perpravi v mojim serzu vredno prebivališhe Boshje ljubeshni. Kaj she-
lim v nebesih, in koga na semlji ishem
kakor tebe, o Jeshuf, moja vezhna
ljubeshen! ker sa se si moje serze u-
stvaril, in serze miru ne najde sunaj
tebe. Ti sam vse njegove shelje
spolniti samorefh! O vlezi me k sebi,
de ne pozhivam, dokler te ne naj-
dem, in te ne ispuſtim, dokler me
ne blagoflovish s svojim vezhnim
blagoflovam!

O miloſtljivi Odrefhenik! ne sa-
verſi mojiga ſerza, ki te ljubi, in
gorezhe ſhelí ſe s teboj ſkleniti.
Œej ti je snano, kako ſilno mi je
shal, de ſim tebe, vezhno ljubeshen,
s ſvojimi grehi ſhalil. Œej veſh, de
bi rad tiſti neſrezhni zhaſ s ſvojo
kervjo odkupil. Odpuſti mi, o Jeshuf!
odpuſti mi vse moje grehe sa ſvoji-
ga ſvetiga imena voljo. Poglej, tvoji
miloſti ſe isrozhim; ſtori s meno po
ſvoji dobroti, ne po moji nepridnoſti
in hudobii.

Pridi, o milostljivi Jezus! in sazel rane moje dushe s prezhudnim sdravilam sakramenta svoje ljubeshni, de v novo shivljenje oblezhen s novimi ozhmi vezhne rezhi gledam, in ves od tebe ponovljen she sdej med vsimi britkostmi novo nebesko shivljenje imam, dokler me tvoje nekonzhno usmiljenje k sebi v vezhno veselje ne poklizhe.

O usmiljeni in ljubeshnjivi Jezus! pridi, povefeli me, rasveseli mojo slepoto s svojo vezhno luzhjo, ushgi moje merslo serze s ognjem svoje ljubeshni, spreoberni mi vse posemeljsko v grenkost, vse teshavno in soperno v poterpeshljivost; ti sam mi bodi edino veselje od sdaj na vekomaj!

Po svetim obhajilu.

Svet, svet, svet, si Gospod Bog v mojim serzu! Svet si, Jezus Kristus, moj pravi Bog in Odreshnik! S ponishnim serzam te molim in hva-

lim sa toliko dobroto, de si pershel k meni, ubogimu gresniku. Sahvalim te, moj vezhni Bog! de si me vdeleshil presvetiga Telefa svojiga edinorojeniga Šinu; sato bodi hvaljen in zheshen vekomaj!

O preljubesniva Mati Boshja! pomagaj mi Boga moliti in hvaliti, veseli se s menoj, de je tvoj Boshji Šin mene, revniga gresnika, obiskal. Veseli se s menoj, kraljiza nebeshka! veseli se s mojo dusho, ki jo je Gospod obiskal in s svojo prizhijozhnostjo posvetil.

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. — V tebe, o Jesuf! verujem, ker si vezhna resniza. — V tebe, o Jesuf! upam, ker si neskonzhna dobrota in milost. — Tebe, o Jesuf! ljubim, ker si sgolj ljubesen in vse ljubezni vreden. — Is ljubezni do tebe mi je is serza in zhes vse shal, de sim te kdaj rasshalil, in terdno sklenem, tebe, svojiga preljubesniviga

Boga, nikdar vezh ne rasshaliti. —
 O Jesuf! shivi kruh, kteri si s ne-
 bef pershel, poterdi in obdershi me
 v shivi veri, ohrani v meni terdno
 saupanje in pomnoshi v mojim serzu
 gorezho ljubesen. O Jesuf! ostani
 per meni s svojo gnado, in navdaj
 me s svojo mozhjo, de po tvojih
 naukih shivim ter dofeshem nebesh-
 ko kraljestvo.

Peljubesnivi Jesuf! kako te mo-
 rem dosti sahvaliti sa toliko dobroto,
 de si pershel v moje pusto in revno
 serze! Isrozhim ti sa to in darujem
 vseh poboshnih serz veselo hvalesh-
 nost, gorezhe shelje, Boshje ras-
 svetljenje in nebeshko obiskanje; vse
 fidanje in prihodnje dobre dela in
 sahvale od vseh stvari v nebesh in
 na semlji, sa se in sa vse mojim mo-
 litvam perporozhene, de bi te vseh
 vredno hvalili, in tvojo zhasht na
 vekomaj povikshevali. Naj te zhashté
 in hvalijo vse ljudstva, vseh narodi in
 jesiki, in naj s nar vezhim veseljem

in s gorezhim serzam tvoje sveto in
 sladko ime povikshujejo. O Jesuf!
 k tvojimu presvetimu Šerzu perbe-
 shim, de mi odpustish in persanesesh
 vse pomanjkanje moje poboshnosti,
 hvale, zheshenja in ljubeshni. Ponish-
 no te prosim, nar zhištejšhi Jesu-
 sovo Šerze! pridi moji slabosti na
 pomozh, de vse nezhisto nagnjenje
 satiram vedno in stanovitno. O lju-
 besni polno Šerze Jesusovo!
 is ljubeshni do tebe is serza vsm od-
 pustim, kateri so mi kaj hudiga storili
 ali sheleli, in te prosim sa nje, de
 jim odpustish in jim svojo gnado in
 vezhno shivljenje dafh. O poter-
 peshljivo Šerze Jesusovo! pod-
 piraj me s svojo mozhjo, de vse te-
 shave in britkosti v tvojo zhasht voljno
 terpim, in se ponishno v pokorshino
 dam. O presveto Jesusovo Šer-
 ze! s korenino vred isplévi in po-
 konzhaj, karkoli napzhniga najdesesh
 nad menoj. Daj mi grehe sovrashiti,
 in premagati vse greshne navade,

krotiti posheljivost in satreti prevsetne nagibe; daj mi pogasiti nevoshljivost, umiriti togoto, pregnati lenôbo, studiti neusmiljenje; daj mi, de se ne bo nizzh posvetniga, nizzh nezhimurniga, nizzh radovedniga, nizzh lashnjiviga, nizzh smishljeniga mojiga serza perjemalo. Daj mi, ljubesnivi Jesus! gorezhnost duha; ushgi v meni ogenj, ki si ga na svet pernesel, de vse posvetno nagnjenje is mojiga serza sgine, de samo tebi shelim shiveti, in si le tebi dopasti persadevam. Bodi ti moje veselje, sladkost moji dushi; bodi per meni in jes per tebi. Bodi moj uzhenik in moj svetilnik na tesni in ternjevi poti shivljenja, dokler ne bo boj poskushnje dokonzhan, dokler me k sebi ne vsamesh v svojo vezhno zhast, kjer shivish in kraljujesh Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Osri se pa tudi, usmiljeni Jesus! na moje starše, brate, sestre, na vse prijatle in snanze, in na vse ti-

ste, kateri so meni ali drugim savolj tebe kaj dobriga storili, in kateri so sebe in svoje brate moji molitvi perporozhili, naj so she per shivljenji, ali so se she s tega sveta lozhili, de vfi pomozh tvoje gnade, tvojo tolashbo, tvoje varstvo v nevarnostih, in odrefhenje od saflushene shibe doleshejo, in, de od vfiga hudiga refheni, tebi veséli zhašt in hvalo sapojó. Osri se tudi, ponishno te prosim, na vse tiste, kateri so me kdaj shalili ali sanizhevali in opravljali, ali so mi kaj drusiga hudiga in neprijetniga storili; osri se pa tudi na vse tiste, ktere sim jest kdaj shalil, sapeljeval, nadlegoval, ali s besedo, s djanjem, is hudobije, ali is nevednosti pohujshal; odpusti milostljivo nam vsm, kar smo eden drugimu hudiga storili; vsemi od nas vse, kar samore bratovsko ljubesen rasderati ali manjshati. Usmili se, o presveto prebdeno Šerze mojiga Jesusa! vseh, kateri v tvojo milost klizhejo; daj nam vse

potrebne gnade in dodeli nam tako shiveti, de bomo naravnost perpeljani v hišo tvojiga zhaſtitljiviga prebivaliſha, kjer bomo vredni te neprenehama zhaſtiti in povikſhevati. Amen.

Kratka molitev po ſv. obhajilu.

Duſha Kriſtuſova, poſveti me!
Telo Kriſtuſovo, ſvelizhaj me! Kri
Kriſtuſova, napôji me! Voda iz deſ-
ne ſtrani, operi me! Terpljenje Kri-
ſtuſovo, poterdi me! O dobrotljivi
Jeſuf, uſliſhi me! V ſvoje ſvete rane
ſkrij me; od tebe lozhiti ſe, ne puſti
me; ſovraſhnika peklenſkiga vari me;
ob uri moje ſmerti poklizhi me; k
tebi priti ukashi mi, de ſ tvojimi an-
geli hvalim te od vekomaj do ve-
komaj. Amen.

*Darovanje ſ. obhajila preſvetimu in
prezhiftimu Mariinimu Serzu ſa ſpre-
obernjenje greſhnikov.*

O preljubesnjava Deviza! ſ koli-
kim veſeljem in ſ koliko ſladkoſtjo je

bilo tvoje presveto in prezhisto Šerze
 napolnjeno, ko te je vfigamogozh-
 nost svetiga Duha obslenzhila, in si
 vezhniga Šina nebeshkiga Ozheta,
 Odreshenika vesoljniga svetá, Jesu-
 sa Kristusa, v svojim maternim narozhji
 spozhela, pod svojim serzam nosila,
 v Betlehemu rodila in s svojo nar-
 zhistejshi hrano redila! Poglej, ravno
 ta Jesus je sdej tudi v mojim serzu,
 per svetim obhajilu sim ga prejel.
 Velik, nesapopadljiv je ta dar Boshji.
 De pa vidišh, kako slò te ljubim, in
 kako gorezhe svoje in svojih blishnjih
 svelizhanje shelim, ti to sveto ob-
 hajilo, tvojiga preljubiga Jesusa, v
 dar ponudim. S Jesusam ti tudi sam
 sebe in vse greshnike darujem, de
 se nas usmilish, in nam nar vezhi
 gnado, gnado praviga spreobernje-
 nja in poboljšhanja s svojo mogozh-
 no proshnjo sprofish. Tvojimu pre-
 svetimu in neomadeshanimu Šerzu
 darujem Jesusa, kateri sheli, de naj
 bi se vsi greshniki spokorili in vezh-

no shiveli. Ti per Jesusu vse pre-
morešh; nikdar ti nobene prošnje
ne odrezhe; kadar koli tvoj glas
slišhi, ga tudi ušlišhi. Prosi tedej,
o Marija, perbeshališhe vsih gres-
nikov! prosi, de se gresniki spreo-
bernejo, slasti pa ti téle perporozhim
(imenuj jih). O ti posnašh njih réve;
rešhi jih, zhe ne se bodo pogubili.
Oberní usmiljene ozhi svojiga Šina
na nje; stóri, de se na-nje osrè, in
jih nagne na pravo pot. Terdno se
sanesem, de bosh to storila, ker so
tvoje nar gorezhnišhi shelje, de naj
bi vsi tvojiga Šina Jesusa ljubili, in
se v ti ljubesni vezhno svelizhali.
Amen.

Boshje zhednosti.

Djanje vere.

Verujem v tebe, pravi trojedini
Bog, Ozhe, Šin in sveti Duh! kateri si
vse stvaril, kateri vse ohranišh in vi-

shafh, kateri dobro s dobrim in hudo s hudim povrazhujefh. Verujem, de se je Šin Boshji vzhlovezhil, de naf je s svojo smertjo na krishi odrefhil, in de naf sveti Duh s svojo gnado polvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je Jefuf Kristuf uzhil, kar fo apoftelni pridgvali, in kar nam sveta Rimfka katolfhka zerkev sapoveduje vervati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! vezhna in nefkonzhna refniza in modroft, ki ne morefh ne goljufati ne goljufan biti. O Bog! ftori mozhnejfhi mojo vero.

Djanje upanja.

Upam in fe sanefem na tvojo nefkonzhno dobroto in miloft, o Bog! de mi bofh po nefkonzhnim faflushejni svojiga edinorojeniga Šina Jefufa Kristufa v tem shivljenji fposnanje, pravo obshalovanje in odpufhenje mojih grehov, po smerti pa vezhno svelizhanje dal, in dodelil, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in

bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne pomozhi vse to dosezhi. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vfigamogozhen, svest, neskonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubeshni.

O moj Bog! ljubim te is vfiga svojiga serza, zhes vse, ker si nar vezhi dobrota, neskonzhno popolnoma in vse ljubeshni vreden; ljubim te tudi sato, ker si do mene in do vsih stvari neskonzhno dobrotljiv. Vohim si is zeliga serza, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar svestejshi flushabniki ljubili in te she ljubijo. S njih ljubeshnijo skle-nem svojo nepopolnoma ljubeshen; povikshaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj ref-nizhno in is serza ljubiti shelim, in si to terdno persadenem, mi je is serza shal, de sim tebe, svojo neskonzhno dobroto, ktero zhes vse

ljubim, tebe, svojiga stvarnika, odrešhenika in posvezhevavza rasferdil. Shal mi je, de sim greshil, de sim tebe, svojiga vfigamogozhniga Gospoda, svojiga nar boljshiga Ozheta rasshalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude perloshnosti sapustiti, storjene grehe zhedalje bolj obshalovati, in nikdar ne vezh soper tvojo sveto voljo ravnati. Vsemi me spet sa svojiga otroka in dodeli mi gnado ta svoj sklep dopolniti. Profim te po neskonzhnim saflushenji tvojiga Boshjiga Šina, nashiga Gospoda in Svelizharja, Jesusa Kristusa. Amen. Ozhe nash ... Zheshehena si Marija ... Zhašt bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu; kakor je bila v sazhetku in sdaj in vselej in vekomej. Amen.

Obiskovanje presvetiga Refhnjiga Telefa.

Verni kristjan! obišhi vezhkrat Jesufa v nar
fvetejšhim Sakramentu; prezhudno se bo tvoje
ferze omezhilo, loshe se bošh greha varoval, in
slo velikih dobrot bošh sprosil sa dušho in sa teló.

Molitev

*pred obiskovanjem presvetiga Refh-
njiga Telefa.*

Moj Bog, Jesus Kristus! kateri si
is ljubesni do nas v presvetim Sa-
kramentu nozh in dan prizhijozh, in
s veliko ljubesnijo zhakash, vabish
in sprejemljesh vse, kateri pridejo te
obiskat; terdno verujem, de si ref-
nizhno prizhijozh v presvetim Sa-
kramentu altarja. Ponishno te molim
in sposnam svojo veliko nevrednost;
sahvalim te sa toliko gnad, ki si mi
jih skasal, posebno sa to, de se mi
samiga sebe v tem presvetim Sakra-
mentu dajesh; de je tvoja Mati, pre-
zhista Deviza Marija, tudi moja Mati

in moja besedniza pred teboj, in de si me sopet poklizal, de te v ti zerkvi obisnem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jesus! is zeliga serza te tukaj zhasnim in molim v presvetim Sakramentu, pervizh sato, de se ti sahvalim sa tvojo toliko ljubesen; drugizh sato, de faj nekoliko popravim tisto neisrezheno krivizo, ktero ti neverniki, krivoverzi in malopridni katolishki kristjani v tem presvetim Sakramentu delajo; tretjizh te shelim s svojim obiskanjem po vsih tistih krajih na vsem svetu moliti, v kterih si v svetim Sakramentu sapufen bres vfiga pozheshenja.

Moj Jesus! ljubim te is zeliga serza; shal mi je, de sim soper tebe, neskonzhno dobroto, greshil; terdno sklenem, se v prihodnje s tvojo gnado in pomozhjo vsih grehov in gresnih perloshnost varovati, de tebe, o vezhna dobrota, nikdar vezh ne rashalim.

Sdaj se ti pa jeſt, ubog zhlovek, popolnoma srozhim. V tvojo ſveto voljo vdam ſvojo ſlabo voljo; v tvoje ſveto Œerze poloshim ſvoje revno ſerze, uſhgì ga s ognjem ſvete ljubeshni in iſpêri is njega vſe, kar me tvoje ljubeshni nevredniga dela. Vef ſhelim tvoj biti; ſtori s menoj in s vſim, kar je mojiga, po ſvoji ſveti volji. Nizh drusiga ne iſhem, nizh drusiga ne ſhelim, kakor tvojo ſveto ljubeshen vedno imeti, tvojo preſveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrim do konza ſtanovitin oſtati.

Perporozhim ti pa tudi vſe verne duſhe v vizah; ſlaſti tiſte, ktere ſo bile s poſebno ljubeshnijo temu preſvetimu Sakramentu in tvoji neomadeshani Materi vdane. Ravno tako te tudi proſim ſa vſe ſvoje dobrotnike, prijatle in neprijatle, in ſa vſe terdovratne greſhnike; dodeli jim duha reſnizhne pokore.

Sadnjizh pa ſhe ſklenem vſe ſhelje in sdihljeje ſvojiga ſerza s ljubesh-

njivimi obzhutljeji tvojiga presvetiga Šerza, o Jesuf! in tako sklenjene jih darujem tvojimu nebeshkimu Ozhetu ter ga prosim v tvojim presvetim imenu, de bi jih is ljubeshni do tebe milostljivo uflishati hotel. Amen.

Sdihljeji k Jesufovimu Šerzu pri obiskovanji presvetiga Reshnjiga Telefa.

1. Posdravljenje.

Hvaljeno in moljeno bodi bres vfiga nehanja Šerze Jesufa, mojiga Odreshenika, v presvetim Sakramentu!

Terdno verujem, de je tvoje preljubeshnjivo Šerze, o moj Jesuf! v tem presvetim Sakramentu resnizhno prizhijozhe; sa to te molim v ponishnosti svojiga serza. — Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, de mi bosh dal odpushenje mojih grehov, ki jih is serza obshaljujem. — Ljubim te is zeli-

ga serza, ker si moja nar vezhi dobrota, in ker si me ti poprej ne-
 skonzhno ljubil. Šerzhno se ti sa-
 hvalim sa vse gnade in dobrote, ki
 si mi jih od sazhetka mojiga shiv-
 ljenja dosdej skasal. — Posdravim, o
 Jesus! v tem naj svetejšhim Sakra-
 mentu, tebe svojiga nar boljshiga
 priyatla in nar ljubshiga brata, tebe
 svojiga ozheta, in svojo edino lju-
 besen. — Hvalim in zhaslim te, ker
 ti si moj vezhni Bog, ki vse stva-
 rish in ohranish. — Le tebe, o ne-
 skonzhna dobrota, ki si moj Go-
 spod, bom vselej ljubil, le tebi vedno
 slushil, tebi dopasti si s tvojo gnado
 persadeval. Daj mi gnado, predob-
 rotljivi Jesus! v tvoji ljubesni shi-
 veti in umreti. Amen.

2. Zheshenje.

Preljubesnivo Serze mojiga Sve-
 lizharja, bodi zhesheno v presvetim
 Sakramentu! Is zeliga mojiga serza
 bodi tavshentkrat hvaljeno in zhe-

sheno, nar svetejšhi in prijetnišhi prebivališhe trojediniga Boga! Zhaſtim te, preſveto Šerze Jeſufa, kateri je Bog od vekomaj in po vſigamogozhnosti ſvetiga Duha Šin nar zhiſtejſhi Devize. Gorezho ljubesen Mariiniga Šerza ti perporozhim in po njem te zhaſtim in hvalim, kakor te hvalijo in zhaſté ſvelizhanſki duhovi v nebeſih in poboshne duſhe na ſemlji. Tebi, Boſhjimu Šerzu, bodi vſa hvala, zhaſt in ſlava, na vſe vezhne zhafe! Amen.

3. Ljubesen in obſhalovanje.

O moj Jeſuf! ljubim te v tem Sakramentu iſ zeliga ſvojiga ſerza, iſ zeſe ſvoje duſhe, iſ vſe ſvoje miſli, — ljubim te zheſ vſe. Šerzhno te ljubim, moja nar vezhi dobrota, moja ljubesen! O bodi od mene ljubljen, hvaljen in zheſhen Bog Ozhe, Bog Šin in Bog ſveti Duh. — Švet, ſvet, ſvet je Goſpod Bog nebeſhkih trum! Gorezhe ſhelim to ljubesen tolikrat

ponoviti, kolikor je peska per morji, kolikor kapljiz v vodah, listja na drevesih, svesd na nebu, angelov v nebesh in ljudi na svetu. O de bi te samogel ljubiti, kakor te ljubijo vsi angeli in svetniki v nebesh in vsi pravizhni na semlji! S njih gorezho ljubesnijo sklenem svojo merslo in nepopolnoma ljubesen. Oh! sakaj sim te vender tako posno sazhel sposnovati in ljubiti, ker si me ti ljubil, prejden sim na svet pershel! Gorje tistimu zhasu, v katerim je bilo moje serze od tebe lozheno, o preljubesnivi Jesus! Sato shaljuje vedno moje serze in terpi silne britkosti. Vershem se torej k tvojim nogam, o mogozhni Jesus! ter se udarim kakor ozhitni greschnik na svoje skelano serze. O dobrotljivi Jesus! bodi mi nevrednimu in prevelikimu gresniku milostljiv, ki si is ljubesh do gresnikov nebeshko velizhastvo sapustil, britko smert na krishi terpel in se v presvetim Sakramentu vshi-

vati dajesh do konza sveta. Ponavlja naj se vedno v meni zhisti in sveti ogenj tvoje ljubeshni, in kakor od nebel ushgan, naj moje oferzhje in serze rasnema, in pa vse moje snotranje ozhisti in rasbeli, de nizh greshniga ne ostane v meni, kar bi tvoje preljubeshnjivo Serze shalilo. Srozhim se tedej v tvoje Boshje Serze, o predobrotljivi, preljubeshnjivi, prefladki Jesus! — Ljubim te, o Jesus! ljubim te zhes vse, moj Bog in moje vse!

4. Profhnja sa odpushhenje.

O Jesus! kako delezh te je tvoja ljubeshen gnala! Bolj ti je mar nafhe svelizhanje, kakor tvoja Boshja zhast. Previdil si, kar mi sdaj vidimo, de le redki te v tem nar svetejshim Sakramentu tako sposnajo in molijo, kakor je nafha dolshnost, in se tebi spodobi, o moj Bog in Gospod! in vender si ga nam postavil nafhim dusham v svelizhanje. Grosa me ob-

ide, ko pomislim, kako velikrat so ti neverniki silno nezhaſt ſtorili, ker ſo preſveti Sakrament v vodo ali v ogenj vergli, ali na tla iſfuli in s nogami pohodili. Velika ſhaloſt me tudi opade, ker je veliko pravovernih kriſtjanov, kateri te v preſvetim Sakramentu nikoli ne obišhejo in ne molijo, in te s ſvojim rasujsdanim vedenjem bres ſtrahu in predersno ſhalijo. O moj Jeſuf! ko bi mi bilo dano, s ſvojimi ſolsami ali tudi s ſvojo kervijo tiſte neſreznih kraje omiti, na kterih ſe je tvojimu preſvetimu Reſhnjimu Teleſu nezhaſt delala, bi rad to ſtoril! Ker mi pa to ni perpuſheno, torej ſklenem te v prihodnje, kadar bom mogel, v preſvetim Sakramentu obiškati, in po-niſhno moliti, kakor te tudi danſ obišhem, in ſhelim te v duhu po-niſhnoſti in s ſpodobno zhaſtjo moliti. O de bi mi bilo dano, ſvoje laſtne grehe sbrifati, in tudi vſe tiſto ſa-nizhevanje popraviti, kteriga ti ne-

hvaleshni ljudje v tem presvetim Sakramentu delajo. Odpusti, o milostljivo Šerze! mojemu in vsim zhloveshkim serzam, ki so se soper tebe pregreshile. Milostljivo jim persanefi in ne pershtevaj jim tega greha. Usmili se nas, preljubesnivo Šerze! usmili se nas.

5. Upanje.

Moje serze se na te sanese, o Jesuf! ker mi rana tvojiga preljubesniviga Šerza pravi, de ne smem obupati. V njeno globozhino denem zelo versto in tesho svojih grehov in sanikernost. Vanjo vtopim dusho in serze. V to globozhino tvojiga usmiljenja poloshim in ti darujem ves svoj trud in vse persadevanje. Srozhim ti vanjo vse britkosti in teshave in karkoli mi pred teboj britkosti dela. Terdno upanje v tvojo neskonzhno dobroto in milost me sili svoje ozhi sanesljivo k tebi povsdigniti in pomozhi profiti. Oh! slishi in

ušlihi sdihljeje mojiga serza, ker si
 Šerze samiga Boga, kterimu je vse
 mogozhe, samo to ne, de bi se rev-
 niga in potertiga serza ne ušmilil.

6. Proshnja.

O preljubesnivo Šerze Jesuovo!
 daj mi danš, de ti svoje serze od-
 prem. Nar vezhi zhašt in hvalo ti
 shelim fkasovati, in se fklenem v
 svojih molitvah s vsimi dušhami v
 nebesh in na semlji, ktere pravo
 ljubesen do tebe imajo. O prezhisto
 Šerze! ozhisti moje serze od vse
 ljubesh do posvetnih rezhi in na-
 polni ga s svojo presveto ljubeshjo.
 O prešladko Šerze! vse mi moje ser-
 ze tako v svojo oblast, de bo odslej
 popolnoma tvoje. O presveto Šerze!
 vtisni v moje serze grenke fkerbi
 in britkosti, ki si jih ti, dobrotljivi
 Svelizhar! ves zhaš svojiga shivlje-
 nja na semlji sa moje svelizhanje
 imel, de bom vselej, kadar se jih
 bom spomnil, sate kaj terpeti shelel,

ali, de bom vſaj ſopernoſti, ki jih v ſvojim ſhivljenji preſtati imam, voljno terpel. O nar ponishniſhi Œerze! vdeleſhi me ſvojiga ſanizhevanja. O nar krotkejſhi Œerze! dodeli mi ſvojo ljubeshnjivo krotkoſt ter vsemi is mojiga ſerza vſo jeso in nepoterpeſhljivoſt. Proſim te tudi, o pokorno Jeſuſovo Œerze! ſtori, de v prihodnje popolnoma v tvoji pokorſhini ſhivim in ſe vedno po tvoji preſveti volji ravnam. O Œerze Jeſuſovo! bodi in oſtani edini goſpodar mojiga ſerza, de, kar ti ſhelish, tudi jeſ ſhelim, hozhem in ljubim vekomej. Amen.

7. Duhovno obhajilo.

O ljubljenez moje duſhe! odpri mi vrata ſvojiga Œerza, ter vlezi moje ſerze ſkosi preſveto rano v dno ſvojiga preljubeshnjiviga Œerza, de ſe moje ſerze tako s tvojim Œerzam ſveſhe, de ti v meni in jeſ v tebi prebivam. O Jeſuſ, preljubi ſhe-

nin moje dushe! moja revna dusha hrepeni po tebi kakor shejin jelen po mersli vodi. O pridi, moj Jesus! s svojo gnado in ljubesnijo v moje serze, ki v tebe veruje, v tebe upa in te ljubi zhes vse. Pridi tedaj, o Jesus! pridi v moje serze; rasvefeli, potolashi, oshivi me spet; ostani ti v meni in jes v tebi. O ne perpušti, de bi bil kdaj lozhen od tebe, prefladko, preljubesnivo Šerze!

8. Darovanje.

O moj Jesus! slishim te v presvetim Sakramentu klizati: Ljuba dusha! zelo svoje Šerze ti dam, daj mi vender tudi ti svoje serze! — O le vsemi moje serze, do zhistiga ga ti isrozhim; vsemi tudi moje teló in mojo dusho, moje shivljenje in mojo kri, moj um, mojo pamet in mojo voljo in vse, kar je v meni. Vse moje serze bodi v tvojim presvetim Šerzu, ker le tebe ljubim, le po tebi hrepenim, le v tebi shelim shiveti.

Shivim fizer, pa ne shivim vezh jest, ampak Jesuf shivi v meni in jest v Jesufu. O moj Jesuf! ves fim tvoj. Kaj me hozhe torej od tvojiga preljubesnjiviga Šerza lozhiti? Ne smert, ne shivljenje, ne angeli, ne poglavarstva, ne oblasti, ne sdanje, ne prihodnje, ne visokost, ne globozhina me ne bo mogla lozhiti od ljubeshi Boshje, ktera je v Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. — O moj Jesuf! bodi edini Gospod mojiga serza, moje edino veselje in bogastvo sdaj in vekomej. Amen.

Posdravljenje presvetiga Mariiniga Šerza.

O Marija, preluba moja Mati! osri se na-me revniga uboshza, ki se snajdem pred tvojim milostivim Šerzam in ne saversi moje proshnje. S velikim veseljem vidim nad tvojim Šerzam lepe zhednosti, ki zhednosti vsih drusih svetnikov filno delezh preseshejo. Oh kako perferzhno

shelim, faj nekoliko teh zhednost ime-
 ti, ki jih nad tvojim presvetim Šer-
 zam najdem, posebno tvoje ponish-
 nosti, zhistosti in velike lju-
 besni! O ponishno Šerze! sprosi mi
 ponishniga duha, de bom svojo veli-
 ko dušno revščino in nevrednost
 sposnal, in tako Boshjih gnad se bolj
 vredniga storil. O prezhisto Šerze!
 sprosi, de bo zhisto moje serze, de se
 bom nar manjšhiga greha tako kakor
 nar vezhi nesrezhe bal in varoval.
 O ljubeshni gorezhe Šerze! sprosi mi,
 de se svete ljubeshni uname moje ser-
 ze, de bom samogel Jesufu toliko
 ljubeshni skasati, kolikor sim mu je
 dolshan, in de bom tudi tebe tako
 ljubil kakor nar boljshi otrok svojo
 dobrotljivo mater samore ljubiti. Daj
 mi zhutiti, preljubeshnjiva Mati! slad-
 kost svojiga presvetiga Šerza, ter
 me pelji k svojimu preljubimu Šinu,
 nashimu Svelizharju, de ga bom s
 teboj vred hvalil in zhasil vekomej.
 Amen.

Proshnja do Matere Boshje.

Presveta in prezhišta Deviza Marija, moja preljubesniva Mati! jest, med vsimi nar revnišhi greslnik, danš k tebi perbeshim; sakaj ti si Mati mojiga Svelizharja, kralja nebes in semlje, nar mogozhnishhi pomozhniza sa Bogam, upanje in perbeshalishe vsh greslnikov. — Pred teboj, o visoka kraljiza! se perklonem s velikim pozheshenjem, in te perferzhno sahvalim sa tolikanj gnad in dobrot, ki si mi jih do sdaj od Boga sprofila, posebno, ker si me s svojo mogozhno proshnjo peklenškiga ognja obvarovala, v kteriga sim savoljo svojih grehov vershen biti saflushil. — Is serza te ljubim, moja preljubesniva Mati! in is ljubeshni do tebe terdno sklenem, tebi ves zhas svojiga shivljenja svesto flushiti, tvoje lepe zhednosti posnemati, in si persadevati, kolikor mi bo mogozhe, de tudi druge na to perpravim, de

te bodo ljubili in ti flushili. — Sa Jesufam, tvojim ljubim Sinam, postavim na-te svoje nar vezhi saupanje, in posebno s tvojo pomozhjo upam vezhno svelizhanje sadobiti. — Vse-mi me v fhtevilo svojih otrok, o Mati milosti Boshje! in brani me vseh sov-rashnikov moje dushe. Sadobi mi s svojo mogozhno proshnjo, de me Bog reshi vseh skushnjav, ali pa mi sprosi potrebno mozh, de bom samogel do konza svojiga shivljenja vse svoje skushnjave premagati. Sprosi mi tudi resnizhniga duha pokore in stanovit-no poboljšhanje shivljenja; sprosi mi gorezho ljubesen do Jesufa in svesto posnemanje njegovih presvetih sgledov; sprosi mi tudi frezhno smert in milostljivo sodbo Boshjo. Sa vse to te prosim, moja preljuba Mati! ne saversi moje proshnje, pomagaj mi v shivljenji in v smerti, skashi nad menoj, de si res moja Mati; skashi, de si nar boljshi Mati, de nobena mati sa svoje otroke t ljubesnji-

vo ne fkerbi, kakor ti, o nebeska
 Mati! sa svoje sveste otroke fker-
 bish. Zhe tudi ktera posvetna mati
 posabi svojiga deteta, de se ga ne
 usmili; me pa ti, o milostljiva Mati
 nebeska! nikoli nikar ne posabi.
 Prosi tako dolgo sa-me Boga, dokler
 me v nebesih ne vidish. Tamkej
 te bom potlej vezhno zhaštil in hva-
 lil, in sa Jesufam bom tebi hvalo
 dajal sa neskonzhno frezho vezhni-
 ga svelizhanja. Amen.

Litanije

od

presvetiga Refhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Bog Ozhe is nebes,

Bog Šin, Odrefhenik sveta,

Bog sveti Duh,

Šveta Trojiza, en sam Bog,

Jesuf, kateri si per sadnji vezherji sam
sebe uzhenzam savshiti dal,

Jesuf, kateri si v presvetim Sakramentu ref-
nizhno prizhujozh s kervijo in s mesam,
s dušno in s telesam, po Boshji in
zhloveshki natori,

Jesuf, shivi kruh, kateri si s nebes perfhel,

Jesuf, kruh angelov,

Jesuf, kruh vsih isvoljenih,

Jesuf, kruh mozhnih,

Jesuf, zhesnatorni kruh,

Jesuf, skriti Bog in Svelizhar,

Jesuf, studenez vsih gnad,

Jesuf, vedni in nar zhisfejshi dar,

Jesuf, nekervavi dar noviga testameta,

usmili se nas!

Jesuf, nedolshno Jagnje Boshje,
 Jesuf, fkrita mana,
 Jesuf, beseda, ktera je mefo postala, in
 sdaj vedno med nami prebiva,
 O nar svetejshi Sakrament,
 Nar vezhi fkrivnost Boshja,
 Spomin nar vezhih zhudeshev Boshjih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi ljubesni
 Boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vére,
 Dar sprave sa shive in mertve,
 Nar vezhi mozh v fkufhnjavah,
 Nar mozhnejshi oroshje soper hudobni-
 ga fovrashnika,
 Nar imenitnishi vsih darov Boshjih,
 Presveti spomin Gospodoviga terpljenja
 in njegove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per kateri
 angelzi steshejo,
 Nar vezhi vefelje poboshnih dush,
 Nar vezhi dobrota vernih kristjanov,
 Nar flajshi shivesh nashih dush,
 Mozh flabih,
 Tolashba shaloftnih,
 Pomozh sapufshenih,
 Popotniza teh, kateri v vezhnost gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,
 Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o Jesuf!
 Bodi nam milostljiv, uslihi nas, o Jesuf!

usmili se nas!

Od vſiga hudiga,
 Od vſiga greha,
 Od nevredniga prejemanja tega preſve-
 tiga Sakramenta,
 Od poſhelenja meſa,
 Od poſhelenja ozhi,
 Od prevſetnoſti ſhivljenja,
 Od vſih pregreſhnih perloſhnoſt in ne-
 varnoſt,
 Od ſkrivnih ſkuſhnjav in ſalesovanja
 hudobniga duha,
 Od vſih neſrežh,
 Od nagle in neprevidene ſmerti,
 Od vezhne ſmerti,
 S ljubesnijo, s ktero ſi ta ſ. Sakrament
 poſtavitil,
 S ljubesnijo, s ktero ſi per ſadnji ve-
 zherji ſvoje apoſteljne obhajal,
 S ljubesnijo, s ktero tudi naſ s ſvojim
 preſvetim Reſhnjim Teſeſam ſhiviſh,
 S ljubesnijo, s ktero ſe v tem preſvetim
 Sakramentu ſa naſ darujeſh,
 S ljubesnijo, s ktero v tem daru Boſhji
 pravizi ſadoſti ſtorišh,
 S ljubesnijo, s ktero nevrednim kriſtja-
 nam ſanaſhaſh,
 S ljubesnijo, s ktero v tem preſvetim Sa-
 kramentu tolikanj nezhaſti preterpiſh,
 S ljubesnijo, s ktero s ſtola ſvoje miloſti
 tako uſmiljeno na naſ gledaſh,

odreſhi naſ, o Jeſuſ!

S ljubesnijo, s katero naš tako dobrot-
 ljivo poslušafsh,
 S ljubesnijo, s katero v tem presvetim
 Sakramentu tolikanj gnad fkasujesh,
 S ljubesnijo, s katero v tem presvetim
 Sakramentu do konza fveteta per naš
 oftanesh,

Mi ubogi greslniki,
 De nam sanefesh,
 De nam vse nafhe grehe odpustish,
 De naš v shivi veri v ta presveti Sa-
 krament poterdish in obdershish,
 De v naših ferzih terdno saupanje v ta
 nar svetejshhi Sakrament obudish,
 De v naših ferzih gorezho ljubesen do
 tega nar svetejshhiga Sakramenta po-
 mnoshish,
 De našho zhast in poboshnost k temu
 presvetimu Sakramentu pomnoshish in
 ohranish,
 De nam gnado dafsh, vselej s dobro per-
 pravo k tvoji Boshji misi perstopiti,
 De nam sad tega presvetiga Sakramen-
 ta obilno dodelish,
 De refnizhno zheshenje tega nar zha-
 stitljivshhiga Sakramenta med nami po-
 mnoshish,
 De vso nezhaust od te nar zhastitljivshhi
 fkrivnosti Boshje savarujesh in od-
 vernefh,

odrefhi naš, o
 Jesuf!
 te prošmo, uflifhi naš, o Jesuf!

De svojo sveto zerkev vishafh in ohranish,
 De vſim, kateri v te ne verujejo, luzh prave vere dodelish,
 De nafhe misli k nebeshkim sheljam povsdiguješh,
 De nafhe ferza s svojim milostljivim obifkovanjem rasveselish in ozhistish,
 De nam vselej veselje nad tem presvetim Sakramentam v ferze dafh,
 De vedno v naf oſtaneſh, in mi v tebi,
 De naf ob konzu nafhiga shivljenja s to nebeshko popotnizo previdish in obveselish,
 De naf poſlednji dan k vezhnimu shivljenju obudish,
 De vſim vernim duſham vezhni mir in pokoj dodelish,
 De naf na ſedeshi ſvoje miloſti uſliſhati hozheſh,
 Jeſuf, Sin Boſhji,
 Jagnje Boſhje, ktero grehe ſvete odjemljeſh, ſaneſi nam, o Jeſuf!
 Jagnje Boſhje, ktero grehe ſveta odjemljeſh, uſliſhi naf, o Jeſuf!
 Jagnje Boſhje, ktero grehe ſveta odjemljeſh, uſmili ſe naf, o Jeſuf!
 Krifte, ſliſhi naf!
 Krifte, uſliſhi naf!
 Goſpod, uſmili ſe naf!

te proſimo, uſliſhi naf, o Jeſuf!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash ... Zhefhena si Marija ...

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih zhudeshev storil. — On je shivesh dal tem, kateri se njega bojé.

Ti si nam kruh s nebes dodelil, o Gospod, kateri vse rasveseljenje v sebi ima.

S tvojiga altarja, o Gospod! prejemo Kristusa, v katerim se dusha in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prezhudnim Sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil; dodeli, te prosimo, de svete skrivnosti tvojiga teleša in tvoje kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi obzhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti sv. Ducha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Šveti krishev pot.

Perprava.

Šklenem se v duhu s teboj, o preusmiljeni Jeshuf! in shelim s tisto gorezhnostjo tvoje britko terpljenje premishljevati, s katero je tvoje presveto Šerze napolnjeno bilo, ko si s teshkim krishem obloshen po kervavi poti proti gori mertvasfhkih glav shel. S Marijo, tvojo presveto Materjo, in s Janesam, tvojim ljubeshnjivim uzhenzam, hozhem pod svetim krishem postati, de svoje grehe vnovizh obshaljujem in terdno shklenem, tako shiveti, de mi tvoje terpljenje ne bo v pogubljenje, ampak v svelizhanje. Darujem ti to sveto poboshnost in odpustike, ki jih je sveta zerkev s njo podelila, v sadoštenje sa svoje grehe, v spreobernjenje greshnikov in v mir in pokoj vernih dush v vizah. Vdeleshi naf vfiga sadu krisheviga pota, de se tvoje mogozhne pomozhi rasveselimo.

I.

Jesusa v smert obsodijo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;—
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Boshje Šerze! neprenehama
gorish od prevelike ljubeshni do ljudi.
Tako mozhna je tvoja ljubeshen, de
se ne da premagati od hudobije ti-
stih, ki te neusmiljeno in krivizhno
v bitko smert na krishi obsodijo.

Sahvalim se ti, o prefladko Šerze!
de se is ljubeshni do mene v smertno
obsodbo vdash, in prosim te, daj mi
is ljubeshni do tebe krive sodbe mirno
terpeti, nikogar ne soditi, vse pre-
grehe svojiga jesika obshalovati, in
objokovati, enkrat pa milostljivo so-
jenimu biti. Amen.

Ozhe nash. Zheshehena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nash, o Gospod, usmili
se nash!

II.

Jesuf vsame krish na svoje rame.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Preljubesnivo Šerze Jesufovo! neskonzhna je tvoja ljubesen! Savoljo mene, revniga greshnika, s veseljem krish objamesh in ga voljno nesesh ter s voljo poterpish vse sanizhevanje in bolezhine, ko te slepo ljudstvo suje in pahá.

O prekladko Šerze Jesufovo! ker mi nar lepshi sgled poterpeshljivosti dajes, daj mi tudi gnado, is ljubesni do tebe vse sopernosti in nadloge voljno nositi, soper blishnjiga nikdar vezh ne godernjati, sa teboj serzhno hoditi po poti krishev s molitvijo, s postam, zhuvanjem in s svetim dopolnovanjem vsih svojih dolshnost, de saflushim tvojo ljubesen. Amen.

Ozhe nash. Zhesheha si Marija. Zhaft bodi.

Usmili se naš, o Gospod, usmili se naš!

III.

Jesuf pade pervizh pod krishem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

Zhedralje vezhi so tvoje bolezhine, o preljubesnivo Jesufovo Šerze! pa zhedralje vezhi je tudi tvoja gorozha ljubesen. Pod tesho krisha tako oflabish, de na tla padesh; pa tvoja nesmerjena ljubesen te sopet vsdigne in ne mislish na trud, akoravno te nar hujshi bolezhine zhakajo.

Vstati hozhem is dušhne dremote in se k tebi podati, o presveto Jesufovo Šerze! usmili se me in poterdi me s mozhjo svetiga Duha, de v tvoji ljubeshni ostanem, vse svoje sovrashnike in sapeljivze frezhno premagam, nikdar vezh ne padem, v noben greh ne pervolim in do slabiga blishnjiga usmiljenje imam ter ga is greha vsdvigujem. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf si Marija.
Zhaf bodi.

Ufmili se naf, o Gospod, ufmili
se naf!

IV.

Jesuf frezha svojo shalofno Mater.

Molimo te, o Krite, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem fvet odrefhil.

O prelubesnjivo Šerze Jesufovo!
kolika shalof te prefune, ko na poti
sanizhevanja in britkofsi svojo pre-
ljubo Mater sagledafh! — kolika sha-
loft pa tudi prefune Šerze Marije,
tvoje presvete Matere, ko jo fre-
z hafh poln bolezhin in s teshkim
krishem obloshen!

O moj Jesuf! odpufi mi vfo sha-
loft, ktero fim kdej tvojimu in Ma-
riinimu Šerzu fforil, ker fim posvet-
nimu vefelju svoje ferze odperl; in
dodeli mi, de se flabe drushine sa
vfelej snebim, in le per tvojim in
tvoje ljube Matere Šerzu vefelja
ifhem. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfheni si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

V.

*Simon Zirenejz pomaga Jesusu krish
nesti.*

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O preuboshno Jesufovo Šerze!
ki si vredno nar višhiga zhesfhenja,
ljubesni in molitve, molzhe preter-
pish neisrezheni framoti, ker ti nihzhe
v pomozh ne pride in je ptujiz per-
siljen teshki krish sa teboj nesti.

O sapusheno Šerze! daj mi vsa-
ko nehvaleshnost, ki mi je od sveta
prestati, voljno in v duhu pokore pre-
terpeti; podpiraj mojo slabost, ker pe-
sham in omagujem na poti proti ne-
besam, de v tebi prebivam in te od
sdej vselej samorem resnizhno in sta-
novitno ljubiti, s ljubesnijo svoj krish
objeti in sa teboj nositi. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhená fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

VI.

Veronika podá Jesusu potni pert.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O preljubesnivo Šerze! she v
fredi svojiga terpljenja majhne do-
brote, ki se ti fkashejo, obilno po-
vrazhujesh. Neka bogabojezhá dúsha
te vidi vfiga kervaviga, in ti is-
serzhniga usmiljenja potni pert podá;
ti jo pa sa njeno dobroto ljubesnivo
plazhafh, ker podobo svojiga pre-
svetiga oblizhja v njenim pertu vtis-
njeno pustish.

Savoljo te ljubeshni te prosim, o
Boshje Šerze! vtisni tudi v moje serze
in v moj spomin presveto podobo svoji-
ga kervaviga oblizhja, de vedno
tvoje britko terpljenje premishljujem
in smirej svoje grehe objokujem. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

VII.

Jesuf pade drugizh pod krishem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O terpezhe Šerze! filna tesha
tvojiga krisha in šlabost tvojiga ras-
mefarjeniga trupla te sopet na tla
vershe. O Jesuf! vsigamogozhni Bog!
ves sanizhevan, s nogami suvan in
teptan na tleh leshish! Oh, sakaj ne
umerjesh? sakaj hozhesh she dalje
terpeti? Tvoja ljubesen do naf gresh-
nikov te sili nar grenkejsi pijazho
prebritkiga terpljenja do sadnje ka-
pljize ispiti.

O poterpeshljivo Šerze! usmili se
nashih gresnih duh, ki so she toli-
krat v greh sabredle; usmili se po-
sebnno moje uboge dushe in nikar ne
perpušti, de bi se bres resnizhne

pokore s sveta lozhila in v peklen-
fki ogenj padla. Amen.

Ozhe nafh. Zheshehena fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

VIII.

Jesuf tolashi Jerusalemske shené.

Molimo te, o Krifte, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Jesuf! milo shaljujejo usmilje-
ne shene, ker te vidijo vfiga ras-
bitiga in kervaviga; ti pa bolj zhu-
tifh njih réve kot svoje bolezhine,
ter jim rezhesf: Hzhere Jerusalem-
ske! nikar se ne jokajte nad menoj,
ampak jokajte se nad seboj in nad
svojim otrozi.

O milofljivo Šerze! daj mojim
ozhem potoke sols, de ne objokujem
famo tvojiga britkiga terpljenja, am-
pak veliko bolj svoje grehe, de pri-
dem v frezhni kraj, kjer bom rasve-
feljen vekomej. Amen.

Ozhe nash. Zhesfheni si Marija.
Zhasf bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

IX.

Jesuf pade tretjizh pod krishem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

O Jesuf! kako obilno tezhe tvoja
presveta kri na gresfne tla, ko tret-
jizh pod tesfno krisha na terdo kam-
nje padefh! Kakor zherv se svijash;
pa is ljubefni do mene vender fhe
krish objamesf.

O ponishno Jesufovo Serze! s
potertim duham te profim, odpusti mi,
ker tolikrat v sfare grehe padem,
vari me sfrafhne dufhne sflepote, in
daj mi se resnizhno k tebi spreober-
niti, po tvojim sgledu prav ponish-
nimu biti in do konca v tebi oftati.
Amen.

Ozhe nash. Zhesfheni si Marija.
Zhasf bodi.

Usmili se naš, o Gospod, usmili se naš!

X.

*Jesusa slezhejo in mu sholza dajo
piti.*

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Jezus! kolike bolezhine in koliko britkost obzhuti tvoje prezhisto in presveto Šerze, ko ti oblazhilo s rastepeniga shivota potegnajo in te s grenkim sholzam napojiti hozhejo! O Jezus! tolikanj terpiš sa našo preshernost v obleki, sa našo neframnost, sa našo nesmernost v jedi in pijazhi!

O prezhisto Šerze! daj mi, de ljubim framoshljivost, se varujem radovidnih pogledov, se ogibam sapeljive posvetne družine, svoje truplo pokorim ter saflushim s tistimi, kateri so zhistiga serza, v nebesih tvoje oblizhje gledati vekomej. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenà fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naf, o Gospod, usmili
se naf!

XI.

Jesufa na krish perbijajo.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker fi s svojim krishem svet odrefhil.

O Jesuf! kdo samore obzhutiti
tvoje neisrezhene bolezhine, ko te
snak na krish vershejo, vse ude gro-
sovitno raspenjajo, roke in noge s
ojstrimi sheblji predirajo, s kladvi na
krish perbijajo!

O preljubesnivo Jesufovo Šerze!
ferzhno obshaljujem svoje ostudne
grehe, ki so te tako neusmiljeno na
krish perbili. Usmili se me, in perbij
vse moje ude tako na svoj krish, de
se nikdar vezh s kakim greham od
tebe ne lozhim. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenà fi Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se naš, o Gospod, usmili se naš!

XII.

Jesuf na krishu umerje.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O moj Jesuf, moja ljubesen in neškonzhna dobrota! s okervavljeno krono na glavi in ves bled v obras vish v nesnanih bolezhinah med nebam in semljo v sredi dveh hudodelnikov, in tvoja nedolshna kri she smirej tezhe na greshne tla; pa med temi neisrezhenimi bolezhinami she molish sa svoje sovrashnike, obljubish spokornimu rasbojniku nebeshki raj, skerbish sa svojo shalostno Mater, srozhist svojo dusho nebeshkimu Ozhetu, nagnesh svojo glavo in — umerjesh!

O prebodeno Serze! kaj hozhesh, de sa tvojo toliko ljubesen storim? Odmerl bom sebi in svetu, in le tebi shivel — vekomej. Amen.

Ozhe nafh. Zhesfhenaf si Marija.
Zhaf bodi.

Ufmili se naf, o Gospod, ufmili
se naf!

XIII.

*Jesusa s krisha snamejo in presha-
lofni Marii v narozhje poloshe.*

Molimo te, o Krište, in te hvalimo;
Ker si s svojim krishem svet odrefhil.

O Marija, moja preljubesnjava
Mati! tvoje ozhi se hozhejo vtopiti
v grenkih solсах in s ojstrim mezhem
neisrezhene shalofsi je prebodeno tvoje
presveto Serze, ko imafh svojiga pre-
ljubesnjaviga Šina vfiga ranjeniga,
mertviga v narozhji!

O preshalofna Marija! profi Je-
susa sa-me, de mi gnado da, nikdar
vezh njegoviga terpljenja in tvoje
shalofsi ne ponoviti, se vfiga greha
prav fkerbno varovati, ter fpokorno
in sveto v tvojim narozhji umreti.
Amen.

Ozhe nash. Zhesfhenà si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nash, o Gospod, usmili
se nash!

XIV.

Jesusa v grob poloshe.

Molimo te, o Krište, in te hvalimo; —
Ker si s svojim krishem svet odreshil.

Preljubi Svelizhar! mertvimu ti
skashejo zhaft, ki ti je v shivljenji
niso skasovali. Bogabojezhe dushe
te s drago dishavo vred v tenzhizo
savijejo in v nov grob poloshé.

O preljubesnivo Jesuovo Šerze!
ki is ljubeshni do mene v grobu le-
shish, daj mi ponishno in zhisto serze,
de le po tebi hrepenim, de mi bo
tvoje presveto Reshnje Telo nar ljub-
shi hrana, moje veselje, moja po-
potniza, de s teboj v nebesih pozhi-
vam in sad tvojiga britkiga terplje-
nja vshivam vekomej. Amen.

Ozhe nash. Zhesfhenà si Marija.
Zhaft bodi.

Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Šklep.

O prebodeno Jesufovo Šerze! osri se milofljlivo na to poboshnoft, ki fim jo v fpomin tvojiga britkiga terpljenja opravil. O de bi bil ta krishev pot s tako poboshnim in u-smiljenim ferzam sazhel in konzhal, s kakorfhnim se je tvoja preljubeshniva Mati nanj podala! Ponishno ti torej darujem sa svojo flabo gorezhnoft vse fвете sdihljeje njeniga preshaloflniga Šerza. O Jefuf! vsemi me v fvoje preflveto Šerze, de vedno v tem prefladkim kraji nebeshkiga miru prebivam. Amen.

Vernih dufhe naj po milofli Boshji pozhivajo v miru. Amen.

Ozhe nafh. Zhefhena fi Marija. Zhaft bodi . . . fheftkrat; sadnjikrat v namen fvetiga ozheta papesha.

Litaniје

od

presvetiga Šerza Jesufovigā.

Gospod, ufmili se naſ!

Kriſte, ufmili se naſ!

Gospod, ufmili se naſ!

Kriſte, flifhi naſ!

Kriſte, uſlifhi naſ!

Ozhe nebeſhki, vſigamogozhni Bog,

Šin, vſiga ſveta reſhnji Bog,

Šveti Duh, reſnizhni Bog,

Šveta Trojiza, en ſam Bog,

Preſveto Šerze Jesufovo,

Šerze Jesufa, Šinu shiviga Boga,

Šerze Jesufa, Šinu prezhiſte Devize,

Šerze Jesufovo, dopadajenje nebeſhkiga

Ozheta,

Šerze Jesufovo, tempelj ſvetiga Duha,

Šerze Jesufovo, vezhna ljubesen pre-

ſvete Trojize,

Šerze Jesufovo, raj Boſhjiga veſelja,

Šerze Jesufovo, ſtudenez nebeſhke ſlad-

koſti,

Šerze Jesufovo, fedesh vezhne miloſti,

Šerze Jesufovo, morje uſmiljenja,

Šerze Jesufovo, ſaklad vſiga bogatſva

Boſhjiga,

ufmili se naſ!

Šerze Jesufovo, vir fвете ljubeshni in
 kefanja,
 Šerze Jesufovo, konez vfiga ufmiljenja
 nebefhkiga Ozheta,
 Šerze Jesufovo, visokoft Boshje modro-
 fti in snanja,
 Šerze Jesufovo, potok, ki rasveseljuje
 mefto Boshje,
 Šerze Jesufa, nafhiga nebefhkiga kralja,
 Šerze Jesufa, nafhiga dobriga paftrija,
 Šerze Jesufa, nafhiga ufmiljeniga brata,
 Šerze Jesufa, nafhiga preljubiga uzhe-
 nika,
 Šerze Jesufa, nar ljubeshnjivfhiga she-
 nina nafhih dufh,
 Šerze Jesufovo, sgled krotkosti in po-
 nishnosti,
 Šerze Jesufovo, ftudenez miru in fvetiga
 pokoja,
 Šerze Jesufovo, nar popolnamfhi podo-
 ba nafhiga shivljenja,
 Šerze Jesufovo, tolashba shaloftnih,
 Šerze Jesufovo, perbeshalifhe v fkufh-
 njavah in nadlogah,
 Šerze Jesufovo, veselo prebivanje zhi-
 fti h dufh,
 Šerze Jesufovo, veselje vfi h svoljenih,
 Šerze Jesufovo, ftudenez vfi h fvetih mifel
 in shelj,
 Šerze Jesufovo, luzh popotnikov,

ufmili fe naf!

Šerze Jesufovo, altar sprave,
 Šerze Jesufovo, ognjeni studenez Boshje
 ljubeshni,

Šerze Jesufovo, hrepenenje in nar flaj-
 shi ljubesen vsih svetih duh,

Šerze Jesufovo, savoljo naf na oljski
 gori shaloftno in otoshno do smerti,

Šerze Jesufovo, oflabljeno od kervavi-
 ga potú,

Šerze Jesufovo, pozheno od shalofti sa-
 voljo nafhih grehov,

Šerze Jesufovo, na krishi s fulizo pre-
 bodeno,

Šerze Jesufovo, upanje umirajozhih,

Šerze Jesufovo, vezhno vefelje vsih svet-
 nikov v nebesih,

Šerze Jesufovo, krona vsih stvar Bosh-
 jih,

Bodi nam milofthljivo; sanefi nam, o Šerze
 Jesufovo!

Bodi nam milofthljivo; ufliſhi naf, o Šerze
 Jesufovo!

Od vſiga greha!

Od sanemarjenja preſvetiga navdajanja,

Od vſe nepoboshnoſti in mlazhnoſti,

Od vſe merslote do ſvoje Boshje lju-
 beſni,

Od vsih nezhiſtih miſel in ſhelj,

Od vſe flepote in terdovratnoſti ſerza,

Po ſvoji zhudni krotkoſti in ponishnoſti,

ufmili ſe naf!

reſhi naf o Šerze
 Jesufovo!

Po svoji nar vezhi zhistosti,
 Po svojim usmiljenji in persaneſljivi mi-
 loſti,
 Po svojim fkrivnim shivljenji,
 Po svoji revſhini in ſveti pokorſhini do
 ſmerti na krishi,
 Po svojim preljubeshnjivim sadershanji
 med ljudmi,
 Po svojim notranjim miru,
 Po svoji usmiljeni ljubeshni do naſ greſhnikov,
 S kervijo in vodo, ki ſi ju v naſhe o-
 zhifhenje in poſvezhenje prelilo,
 Mi greſhniki, te proſimo, uſliſhi naſ!
 De ſvojo ſveto in zhiſto ljubeshen v naſhe
 ferza vlijeſh, te proſimo, uſliſhi naſ!
 De naſhe ferza k poſnemanju ſvojih zhed-
 noſt vlezheſh,
 De nam pravo ponishnoſt, krotkoſt in
 notranji mir dodeliſh,
 De vſe miſli in ſhelje naſhiga ferza o-
 zhitiſh in poſvetiſh,
 De naſ in vſe ljudi raſſvetiſh in k ſpo-
 snanju ſvoje Boſhje ljubeshni perpe-
 ljeſh,
 De naſ v britkoſtih tega shivljenja mi-
 loſtljivo poſhiviſh in poterdiſh,
 De ſvojo ſveto ljubeshen v naſ vedno
 pomnoſhiſh,
 De ob naſhi ſmertni uri naſhe duſhe v
 ſvoji ſveti rani fkrijeſh,

reſhi naſ, o Œerze Jeſuſovo!

te proſimo, uſliſhi naſ!

De naf v velizhaftvo svojih svoljenih vsamefh, te profimo, uflifhi naf!

O prefladko Šerze Jefusovo, te profimo, uflifhi naf!

Jagnje Boshje, ki grehe fveta odjemljefh, sanefi nam, o Šerze Jefusovo!

Jagnje Boshje, ki grehe fveta odjemljefh, uflifhi naf, o Šerze Jefusovo!

Jagnje Boshje, ki grehe fveta odjemljefh, ufmili fe naf, o Šerze Jefusovo!

Krifte, flifhi naf!

Krifte, uflifhi nafh!

Gospod, ufmili fe naf!

Krifte, ufmili fe naf!

Gospod, ufmili fe naf!

Ozhe nafh . . . Zhefhena fi Marija . . .

V. Pomagaj svojim flushabnikom, o Gospod!

O. Ki fi jih s svojo drago kervjo odrefhil!

V. Gospod, uflifhi mojo molitev!

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

M o l i m o.

Osri fe, profimo, vfigamogozhni vezhni Bog! na preljubesnivo Šerze svojiga Šinu, na katerim imafh dopadajenje, ter nam odpuſti ſavoljo tega preljubesnživiga Šerza nafhe grehe, odverni od naf ſaflusheno ſhibo,

vlij v nashe serza svojo ljubesen,
ohrani, vishaj in perpelji nas v vezhno
shivljenje. Amen.

Litanije

od

presvetiga Mariiniga Šerza.

Gospod, ufmili se nas!

Kriste, ufmili se nas!

Gospod, ufmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog, ufmili
se nas!

Sin, vfiga sveta reshnji Bog, ufmili se nas!

Šveti Duh, resnizhni Bog, ufmili se nas!

Šveta Trojiza, en sam Bog, ufmili se nas!

Šveto Mariino Šerze!

Šerze Mariino, bres makesha spozheto,

Šerze Mariino, gnade polno,

Šerze Mariino, blasheno med vsimi ferzi,

Šerze Mariino, sa Šerzam Jesufovim

nar zhisfejshi,

Šerze Mariino, tempelj presvete Trojize,

Šerze Mariino, fedesh modrofti,

Šerze Mariino, podoba pravize,

sa nas Boga prosi!

Serze Mariino, ftol ufmiljenja,
 Serze Mariino, sapopadek vse svetoſti,
 Serze Mariino, fkrinja miru in sprave,
 Serze Mariino, vrata nebefhke,
 Serze Mariino zhaſtitljivo,
 Serze Mariino mogozhno,
 Serze Mariino ufmiljeno,
 Serze Mariino verno,
 Serze Mariino hvale vredno,
 Serze Mariino ljubeshjivo,
 Serze Mariino krotko,
 Serze Mariino ponishno,
 Serze Mariino poterpeſhljivo,
 Serze Mariino ſa naſ s bolezhinami pre-
 bodeno,
 Serze Mariino, luzh smotenih,
 Serze Mariino, perbeſhalifhe greſhnikov,
 Serze Mariino, mozh pravizhnih,
 Serze Mariino, tolaſhba ſhaloſtnih,
 Serze Mariino, terdnoſt v ſkuſhnjavi,
 Serze Mariino, upanje umirajozhkih,
 Serze Mariino, pomozh v vſih naſhkih
 nadlogah,
 Serze Mariino, ſaſtava obljud Jeſuſovih,
 Serze Mariino, popolnoma ſhgavni dar
 Boſhje ljubeshni,
 Serze Mariino, veſelje vſih ferz,
 Serze Mariino, s zhaſtjo v nebefih kro-
 nano,

ſa naſ Boga proſi!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješ;
sanefi nam, o Jesuf!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješ;
uflifhi naf, o Jesuf!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješ;
ufmili se naf, o Jesuf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nafh . . . Zhefhena si Marija . . .

V. Profi sa naf, sveto Mariino Šerze!

O. De bomo vredni te is zeliga serza ljubiti.

M o l i m o.

O Bog! kateri si Šerze prezhiste
Devize Marije s nar gorezhnifhi
ljubesnijo ushgal, s vfo miloftjo na-
polnil in s nar lepshimi zhednostmi
osaljfal, de je tvoj edinorojeni Šin,
nafh Gospod Jesuf Kristuf, s nar
vezhim dopadajenjem v njem prebi-
val, dodeli meni in vſim, kateri to
prelepo in prezhisto Šerze zhaſte,
de ſe tudi nafhe ſerza od te ljubesni
do tebe ushgo, ter nekoliko tiſtih
obilnih gnad in lepih zhednoſt ſa-
dobe, s kterimi ſi Šerze nafhe pre-

ljubesnjive Matere Marije obdaril,
de bres zhednost in dobrih del pred
tvoje oblizhje ne pridemo, temuzh,
de bomo kot tvoji svesti otrozi v
tvoje kraljestvo vseti, kjer te bomo
s Marijo, tvojo presveto Materjo, in
s vsemi svetniki zhasili in hvalili ve-
komaj. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uslifhi nas!

Ozhe nebeshki, vsigamogozhni Bog, usmili
se nas!

Sin, vsiga sveta reshnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnizhni Bog, usmili se nas!

Sveta Trojiza, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. Mati Boshja,

S. deviz Deviza,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

sa nas Boga pros!

Vsi sveti angeli in arhangeli, sa nas Boga
profite!

Vse svete verste svelizhanih duhov, sa nas
Boga profite!

S. Janes kerstnik, sa nas Boga profi!

S. Joshef, sa nas Boga profi!

Vsi sveti ozhaki in preroki, sa nas Boga
profite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janes,

S. Tomash,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Simon,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

sa nas Boga profi!

Vsi sveti aposteljni in evangelisti, sa nas
Boga profite!

Vsi sveti uzhenzi Gospodovi, sa nas Boga
profite!

Vsi sveti nedolshni otrozi, sa nas Boga
profite!

S. Shtefan,
 S. Lavrenz, } sa naf Boga profi!
 S. Vinzenz,

S. Fabjan in Sebaštjan,
 S. Janes in Pavel, } sa naf Boga
 S. Kosma in Damian, } profita!
 S. Gervasi in Protasi,

Vfi fveti marterniki, sa naf Boga profite!

S. Silvester,
 S. Gregor, } sa naf Boga profi!
 S. Ambrosh,
 S. Avgufhtin,

S. Hieronim,

S. Martin,

S. Nikolavsh,

Vfi fveti fhkofje in fposnovavzi, sa naf
 Boga profite!

Vfi fveti uzheniki, sa naf Boga profite!

S. Anton,

S. Benedikt,

S. Bernard,

S. Dominik,

S. Franzifhk,

Vfi fveti mafhniki in leviti, sa naf Boga
 profite!

Vfi mnihi in pufhavniki, sa naf Boga
 profite!

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

S. Luzija,

} sa naf Boga profi!

S. Nesha,
 Š. Zezilija,
 Š. Katarina,
 Š. Anastasija,

sa nas Boga prosí!

Vse svete devize in vdove, sa nas Boga
profite!

Vsi svetniki in svetnice Boshje, sa nas Boga
profite!

Bodi nam milostljiv; sanesi nam, o Go-
spod!

Bodi nam milostljiv; uflifhi nas, o Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jese,

Od shibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skufhnjav hudizhevih,

Od jese, sovrashtva in vse hude volje,

Od duha nezhistosti,

Od trefka in hudiga vremena,

Od vezhne smerti,

Škosi skrivnost svojiga svet. vzhlovezhenja,

Škosi svoj prihod,

Škosi svoje rojstvo,

Škosi svoj kerst in sveti post,

Škosi svoj krish in terpljenje,

Škosi svojo smert in svoj pokop,

Škosi svoje sveto vstajenje,

Škosi svoj zhudni vnebohod,

Škosi prihod Troshtarja svetiga Duha,

refhi nas, o Gospod!

V dan sodbe, reſhi naſ, o Goſpod!
 Mi greſhniki,
 De nam ſaneſeſh,
 De nam odpuſtiſh,
 De naſ k pravi pokori perpeljeſh,
 De ſvojo ſveto zerkve vishaſh in ohraniſh,
 De paſtirja apoſtolskiga in vſe zerkve-
 ne ſtanove v ſvoji ſveti veri ohraniſh,
 De ſovraſhnike ſvete zerkve ponishaſh,
 De kerſhanſkim kraljem in oblaſtnikam
 mir in pravo enovoljnoſt darujeſh,
 De vſimu kerſhanſkimu ljudſtvu mir in
 edinooſt daſh,
 De naſ vſe v ſvoji ſveti flushbi poter-
 diſh in obdershiſh,
 De naſhe miſli k nebeſhkim ſheljam po-
 vſdigneſh,
 De vſim naſhim dobrotnikam vezhne dari
 dodeliſh,
 De duſhe naſhe in naſhah bratov, bliſh-
 njih in dobrotnikov od vezhniga po-
 gubljenja reſhiſh,
 De ſad ſemlje daſh in ohraniſh,
 De vſim vernim duſham vezhni pokoj
 dodeliſh,
 De naſ uſliſhiſh,
 Sin Boſhji,
 Jagne Boſhje, ki grehe ſveta odjemljeſh;
 ſaneſi nam, o Goſpod!

te proſimo, ſiſhi naſ!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
uflifhi nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemljesh;
uasmili se nas, o Gospod!

Krifte, flifhi nas!

Krifte, uflifhi nas!

Gospod, uasmili se nas!

Krifte, uasmili se nas!

Gospod, uasmili se nas!

Ozhe nash (i. t. d. tiho).

V. In nas ne vpelji v fkušnjavao:

O. Temuzh refhi nas od hudiga. Amen.

Molitve po Litanijah

v dan sv. Marka in krishev teden.

69. Pfalm.

O Bog! hiti me otét;

Gospod! tezi mi pomagat.

Omoteni in oframoteni naj bodo, kateri mi
ftreshejo po shivljenji.

Odstopijo naj, in fram jih bodi, kateri mi
hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri
pravijo: Haha! haha!

Vfi pa, kateri tebe ishejo, naj se vesele in
radujejo.

Vedno naj rekó: Hvaljen bodi Bog! kateri
ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim revesh in siromak, o Bog! hiti k meni.

Moj pomozhnik in moj odrefhenik, Bog! nikar se ne mudi.

Zhaft bodi Ozhetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikom,

O. Ki v te saupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! mozhen turn,

O. Pred sovrashnikom.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik per nas,

O. In otrok krivize naj se ne loti nam fhkodvati.

V. Gospod! ne ravnaj s nami po nashih grehih,

O. In ne povrazhuj nam po nashih hudobijah.

V. Molimo sa nashiga papesha I.

O. Ohrani ga, Gospod! oshivljaj in ofrezhi ga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovrashnikov.

V. Molimo sa svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospod! milostljivo savoljo svojiga imena vezhno shivljenje vsm, kateri nam kaj dobriga store.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospod! daj jim vezhni mir in pokoj in vezhna luzh naj jim fveti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, katerih ni tukej.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v te saupajo, moj Bog!

V. Poslji jim, Gospod! pomozh is svetisha,

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! ki ti je lašno usmiliti se vselej in persanesti, usliši naše pohlevne prošnje, de naš in vse tvoje flushabnike, ktere grehov ketina veshe, milost tvoje dobrote odveshe. Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtoshimo, de nam dobrotljivo s odpuštenjem vred mir dodelish.

Skashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenost milost, de naš od vsih grehov odveshesh in od shtrafeng, ktere sa-nje saflushimo, reshish.

Bog! ki te greh rasshali in pokora potolashi, osri se milostljivo na

prošhno k tebi klizhejozhiga ljudstva, in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni. Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili se svojiga flushabnika I., nashiga papesha, in vodi ga po potu vezhniga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjo, kar je tebi dopadljivo, shelel, in s vso mozhjo storil.

O Bog! od kteriga pridejo svete shelje, dobre misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in po satertim strahu sovrashnikov zhafi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

O Bog! ushgi nashe serza s ognjem svojiga svetiga Duha, de ti bomo s zhistim telesam flushili in s ozhishenim serzam dopadli.

Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli dusham svojih flushabnikov in flushabniz odpushe-
vsih grehov, de milostljivo odpushe-

nje, kteriga so vselej sheleli, po bogabojezhnih prošnjah doseshejo.

Sazhni, profimo, Gospod! s svojim duham nashe djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomozhjo, de se vse nashe molitve in dela vselej is tebe sazhno, in is tebe sazhete tudi v tebi konzhajjo. Vfigamogozhni vezhni Bog! ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vere in dobrih del sa svoje sposnash, profimo te pohlevno, de vfi, sa ktere smo se namenili moliti, kteri so fhe per shivljenji, ali pa so se she s sveta lozhili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vsih svojih grehov doseshejo. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu, Sinu tvojim, kteri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, uslifhi mojo molitev;
O. In moje vpitje naj pride do tebe.
V. Vfigamogozhni in usmiljeni Bog
naj nas uslifhi.

O. Amen.

V. In vernih dufhe naj po milosti
Boshji pozhivajo v miru.

O. Amen.

Molitve po Litanijah

*per popoldanji sluski Boshji ob
nedeljah in prasniki, kateri niso
Matere Boshje.*

K svetimu Refhnjimu Telefu

(kadar je ispostavljeno).

V. Kruh s nebes si jim dodelil,

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prezhud-
nim Sakramentu spomin svojiga ter-
pljenja sapustil, daj nam, te prosimo,
svete skrivnosti tvojiga telefa in tvoje
kervi tako zhaštiti, de sad tvojiga
odrefhenja vedno v sebi zhutimo.
Kteri shivish in kraljujesh s Bogam

Ozhetam v edinosti svetiga Duha
Bog vekomaj. Amen.

*Sa odvernjenje vsih nadlog in ne-
varnost.*

Vfigamogozhni vezhni Bog, ne-
beshki Ozhe! poglej s ozhmi svoje
neskonzhne milosti nashe reve in
nadloge. Usmili se vsih vernih krist-
janov, sa ktere se je tvoj edinoro-
jeni Sin, nash Gospod in Svelizhar
Jesuf Kristuf, voljno greschnikam v
roke dal, in je tudi svojo drago kri
na lesu svetiga krisha prelil. Po tem
Gospodu Jesusu odverni, milosiljivi
Ozhe! saflushene shibe, fidanje in
prihodnje nevarnosti, punte, vojske,
kugo, lakoto, dragino, bolesni in
shalostne revne zhase.

Vfigamogozhni vezhni Bog! usmili
se svojiga flushabnika, nashiga pa-
pesha I., in vodi ga po potu vezh-
niga shivljenja, de bo s tvojo po-
mozhjo, kar je tebi prijetno, shelel
in s vfo mozhjo storil.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostljivo na svojiga flushabnika, nashiga shkofa I., ki si ga pastirja nafhe shkofije postavil; dodeli mu, de tistim, zhes ktere je postavljen, s besedo in s djanjem k dobrimu flushi, in tako s zhedo, ki mu je srozhen, vezhno shivljenje dofeshe.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu flushabniku, nashimu zesarju I., svojo mozh, s ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhasiti, de bo, ker je is tvoje volje zesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v vsem dobrim duhovske in deshelske oblastnike in gosposke, de naf bodo na vse to napeljevali, kar samore k tvoji Boshji zhasi, k nashimu svelizhanju in k miru in srezhi vsiga kershanstva perpomozhi.

Profimo tudi, kakor hozhesh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa

vse shalostne in revne kristjane, sa shive in mervte.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vseh, ktere is vere in bobrih del sa svoje sposnash, pohlevno te prosimo, de vfi, sa ktere smo se namenili moliti, kateri so she per shivljenji, ali pa so se she s sveta lozhili, na proshnjo vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpushtenje vseh svojih grehov doseshejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri bres vfiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nashe serza k pravi pokori in k poboljschanju nashega shivljenja. Ushgi v nas ogenj svoje ljubesni. Daj nam gorezhe shelje po vfi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvoji pokorni otrozi v shivljenji in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno perporozheni, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert.

Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkej s vsemi isvoljenimi dosezhi, de te bomo v vezhnim veselji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeshki Ozhe! po Jesusu Kristusu, tvojim ljubim Šinu, Gospodu nashim in Odrešeniku, kateri s teboj shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Boshja pomozh ostani vselej per nas.

O. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . . (petkrat).

Lavretanfke Litanije.

(O prasnikih Matere Boshje in ob sabotah.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, ilifhi nas!

Kriste, uslifhi nas!

Ozhe nebeshki, vfigamogozhni Bog,
 Sin, vfiga svetá refhnji Bog,
 Sveti Duh, refnizhni Bog,
 Šveta Trojiza, en sam Bog,
 Šveta Marija,
 Šveta Mati Boshja,
 Šveta deviz Deviza,
 Mati Kristufova,
 Mati milosti Boshje,
 Mati prezhistá,
 Mati bres madesha,
 Mati nedolshna,
 Mati presveta,
 Mati ljubesnjava,
 Mati prezhudna,
 Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odrefhenika,
 Deviza modra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vredna,
 Deviza mogozhna,
 Deviza usmiljena,
 Deviza verna,
 Podoba pravize, (bogabojezhiga shivlje-
 nja)
 Sedesh modrofti Boshje, (mati Jesufa, vezh-
 ne modrofti)
 Sazhetek nashiga vefelja, (mati Jesufa,
 nashiga ediniga praviga vefelja)
 Posoda duhovna, (prebivalishe svetiga Duha)

ufniti se
 naf!

sa naf Boga profi

Pofoda zhaſti vredna, (ſvelizhana mati
Boshjiga ſinu)

Pofoda vſe ſvetoſti, (ſgled pobošnoſti)

Škrivnoſtna roſha, (ſavoljo nedolſhnoſti in
vſe vnemajozhe ljubezni Boshje)

Turn kralja **Davida**, (ker naſ možno brani
pred ſovraſhnikam naſhiga ſvelizhanja)

Turn ſlonokoſteni, (nar imenitniſhi ſhenſki-
ga ſpola)

Hiſha ſlata, (nar zhiſtejſhi prebivaliſhe Je-
ſuſa, kraljev kralja)

Škrinja miru in ſprave, (mati Jeſuſa, ki
naſ je s Bogam ſpravil in nam mir dodelil)

Vrata nebefſke, (mati Jeſuſa, po katerim
ſamim ſamoremo v nebefa priti)

Sgodnja daniza, (ker je njeno rojſtvo zhaſ-
bliſhnjiga odreſhenja oſnanovalo)

Sdravje bolnikov, (ſavoljo ſdravja, ki ga
jih toliko na duſhi in teleſu po njeni proſh-
nji ſadobi)

Perbeſhaſiſhe greſhnikov, (ſavoljo njene
prevelike ljubezni do ſkefanih greſhnikov)

Troſhtarza ſhaloſtnih,

Pomozh kriſtjanov,

Kraljiza angelov,

Kraljiza ozhakov,

Kraljiza prerokov,

Kraljiza apoſteljnov,

Kraljiza marternikov,

Kraljiza ſpoſnovavzov,

Kraljiza deviz,

Kraljiza vſih ſvetnikov,

ſa naſ Boga proſi!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješh,
sanesh nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješh,
uflishi nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki grehe sveta odjemlješh,
uasmili se nas, o Gospod!

Kriste, flishi nas!

Kriste, uflishi nas!

Ozhe nash ... Zhefhena si Marija ...

Molithe.

1. *K presvetimu Reshnjimu Telefu*

(kadar je ispostavljeno).

V. Kruh s nebesh si jim dodelil,

O. Kteri ima vso sladkost v febi.

Molimo.

O Bog, kteri si nam v prezhudnim Sakramentu spomin svojiga terpljenja sapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telefah in tvoje kervi tako zhasiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v febi zhutimo. Kteri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. *K sveti Devizi, Materi Marii.*

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta Boshja porodniza! ne saversi nashih proshenj v nashih potrebah, temuzh refhi na vselej od vseh nevarnost. O zhahtitljiva in shegnana Deviza, nasha gospa, nasha fredniza, nasha besedniza, nasha pomozhniza! S svojim Sinam na spravi, svojimu Sinu na perporozhi, svojimu Sinu na srozhi.

V. Prosi sa na sveta Boshja porodniza!

O. De bomo vredni obljub Kristufovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, tvojim flushabnikom, prosimo, Gospod Bog! de vedno sdravje na dushi in telesu vshivamo, in de bomo po zhahtitih proshnjah presvete Marije vselej Devize od sidanje shalosti refheni in vezhniga veselja deleshni.

3. *Zhefhena bodi, kraljiza!*

Zhefhena bodi, kraljiza, Mati milosti, shivljenje, sladkost in upanje naše, bodi zhefhena! K tebi vpijemo sapuſheni Evini otrozi; k tebi sdihamo shaloſtni in objokani v tej dolini ſols. Oh, oberni tedaj, naša pomozhniza! ſvoje miloſtljive ozhi v naſ in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jeſufa, shegnani ſad tvojiga teleſa: o miloſtljiva, o dobrotljiva, o ſladka Deviza Marija!

V. Proſi ſa naſ, ſveta Boſhja porodniza!

O. De bomo vredni obljub Kriſtufovih.

M o l i m o.

Vſigamogozhni vezhni Bog! ki ſi duſho in telo zhaſtite Devize Matere Marije, de bi vredno prebivaliſhe tvojiga ſina biti ſafluſhila, ſ perpomozhjo ſvetiga Duha perpravil, daj, de bomo, ki ſe njeniga ſpomi-

na veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih slegov in vezbne smerti rešeni.

4. K svetimu Joshefu.

Glejte, svesti in modri hlapez, kteriga je postavil Gospod zhes svojo drushino.

V. Prosi sa nas, sveti Joshef!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! saflushenje shénina tvoje presvete Matere Marije pomaga, de, kar nasha slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te prosimo, rasveshi po svoji milosti nasih grehov vesí in ohrani po prošnjah svoje isvoljene Matere ljube Devize Marije in vsih svojih svetnikov nas, svoje slu-

shabnike, nashe dobrotnike in nashe pohishtvo v vsi svetosti; tudi ozhisti vso nasho rodovino in nashe prijatle od hudobe in grehov in napolni jih s lepimi zhednostmi; dodeli nam mir in sdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovrashnike, in odsheni vse hude shelje; daj nam sdravo vreme in dobro létino, skashi milost naslim prijatlam in neprijatlam, in obvaruj to faro s vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim keršhenikam, shivim in mertvim, v nebeskimi kraljestvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj nasliga papesha I., nasliga shkofa I., nasliga svetliga zesarja I. in vso nasho duhovsko in deshelfko gosposko, in vse keršhanfko ljudstvo vsih nadlog in vsiga slega. In tvoj shegen pridi s nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po gospodu naslim Jesusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj shivi in

kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog
vekomaj. Amen.

**V. Boshja pomozh ostani vselej
per nas.**

O. Amen.

**Ozhe nash ... Zhesfheni si Mari-
ja . . . (petkrat).**

III. Poboshnost sa vefoljne potrebe.

A.

Mnogotere poboshnosti k Jesusovimu Šerzu.

*Darovanje samiga sebe Jesusovimu
Šerzu.*

O preljubesnivi Jesus! nizh nimam, kar bi tebi dopadlo; nizh nisim in sam od sebe ne morem nizh storiti, kar bi tebe veselilo. Imam pa serze, ki sim ga od tebe prejel in ki si mi ga sato dal, de te ljubim. To je vse moje bogastvo; vsega, o Jesus! in daj mi sanj svoje serze in svojo ljubesen. Ne shelim ne bogastva, ne zhaſti, ne posvetniga veselja: le po tvojim Šerzu, po tvoji ljubezni hrepeni moje serze. Ushgi

Stich u. Druck d. Kunst-Anst. d. öst. Lloyd.

DE BODO IENO,
KAKOR SMO TUDI MIENO.

Jan. 17, 22.

v meni, o moj Jezus! neugasljivi ogenj svoje ljubesni; potem sim vesel tvoj, potem si ti vesel moj. Te ljubesni mi potem nihzhe vseti ne more, ker je moje serze s tvojo milostjo tebi darovano in posvezhenó in le sa tvoje Serze shivi in bije vekomej. Amen.

Ponishna proshnja k Jesusovimu Serzu.

(Sv. Alfonsa Liguorja.)

O preljubesnivi Jezus! vsiga se ti dam in darujem v Sakramentu svetiga Reshnjiga Telefa; vprizho njegga shelim nozh in dan na kolenih klezhati ter kot spokorin gresnik, s svezho v roki in s sdihljeji v svojim serzu, pokoro delati v domestenje vse nezlasti, ki smo jo jest in vse stvari tebi storili. O de bi bilo v moji mozhi, neskonzhno shtevilo s Šerafsko ljubesnijo gorezhih serz perdobiti, is kterih bi same lampize narediti in jih pred tvojim presvetim

Refhnjim Telefam po vſih zerkvah
 rasdeliti hotel, de tebi, kolikorkrat
 nove plamena sasheno, tako zhaſt
 ſkaſhem, kakorſhno ſi ſam ſheleti in
 miſliti ſamoreſh! O moj Jeſuf! ſtori,
 de bo ſaj moje ſerze taka lampiza.
 Uſhgi ga sdeſ s zhiſto, ſtanovitno in
 ſladko ljubesnijo. O ko bi jeſ, ka-
 kor ſvelizhani duhovi, na vſih kra-
 jih, kjer ſe ti tvojimu nebefhkimu
 Ozhetu per ſveti maſhi darujeſh, al-
 tarje obdati in ti vſo dolſhno zhaſt
 in molitev ſkaſati ſamogel! Per vſih
 ſhelim prizhijozh biti, ki ſe bodo do
 konza ſvetá brale; in vſe te ti daru-
 jem v tvojo nar vezhi zhaſt in v na-
 men, ſe s teboj v tvoji preſveti daritvi
 ſkleniti in tvojimu ſvetimu Œerzu po-
 ſvetiti sdeſ in vekomej. Amen.

Hrepenenje po Jeſusovim Œerzu.

(Œv. Alfonsa Liguorja.)

O ſhenin moje duſhe! odpri mi
 duri ſvojiga Œerza, vrata uſmiljenja,
 vhod v ſhivljenje, ter vlezi kakor

magnet moje serze skosi nar drajšhi rane svoje strani v dno svojiga pre-svetiga Šerza, de se moje serze s nerasvesljivo vesjo ljubeshni tako s tvojim Šerzam sklene, de ti v meni, in jest v tebi prebivam. Šej nobeni-ga greshnika is svojiga blasheniga Šerza ne odlozhish; torej bosh tudi meni kotizhek v njem pervolil. Ako bi mi pa te milostljive vrata saklenil, bi se vunder ne hotel verniti, am-pak tako dolgo terkati, dokler bi mi jih v tem ali unim shivljenji ne odperl.

Vsemi in sakleni torej moje serze v svoje Šerze; rani ga s pshizo svoje ljubeshni, de sa zeli svet nizh ne mara, vse minljivo sanizhuje in vse sopernosti serzhno premaga. O de bi she kakor tvoje, tudi moje serze vedno s nebeshkimi rezhmi opraviti imelo! Vem, de dosihmal v svojo shalost mojiga serza per svojim nish vidil, ker je pokoja in rasveseljenja sunaj tebe iskalo, in se na nezhimerni svet vesalo; sato te prosim po lju-

besnjivim Mariinim Šerzu, pomagaj mi vesi rastergati, ki moje serze na svet voslajo, de ga od zhašniga odtegnem, in v tebe, nar vezhi dobroto, potopim. Sakoplji ga, o preljubi Jesus! seboj v svoje presvete rane, de se bo le s teboj shivelo. Sasnamnjaj moje serze in vsih mojih pet pozhutkov s snamnjem svoje ljubescni, de s teboj in v tebi vekomaj ostanem. Amen.

Zheshenje fkrivnost Jesufoviga Šerza:

a) Prebodenja Jesufoviga Šerza.

O ljubescnjivo in ves zhas svojiga shivljenja terpezhe Šerze! kar je Zaharija prerokoval: „Vidili bodo, koga so prebodli,“ se je spolnilo. Tvoja neskonzhna ljubescen te je gnala ne samo v neisrezhenih bolezhinah sa nas umreti, temuzh she mertvo od eniga vojakov s sulizo odperto in prebodeno biti, sato, de nam je dano

v britkosti k tebi pertezhi ter is flu-
denza tvojiga prebodeniga Šerza
sajemati tolashbe in rasšvetljenja. O!
ušlišhi me, kadarkoli k tebi sdi-
jem in svoje roke k tebi povsdigu-
jem, in vsemi me v sé, de potola-
shen in rasšvetljen v tebi pozhivam.
Amen.

*b) Pozheshenje kervi, ktera je is
Jesuforiga Šerza tekla.*

O sladko Šerze! de bi se moje
terdo serze omezhilo, ti poslednjo ka-
pljo kervi prelijesh. Bodi sa toliko
ljubesen zheshen in hvaljen! Oh!
pohlevno te prosim, dodeli, naj tvoja
sveta reshnja kri moje serze tako
otája, de is ljubesni do tebe zhes
svoje grehe britke solse prelivam,
ker oni so krivi tvojiga neisrezheni-
ga terpljenja in pregrenke shalosti,
ktero si prestalo na terdim krishi.
Naj moje shivljenje s tvojim umerje,
de bom tudi jest ondi, kjer si ti, sdaj
s sheljami, po tem shivljenji pa s

všim svojim bitjem pred tvojim ob-
lizzjem v svelizhavnim veselji. Amen.

*d) Pozheshenje vode, ki je s kervijo
is Jesusoviga Šerza tekla.*

O Boshje Šerze! zheshena bodi
voda, ki je s kervijo vred is tebe
tekla, de me je omila od isvirne in
moje lastne hudobije! O studenez shi-
ve vode! vlij se s mozhjo v moje
serze, de se s teboj sopet kvishko
vsdigne, in le po nebeskim hrepe-
ni. Kdaj bom she vse posvetno sa-
pustil, le tebe ljubil, le v tebi shivel?
Oh! kdaj bom she k tebi poklizan,
tebe gledal in se v tebi veselil ve-
komej?

*e) Pozheshenje ljubeshni, ki je is Je-
susoviga Šerza puhtela.*

O gorezhe Šerze! Kakor svitle
luzhize shviga tvoja presveta ljube-
sen is tvoje rane; dolgo je bila v
tebi skrita, ob svojim terpljenji pa
si jo prav sosebnost rasodel. O pre-

sladki Jesuf! kako te samorem sa
 toliko ljubesen po vrednim sahvaliti!
 O sveti Šerafi! kaj sodite od ljubesni
 Boshjiga Šerza Jesufoviga? Kdaj
 bom sazhel ljubiti tišto Šerze, ki me
 je poprej ljubilo in is ljubesni do
 mene sadnjo kapljo svoje predrage
 kervi prelilo? O zhesheni oginj! ki
 si shivljenje vzhlovezheniga Boga
 poshgal, ushgì tudi moje šerze in
 poshgì v njem vse v grehih in hu-
 dobnih sheljah saftarano shivljenje,
 in daj mi novo shivljenje, v tvoji
 gnadi in v tvoji prezhisti ljubesni.

*f) Pozheshenje ternjeve krone Je-
 sufove.*

O terpezhe Šerze! s milovanjem
 in hvaleshnostjo se spomnim, kako so
 ti neusmiljeni vojaki is dolsiga ternja
 spleteno krono na presveto glavo,
 pred katero se vse kolena perpogu-
 jejo, s shelesnimi rokovizami perti-
 fnili, de je ternje vse shile prebodlo
 in presveto oblizhje vse okervavilo.

O kralj vezhne zhaſti! kako bodezho in sanizhljivo krono ſi same nizhvredniga greſhnika noſil, de bi jeſ vreden bil, neſtrohljivo krono sado-biti, zhe s teboj terpim. Daj mi torej, poterpeſhljivo Œerze! de per ſopernoſtih ſhivljenja, ki nad me pridejo, ne godernjam. Daj mi veliko vezh s krotko poterpeſhljivoſtjo in po-niſhno ſpoſnati, de moja hudobija ſhe vezh ſafluſhi, kakor mi ſamore kdo hudiga ſtoriti. S tako krotkoſtjo in poterpeſhljivoſtjo ſhelim zhaſtiti ter-nje tvoje ſvete krone.

g) Pozheſhenje krisha v Jeſuſovim Œerzu.

O krishani Jeſuf! ſilno veliko ſi terpel, de bi naſ svelizhal! Vſe tvoje ſhivljenje je bilo revno in teſhavno; na leſu ſvetiga krisha pa je terpljenje do verha perkipelo. V morje bolezhin in britkoſt ſi potopljen, in nimaſh kam ſvoje s ternjem obodene glave poloſhiti. O neſkonzhna lju-

besen! kako visoko si me zenil, de
 si me tako drago odkupil! Satorej
 te prosim, o Šerze Gospoda nebes
 in semlje! vtisni mojemu serzu po-
 dobo svojiga krisha, de najdem vse
 svoje bogastvo v revshini, svojo nar-
 vezhi zhašt v sanizhevanji, svoje nar-
 vezhi veselje v terpljenji in svojo
 nar vezhi frezho v tem, de me vred-
 niga storish, s teboj na krishi shiveti
 in umreti. Amen.

*V prasn timer presvetiga Jesusoviga
 Šerza.*

O Boshje Šerze mojiga Odre-
 shenika! v duhu ponishnosti te mo-
 lim in s veseljem prasn timer s tvojo
 sveto zerkvijo tvoj tolikanj prijetni
 prasn timer. Moje serze hrepeni po te-
 bi, shivi sedesh Boshjiga velizhastva,
 prebivalishe vezhniga miru, studenez
 veselja angelov in svelizhanih du-
 hov! O Boshje Šerze! kdo sapopa-
 de gorezho ljubesen, ki jo do nas,
 revnih stvar imash! Tvoja ljubesen

je luzh, ki serza sladko objéma, jih v sveti modrosti poduzhi, jih s nar vezhim veseljem napolnuje in jih napoji is študenca vezhniga shivljenja. Ona da prosto, spodi bojezhnost in poterpi s greshniki. Tvoja ljubesen potolashi shalostne, poterdi nestanovitne in vsdigne posvetne serza. O prekladko Šerze! sa naš si bilo prebodeno, tvoja presveta reshnja kri je kakor vezhin študenez sa vse zhase tekla, naše serza ozhiviti, oshiviti in uneti; sa to k tebi sdihujem in te pohlevno prosim, ushgì moje serze s svojo gorezho ljubesnijo, de vfiga greshniga nagnjenja ozhivheno in rassvetljeno le tebe ljubi, se le v tebi rasveseljuje, v tebi pozhiva, sebe in svet premaga, in de je le enih misel s teboj sdej in vekomej. Amen.

*Šerzhni sdihljeji k Jesusovimu
Šerzu.*

O usmiljeni Jesus! uflisbi me!
Gnada tvojiga Šerza spreoberni me!

Svetloba tvojiga Šerza rasvetli me!
 Shaloſt tvojiga Šerza ſtri me!
 Rana tvojiga Šerza preſhini me!
 Kri tvojiga Šerza ſpravi me!
 Voda tvojiga Šerza ozhiſti me!
 Saſluſhenje tvojiga Šerza poſveti me!
 Krish tvojiga Šerza poterdi me!
 Ternjeva krona tvojiga Šerza oſaljhaj me!
 Uſmiljenje tvojiga Šerza ſkrij me!
 Duh tvojiga Šerza oſhivi me!
 Oginj tvojiga Šerza ogrej me!
 Plamen tvojiga Šerza uſhgi me!
 Ljubesen tvojiga Šerza unêmi me!
 Vrednoſt tvojiga Šerza povſdigni me!
 Lepota tvojiga Šerza ſpremeni me!
 Veſelje tvojiga Šerza ſvelizhaj me!
 Bogaſtvo tvojiga Šerza naſiti me!
 V tvojim Šerzu, o Jeſuf! ſhivim in umerjem.
 Svoje ſerze tvojimu dam, in ljubim te.
 Ô ſladko Šerze! oſrezhi me —
 Tukej in tam vekomej! — Amen.

Molitev

k Jeſuſorimu Šerzu ſa dar zhiſtoſti.

O Boſhje Šerze Jeſuſovo, ſgled
 in ſtudenez vſe zhiſtoſti! poſveti moje
 ſerze v tempelj ſvoje ſvete ljubezni.

Poshgi s svojim svetim ognjem vse, kar je v mojim serzu nezhistiga, pregreslniga in tebi soperniga, de se v njem zhistost kot limbar razsvete, ter ga s nar lepshim duham napolnuje. O dobrotljivi Jesuf! ki zhiste dushe ljubish in toliko greslnikov in greslniz v zhiste jagnjeta svoje zhe-de spreobernesh, usmili se mojiga serza, vlezi k sebi vse njegove nagnjenja in shelje, sedini seboj mojo dusho s vesjo nar zhistejshi ljubesh in ne perpušti, de bi se kdej od tebe lozhila!

Lej, o moj Jesuf! koliko sovrashnikov me salesuje, in hiti mi milostljivo na pomozh. Svet s svojim mi-kanjem, hudobni duh s svojimi slepotijami in moje lastno meso s svojim neukrotljivim greslnim poshelenjem se neprenehama soper mene vojskujejo; in le s tvojo vsigamogozhno gnado samorem tolike in toliko skusnjav premagati. Torej vse svoje upanje v tvoje neskonzhno usmiljenje

stavim, ktero samo premore, kar se slabimu zhloveku nemogozhe sdi.

Škrij, prekladki Jesus! ob zhasu skushnjave moje serze v svoje presveto Serze, de v njem pred sovrasnikam obvarovan in od' tvojiga svetiga ognja unet, ves nezhisti ogenj mesa in kervi serzhno premagam. O Jesus! vojskuj se ti sam v meni, s menoj in same, in pomoli mi svojo mogozhno roko, de ne padem, se tudi k grehu ne nagnem, ampak zhes svoje nagnjenje gospodujem in ga tvoji presveti volji podvershem.

Ustvari v meni, o moj Bog! novo in zhisto serze, kterimu naj bo tvoje bitko terpljenje in tvoja grenka smert vedno v spominu. Naj poterdi kakor mozhno sdravilo mojo dusho in naj ves strup is nje odpravi. Tebi, o Jesus! darujem svoje telo in svojo dusho; ohrani me v svoji sveti slushbi; tebi samimu naj slushi, kar si sam v svojo zhas ustvaril! Tvoja Boshja ljubesen bodi mojimu shivljenju luzh,

ktera naj me neomadeshaniga pelje
po poti tvojih svetih sapoved, de bom
po tem revnim shivljenji vreden tebe,
shenina zhistih dush, od oblizhja do
oblizhja gledati in ljubiti vekomej.
Amen.

M o l i t e v

*k Jesuſovimu Serzu sa gnado Boshjo
v nashim ſtanu in poklizu.*

Predobrotljivi Jeſuf! ki vſe ſvoje
iſvoljene ljubih, naj ſi bodo kteri-
ga koli ſtanu, dodeli mi, de v tem
ſtanu, h kterimu me je tvoja ſve-
ta previdnoſt poklizala, tako ſhi-
vim, de ljubesen tvojiga Boshjiga
Serza zhedalje bolj ſaflushim. Moja
duſha bi ſizer rada, kakor je toliko
ſvetnikov ſtorilo, delezh od poſvet-
niga ſhundra tebi ſluſhila; ker mi
je pa tvoja ſveta previdnoſt med ſve-
tam ſhiveti kaſala, te pohlevno pro-
ſim, o moj Bog! daj mi ſvojo mo-
gozhno gnado, de vſo nejevoljo, vſe

teshave, vse saderge in skušnjave, kakor tudi spazhenost in hudobijo marfikteriga svojih blishnjih, s sveto poterpeshljivostjo in krotkostjo, s ljubesnijo in perjasnostjo po tvojim presvetim sgledu prenesem, in neposhkodovan grem po poti vseh sovrashnikovih pfhiz. Vishaj moje serze tako, de bres tvoje svete volje nikdar kakiga drusiga stanu ne shelim, in dodeli mi, de dolshnosti svojiga stanu na tanko spolnujem in ti vedno svestejshi flushim. Vishaj tudi moj jesik, de s njegovo preshirnostjo tebe ne rasshalim, blishnjiga ne ranim in miru svojiga lastniga serza ne sgu-
bim, ki mi je tolikanj potreben, ti svesto v svojim poklizu flushiti. Vodi moje misli, shelje, djanje in nehanje po potih svojih svetih sapoved in ob-
ishhi me vezhkrat s svojo sveto gna-
do, de se per vsakim opraviu na tebe osiram, ga tebi darujem in zhi-
stiga namena ne sgubim. Vsemi me, predobrotljivi Jesus! s trudam obte-

sheniga v svoje presveto Serze, de v njem ljubo pozhivališče najdem, se oshivim in svoje serze s veselim upanjem povsdignem, te viditi v tvojim velizhastvu tam, kjer bodo vse solse od naših ozhí obrisane, smerti ne bo vezh, ne terpljenja, ne jokanja, ne vezh bolezhine, bo pa vezhno veselje in shivljenje. Amen.

M o l i t e v

*k Jesuforimu Serzu v bolesni in
britkosti.*

O prekladko Serze Jesufovo, prava podoba vseh terpezhnih serz! tebi potoshim svojo nadlogo, k tebi sdihujem v svojih bolezhinah, ti si moje upanje; osri se na moje reve in me ne sapusti, kakor moji grehi saflushijo! Rad fizer s teboj terpim bolezhine in sopernosti, s kterimi me tvoja sveta previdnost tepe; le to gnado mi dodeli, jih po tvoji sveti volji in v tvojo zhašt voljno terpeti.

Vsamem torej ta krish is tvoje ljubesnive roke in ga objamem, ker mi tvoja ljubesen is tega minljiviga terpljenja vezhno krono v nebesih plete. O prefladki Jesus! le majhna kaplja is tvojiga britkiga kelha so moje bolezhine, in vender ga tako teshko pijem. Usmili se me, o moj Jesus! in ne saversi me vekomaj! Lej, duh je voljan; ali meso je slabo! O daj le eno iskro ljubezni is svojiga prebodeniga Šerza mojemu merslimu serzu, de tako uneto tebe refnizhno ljubi; in utihnile bodo potem moje toshbe in hrepenelo bo moje serze po terpljenji, de bi bilo enako tvojimu Boshjimu Šerzu. Oh, kaj je moje majhno terpljenje proti nesmer-nimu morju tvojiga svetiga terpljenja! Sato ne glej, o moj Jesus! na moje telo, ki se upira soper bolezhine, temuzh daj mi, de se tvojiga svetiga terpljenja vdeleshim, in se tvoji presveti volji popolnoma podvershem. Dopolni tudi milostljivo is

svoje preobilnosti, kar meni manka, de bo moje terpljenje tebi dopadljivo in vezhniga plazhila vredno. Bodi vse moje terpljenje sdrusheno s bolezhinami tvojiga presvetiga shalostniga Šerza v povikshanje tvoje in tvojiga nebeshkiga Ozheta zhasti in slave! Amen.

Molitev

k Jesufovimu Šerzu sa frezhno smert.

O usmiljeni Jesus! trefem se per misli na smert, ker se bojim savoljo svojih grehov slabo umreti in od tebe vezhno lozhen biti; ker si pa ti sam nar grenkejsi smert preterpel, de jes nefrezhno ne umerjem, in ker si svoje presveto Šerze odperl, de bi v njem jes in vsi verni soper vse sovrashnike in skushnjave obvarvani shiveli, in frezhno umerli, perbeshim k temu prefladkimu Šerzu in te prosim s velikim saupanjem, skrij me

vanj ob strašni smertni uri soper vse salesovanja peklenkiga duha, de s serzhno shaloſtjo zhes vse ſvoje grehe in s gorezho ljubesnijo do tebe v tem preſvetim prebodenim Šerzu ſvojo duſho isdihnem, in preſladke beſede ſaſliſhim: Pridi, perjatel in ljubljenez mojiga Šerza! poſedi kraljeſtvo in moje Šerze vekomej. Amen.

*Gorezha proſhnja k Jeſusovimu
Šerzu*

v vſih potrebah.

V globoki ponishnoſti ſvojiga ſerza padem pred-te na kolena, o preſveto, Boſhje Šerze Jeſusovo! ſpoſnam tvojo nar vezhi viſokost, ktero vſi angeli molijo, in ſe s njimi ſklenem, hvaliti te in is zeſle duſhe povikſhevati. Tebi, ſvojimu nar ljubesnjevſhimu perjatlu, ſrozhim s terdnim ſaupanjem vse ſvoje potrebe in ſtiſke, vse reve, uboſhtvo, nagoto, ſvoje ſlaboſti, ſvojo lenobo in mlazhnoſt, ob kratkim: vse rane ſvoje du-

she, in te pohlevno prosim, hiti mi
 po obilnosti svojiga usmiljenja na po-
 mozh! O ljubesnivo Šerze! reshi
 me in daj meni in vſim, kateri ſo v
 ravno taki nevarnosti, gnado ſtano-
 vitnim oſtati v tvoji ljubezni. O Boshje
 Šerze! ne puſti, de bi ſe potopil v
 ſvojih hudobijah; ſtori, de le v tvoji
 ljubezni vezhno oſtanem; ravnaj po-
 tem s menoj, kakor je tebi vſhezh.
 Le ne ſaversi me ne; ſakaj v tebe
 ſim vſe ſvoje ſaupanje poſtaval. K tebi
 sdihujem in klizhem, reshi me greha,
 nar vezhiga slega. Oberni ſvojo ob-
 lizhje prozh od mojih grehov, is-
 briſhi vſe moje pregrehe! Grosno mi
 je ſhal, de ſim te kdej raſſhalil, in
 te is zeliga ſerza odpuſhjenja pro-
 ſim. O preljubesnivo Šerze! daj meni
 in vſim, ki ſo ſe v mojo molitev per-
 porozhili ali ſa ktere ſim dolshan mo-
 liti, tvojo nar vezhi pomozh obzhu-
 titi. Pomagaj nam, ſlehernimu po
 njegovih poſebnih potrebah. O Šerze
 polno miloſti! preſuni ſerza terdovrat-

nih grešnikov, in daj mir in pokoj
 dušam v vizah. Bodi umirajočim
 perbeshalifhe, vſim ſiſkanim in ſha-
 loſtnim tolaſhba, in bodi meni, o lju-
 besnjivo Œerze! vſe v vſim; poſebno
 pa bodi moji duſhi perbeshalifhe ob
 moji ſmertni uri, in vsemi jo potem
 v narozhje ſvojiga uſmiljenja! Amen.

Molitev

k preſladkimu imenu Jeſuſu.

Predobrotljivi Jeſuſ! ſapiſhi ſvo-
 je preſladko ime v moje ſerze, de
 bo ime Jeſuſ vedno v mojih uſtah,
 v mojih miſlih in v mojim ſerzu.
 Bodi torej, o Jeſuſ! moj Jeſuſ, ka-
 dar budim. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ,
 kadar ſpim. O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ,
 kadar molim. O Jeſuſ! bodi moj Je-
 ſuſ, kadar delam. O Jeſuſ! bodi moj
 Jeſuſ, kadar ſim ſkuſhan. O Jeſuſ!
 bodi moj Jeſuſ, kadar ſe pregreſhim.
 O Jeſuſ! bodi moj Jeſuſ, kadar ſim
 v nadlogah. O Jeſuſ! bodi moj Je-

suf, kadar sim v stiskah. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar sim bolan. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar sim v smertni nevarnosti. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar shivim. O Jesus! bodi moj Jesus, kadar umerjem. O Jesus! bodi v mojih ustih, kadar dusho isdihnem, de bo moja sadnja beseda: Jesus, Jesus, Jesus! Amen.

Molitev

pred bitko podobo Jesusovo.

Lej, o moj predobrotljivi in prelubesnjivi Jesus! pred tvojim svetim oblizhjem klezhim na kolenih in te prosim s vso gorezhnostjo svojiga serza, vtisni v moje serze shiviga duha vere, upanja in ljubeshni, resnizhno obshalovanje vsih mojih grehov in terdni sklep te nikdar vezh ne rasshaliti; ker s serzhnim milovanjem tvojih svetih pet ran premishljujem in v duhu pretehtujem, kar je sveti prerok David od tebe,

o moj Jesuf! prerokoval: „Prebodli so moje roke in moje noge, foshteli so vse moje kosti.“

Molitev

k pet kervarim ranam Jesusovim.

(Šv. Alfonsa Liguorja.)

1. Moj Gospod Jesuf Kristuf! molim rano tvoje desne noge. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako silnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Milujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja te svete rane te profim, dodeli mi odpushtenje mojih grehov, ktere is zeliga serza obshalujem bolj kakor vsako drugo hudo; ker sim tebe, neskonzhno dobroto, s njimi rasshalil. Shalostna Mati Boshja! profi Jesusa same.

Ozhe nash. Zheshena si Marija. Zhaft bodi.

2. Moj Gospod Jesuf Kristuf! molim rano tvoje leve noge. Sahvalim

se ti, de si jo hotel same terpeti v tako silnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Miljujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalošne Matere. Sa- voljo saflushenja te svete rane te prosim, dodeli mi mozh, v prihodnje nikoli vezh ne paſti v smertne grehe, temuzh v gnadi Boshji do smerti oſtati. Shalošna Mati Boshja! proſi Jesufa same.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi.

3. Moj Goſpod Jeſuf Kriſtuſ! mo- lim rano tvoje leve roke. Sahvalim ſe ti, de ſi jo hotel same terpeti v tako ſilnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Miljujem tvojo bolezhino, in bolezhino tvoje shalošne Matere. Sa- voljo saflushenja te svete rane te prosim, reſhi me od pekla, ki ſim ga tolikrat saflushil, in kjer bi te v njem vezh ljubiti ne mogel. Shalošna Mati Boshja! proſi Jesufa same.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi Marija. Zhaſt bodi.

4. Moj Gospod Jesus Kristus! molim rano tvoje desne roke. Sahvalim se ti, de si jo hotel same terpeti v tako silnih bolezhinah in s toliko ljubesnijo. Miljujem tvojo bolezhino in bolezhino tvoje shalostne Matere. Savoljo saflushenja te svete rane te prosim, dodeli mi nebesko velizhastvo, kjer te bom popolnoma in is vsih svojih mozhi molil. Shalostna Mati Boshja! profi Jesusa same.

Ozhe nash. Zheskena si Marija. Zhast bodi.

5. Moj Gospod Jesus Kristus! molim rano tvoje svete strani. Sahvalim se ti, de si she tudi zelo po svoji smerti to rasshaljenje preterpel, ki si ga s nar vezhi ljubesnijo dopustil, akoravno ti nobene bolezhine napraviti ni moglo. Tudi miljujem tvojo shalostno Mater, kateri je bilo takrat njeno Serze prebodeno. Savoljo saflushenja te svete rane te prosim, obdaruj me s svojo sveto ljubesnijo, naj te tukej na sve-

tu vedno ljubim, de te bom enkrat na unim svetu oblizhje v oblizhje skosi vso vezhnost ljubiti samogel. Shalošna Mati Boshja! prosi Jesufa same.

Ozhe nash. Zhesfena si Marija. Zhaft bodi.

*Gorezha molitev k terpezhimu
Jesufu.*

(G e r a m b a).

Savoljo gorezhe ljubeshni, s katero si, o moj Jesuf! v sbrisanje mojih grehov neusmiljeno in sanizhljivo smert na krishi preterpel; savoljo zene predrage kervi, ki si jo same prelil; savoljo saflushenja tvojiga britkiga terpljenja; savoljo proshnje Marije, tvoje preljubeshnjive Matere, in savoljo bolezhin, ki jih je pod tvojim krishem obzhutila, ko je njena shalošna duha sadnji sdihljej tvojiga shivljenja sprejela, njen glas pa savoljo joka saštal, — te prosim, sapishi v dno mojiga serza sveto zhe-

shenje svojiga terpljenja, svojiga ponishanja in sanizhevanja. Presuni milostivo s temi obzhutljeji in mislimi moje serze, stori mojo dusho deleshno saflushenja svojiga terpljenja, de po poti, ki si jo s svojo kervijo sasnamnjaj, tako hodim, de bo moje shivljenje posnemanje tvojiga, in de tako tebi podoben gnado sadobim, se v shtevilu tistih snajti, ki bodo tvojo flavo in velizhastvo s teboj vekomej delili. Amen.

Posdravljenje Jesusoviga krisha.

(Šv. Anselma).

Zheshen bodi, o sveti krish, nasha luzh in nasha mozh! Zhesheno bodi, o mesto nashiga odreshenja, nasha hvala in flava! Zheshen bodi, o Boshji krish, nasha pomozh in nashe perbeshalishe, nasha bramba in shivljenje! Zhesheno bodi, o snamnje svelizhanja, tolashba shalostnih in nepremagljivi tabor soper vso

mozh sovrashnikovo! Zhesheeno bodi, o bandero svelizhanja, posvezhenno s svetim Reshnjim Telesam Kristulovim in s njegovimi svetimi udi kakor s ravno tolikimi dragimi kamni osaljsano! O sveti krish! ki si bil vreden, zeno nashiga odreshenja nositi in nam vezhno velizhastvo perdobiti, bodi upanje mojiga vstajenja od smerti, moja smaga sovrashnih mozhi, sdravilo moje bolesni, paliza moje starosti, terdna podpora v vseh mojih nadlogah! S teboj me ponovi in perpelji v vezhno shivljenje, kateri je na tebi visel, Jesus Kristus, moj Boshji Odreshenik! kterimu bodi hvala, zhast, slava in molitev vekomej! Amen.

Molitev k Jesusu v grobu.

O Jesus!. serzhno se ti sahvalim sa vse, kar si na svetu od svojiga rojstva do smerti in pokopa storil, uzhil in terpel. Svetu odmreti in le v tebi shiveti, sim bil tudi jest per

svetim kerstu s teboj v grob polo-
shen. Bodi mi torej odslej tvoj zha-
stitljiv pokop popolnoma saklep pred
vsemi posvetnimi rezhmi. Tu per tvo-
jim svetim krishi naj pozhivam, tu
prebivam, tu naj bom delezh od vfi-
ga shundra s teboj pokopan, de bom
samo s teboj sklenjen zelimu svetu
mertev in pokopan. Amen.

B.

Mnogotere poboshnosti k Ma-
riinimu Şerzu.

*Darovanje samiga sebe Mariinimu
Şerzu.*

O presveto in neomadeshano Ma-
riino Şerze! prezhisto, preljubesnivo
in nar bolj popolnoma Şerze, ki si
is rok Vfigamogozhniga prishlo! ne-
ufushljivi vir dobrote, krotkosti, u-
smiljenja in ljubesni! sgled vsih zhed-
nost in popolnoma podoba Boshjiga

Jesufoviga Šerza! kako mozhno gorish od ljubeshni! Ti samo si Boga bolj ljubilo kakor vsi Šerafi, bolj kakor vsi angeli in svetniki; ti si s nar manjšim obzhutljejem presveti Trojizi vezhi zhašt skasalo, kakor so jo vse druge stvari s svojimi nar vezhimi deli kdej skasale in jo she skasati samorejo. O Šerze Matere nashiga Odreshenika! ki si nashche reve tako shivo obzhutilo, sa nashche svelizhanje toliko terpelo, naf tolikanj gorezhe in perferzhno ljubilo, in si savoljo tega vredno zheshenja, ljubeshni, sahvale in upanja vsih ljudi, sprejmi milostivo moje flabo sposnanje tvoje visokosti.

Klezhé pred teboj, o Šerze usmiljene Matere! te zhaštim s vso ponishnostjo, kolikor le samorem; sahvalim se ti, de si se tolikrat in tako usmiljeno in ljubeshnjivo na moje teshave oserlo; sahvalim se ti sa vse dobrote, ki sim jih od tvoje materne ljubeshni sadobil, in se sklenem s

všimi tištimi dušami, katerih nar vezhi veselje in tolashilo je, tebe zhaštiti, tebe hvaliti, tebe ljubiti.

O preljubesnivo Šerze! odslej hozhem sa Šerzam Jesufovim tebe nar bolj ljubiti in zhaštiti; bodi mi torej pot, po katerim mi je priti k mojemu Svelizharju in po katerim mi je sadobiti njegova gnada in usmiljenje; bodi mi perbeshalifhe v mojih britkostih in pomozh v mojih potrebah; od tebe se hozhem uzhati zhistosti, ponishnosti in krotkosti; od tebe hozhem dobivati ljubesen do nar svetejšhiga Šerza Jesufoviga, tvojiga Boshjiga Šina. Amen.

Perferzhnost do Mariiniga Šerza.

O prezhisto Mariino Šerze! terdno sklenem, te zhaštiti, te ljubiti, ti flushiti, od tvojih zhednost s ljudmi govoriti, tvojo zhašt povishevati, tvoje svete sgledde posnemati, posebno tvoje persadevanje sa spreoburnjenje greshnikov. Prosim te, pomagaj mi v tem

persadevanji in sprosi mi gnado, vse svoje dela le is ljubeshni do presvetiga Šerza Jesufoviga in do tvojiga Šerza sa spreoburnjenje greshnikov storiti. Osri se, o Marija! na vse brate in sestere te bratovshine, s kterimi se ti vsiga darujem, in, ker te ne morem ljubiti, kakor shelim, in kakor ti saflushish, sklenem svojo ljubeshen in zheshenje s tisto ljubeshnijo, perserzhnostjo in zheshenjem, ktere ti je tvoj Boshji Šin nekdej na svetu skasoval in ti jih bo v nebeshih vekomaj skasoval. O preljuba Deviza Marija! sprosi od Jesusa meni in vsem resnizhniga duha pokore in stanovitnost v dobrim do konza. Amen.

Šerzhni sdihljeji k Mariinimu Šerzu.

Tvoje Šerze, o Marija, odpri se!

Tvoja mozh vari me!

Tvoja ponishnost uzhi me!

Tvoja revshina obogati me!

Tvoja poterpeshljivost prenesi me!

Tvoja pokorshina podversi me!

Tvoja nedolshnost posveti me!

Tvoja ljubesen ushgi me!
 Tvoje usmiljenje obdaj me!
 Tvoja ljubesnji vošt samakni me!
 Tvoja lepota unemi me!
 Tvoje nagnjenja naj vodijo me!
 Tvoje folse omezhé naj me!
 Tvoje terpljenje presuni me!
 Tvoje bolezhine naj ranijo me!
 Tvoje veselje svelizhaj me!
 O Deviza Marija, uflifhi me!
 V svoje prefladko Šerze fkrij me,
 V shivljenji in smerti vari me,
 De zhedalje bolj ljubim te,
 Tukej in tam vekomej.
 Amen. Amen. Amen.

Molitev

k presvetimu Mariinimu Šerzu.

O Šerze Marije, Matere Boshje
 in nafhe Matere! o preljudesnjivo
 Šerze! nad katerim ima presveta Tro-
 jiza dopadajenje, vredno si, de te vsi
 angeli in ljudje zhašté in ljubijo; o
 Šerze! Jesufovimu Šerzu nar bolj
 podobno, zhigar popolnoma podoba
 si; o Šerze! polno dobrotljivosti in
 usmiljenja do naš revnih; rastajaj

vender nafhe mersle serza, in stori, de se vse spremené in s Jesufovím sklenejo. Vlij va-nje ljubesen do svojih zhednost in ushgí jih s ognjem svoje svete ljubeshi. Zhuj nad sveto zerkvijo, vari in brani jo soper vse naklepe njenih sovrashnikov. Bodi nam pot, ki k Jesusu pelje, in bodi nam studenez, is kteriga nam gnade sa svelizhanje potrebne tekó. Podpiraj nas v flabosti, pomagaj nam v skushnjavah, brani nas v preganjanji in v vsaki nevarnosti, slasti v poslednjim vojskovanji nashiga shivljenja in ob strashni smertni uri, ko se bodo vse peklenfke mozhi soper nas vsdignile, de bi nafhe dushe pogubile. Odprí nam takrat, o usmiljena Deviza! svoje Serze, nafhe perbeshalifhe, de bomo Boga v nebesih zhaslili in hvalili vekomej. Amen.

Boshje Serze Jesufovo, in prezhisto Serze Mariino — vé Serzi vse svetosti! bodite sposnani, hvaljeni, zhesheni in povikshevani sdej, vse-

lej in povsod po vseh krajih vesoljniga sveta! Amen.

Molitev

k prezhisti Devizi Marii sa vsaki dan v tednu.

V nedeljo.

Glej, o Mati Boshja! ubosiga greslnika pred seboj, kateri k tebi pertezhe in v tebe saupa. Ne saflushim fizer, de se na-me osresh; pa vem, de savoljo smerti, ki jo je tvoj Šin sa svelizhanje greslnikov preterpel, jim pomagati mozhno shelih. O Mati usmiljena! osri se na moje reve in usmili se me. Vsi te imenujejo perbeshalishe greslnikov, upanje obupljivih in pomozh sapushenih; bodi tedej moje perbeshalishe, moje upanje, moja pomozh: ti me samoresh s svojo proshnjo reshiti. Savoljo ljubeshni Jesusa Kristusa te profim, pridi mi na pomozh, o dobrotljiva Mati! podaj svojo mogozh-

no roko ubogimu gresniku, ki se ti perporozhi in pomagaj mi is nadloge. Vem, de imash veselje, gresniku, ako je mogozhe, pomagati; pomagaj mi torej sdej, ker ti je mogozhe. S svojimi grehi sim gnado Boshjo in svojo dusho sgubil; sdej se pa v tvoje roke srozhim; le pokashi mi, kaj mi je storiti, de gnado svojiga Boga sopet dobim; in storil bom vse bres odlashtanja. On sam me k tebi poshlje, de mi ti pomagash; on hozhe, de se k tvojimu usmiljenju satezhem, de mi ne samo saflushenje tvojiga Šina, ampak tudi tvoja profhnja svelizhanje dosezhi pomaga. K tebi se tedej obernem, o mogozhna Deviza; prosi svojiga Boshjiga Šinu sa-me. Štori me deleshniga vsih dobrot, ki jih skasujesh tem, kateri v tebe saupajo. O Marija! uflifhi mojo gorezho profhnje in je ne saversi. Amen.

Tri Zheshtenafimarije — v zhaft presvetiga Mariiniga Šerza in sa popravo nezhaſti od bresboshnih Marii storjene.

V pondeljek.

Šveta Marija, kraljiza nebeshka! jeſt, ki ſim bil ſuſhen greha, ſe sdej ſa vſelej podam v tvojo ſluſhbo. Dokler bom ſhivel, te hozhem zhaſtiti, ljubiti in ti ſluſhiti; vsemi me tedej ſa ſvojiga ſluſhabnika in ne ſaversi me, kakor ſaſluſhim. O moja Mati! v tebe ſim vſe ſvoje upanje poſtavit. Viſoko zhaſtim in hvalim Boga, ker mi je po ſvojim uſmiljenji to ſaupanje dodelil. Reſ je, de ſim veliko greſhil: pa upam, de ſim ſavoljo ſaſluſhenja Jeſuſa Kriſtuſa in po tvoji proſhnji ſhe ſadobil odpuſhenje. Ali to mi ſhe ni ſadoſti: Eno me ſkerbi, o moja ljuba Mati! in to je, ſtrah, de bi gnade Boſhje ſopet ne ſgubil. Nevarnoſti niſo minule, ſovraſhniki ne ſpijo, in nove ſkuſhnjave me bodo obdajale. Brani me tedej, o moja goſpa! ſtoj mi na ſtrani ſoper peklenſkiga ſovraſhnika, in ne perpuſti, de bi vnovizh greſhil, in raſſhalil tvoji-

ga Boshjiga Šina. Ne smé, ne smé
 se vezh nikdar sgoditi, de bi svojo
 duſho, nebefa, ſvojiga Boga ſhe
 kdej vezh sgubil. To gnado ſhelim,
 o Marija! to gnado mi ſproſi! To je
 moje upanje. Amen.

Tri Zheſhenafimarije.

V torek.

Preſveta Deviza Marija, Mati
 dobrotljiva in uſmiljena! trefem ſe in
 trepezhem, ko ſvoje grehe premiš-
 ljujem in na ſmertno uro miſlim. O
 preljubesnjava Mati! vſe ſvoje upanje
 ſtavim v predrago kri Jeſufa Kri-
 ſtufa in v tvojo proſhnjo ſa-me. O
 tolashniza ſhaloſtnih! ne ſapuſti me
 takrat v tiſti veliki britkoſti, in ne
 odrezi mi ſvojiga tolashila. Zhe mi
 ſhe sdej miſel na moje grehe, ne-
 ſveſtoſt, zhe ſo mi odpuſheni, nevar-
 noſt ſopet vanje paſti in ojſtroſt pra-
 vize Boshje toliki ſtrah delajo, kaj
 ſhe le bo ob ſmertni uri? O moja
 goſpa! ſadôbi mi ſhe pred tiſto uro

veliko shalost nad vsimi grehi, pravo poboljšanje in sa ves zhaš, kar mi ga je she shiveti, stanovitnost v flushbi in ljubeshni Boshji. In ko moja smertna ura pride, takrat, o Marija, o moje upanje! mi stoji na strani v hudih stiskah, podpiraj me, de ne obupam, kedar mi bo peklenški sovrashnik moje obilne grehe pred ozhi stavil. Šprofi, de bom takrat she veliko vezhkrat k tebi klizal, in de med klizanjem tvoji-ga sladkiga imena in imena tvojiga Boshjiga Šinu svojo dusho isdihnem. To gnado, ktero si tolikim svojim resnizhnim flushabnikom skasala, tudi jest od tebe shelim in upam sadobiti. Amen.

Tri Zheshenasimarije.

V fredo.

O prezhisti Deviza Marija, Mati Boshja! kolikrat sim she s svojimi grehi pekel saflushil! She po mojim pervim grehu bi se bila morebiti sklenila sodba zhes me, ko bi ne bila ti, o predobrotljiva Mati! jese pra-

vize Boshje s svojo prošnjo potolashila; moje terdo serze si premagala in omezhila in me perfilila v té saupati. In v koliko smot bi per tolizih nevarnostih she bil sabredel, ko bi me ti, o ljubesnjava Mati! ne bila obvarvala.

Pa kaj mi bo pomagalo tvoje usmiljenje in vse gnade, ki si mi jih ti, moja gospa! sadobila, zhe se vender savoljo svoje lastne sanikernosti pogubim? Oh! odpuisti mi, de te nisim poprej ljubil; odsihmal te hozhem sa Bogam nar bolj ljubiti. Ne perpuisti, de bi tebi kdej nesvest bil, ali, de bi se od Boga lozhil, kateri mi je savoljo tvoje prošnje toliko gnad dodelil. Ne perpuisti, o preljubesnjava gospa! de bi jes med tiste pahnjen bil, ki tebe v peklu sovrashijo in preklinjajo. Ali bi mogla perpustiti, de bi se kateri tvojih flushabnikov, ki te ljubijo, pogubil? O Marija! povej mi, zhe bom pogubljen? — O gotovo bom, zhe tebe sapustim. Pa

kdo bi samogel kdej tebe sapustiti,
 kdo tvoje tolike ljubesni posabiti!
 Ne bo in ne bo pogubljen, kdor se
 s saupanjem tebi perporozhi in per
 tebi pomozhi ishe. O preljubesnjava
 Mati! ne sapusti me v moji slabosti,
 de se ne pogubim; opominjaj me,
 de vselej per tebi pomozhi ishem.
 Refhi me, o moje upanje! refhi me
 vezhniga pogubljenja; pred vsim pa
 me greha obvari, kateri sam v po-
 gubljenje pahne. Amen.

Tri Zhefhenafimarije.

V zhetertek.

O zhaftitljiva kraljiza nebeshka,
 ktera nad vse angele povsdignjena
 naj blishe Boshjiga sedesha sedish!
 jes, ubogi gresnik, te posdravim is
 doline sols, in te prosim, oberni k
 meni svoje milostive ozhi. Lej, o Ma-
 rija! v kakoshnih nevarnostih se snaj-
 dem, dokler na svetu shivim, v ne-
 varnostih, Boga in svelizhanje sgu-
 biti. V tebe upam, ljubim te, in hre-
 penim, kmalo k tebi priti, te v ne-

beshkim raji gledati in zhaftiti. Kdaj o Marija! bo pershel dan, de se bom svelizhan pred teboj snajdel? Kdaj bom kufhnil milostivo roko, ki mi je toliko dobrot delila? Bil sim velikrat v svojim shivljenji tebi nehvalessen, o ljubesnjava Mati! ali v nebesih, zhe va-nje pridem, ti ne bom vezh nehvalessen; ondi gori te bom vso vezhnost ljubil, zhaftil in hvalil. Hvaljen bodi Bog, ki mi je dal to terdno upanje, ktero stavim na predrago Jesufovo kri, in na tvojo proshnjo. Vsi tvoji resnizhni slushabniki so imeli to saupanje in nobeden ni bil oframoten. O Marija! prosi svojiga ljubljeniga Sina, naj me savoljo svojiga saflushenja in terpljenja v tem saupanji poterdi. Amen.

Tri Zhefhenasimarije.

V petek.

O Marija! med vsimi stvarmi si nar blashji, nar vishi, nar zhistejshi, nar lepsi in nar svetejshi. O de bi

te vsi ljudje sposnali in ljubili, kakor si vredna! To me veseli, ker vem, de je toliko shtevilo svelizhannih duhov v nebesih in pravizhnih dušh na semlji, ki tvojo dobroto in lepoto neprenehama hvalijo in pove-lizhujejo. Posebno pa me veseli, de te Bog sam bolj ljubi, kot vse an-gele in svetnike. Tudi jes, ubogi gresnik, te ljubim, o preljubesnjava kraljiza! pa vse premalo; sato she-lim vezhi in goreznhish ljubesen do tebe, ktero mi pa sama ti sprofiti sa-moresh; sakaj tebe prav ljubiti je gotovo snamnje vezhniga svelizha-nja; sprofi mi torej gnado, ktera je od Boga potrebna, de se svelizhanje dofeshe. Šposnam tudi dobro, o pre-dobrotljiva Mati! koliko hvalo sim dolshan Jesusu, tvojimu Šinu, kateri je neskonzhne ljubeshni vreden. In ker tako mozhno shelish, de bi vsi ljudje Jesufa ljubili, sprofi mi, de ga prav in gorezhe ljubim. Šej samo-resh vse per Bogu, sprofi mi le to

gnado! Ne ishem per tebi ne posvetniga blaga, ne zhashti, ne bogastva; samo to shelim, kar tudi tvoje Serze sheli, de svojiga Boga ljubim. Vem, de ni mogozhe, de bi ti take shelje savergla; — nikdar ne, sakaj she zhutim mozh tvoje pomozhi, she zhutim nagibe v svojim serzu, nagibe svojiga Boga ljubiti. Prosi, o Marija! le prosi sa-me, dokler nisim per tebi v nebesh, kjer bom svojiga Boga in tebe, preljubesnivo Mater, ljubil in vshival vekomej. Amen.

Tri Zheshenasimarije.

V saboto.

O Marija, presveta Mati mojiga Odreshenika! zhe obilne gnade premishljujem, ki si mi jih sprofila, in pa nehvaleshnost, s ktero sim ti jih povrazil, moram sposnati, de novih gnad prav nizh nisim vreden: vendar v tvoje veliko usmiljenje le she upam. O moja mogozhna besedniza!

imej s menoj usmiljenje. Ti med nas
deliš vse gnade, ki jih Bog nam
ubogim daje; in le sato ti je toliko
mozh, toliko bogastvo, toliko dobrot-
ljivost dal, de nam na pomozh hitiš.
Svelizhan shelim biti; torej srozhim
v tvoje roke svojo dušo in sveli-
zhanje. V shtevilu tvojih posebnih
slushabnikov shelim biti; ne saversi
me! Vedno ishesh revnih, jim poma-
gati: ne sapusti tedaj revniga gresh-
nika, kateri k tebi perbeshi. Govori
sa-me; tvoj Boshji Sin bo uslišhal
tvojo prošnjo. Vsemi me v svojo
brambo in dosti mi bo; sakaj zhe
me ti varujesh, mi ne bo nobena
rezh vezh strahu delala; ne moji
storjeni grehi, sakaj ti mi bosh spro-
fila odpushtenje; ne hudobni duhovi,
sakaj ti si mogozhneji, kot vse mo-
zhi peklenške; ne pogled Jesusa
sodnika, sakaj tvoja prošnja ga bo
utolashila. Vari me tedej, moja Mati!
in sadobi mi odpushtanje mojih gre-
hov, ljubesen do Jesusa, sveto sta-

novitnost, frezhno smert in vezhno svelizhanje. Ref je, nisim teh gnad vreden; vender jih bom prejel, ako ti Boga sa-me profish. O Marija, moja kraljiza! v tebe upam, v tem upanji imam pokoj, v tem upanji shelim shiveti in umreti. Amen.

Tri Zhesfhenafimarije.

V prasniki

Mariinih fedem shalost.

Poboshnost v zhaft shalostniga Mariiniga Šerza.

V. O Bog! hiti me otet;

O. Gospod! tezi mi pomagat.

Zhaft bodi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu.

1. Šerzhno te milujem, o preshalostna Mati! savoljo shalosti, ktero je tvoje ljubesnjivo Šerze per pre-rokovanji svetiga starzhika Šimeona obzhutilo. O ljuba Mati! savoljo te serzhne shalosti mi sprofi ponishnost in dar strahu Boshjiga. — Zhesfhenafi Marija. . .

2. Šerzhno te miljujem, o preshalostna Mati! savoljo britkosti, katero je tvoje materno Šerze takrat obzhutilo, ko si v Egipt beshala in tam prebivala. O ljuba Mati! savoljo te serzhne britkosti mi sprosi radodarnost posebno do ubosih, in dar poboshnosti. — Zheskena si Marija. . .

3. Šerzhno te miljujem, o preshalostna Mati! savoljo shalosti, katero je tvoje skerbno Šerze obzhutilo, ko si preljubesnživiga Jesufa sgubila. O ljuba Mati! savoljo te serzhne skerbnosti mi sprosi zhistost in dar uzhenosti. — Zheskena si Marija. . .

4. Šerzhno te miljujem, o preshalostna Mati! savoljo grose, ktera je tvoje materno Šerze spreletela, ko si Jesufa s krishem frezhala. O ljuba Mati! savoljo te ljubeshni in serzhne bolezhine mi sprosi poterpeshljivost in dar mozhi. — Zheskena si Marija. . .

5. Šerzhno te miljujem, o preshalostna Mati! savoljo terpljenja,

ktero je tvoje terdno Šerze prestalo, kedar so Jesusa krishali, in ko je on smertne britkosti terpel. O ljuba Mati! savoljo tega serzhniga terpljenja mi sprosi smernost in dar svéta. — Zhefhena si Marija. . .

6. Šerzhno te miljujem, o preshalostna Mati! savoljo bolezhne rane, ktero je tvoje usmiljeno Šerze takrat prejelo, ko so Jesufovo stran s sulizo odperli in njegovo preljubesnivo Šerze prebodli. O ljuba Mati! savoljo svojiga od bolezhin prebodeniga Šerza mi sprosi ljubestin do blishnjiga in dar umnosti. — Zhefhena si Marija. . .

7. Šerzhno te miljujem, o preshalostna Mati! savoljo tihe shalosti, ktero je tvoje ljubijozhe Šerze terpelo, ko so Jesusa v grob pokladali. O ljuba Mati! savoljo te tihe serzhne shalosti mi sprosi stanovitnost in dar modrosti. — Zhefhena si Marija. . .

V. Prosi sa nas, o preshalostna Mati! O. De bomo vredni obljud Kristusovih.

M o l i m o .

Dodeli nam milostljivo, Gospod **Jesuf Kristuf!** profimo te, de prezhiſta Deviza Marija, tvoja Mati, ktere preſveto Œerze je ob zhaſu tvojiga terpljenja mezh bolezhin preſunil, sdej in ob naſhi ſmertni uri per tvoji Boſhji miloſti ſa naſ proſi. Po tebi, **Jesufu Kristufu, Odrerheniku ſvetá,** kteri s **Ozhetam** in ſvetim **Duham** ſhiviſh in kraljujeſh **Bog** od veko-mej do vekomej. Amen.

V prasnik preſvetiga Mariiniga Œerza.

Tvoj prasnik obhajamo, o preſveto in prezhiſto Mariino Œerze! ki ſi veſelje mojiga ſerza. Tebe ſe veſeli danſ ſveta zerkev, in vſi tvoji dobri otrozi. Ne ſaversi tudi mojiga veſelja, ki ſim te zhes leto vezhkrat poſdravil, in s ſinovſkim ſaupanjem k tebi pertekel. O de bi te ſamogel danſ zhaſtiti, kakor te zhaſté vſi

angeli in svetniki, kakor te zhaſté vſe tebi vdane ſerza, kakor te zhaſti ſveta zerkev, kakor te zhaſti ſamo Jeſusovo Œerze! Moje ſerze govori k tebi, o preſladko Œerze! ti veſh, de ſaupljivo k tebi govori. Uſliſhi tedej moje proſhnje, o preſveto Œerze! ter ne ſaversi mojiga ſerza, kteriga ti ſrozhim, o Mati! ki ſim tvoj otrok. Napolni ga s zhednoſtimi, ki jih v ſvojim preſvetim Œerzu imaſh, de bo ponishno, krotko, poterpeſhljivo, zhiſto in dobrotljivo, de bo tvoji-mu preljubeshnjivimu Jeſusu in tebi dopadljivo. O prezhiſta Deviza in Mati, moja Mati! uſliſhi mojo proſh-njo ſavoljo ſvojiga preljubeshnjiviga Œerza. Amen.

Molitev

devize k Materi Boſhji.

O deviz Deviza, neomadeshana neveſta ſvetiga Duha! zhutim in ſpoſnam, kako ſim ſlaba in revna; sato

k tebi perbeshim, o pomagaj mi vselej, kedar pride moja zhišto v nevarnost. Od vseh strani streshejo skušnjave po mojim serzu. Sbujuje se v meni pregresšno nagnjenje do svetá in njegoviga minljiviga veselja, perblishuje se mi sovrashnik nedolshnosti, sapeljuje me hudobni svet; pa s tvojo pomozhjo, o sveta Mati! nikdar nozhem kaj hudiga storiti in soper svojiga Boga greseliti. Njemu samimu shelim flushiti s zhišim, famoshljivim serzam, njega hozhem s neomadeshanim serzam nad vse ljubiti. Pridi tedej, prelubesnjiva Deviza! in hiti mi na pomozh, skrij me v svoje varstvo, vse mi v svoje presveto Šerze, in ne perpušti, de bi se pogresnila v posvetni hrup. Ne perpušti, de bi devishki kranz omadeshala, štergala ali she zelo sgubila. Ne perpušti, de bi se mi belo oblazhilo nedolshnosti vselo, temuzh profi sa me in pomagaj, de shnjim osaljshana pridem pred oblizhje tvojiga Boshjiga Šinu, de od njega

ne bom savershena, de bom smela
shnjim na nebeshko svatovshino iti
in mu s teboj in vsimi svetniki novo
pešem peti vekomej. Amen.

M o l i t e v

mladenzha k Materi Boshji.

O prezhišta Marija Deviza! nar
manjši greh ni omadeshal tvojiga
Šerza, tvoje prezhišto telo ni nobeni-
ga greshniga nagnjenja obzhutilo,
tvoje ozhi so bile vedno ponishne in
framoshljive, tvoje usta so le od ne-
skonzhne ljubeshni Boshje in njegove
milošti govorile, le od Boga in ne-
beshkih rezhi so hotle slishati tvoje
ushefa. O de bi tudi jes imel zhišto
serze, shive brepenenje po svetim
Bogu, in veselje nad nebeshkimi
rezhmi, kakor si ga ti imela. Ali moje
serze se hozhe ushgati od nezhištiga
ognja; misli in shelje mi hozhe pe-
klenški duh na pregreshno veselje
oberniti; spazheni ljudje me hozhejo

sapeljati; moje pregrešno nagnjenje je zheldalje bolj možno. Per tebi je v toliki nevarnosti pomozh; o prezhiſta Deviza! K tebi ſe tedaj ſa-
tezhem, o pomozh kriſtjanov! k tebi povſdignem ſvoje ozhi, ſgodnja daniza! Pokaſhi mi pravi pot, kateri me popelje iſ te ſtiſke; odſhêni od mene ſovraſhnike lepiga ſhivljenja; pre-
magaj v meni vſe pregrešno nagnjenje, naklôni zelo moje ſerze k Jeſufu, de na ſvetu le njega zheſ vſe ljubim, in raji umerjem, kakor de bi njega, neſkonzhno dobroto, ſopet raſſhalil, in tebi, o preljubesnjiva Mati! ſhaloſt delal, ki te ſa Jeſuſam zheſ vſe ljubim in ki v tebe vſe ſa-
upanje ſtavim v ſhivljenji in ſmerti.
Amen.

M o l i t e v

*k prezhiſti Devizi Marii, zheldnoſt
zhkiſtoſti ſadobiti.*

1. Preſveta Deviza! nad vſe ſvet-
nike in anģele v nebefih te zhaſlim

is vfiga serza, kakor hzher nebeskiga Ozheta, in ti darujem svojo duho s vsimi njenimi mozhmi. — Zheshehena si Marija . . .

2. Presveta Deviza! nad vse angele in svetnike v nebesih te zhaslim is vfiga serza, kakor Mater edinorojeniga Sina, in ti srozhim svoje telo s vsimi njegovimi obzhutljeji. — Zheshehena si Marija . . .

3. Presveta Deviza! nad vse angele in svetnike v nebesih te zhaslim is vfiga serza, kakor ljubljeno nevesto svetiga Duha, in ti srozhim svoje serze s vsim njegovim nagnjenjem ter te prosim, de mi od presvete Trojize vse k mojimu svelizhanju potrebne gnade sadobish. — Zheshehena si Marija. . .

Molitev

matere sa otroke k Materi Boshji.

Preljubesnjava Mati mojiga Odrashenika! lej, jest mati se k tebi obernem in te pomozhi prosim! Ne-

befhki Ozhe mi je otroke srozhil!
 sodnji dan jih bo od mene tirjal.
 Bojim in tresem se, ko to pomislim
 in svojo slabost preudarim. Kako zhem
 svoje otroke vezhniga pogubljenja
 obvarovati, ker so v tolikih nevar-
 nostih? Svet in peklenški duh jih sa-
 peljujeta. V té stiski in britkosti k
 tvojimu maternimu Šerzu perbeshim;
 ti vesh, kako veliko je materno ter-
 pljenje. Tebi tedej srozhim svoje otro-
 ke; o stegni svoje milostljive roke
 zhes nje, vôdi jih po poti svelizha-
 nja in navdajaj jih s straham Bosh-
 jim in s ljubesnijo do Jesusa. Štori,
 o usmiljena Mati! de te bom enkrat
 s vsimi svojimi otrozi v nebesih gle-
 dala, ti jih tam zhiste pokasala, se
 ti sahvalila, in te s njimi zhaštila in
 hvalila vekomej. Amen.

M o l i t e v

*ozheta ali matere k Materi Boshji
 sa sprideniga otroka.*

Usmiljena Mati! osri se na pre-

veliko shalost, ktera moje serze savoljo sprideniga otroka napolnuje. Nozh in dan je moje serze polno britkost, ker se vedno bojim neskonzhno pravizhniga Šodnika, kateri bo otroka od mene tirjal. Obshaljujem sgubljeniga otroka, ki me je sapustil in me vezh ne poslusha. Obernem se tedej k tebi, o usmiljena Mati! ker vem, de se nihzhe ne pogubi, na kteriga so tvoje milostljive ozhi obernjene. O! osri se tudi na mojiga sgubljeniga otroka, reshi ga is hudizheve fushnosti. Terdno saupanje imam, de bosh mojo proshnjo uflishala; sposnam in obshaljujem, de sim presanikerno sa-nj fkerbela. Vender upam, de se bosh na moje serzhno hrepenenje oserla, mojiga otroka reshila, ter moje proshnje ne savergla. Šveta Marija, preljuba Mati! reshi dusho mojiga otroka savoljo kervi svojiga Boshjiga Šinu, ki jo je sa naf vse prelil, in ne perпусти, de bi bila ta predraga kri sanj saſtonj prelita. Amen.

M o l i t e v

otroka k Materi Boshji sa staršhe.

O moja preljubesnjava Mati! s posebnim saupanjem te prosim, vsemi moje ljube staršhe v svoje varstvo in sprofi jim shegen Boshji zhes vse njih dela in opravila. Dobro vem, koliko sim svojim staršhem dolshan; sposnam, koliko se sa-me trudijo in sferbê; pa tudi sposnam, de tega svojim staršhem nikdar poverniti ne morem. Lej, sato se k tebi obernem, preljubesnjava Mati! in te pohlevno prosim, perpôrôzhi moje staršhe nebeshkimu Ozhetu, de jih vse nesrezhe, nadloge in bolesni obvaruje in njih meni skasane dobrete tukej na svetu s gnadami, tamkej pa s vezhnim shivljenjem v nebesih poplazha. Amen.

M o l i t e v

k Materi Boshji sa bolnika.

Usmiljena Mati! tvoje Šerze ima

usmiljenje s vsemi zhloveshkimi nad-
 logami. Lej, bolan je, ki ga ljubish;
 bolezhine sdeljujejo njegovo telo.
 O pokashi veliko mozh, ki ti jo je
 tvoj Boshji Sin dal, pokashi usmi-
 ljenje, kteriga je polno tvoje Šerze.
 Osri se nanj (ali na njo) s svojimi
 milostljivimi ozhmi, in bolezhine bodo
 sginile. V terdnim saupanji na tvoje
 usmiljenje ne neham tvojiga Šerza
 profiti, dokler me ne uslišish. Ako
 pa ni presveta Boshja volja, de se
 ta bolnik osdravi, mu pa vsaj nje-
 gove bolezhine polajshaj, sprosi mu
 gnado, de voljno terpi in se v Boshjo
 voljo vdá ter frezhno umerje. Naj
 se she sgodi karkoli si bodi, ne-
 prenehama hozhem tvojo mozh in u-
 smiljenje hvaliti, s ktero te je ob-
 daril Jesus Kristus, kteri s Ozhetam
 in svetim Duham shivi in kraljuje
 Bog vekomej. Amen.

M o l i t e v

k prezhisti Devizi Marii soper vse hude misli.

(Zhašt. Ozh. Z u k i t a.)

O Marija, prezhisti Deviza in moja preljubesnjava Mati! lej revno siroto, ki pod tvojo brambo in varstvo soper vse grehe in skufhnjave per-beshi. Darujem ti svoje ozhi, ufhesa, jesik, svoje roke in serze, de jih vfiga greha obvarujesh. Pomagaj mi, o Mati! de nikdar Jesusa tvojiga Šinu, in svojiga Boga, ne rasshalim. V skufhnjavi hozhem vselej k tebi sdi-hovati in klizati: **Prezhisti Deviza!** v skufhnjavi sim, pomagaj mi; ves sim Jesufov in Mariin, kterima sim se na vekomej daroval. Moli potem tri-krat Zhesfena si Marija . . .

Po svojim svetim devishtvu ozhisti, o prezhisti Deviza Marija! moje serze, telo in dusfo: v imenu Boga Ozheta in Šina in svetiga Duha. Amen.

Sdihovanje k Materi Boshji v vsaki potrebi.

O Marija! tolashba shaloftnih, nashe upanje, naša edina Mati! osri se danf name, flifhi moje sdihovanje, in uflifhi proshnjo mojiga serza. Moje serze je shaloftno in se ne vé kam oberniti, kakor k tebi, o Marija, o moja Mati! Pridi mi tedej na pomozh v moji shalofsti, ne odverni svojih milofstljivih ozhi od mene sapusheniga, ker fim v tolikih nevarnostih, in uflifhi proshnjo shaloftné dushe, ktera bi rada neprenehama klizala: „O Marija! bres greha fpozbeta, profi sa naf, kateri se k tebi satezhemo.“

M o l i t e v

k Materi Boshji v shaloftnih zhashih.

Bodi zhesheha, kraljiza nebes in semlje! O deviz Deviza, o sgodnja daniza! bodi zhesheha, ki fi polna gnad in se kot luzh blefketafh. O

mogozhna kraljiza ! hiti nafhi desheli na pomozh. O kraljiza angelov ! bodi vřim kristjanam pomozhniza. Osri se, o Marija ! milostivo na nafho deshelo in spolni nafhe serzhne shelje, ki jih tebi ponishno srozhujeemo ; odpri svoje preljubesnivo materno řerze in ne sapuřti svojih flushabnikov v nafhi domovini ! O pokashi nam, de ři nafha Mati ! Amen.

C.

Poboshnost k mnogim řvetnikam.

M o l i t e v

k řesufu, Marii in řv. řoshefu.

řesuf, Marija in řoshef ! shiveli řte na semlji v delavnosti, nesnani řvetu, v niskim řtanu in tihim miru, řvetejřhi od vřih drusih. Oh ! sado-bite mi řposnanje, de řhe ne shivim řveto, zhe le molim, řdihujem in

shalostin obras imam, ampak, zhe po vashim sgledu Boshjo voljo in dolshnosti svojiga stanu svesto spolnujem, dobro po svoji mozhi delam, se greha varujem, roke per delu, serze pa per Bogu imam.

Jesuf, Marija in Joshef! pomanjanje in nadloge, britkosti in preganjanje ste terpeli, pa ste bili vender sadovoljni in veseli. Oh storite, de bom rad delal, de bom s tem, kar mi Bog po moji pridnosti da, sadovoljin, de tamkej na unim svetu boljshiga perzhakujem, de mir ljubim in se do tistih, s kterimi skupej shivim, krotkiga in postreshljiviga skasujem; in tako bo tudi moje serze vedno sadovoljno in veselo.

Jesuf, Marija in Joshef! vash lepi sgled bodi vsem otrokam in starshem vedno pred ozhmi, in naj nas vse k posnemanju podbudeauje, de bodo vashhe sladke imena na smertni postelji sa nas tolashljive. Ljubesen in edinost naj bo po vseh hishah kakor

ste bili tudi vi eno serze in ena dusha. Tako bo tudi povsod frezha in shegen Boshji, dokler k vam v nebesa ne pridemo in vezhniga svelizhanja ne dofeshemo. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Joshefa.

O moj Bog! ki si svetiga Joshefa, revniga, pa pravizhniga mosha, she-nina prezhiste Devize in rednika svojiga preljubiga Šina isvolil, dodeli mi na njegovo proshnjo zhisto dusho in neomadeshano telo. Daj mi gnado, po njegovim sgledu tebi pokornimu in poterpeshljivimu biti, de pravizhno shivim in frezhno umerjem. Ohrani me v svoji ljubesni, in dodeli mi po tem revnim in britkim shivljenji nebeshko veselje po Jesusu Kristusu, Gospodu naslim. Amen.

Molitev v zhaft svete Ane.

O sveta Ana, mati nebeshke kraljize in Boshje porodnize! sprosi mi refnizhno ljubesen do Jesusa, daj

moje serze svoji preljubesnivi hzheri,
 naj ga vedno zhistiga obvaruje; pridi
 mi na pomozh v vsaki skufhnjavi;
 vari me v shivljenji, ne sapusti me
 umirajozhiga, de s vsimi svetimi sa-
 kramenti previden in popolnoma per-
 pravljen s tega sveta grem, in s
 teboj in s prezhisto Devizo Mari-
 jo Jesusa vekomaj hvaliti samorem.
 Amen.

*Molitev v zhaft svetih apostelnov
 Petra in Pavla.*

O sveta apostelna, Peter in Pavel!
 ktera sta sa sveto vero svoje shiv-
 ljenje dala: sprofta mi gnado, se
 nikdar in nikjer vere ne framovati,
 ktero sta s svojo kervijo poterdila,
 ampak po njenih naukih svešto shi-
 veti ter jo ozhitno in serzhno fkafo-
 vati in prizhati, de od Jesusa v ne-
 besih plazhilo sadobim, ki ga je ne-
 besfki Ozhe perpravil tem, kateri shive
 in umerjo v pravi veri Jesusa Kri-
 stusa, vezhniga pastirja nashih duš,

kteri shivi in kraljuje s Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Šhtefana.

Šveti Šhtefan! kteri si she umirajozh sa svoje sovrashnike molil: sprosi mi gnado od Boga, svojo jeso in serditost premagovati, svoje sovrashnike ljubiti, jim dobro storiti, kteri me sovrashijo, in moliti sanje, kteri me preganjajo, de tudi meni Bog odpusti, naj v njegovi gnadi umerjem in nebesa odperte najdem. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Jurja.

Pomagaj mi, o sveti Juri! ko se imam s svetam, s svojim pregresnim nagnjenjem ali s peklenškim duham vojskovati; podpiraj me, ko me serzhnost sapušha, in sprosi mi gnado, svojiga duha po tvojim sgledu vedno k Jesusu povsdigovati, kteri revne in sapušhene rešhi, in si s pravizhnostjo,

smernostjo in ljubesnijo tisto krono
perdobiti, ktera sdej tvojo glavo
saljsa. Amen.

*Molitev v zhaft svetiga Janesa Ne-
pomuzhana.*

Daj mi, o Bog! v shivljenji in
smerti svojiga sveštiga duhovna Ja-
nesa mozh shive vere in svetost spo-
vedne skrivnosti prav sposnati. Do-
deli mi gnado, po sgledu tvojiga
svetiga marternika svoj jesik le v
tvojo zhaft, v svoje svelizhanje in v
prid svojiga blishnjiga obrazhati, de
bom enkrat tistim pershtet, kateri se
s jesikam niso pregreshili; po Je-
susu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev v zhaft sv. Janesa Kerstnika.

O sveti Janes! kateri si bil she
pred svojim rojstvom posvezhen in
kateri si s svojim ojstrim shivljenjem
kakor tudi s mozhjo Boshje besede
veliko ljudi spreobernal: sprosi tudi
same per Jagnjetu Boshjim duha vere

in pokore, de po poti vezhniga svelizhanja hodim in se enkrat s teboj v nebefih vekomej veselim. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Franzhishka Ksaverja.

O sveti Franzhishk! ki si toliko dufh s ukam in zhudeshi, s svetim shivljenjem in mogozhno proshnjo per Bogu v nebeshko kraljestvo perpe-ljal; spreoberni tudi mojo dufho, pomagaj mi bolnimu in umirajozhimu, in perporozhi me krishanimu Jesusu, de me po frezhni smerti v nebeshko veselje vsame. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Franzhishka Seraffskiga.

O sveti ozhak! ki si gorezh od ognja Boshje ljubeshi in osalishan s ranami krishaniga Jesufa, zhigar terpljenje si nozh in dan premishljeval, veliko dufh sa nebefa perdobil: rani moje merslo serze s shar-ki svoje flave, de po tvojim sgledu

tudi jes posvetno nezhimernost sanizhujem, svoje pregreshno posheljenje satiram in s ponishnim in krotkim duham po poti hodim, ktera pelje k Jesusu, mojimu Bogu in moji ljubesni. Amen.

Molitev v zhaft svetiga Alojsha.

O sveti Alojsi, angelski mladenzh! akoravno sim tolikanj nevreden, te vender zhastim, in ti posebno perporozhim zhistost svoje dushe in svojiga telefа. Prosim te savoljo tvoje angelske zhistosti, perporozhi me neomadeshanimu Jagnjetu Jesusu Kristusu in njegovi presveti Materi Marii, Devizi vsih deviz, in obvari me vsakiga smertniga greha. Ne perpušti mi, se s kakim madeshem nezhistosti ofkruniti, temuzh, kadar me v skushnjavi ali v nevarnosti greha vidish, odverni vse nezhistе misli in shelje od mojiga serza; obudi v meni spomin vezhnosti in krishaniga Jesusa, vtisni globoko v mojo dusho sveti strah

Boshji, in ushgi me s Boshjo ljubesnijo, de te na semlji nasledujem in s teboj v nebelih Boga vshivati saflushim. Amen.

Ozhe nash. Zhefhena si Marija.

Molitev v zhaft svetiga Antona Padvana.

Osri se, o Bog! na ljubesnjo ponishnost in gorezho ljubesen svojiga svestiga flushabnika Antona, in daj mi gnado, v njegovim shivljenji sanizhevanje svetá in svestobo tvoje svelizhavne besede sposnati, de me nizh od tebe, o Bog! ne odverne, de se saupljivo k tebi obernem in po sgledu svetiga Antona na semlji revniga Jesufa s veseljem nasledvam, svojiga blishnjiga kakor samiga sebe ljubim, in v dobrim stanoviten ostanem, potem pa vezhno veselje v nebelih dofeshem. Amen.

Molitev v zhaft svete Teresije.

O sveta Teresija, zhefhena ne-

vesta nebeshkiga shenina! ki si tolikanj gorezhe svelizhanje vseh gresnikov shelela, osri se milostljivo na mojo prošnjo in ushgi moje serze s iskro svoje gorezhe ljubeshni, de tvojiga preljubeshnjiviga nebeshkiga shenina is vse mozhi svoje dushe ljubim; sprosi mi gnado, se na svet ne navesovati, per molitvi in premishljevanji nebeshkih rezhi sbranimu, v svete skrivnosti Jesuoviga Serza vpeljanimu, in s vsemi svojimi mislimi v vezhnost obernjenimu biti, kjer Jesusa s teboj hvaliti in zhasiti terdno upam. Amen.

Molitev v zhasht svete Jederti.

Sveta Jedert, poboshna in dobrotljiva perjatliza Jesusa Kristusa! ki si vedno zhisto shivela in v kershanskikh zhednostih zhedalje bolj rastla: sprosi mi gnado, de po tvojim lepim sgledu shivim, svoje shivljenje nebeshkimu Ozhetu darujem, in tako vezhno svelizhanje dofeshem. Amen.

Molitev v zhaft Svetnika, zhigar imé imash.

O isvoljeni perjatel Boshji, sveti I., zhigar imé mi je bilo per svetim kerstu dano, ohranil si vero, svet in peklenfkiga duha si premagal in imash sdej nesvenljivi venez vezhniga shivljenja. Posnash nevarnosti te revne doline in sovrashnike svelizhanja, in vesh, koliko file je treba, nebeshko kraljestvo na-se potegniti. S toliko vezhim saupanjem torej k tebi per-beshim in te prosim, pomagaj mi, de po tesni poti svelizhanja vse dni svojiga shivljenja hodim, po dolshnostih svojiga stanu poboshno shivim, le is ljubesni do Jesufa satajujem, vse teshave frezhno premagam, in tako zhist vfiga greha pridem pred oblizhje Boshje, kjer se bom s teboj veselil vekomej. Amen.

Molitev k svetimu Angelu varhu.

O sveti angel, meni, odkar sim rojen, od nebeshkiga Ozheta sa varha

poslan! srozhim ti svoje serze, de ga
 Jesufu, mojimu Svelizharju, dasi.
 Varujesh me v shivljenji, tolashi me
 tudi v smerti. Oshivi mojo vero, po-
 terdi moje upanje, ushgi v meni
 Boshjo ljubesen. Pomagaj mi, de v
 dobrim ne oflabim; vari me, de v
 nevarnosti ne gresim; podpiraj me,
 de vse vidne in nevidne sovrasnike
 svoje frezhno premagam. Podbuduj
 me k poterpeshljivosti, ohrani me v
 miru, sprosi mi, de bo moja sadnja
 jed kruh angelov, moje sadnje be-
 sede: Jesuf, Marija in Joshef, moji
 sadnji sdihljeji ljubesen do Boga, in
 moja tolashba tvoja prizhujozhnost.
 Amen.

D.

Poboshnost sa mnogotere potrebe in osebe.

V rojstni dan.

Ponorljenje kerstne oblube.

Vsiganogozhni, vezhni Bog! u-
stvaril si me po svoji podobi in me
do tega trenutja ohranil; vodil si moje
pota, is marfiktere nevarnosti si me
rešil in obvarval toliko drusiga sle-
ga; dal si mi dobre starše in dobre
ljudi, ki mi vedno dobrote delé;
slab otrok sim bil in she tebe pom-
niti nisim samogel, ko si me ti she
s usmiljenjem obiskal. Vsel si me per
svetim kerstu sa svojiga otroka in
sprejel si me sa deleshnika nebesh-
kiga kraljestva. Is zeliga serza se
ti sahvalim sa vse te dobrote, po-
sebnost pa sa sveti kerst. Odpovem se
danš sopet hudizhu in vsimu njego-
vimu napuhu, in vsimu njegovimu
djanju, kakor tudi vsim sapeljivzam,

njegovim najemnikom; odpovem se vsem napzhnim shagam in vsem drugim pregreham, in vsemu sapeljivimu svetu. Verujem v tebe, vsigamogozhniga stvarnika nebes in semlje; verujem v Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga, ki je rojen bil in je terpel; verujem v svetiga Duha, sveto katolishko cerkev, obzhestvo svetnikov, odpushtenje grehov, vstajenje mesa in vezhno shivljenje. S tvojo gnado terdno sklenem, po nauku svete, katolishke cerkve in apostoljske cerkve do smerti shiveti, de v vezhno svelizhanje pridem po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev

sa ljubesen do zhednost in sa sorahtvo do grehov.

(Tomasha Kempzhana.)

Gospod, mozhni Bog, zhigar je vse, kar je dobriga, vsadi v moje serze ljubesen do svojiga prekladki-

ga imena. Vſadi v mé korenine pravih zhednoſt in kalí ſvetiga premíſhljevanja, de ſe raſzvetó v dobre dela; de raſtejo in na kvíſhko poganjajo, de ne bom kakor nerodovitno drevo ſtal praſen v tvoji hiſhi, ampak kakor rodovitno oljko me oſaljſhaj, in karkoli napzhniga nad menoj najdeſh, s korenino vred iſplevi in pokonzhaj. Daj mi ſovraſhiti moje grehe, in premagati vſe ſtraſti, krotiti poſheljivoſt, in ſatreſti prevſetne nagibe; daj pogafiti nevoſhljivoſt, umiriti togoto, pregnati lenobo, ſtudenti odertijo, ſanizhevati ſlovezhnoſt, beſhati pred zhaſtjo, in ſavrezhi tolaſhbo vſih poſvetnih rezhi, de ſe ne bo nizh poſvetniga, nizh minljiviga, nizh nezhimerniga, nizh radovedniga, nizh teleſniga, nizh perjetniga, nizh ojſtriga, nizh poſheljivniga, nizh nevoſhljiviga, nizh laſhnjiviga, nizh ſmiſhljeniga mojiga ſerza perjelo, ga gnalo, mikalo, vjelo, ſapletlo ali ſapeljalo.

Daj stud do vseh posvetnih rezhi, shelje do vezhnih, ljubesen do vfiga dobriga, sadobiti vse zhednosti, sposnati nar vikshi refnizo, vshivati vezhno svelizhanje. Daj blasheno in frezhno smertno uro, in v tvojim strahu in tvoji ljubeshi vedno shiveti. Isprasni moje serze vseh stvari in vfiga, kar bi mi utegnulo na poti biti in me otamniti. Naj bom priprosti, zhist in ves v te samishljen in samaknjen. Daj pravi, snotranji, Boshji mir, in bres vseh smeshnjav pokojno serze.

Daj, de ne bom na nizh zhasniga pregreschno serza navesoval, in de ne bom hotel, de bi me ljudje posnali, zhaslili in po nespametnim ljubili, ker vsi eden drusiga goljufajo, kateri bres tebe kaj porredniga hozhejo ali ljubijo. Naj se mi noben zhlovek s perlisovanjem ali s hlinjenjem ne perkupuje, ampak daj, de modro vse od sebe odganjam, in le k tebi svelizhavno obrazham, in de nizh, bodi v zhlo-

veku bodi v kaki drugi stvari, ne zhišlam in ne ljubim, sunaj kar in kakor je tebi v zhašt. Amen.

Molitev sa ljubesen do blishnjiga.

O Jesuf! nar lepšhi sgled ljub-esni si ti nam shivo pred ozhi postavil. Nas greshnike in svoje sovrashnike vezhniga pogubljenja reshit, si s nebesh pershel in sa nas preterpel grosne bolezhine, she zelò kri in shivljenje si dal sa vse ljudi. Kdo sme tedaj upati, tebi dopasti, ako ne ljubi vsih ljudi, in tudi sovrashnikov, ker vsi so s nami vred odreshe-ni? Ti si se nam storil brata; sa to je tvoj nebeshki Ozhe tudi nash ljubi Ozhe, vsi smo njegovi otrozi; kakó nespodobno in pregresšno tedaj bi bilo to, ko bi v miru ne shiveli, in poterpljenja ne imeli med seboj! ker vender vsi shelimo in profimo, de bi ti, o Gospod! s nami poterpel.

She na krishi so te sovrashniki preklinjevali, saframovali in sanizhe-

vali; ti pa si ozhi v nebo vpèrl in molil sa-nje. O moj Svelizhar, nikoli se ne bom nad svojimi sovrashniki jesil in strefal, de me smed svojih ljubih perjatlov ne odvershesh!

O Gospod! vse ljudi hozhem ljubiti; obljubim ti od svojiga blishnjiga nizh hudiga ne natolzovati, ne govoriti; obljubim ti, sa blishnjiga moliti, in svojim sovrashnikam dobro storiti, kar je v moji mozhi. O napolni moje serze s ljubesnijo do tebe; potem bom tudi svojiga blishnjiga prav ljubil. Daj mi mirno, poterpeshljivo, ponishno serze, de ne upade, kader je rasshaljeno, de se ne stogoti, ko je sanizhevano.

Daj nam, kakor dobrim otrokam med seboj shiveti, eden sa drusiga skerbeti, eden drugimu dobro delati, nikogar ne savidvati, in tudi svoje sovrashnike ljubiti, de tvojo ljubesen saflushimo in per tebi milost dofeshemo, ker si djal: V tem bodo

vsi sposnali, de ste moji uzhenzi, ako bote ljubesen imeli med seboj. Amen.

Molitev sa dobre duhovne pastirje, posebno ob kvaternih dnevih.

O Bog! kateri si duhovstvo postavil, svojo sveto zerkev ohraniti in rasšhiriti, dajaj nam, prosimo te, duhovne, ki bodo tvojo voljo spolnovali. Napolni shkofe s svetim Duham, de samo vredne flushabnike v duhovno flushbo polvezhujejo, ktere si ti sam v svoje svetishe klizal. Perpravi sam s svojo mogožno gnado tiste, ktere si v imenitno masniskko flushbo svolil; daj jim, she sdej tvojo sveto besedo s veseljem premishljevati; daj jim, duha tvoje svete poslave sposnati, daj jim, tvoj sveti nauk enkrat s gorezhnostjo in s pridam uzhit. Daj jim, de sveto shivljenje s uzhenostjo sdrushijo, de tebe in tvojo sveto zerkev ljubijo, de modro in neutrudljivo v tvoji hishi delajo, de bodo ponishni, krotki in

usmiljeni do smotenih in slabih. Daj jim, de s naukam, s svetim shivljenjem in molitvijo sebi srozhene dushe svelizhajo. Po vikshim pastirji nashih dush, Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Molitev sa spovednika.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! osri se na svojiga otroka, kateri s ponishnim serzam pred teboj klezhi. Serzhno se ti sahvalim, de si moji dushi gorezhiga pastirja dal, kateri mi v tvojim imenu pomaga, kadar me grehi od tebe lozhijo; kateri me vodi po poti svelizhanja, in me tolashi, kadar me moji grehi teshé. O moj Bog! nikdar mu ne morem poverniti poterpjenja in persadevanja, ki ga s menoj ima. Poverni mu ti ves trud, in bodi mu milostljiv, ko v molitvi svoje serze k tebi povsdiguje, ko nar svetejsi daritev daruje, ko tvoj svelizhavni nauk osnanuje, ko bolne in umirajoze tolashi, posebno pa, ko nas gresh-

nike v tvojim imenu sodi, sdravi, uzhi in nam grehe odpušča. Rasvetli ga, de bo vselej moj greslni stan prav sposnal, mi potrebne nauke dajal, modro svetval, svelizhavno pokoro nalagal in me kakor moj angel varh po pravi poti pokore in poboljšanja v vezhno shivljenje peljal. Meni pa daj do njega sposhtljivimu, ponishnimu in saupljivimu biti, de po poti hodim, ktero mi ljubeshjivo kaže. Uslisli, o Jeshuf! to mojo pohlevno proshnjo, de se bo tvoj flushabnik, nash ozhe, v sredi svojih ovzhiz v nebesih per tebi vekomej veselil. Amen.

Molitev sa shkosa.

O Jeshuf! pastir in vishar nashih dush! daj svojimu flushabniku, ki si ga pastirja nashhe shkofije postavil, vse zhednosti, ki jih v svoje in nashhe svelizhanje potrebuje. Bodi ti sam sgled, po kterim naj se ravna, de se tudi mi po njem ravnati samoremo.

Daj mu shivo vero, gorezho ljube-
sen, visoko modrost in veliko mozh;
daj mu sveste pomagavze. Daj mu,
de bo pastir po tvoji volji, kateri shivi
le sa svoj sveti pokliz, kateri nizh ne
upa, in se nizh ne boji kakor tebe,
de bo enkrat s veseljem od sebi is-
rozhenih ovzhiz odgovor dati in
vezhno shivljenje dosezhi samogel.
Amen.

Molitev sa svetiga ozheta papesha.

O Jesuf, nevidni poglavar svete
zerkve! na skalo si postavil svojo
zerkev; vse peklenške mozhi soper
njo nizh ne premorejo. Vari in vodi
svojiga namestnika, rimskiga papesha,
de vse tvoje pota v tvojim duhu pelja,
in s svojo zhedo v vezhno shivlje-
nje pride. Amen.

Molitev sa zesarja.

Vfigamogozhni, vezhni Bog, varh
vseh kraljestev! dodeli svojimu flu-
shabniku, nashimu zesarju, duha ref-

nize in pravize, duha modrosti in mi-
loſti. Napolni njegovo ſerze s ſvojo
ljubesnijo, de bo revnim in bolnim
ozhe, vdovam in ſirotam mogozhen
varh in mozhna podpora pravize.
Rasſvetli ga, de po mozhi k tvoji
zhaſti in k ſrezhi ſvojiga ljudſtva s
ſvojim vladanjem perpomore, de ſam
dolgo in ſrezhno ſhivi in enkrat v
nebeſih poſvetno ſvitloſt s krono vezh-
niga svelizhanja ſamenja. Amen.

Molitev ſakonskih in ſtarſhev.

O Bog! kteri ſam ſi ſveti ſakon,
v kteriga ſi naji poklizal, is ſvetih
namenov v raji poſtavit, dodeli de
v njem vedno po tvojih ſvetih ſa-
povedih kakor tvoja dobra otroka —
zhiſto, ponishno, mirno, pridno, po-
boshno ſhiviva, s ſvojimi ſlaboſtmi
poterpiva, otroke, ako jih nama ktere
ſaupah, po tvoji ſveti volji v tvo-
jim ſtrahu ſrediva, jih po mozhi vſih
nevarnih perloſhnoſt in vſiga greha
varjeva, njim in ſvoji druſhini ſama

s lepim sgledam vedno in povsod
svétiva in vse svoje dolshnosti tako
svesto in voljno spolnujeva, de tebi,
nebeshkimu Ozhetu, dopadeva, she
tukej tvojo milost saflushiva in se
enkrat sdrushena per tebi v nebesih
veseliva. Po Jesusu Kristusu, Gospo-
du nashim. Amen.

Molitev otrók sa staršhe.

Nebeshki Ozhe! kateri hozhesh,
de naj svoje staršhe sposhtujem, daj
mi gnado, to storiti, kar mi svetu-
jejo ali sapovedujejo, in opustiti, kar
mi prepovedujejo, jih serzhno ljubiti,
posebno v potrebi in starosti podpi-
rati, tolashiti in jim pomagati, tebi
in njim sa toliko dobrot sahvaliti se
in sa njih svelizhanje pogostama go-
rezhe proshnje k tebi poshiljati. Po-
verni jim tedej na dushi in telesu vse,
kar so mi dobriga storili in mi she
storijo. Ohrani njih sdravje, obvari jih
vse nesrezhe in daj jim enkrat vezh-

no svelizhanje v nebefih. Po Jesufu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev ubosih firót.

Nebefhki Ozhe! ni jih mojih ljubih staršev! ne vidim jih vezh na tim svetu! Obupati bi mi bilo, ako bi ne vedil, de si ti Ozhe ubosih firót. Bodi tudi meni Ozhe vse dni mojiga shivljenja. Ohrani me vedno v svoji gnadi, in obvari me vsih telesnih in dušnih nevarnost, in opomni me vezhkrat, zhefar so me moj dobri ozhe in moja dobra mati v shivljenji opominjali, de sladko upanje imam, v tebi, svojim Ozhetu, se veseliti vekomej. Amen.

Molitev posla.

O Bog, naš Ozhe! kateri po svoji premodri previdnosti hozhefh, de sim drugim pokoren in jim flushim, dodeli mi gnado, vse dolshnosti svojiga stanu natanko spolnovati, kakor pred tvojimi ozhmi, in savoljo

tebe svesto in pridno delati, gospodarja in gospodinjo sposhtovati, jima v vseh poshtenih in pravizhnih rezheh pokornimu biti, se po njenim lepim opominjevanji ravnati, tih, ki s menoj flushijo, ne sanizhevati, obrekovati ali opravljati, ampak vse, kakor samiga sebe ljubiti. Dodeli mi, de se hudobni drushini ne dam sapeljati, ne v nesramnost, ne v kako drugo hudobijo; temuzh tebe nefkonzhno svetiga in pravizhniga Boga naj na polji in na dômu, po nozhi in po dnevi vedno pred ozhmi imam. Daj mi zhisto in poboshno shiveti, vse teshave voljno prenashati in v pokoro svojih grehov obrazhati, de si nebefa saflushim in de se bom s Jefusam, kateri je is ljubesni do nas podobo hlapza nase vsel, tamkej vekomej veselil. Amen.

Molitev predpostavljjenih sa podloshne.

O Gospod! svojiga namestnika si me svolil per podloshnih. Ras-

svetli me, de vse svoje dolshnosti do njih prav sposnam; daj mi, de vedno po ozhetovsko sa nje skerbim, jih opominam, svarim, strahujem in s njih slabostmi poterpljenje imam. Vodi me, de per vsm svojim djanji in nehanji samorem rezhi: Pridite in uzhite se od mene, v Boga verovati, nanj upati in se sanesti, in ga is zeliga serza ljubiti, de me enkrat pred tvojim sodnjim stolam ne bodo toshili, temuzh, de bom s njimi in savoljo njim skasane ljubeshni v veselje iti samogel, ki si ga perpravil tistim, kateri tebi v ubosih in sirotah ponishno in neutrudljivo flushijo. Amen.

Molitev uzhenza.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! od kteriga vsak dober dar in vsako popolno darilo pride, dodeli tudi meni pravo sposnanje nebeshkih resniz; daj mi, tvojo sveto voljo zhedalje bolj rasumeti; podpiraj me v mojim uzhenji in nikdar mi ne perpušti, de

bi se od puhle uzhenosti napihnjen na krive pota podal, ali, de bi me kaj drusiga veselilo kakor krishani **Jesuf**. Obvari me vsake preshirnosti in vsake sapeljivosti, napolni me s resnizhno ljubesnijo do svoje svete zerkve, vodi me vedno po poti prave modrosti in spolni nad menoj oljubo, ki si jo dal tem, kateri s sebi srozhenim sakladam do konza svesto obrazhajo; po **Jesufu Kristusu**, **Gospodu** nashim. Amen.

Molitev sa prijatle in dobrotnike.

O Bog! kateri ljubesen posvezhujesh in vse dobro plazhujesh, osri se milostljivo na moje prijatle in dobrotnike, ohrani, tolashi, rasveseli jih in poverni jim na dushi in telesu vse meni skasane dobrote, de tebe is zeliga serza ljubijo, in, kar je tebi dopadljivo, store in terpé; po **Jesufu Kristusu**, **Gospodu** nashim. Amen.

Molitev sa sovrasnikih.

O Bog! vse nas ljubiš, kakor ozhe svoje otroke ljubi. Osri se na moje nadloge, ki mi jih moji sovrasniki napravljajo. Odpusti jim, ker ne vedó, kakó možno tebe shaliijo, in poboljšaj jih s svojo gnado. Obvari pa tudi moje serze vsiga sovrashtva; daj mi mozh, hudo s dobrim povrazhevati, in odpusti mi vse moje grehe; po Jesusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev per volitvi stanu.

Moj Bog, moj Ozhe! s serzhnim saupanjem se k tebi obernem. Svelizhan shelim biti. To je moja prva skerb in naj goreznhish shelja. Sa svelizhanje svoje dushe sim tudi perpravljen vse storiti in opustiti. Gospod! kaj hozhesh, de storim? Rasvetli me in daj mi, tvojo sveto voljo sposnati. Vem, de mi gre vselej in povsod tvoje sapovedi spolnovati, de se sve-

lizham; sato te pohlevno prosim, pokashi mi stan, kteriga naj si svólim, de frezhno svoj namen dofeshem. Govôri tedaj, o Gospod! slislim te, in perpravljen sim, tudi nar ljubshimu nagnjenju svojiga serza se odpovedati, ako je tvoja sveta volja. Uslisli me v ti veliki rezhi, na kteri je saštavljena moja zhasna in vezhna frezha, prosim te po Jesusu Kristusu. Amen.

Molitev ob fusli.

Bog! v kterim shivimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebniga deshja, de v zhasnih rezheh potrebno mozh dofeshemo in s toliko vezhim saupanjem nebeshkih prosimo. Dodeli, prosimo, vfigamogozhni Bog! de, ker v svojih nadlogah v tvojo milost saupamo, naš tvoja pomozh vedno vsih nevarnost obvaruje. Daj nam, prosimo, Gospod! sdraviga deshja in semlje suho oblizhje s nebeshkimi potoki milosljivo namozhi.

Po Gospodu našim Jesusu Kristusu.
Amen.

Sa lepo vreme.

Bog! ki te greh rasshali, in pokora potolashi, osri se milostljivo na prošnje k tebi klizhejozhiga ljudstva in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni. K tebi, Gospod! klizhejozhe uflisli in dodeli nam, te prosimo, lepo vreme, de, ker sa svoje grehe po pravizi terpimo, s pomozhjo tvoje milosti tvojo dobroto obzhutimo.

Prosimo, vsigamogozhni Bog! tvojo dobroto, de nalive deshja ustanovish, in nam svoje jasno oblizhje dobrotljivo pokasesh. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh rasshali in pokora potolashi, osri se milostljivo na prošnje k tebi klizhejozhiga ljud-

stva in shibe svoje jese, ki jih sa svoje grehe saflushimo, od nas odverni.

Od svoje hifhe, prosimo, Gospod! duhovno hudobo presheni in odverni nadsemeljko napako hudiga vremena.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! sanesi, ker se bojimo; bodi milostljiv, ker prosimo, de nas po shkodljivim ognji v oblakih in po filnim viharji shuganje hudiga vremena napelje tebe hvaliti.

Gospod Jesus! ki si vetrovam in morju sapovedal, in je bila velika tihota, uflisbi proshnje svojiga ljudstva, in dodeli, de po tem snamnji svetiga krisha † prejde vse divjanje hudiga vremena.

Vfigamogozhni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem sdravish in s odpushtenjem ohranujesh, dodeli, te prosimo, de se v miru sasheljeniga potolashenja rasveselimo, in dar tvoje dobrote vselej vshivamo. Po Gospodu naslim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob slabi letini in lakoti.

Skashi nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neisrezhenost milost, da nas od vseh grehov odvesheš in od shtrafeng, ktere sa nje saflushimo, reshish. Uslishi, prosimo, o Gospod! nashe pohlevne prošnje, in lakoto milostljivo odverni, da umerljivi zhlovek sposna, da po tvoji jesi take shibe pridejo in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podversheno ljudstvo, ki sa voljo svojih grehov lakoto terpi, Gospod! milostljivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo tistim vse perversheno, kteri tvojiga kraljestva ishejo. Kteri shivish in kraljuješ s Bogom Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

Ob merjenji in kugi.

Uslishi nas, Bog, naš Svelizhar! in na prošnje svete in zhaštitljive Boshje porodnize Marije vselej De-

vize in svetiga Boshtjana marternika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahu svoje jese odrefhi in po obilnosti svojiga usmiljenja otmi.

Škashi milost, Gospod! našim ponishnim prošnjam in osdravi dušne in telesne bolesni, de odpushtenje prejmemo, in se vedno v tvojim shegnu veselimo. Uflisli, profimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostljivo odverni, de naj umerljivi zhlovek sposna, de po tvoji jesi take shibe pridejo in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob shivinski kugi.

O Bog! kateri si zhloveku tudi neumno shivino per delu v pomozh dal, pohlevno profimo, de nam shival, bres katerih se zhloveshki rod ne more shiviti, per naših potrebah ne pustish poginiti. Po Gospodu našim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob vojski.

Bog! kateri vojske satirash in nasprotnike tistih, kateri v té saupajo, s mozhjo svoje brambe premagujesh, pomagaj svojim flushabnikom, ki tvojo milost profijo, de svojih sovrashnikov filo sataremo, in tebe s neprenehano sahvalo zhaštimo.

Bog! od kteriga pridejo svete shelje, prave misli in pravizhne dela, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, de bodo nashe serza tvojim sapovedim vdane, in, po satertim strahu sovrashnikov, zhafi s tvojo pomozhjo varni in mirni.

Satri, profimo, Gospod! napuh nashih sovrashnikov, pobij njih neukretnost s mozhjo svoje desnize. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu. Amen.

Ob kaki sahvali.

Bog! kteriga usmiljenje nima shtevila, in kteriga dobrote bogastvo je

nefkonzhno, sahvalimo tvoje velizhaſtvo ſa dodeljene dari, in proſimo vedno tvojo miloſt, de, ki proſhnikam dodeliſh, kar ſhele, jih ne ſapuſtiſh, temuzh perpeljeſh k prihodnjimu plazhilu.

Bog, kteri ſi vernih ſerza ſa raſſvetljenjem ſvetiga Duha uzhil, daj nam v ravno tiſtim duhu pravizo ſpoſnati in njegovo poveſeljenje vedno vſhivati.

Bog! kteri nobeniga, ki v té ſaupi, ne puſtiſh prevezh ſtiſkati, temuzh, ko ſi proſhen, dobrotljivo na pomozh prideſh, ſa ſvoje proſhnje in ſpolnjene ſhelje ti hvalo dajemo in te pohlevno proſimo, de bomo vſelej vſih ſopernost obvarvani. Po Goſpodu naſhim Jeſufu Kriſtuſu. Amen.

Molitev, kadar ſmertno uro ſvoni.

She ſpet eden umira. Goſpod ſhivljenja in ſmerti! daj mu ſ ſhivo vero, ſ terdnim upanjem in ſ gorezho ljubſnijo do tebe umreti. — Tudi meni

bo treba enkrat umreti. Daj mi, o Bog! tako shiveti, de me bo sedanje shivljenje ob smertni uri veselilo. — Gospod Jesus! savoljo svoje smertne britkosti dodeli tudi meni frezhno smertno uro. Amen.

Molitev sa bolno sestro ali sa bolniga brata.

O moj Bog! s shalostnim serzam danf k tebi pertezhem, per tebi pomozhi iskat. Ki jo (ga) ti ljubish, predobrotljivi Ozhe! in ki jo (ga) jes posebno ljubim, moja sestra (moj brat) je bolna (bolan). Usmili se je (ga), daj ji (mu) v bolesni poterpeshljivost in popolnoma isrozhenje v Boshjo voljo; daj ji (mu) kmalo prepreshnje sdravje. S serzhnim veseljem se ti bova potem v tvoji sveti hifhi sahvalila, in se vse svoje shive dni podbudovala, le po tvoji sveti volji shiveti, de bova enkrat vezhniga veselja deleshna. Amen.

Molitev sa bolno mater ali sa bolniga ozheta.

Preljubesnivi Ozhe dobrih otrok! s serzhnim saupanjem se tvojimu milostljivimu sedeshu perblisham ter te sa svojo bolno mater (svojiga bolniga ozheta) ponishno prosim. Osri se na njih bolezhine, potolashi jih v njih britkosti, daj jim popolnoma vdati se v tvojo sveto voljo, in dodeli jim kmalo ljubo sdravje, de bodo tebe s Jesufam Kristufam, tvojim Sinam, in s svetim Duham hvalili. Amen.

Molitev bolnika.

Moj Bog! ti si mi to bolesen poslal. Ti me vidish in vesh, koliko terpim; sej tvoja ljubesen tudi sdej nad menoj zhuje. Le is ljubezni mi to terpljenje poshljesh, de minljivost vfiga posvetniga prav sposnam, in svoje serze k tebi, o vezhna ljubesen! povsdignem.

Kako kratke in minljive so vse rezhi pod nebam! Kaj mi pomagajo vse posvetne veselja! Ne morejo mi sdravja dati. — Marfikako sheljo in djanje si moram sdaj ozhitati, vest se glasi, moliti me fili moja nadloga.

Šposnam, de mi je le tvoja ljubesen, o Bog! to bolesen poslala. Kam bi bil sabredel, ko bi me tvoja ljubesnjiva roka od posvetniga hrupa ne bila odtergala! Nemara bi bila smert prishla, ko bi poprej she nanjo ne bil mislil! — Ta bolesen pa me uzhi posvetne rezhi sanizhevati, in le sa svelizhanje svoje dushe skerbeti.

Sahvalim se ti, ljubesnivi Ozhe! sa tvojo ljubesen in ne bom nikdar soper tvojo previdnost godernjal; she le veseliti se hozhem, de is ljubesni do tebe kaj terpeti smem. Toliko sdravih dni sim she od tvoje dobrotljive roke prejel; sakaj bi tudi bolesni s hvaleshnim serzam ne prejel?

Premishljevati hozhem britko terpljenje Jesufovo; po sgledu svojiga

Odrešhenika voljno terpeti in vse svoje bolezhine tebi v zhašt in hvalo darovati. Rad se s tvojo pomozhjo tvoji shibi podvershem in všimu, kar mi je k mojimu vezhnimu svelizhanju terpeti, ker je veliko loshe, sdej s dobrimi in isvoljenimi terpeti, kakor pa potlej s hudobnimi v vezhnim ognji goreti. Daj mi gnado té dneve obiskovanja v tvojo zhašt in v moje svelizhanje obrazhati. Amen.

Molitev sa sdravje.

Moj nebesški Ozhe! osri se na moje bolezhine in usmili se me. Dopusti mi, de se moje serze k tebi satezhe, in dodeli mi ljubo telefno sdravje. Rad bi ti s spokornim shivljenjem takej na svetu she flushil, se vezhniga plazhila bolj vredniga storiti, in s tvojo gnado sakladov nabirati; sakaj, zhe me she sdej pred svojo ojstro sodbo poklizhesh, kako bom obstal? Vender ne moja, ampak tvoja volja naj se sгоди. To te prosim po

Jesufu Kristufu , Gospodu nashim.
Amen.

Molitev sa poterpeshljivoft.

S serzhnim saupanjem klizhem k tebi, o moj Bog! v svoji potrebi in se sanesem na tvoje nefkonzhno u-smiljenje. Vedno se moram s nepoterpeshljivoftjo bojevati, in me dostikrat premaga. O Jesuf! ti vesh, kako fim slab, kako kmalo se pertoshujem, shaljujem in omagam. Preljubesnivi Jesuf! daj mi mozh, tvoj sgled nasledvati. Popolnoma si bil vdan v voljo nebeshkiga Ozheta; bres godernjanja in bres pertoshbe, voljno si terpel nesnane bolezhine. Daj tudi meni mozh, to bolesen is ljubeshni do tebe voljno preterpeti; poterdi me, de voljno tvoje pomozhi perzhakujem, in si svoj krish rad sa vezhno svelizhanje sadenem ter ga sa teboj nosim, ki si same krish na svojih kervavih ramah nefel. O Jesuf! is ljubeshni do tebe hozhem volj-

no terpeti, in, ko me nepoterpeshljivost obhaja, hozhem k tvojim svetim ranam pertezhi, in ti svoje serze darovati, de v tvoji ljubesni ostanem, in se vnovizh poterdim. In sej vsaka britkost, vsaka nadloga, vsaka bolezhina na svetu kmalo neha, vezhno in silno veliko plazhilo ji je hranjeno v nebefih, kjer bodo vse solse od nafhih ozhi sbrisane, kjer se bo sedanje terpljenje v vezhno veselje spremenilo. Poterpeshljivo hozhem tedej terpeti in preštati do konza vse bolezhine, ker to je dobro in svelizhavno. O Jesuf! podpiraj me s svojo gnado in ne sapusti slabiga otroka. Vekomej shelim tvoj biti shiv in mertev. Amen.

Molitev sa polajshanje bolezhin.

Vfigamogozhni, vezhni Bog! nozh in dan terpim in sim sapushen, bres tolashbe, bres pomozhi. Vedno bi klizal: Moj Bog, moj Bog! sakaj fi me sapustil? Tako sapusheno je

moje serze, in tako shaloſtna je moja duſha. Dobrotljivi Ozhe! nozhem toſhiti ſoper tvojo naredbo; pa v ſvoji nadlogi klizhem k tebi: Uſmili ſe me! — Saupam in ſaneſem ſe na tvoje uſmiljenje in na ſvojiga Jeſufa; ſato te proſim, uſmili ſe me in polajſhaj moje bolezhine. — Sej je tebi vſe mogozhe, ti ſamoreſh in hozheſh pomagati, ti ſi poln ljubezni in uſmiljenja. Polajſhaj mojo bolezhino, de ſ nepoterpeſhljivoſtjo tebe, o nebeſhki Ozhe! ne raſſhalim. — Lej, Ozhe! v imenu Jeſuſovim te proſim, uſliſhi me, in pomanjſhaj moje teſhave. Pa naj bo vſe tebi v zhaſt in iſ ljubezni do tebe! tvoja preſveta volja naj ſe ſgodi! Le moji duſhi ſaneſi, in poſterdi me v mojim boji. Šveti Bog! pravizhni Bog! uſmili ſe me! Amen.

Darovanje bolnikovo.

O Jeſuf! moj Odrerſhenik! ſ hvaleſhnim ſerzam premiſhljujem tvoje rane in tvoje bolezhine, kako ſi krish

objel, kako so te snak na krish djali, kako so ti roke in noge s ojstrimi sheblji prebodli, kako so krish od tal vsdignili in po konzu postavili, de si med nebam in semljo visel — ti, o Jagnje, ktero je bilo saklano sa grehe svetá.

O Jesuf! kdo mi bo dal, de se kakor ti tudi jes v voljo nebeshkiga Ozheta vdam? Tvojo voljo v vseh rezheh spolniti, in ves tvoj biti, tudi jes shelim.

Odkrito ti je moje serze, to revno serze; snano ti je, kako silno mi je shal, de sim te kdej rasshalil. Ne tēpi me po svoji pravizi; sej si poln ljubeshni in usmiljenja. Osri se milostljivo name, odpusti mi moje grehe in sbrisli moj dolg.

Tebi srozhim svojo dusho, tebi darujem vsaki trenutek svojiga shivljenja, kolikor ga she je, in tudi vse bolezhine, vse terpljenje. Tebi darujem svoje telo in svojo dusho in shelim le tebi shiveti in umreti.

Verujem v tebe, o vezhna refniza, Ozhe, Šin in sveti Duh, edini Bog! V imenu svete Trojize shelim v sveti katolifhki veri shiveti in umreti.

Sanesem se na tvojo neskonzhno dobroto in milost savoljo Jesufoviga saflushenja upam odpufhenje svojih grehov in vezhno shivljenje sado-biti in v tem saupanji na svojiga Jesusa shelim shiveti in umreti.

Tebi, sveti Ozhe! so vsi moji grehi snani, in jes sposnam, de savoljo tolikih grehov nisim vreden, de me ljubifh. — Pa vsak greh sovra-shim in ga ferzhno obshaljujem, ker je nar vezhi nehvaleshnost do tebe, o neskonzhna Dobrota! — Obljubim ti, od sdej sanaprej raji umreti kot fhe kterikrat greseliti. — Nizh vezh ne greseliti, nizh vezh! — V té shalosti in v tem fklepu hozhem shiveti in umreti. Amen.

Molitev bolnika k Materi Boshji.

Serzhno shelim, de bi v mojih
 britkostih nebo in semlja sa-me pro-
 fila; sato se sa Bogam k tebi ober-
 nem, prezhišta Deviza Marija in Mati
 Boshja! Ti si gnade polna, Gospod
 je s teboj, ti tolashniza shalostnih,
 perbeshalishe gresnikov, besedniza
 umirajozhih. Mati Boshja! oberni svo-
 je milostljive ozhi na-me ubosiga
 gresnika in uflisli mojo proshnjo.
 Tudi jes sim tistim otrokam pershtet,
 ki ti jih je moj umirajozhi Odreshe-
 nik srozhił. Prosim te s serzhnim sa-
 upanjem, ne saversi moje proshnje
 v moji nesnani nadlogi in pokashi,
 de si moja mati! Šprosi mi per Bogu
 gnado, de ohranim shivo vero, in
 serzhnosti ne sgubim savoljo svojih
 grehov, de me upanje vstajenja mesa
 v britkosti podpira in de me gorezha
 ljubesen Boshja ob smertni uri ras-
 veseljuje. Prosi Boga sa-me, de mi
 gnado dodeli, v bolesni poterפש-

ljivimu, krotkimu in v njegovo sveto voljo popolnoma vdanemu biti. In pokashi mi po tem revnim shivljenji Jesufa, kateri s Bogam Ozhetam in svetim Duham shivi in kraljuje vekomej. Amen.

Poslednji sdihljeji umirajozhiga.

Daj umirajozhimu podobo krishaniga Jesufa v roke, in moli per njem naslednje sdihljeje pozhasi, in ne preglasno, ter vezhkrat prenehaj.

Molim te, o shivi, refuizhni Bog — Ozhe, Šin in sveti Duh!

Verujem v tebe, o vezhna refniza!

Upam v tebe, o nefkonzhno usmiljenje!

Ljubim te, o nefkonzhna dobrota!

Is ljubesni do tebe rad umerjem, ker si ti, o Jesuf! is ljubesni do mene umerl.

O dobrotljivi Bog! ne perpušti, de bi te kdej sgubil.

O nefkonzhna dobrota! ljubim te is zeliga ferza.

Ker te is ferza ljubim, vezhna dobrota! mi je is ferza shal, de sim te kdej rasshalil.

S tvojo gnado se bom varoval she kedaj grefhiti.

O Jesuf! kmalo bom stal pred tvojim
sodnjim stolom, bodi mi usmiljen in milostljiv!

O Jesuf! bodi Odrefhenik moje dušhe,
in refhi jo!

O Jesuf! tebi shivim, tebi umerjem,
tvoj sim shiv in mertev. Amen.

V tvoje roke isrozhim svojo dušho!

Naj umerjem, o Jesuf! de tebi shivim.

O Marija, Mati Boshja! profi Jesufa
sa-me.

O prezhista Deviza Marija! ne odverni
svojih milostljivih ozhi od mene, in pokashi
mi Jesufa, shegnani sad svojiga telef! **O**
milostljiva, dobrotljiva, o fladka Deviza
Marija! profi sa-me.

O Marija! skashi se, de si moja mati!

O Marija! ne sapuſti me, svojiga otroka,
v nar vezhi nadlogi!

O lepe nebefa, moj pravi in vezhni
dom! Kdaj vas bom vidil?

O moj Bog, vezhna lepota! kdaj te bo
moja dušha popolnoma ljubila in gledala od
oblizhja do oblizhja?

O Jesuf! kdaj se bom k tebi sa veko-
maj perdrushil?

Moj Bog! Ti si moje vse!

Vſiga se rad snebim, vse rad preter-
pim, de le tebe, o Bog! dobim.

Uſmili se me, o Bog! svoje revne ſtvari,
sa ktero je Jesuf is ljubesni svojo kri prelił.

O Jesuf! ufmili se svojiga flushabnika,
sa kteriga si svojo drago kri prelił.

Krishani Jesuf je moja ljubesen!

Gospod! glej, de mi pomagash! **Go-**
spod! hiti mi pomagat.

O Jesuf! kmalo te upam gledati v nebesih.

Tebi, o Jesuf! srozhim svojo dufho, ki
si jo odrefhil.

Šveti Mihael! vojskuj se sa-me!

Šveti Joshef! bodi per meni!

Šveti angel varh! ne sapusti me!

Vsi svetniki Boshji! pomagajte mi, in
profite sa-me!

Pomagaj mi posebno ti, moj ljubi pa-
tron, **sveti I.!**

O Jesuf! vterdi me v saupanji v tvoje
nefkonzhno saflushenje!

O Jesuf! daj mi gnado svoje grehe
prav obshaljevati!

O Jesuf! v tvojih svetih rokah hozhem
umreti!

O Jesuf! v tvoje presveto Šerze isro-
zhim svojo ubogo dufho!

O Šerze mojiga Jesufa! tebe posdra-
vim umirajozh.

O Šerze mojiga Jesufa! tebe molim in
hvalim in zhaſtim s temi svojimi sadnjimi
sdihljeji.

O Šerze mojiga Jesufa! tebi darujem
svoje terpezhe ferze.

O Jezus! bodi per meni in refhi me!

O Jezus! bodi per meni in poterdi me!

**O Jezus! bodi per meni in vsemi mojo
dufho v nebefa!**

**Jezus, Marija in Joshef! pomagajte mi
in ufmilite se moje uboge dufhe!**

**Umreti hozhem, o Jezus! v pokoro sa
fvoje grehe.**

**Umreti hozhem! o Jezus! ker si ti sa-
me umerl.**

**Umreti hozhem, o Jezus! de tebe vidim
in vezhno ljubim.**

**Jezus, Marija in Joshef, vedno v mo-
jim ferzu!**

**Jezus, Marija in Joshef, vedno v mo-
jih miflih!**

**Jezus, Marija in Joshef, vedno na mo-
jim jesiku!**

**Jezus, Marija in Joshef, moja poslednja
mifel, moj poslednji sdihljej.**

**Jezus, Marija in Joshef! vafh fim shiv
in mertev!**

**Jezus! v tebe verujem! Jezus! v tebe
upam! Jezus! tebe zhes vse ljubim!**

**Jezus! bodi miloftljiv meni ubogimu
grefhniku! Jezus! Jezus! Jezus!**

Jezus! v tvoje roke srozhim svojo dufho!

**Jezus, Marija in Joshef! v vafhe roke
srozhim svojo dufho!**

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umer-
jem; Jesuf! tvoj sim shiv in mertev. Amen.
Jesuf! Jesuf! Jesuf!

*Molitev, kadar se je dusha she od
telefa lozhila.*

Pridite na pomozh, svetniki Boshji!

Pridite naproti, angeli Gospodovi!

Sprijmite to dusho, in peljite jo pred
oblizhje Narvisihiga.

Naj te sprejme Kristuf, kateri te je po-
klizal, in angeli naj te neso v Abrahamo-
vo narozhje.

Oni naj sprejmejo njegovo (njeno) dusho
in peljejo pred oblizhje Narvisihiga.

Gospod! usmili se.

Kriste! usmili se.

Gospod! usmili se.

Ozhe nash i. t. d.

In nas ne vpelji v skushnjavo.

Temuzh refhi nas od hudiga.

Gospod! daj mu (ji) vezhni pokoj.

In vezhna luzh naj mu (ji) sveti.

Od vrat peklenfkiga bresna.

Refhi, o Gospod! njegovo (njeno) dusho.

Naj pozhiva v miru.

Amen.

Gospod! uflisli mojo molitev.

In moje vpitje naj do tebe pride.

Gospod s teboj.

In s tvojim duham.

M o l i m o.

Tebi, o Gospod! perporozhimo
dušno tvojiga flushabnika (tvoje flu-
shabnize) I., de, ker je svetu od-
merl (odmerla), tebi shivi; in kar
je po zhloveshki slabosti v shivljenji
greshil (greshila), ti po neskonzhni
milosti in dobroti odpusti in sbrishi.
Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Molitev po sadobljenim sdravji.

Serzhno se ti sahvalim, o moj
Bog! de si mi sopet ljubo sdravje
dodelil. Daj mi, de nikdar ne posa-
bim veliko dobrih skleпов, ki sim jih
she bliso groba pred tvojim oblizh-
jem storil. Daj mi, de mi bo vedno
v spominu tista strashna ura, ko bo
treba pred tvoj ojsri sodnji stol sto-
piti, de se sopet v posvetne veselja
ne sakopljem in tebe ne posabim,
kteri s Šinam in s svetim Duham
shivish in kraljujesh vekomej. Amen.

Molitev sa ranjke staršhe.

Vezhni Bog! serzhno ti perporozhim svojiga ljubiga ozheta, svojo ljubesnivo mater, ki si jih k sebi poklizal. Veliko dobriga so mi storili, de se jim shivim dosti sahvaliti, in jim poverniti nisim samogel. Poverni jim ti vse, o predobrotljivi Ozhe! refhi jih is terpljenja, ako se morebiti she v hudih vizah zhiftijo; vsemi jih kmalo v nebeshko veselje; naj jim sveti vezhna luzh tam v kraljestvu isvoljenih; naj pozhivajo v miru. Daj pa tudi nam pravizhno shiveti, frezhno umreti, in sa njimi k tebi priti v vezhno veselje, kjer nas ne bo vezh smert lozhila. Amen.

Molitev sa ranjke brate, sestre, sorodovino, perjatle in dobrotnike.

O Bog vfiga usmiljenja! ki odpushtenje delish in nashe svelizhanje ljubish, ponishno te prosim, odpusti vse njih grehe mojim bratam in se-

šram, moji shlahti, mojim prijatlam in dobrotnikam, ki so se pred menoj s tega sveta lozhili, po prošnji prezhište Devize Marije in vseh svojih svetnikov, in daj jim v družino svojih isvoljenih priti, de, kar so vselej sheleli, frezhno dofeshejo, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, tebe vshivati, tebe zhaštititi in hvaliti vekomaj. Amen.

Molitev sa vse verne mertve.

Bog Štvarnik in Odrefhenik vseh vernih! dodeli dušham svojih flushabnikov in flushabniz odpufhenje vseh grehov, de milostljivo odpufhenje, ki so ga vselej sheleli, po bogabojezhih prošnjah dofeshejo. Kteri shivish in kraljuješh s Bogam Ozhetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomej. Amen.

Poslednji dan.

Štraffin dan bo dan plazhila,
Šemlja bo se v prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grosin strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K oštri sodbi zhlovek vstajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veléti.

Šmert, natura bo štermela,
Kadar bode stvar osh'véla,
K Boshjimu sodniku h'tela.

Bukve bodo pernešene,
Dela bodešh bral storjene,
Dobre vse, in nepoštené.

Bo sodnik tedaj se vfedel,
Vse, karkolj je kdo naredil,
Zeli svet bo tistkrat svedil.

Revesh, kam se zhem podati?
Kje priyatla tam iskati?
Komej dobrim bo obštati.

Kralj nesmerne visokosti!
Refhišh svoje bres vrednosti,
Refhi v moji me slabosti!

Spomni se, o Jesuf mili!
De so same te vmorili,
Profim, tisti dan se všmili!

Trudin hotel si hoditi,
Šamo svojo kri preлити;
Daj k svelizhanju to biti.

Daj te 'meti pomožnika,
Švojih dušh Odrefhenika,
Predin vid'mo te sodnika.

De sim kriv, to sam sprizhujem,
 Sam pred sabo se framujem,
 Pa sanefi, Bog! sdihujem.

Rane grefhnize sazeli,
 Tolovaja si svefelil;
 Meni upanje dodelil.

Nifim vreden odpufhanja;
 Vender, Bog pomiljevanja!
 Vari v ogenj me jokanja.

Med ovzé me den' ovzhizo,
 Refhi smed koslov frotizo,
 In poklizhi na defnizo.

Ko savershene, preklete
 Pahnili v ogenj bofi vjete,
 Deni me takrat med fvéte.

Šlifhaj profhnjo, Bog! pohlevno,
 Dufho glej pobito, revno,
 Škerbi same fivar nevkrevno.

Dan jokanja, polin ftraha,
 Ko bo zhlovek vftal is praha!

Naj mu njega hudobije
 Miloft tvoja, Bog! omije!

Daj jim Jefuf, nafh paftir
 Vezhni pokoj, vezhni mir! Amen.

Mnogoteri nauki.

V vſih ſtanovih ſe da pokora delati.

Škorej vſi ljudje ſhive v pokorjenji; ker pa pokorjenja prav ne obrazhajo, jih veliko bres pokore umerje. Ni ga ſtanú, de bi ne imel ſvojih laſtnih teshav, terpljenj in ſkuſhnjav; kako flep je zhlovek, zhe tega v pokoro ne obrazha, kar terpeti le mora, zhe tudi nejevoljin! Kako velika je dobrota boſhja, ki vſe v ſafluſhenje ſprejme in kakor pokoro vsame, kar hudiga nad zhloveka pride, zhe le zhlovek prav oberne, in voljno terpi!

Pride ſtifka ali duſhna mrazhnoſt nad-te; rezi s Jeſufam: „Moj Ozhe, sgôdi ſe tvoja volja!“ Zhe ſbolifh, ali bres laſtniga ſadolſhenja ob premoſhenje prideſh, rezi s Jeſufam: „Goſpod je dal, Goſpod je vsél; njegovo preſveto imé bodi zheſheno!“ Šmo pre-jeli dobro is njegovih rók, kaj bi tudi hudiga ne? Loſhej boſh terpel, in ſafluſhenje boſh imel, zhe takó terpiſh; ſa ſvoje grehe boſh pokoro ſtoril, — in ko bi tudi nedolſhin bil,

nikar ne toshi, fej ti bo Gospod obilno povernil, kakor nekđaj pravizhnimu Jobu.

Majhne rezhi si velikrat lahko odrezhefh, pa bofh imel veliko saflushenje. Ali je kej tako teshkiga, s modrimi tovarfhi v drufhini biti, in ne s vetrafhimi in posvetnimi? kake fвете bukve brati, namesto posvetnih? ali pa Jesufa v presvetim Sakramentu obiskati, namesto v gledifhe ali druge posvetne drufhine hoditi? — Majhno satajenje in vender veliko saflushenje bo, zhe sazhnefh biti v obleki ponishnifhi in spodobnifhi, v govorjenji previdnifhi in sdershljivfhi, per jedi smernifhi; zhe ubogim dafh, kar v preobilno lepotijo ali v igro obernefh. O koliko saflushenja samudifh is lafniga sadolshenja!

Previdnost boshja nam dan na dan fto in fto perloshnost daje, pokoro delati. Mali vshitek ali rasveseliza, ki se truplu odrezhe; kaka flaba pozhutljivost ali bolehnost, de se ne pertoshifh; zhmernost in nevfhezhnost kakiga zhloveka, s kterim shivifh, zhe jo voljno prenefefh; neprijetna beseda, resno ozhitanje, ki ga molzhe sprejmefh; malo vrozhine ali mrasa, ki ga poterpljivo prebijefh; postreshba, ki jo blishnjimu fkashefh; boljfi jed, kofez kruha, fad, flafzhiza, ki si jo odrezhefh, in fhe druge enake rezhi fo fizer majhne in lahke, vender jih Gospod Bog kakor prijetin dar sprejme.

„Kej veliziga je, — pravi sv. Avgufhtin, — Bogu tudi v naj manjših rezheh svešt biti.“ Majhne kapljice so, vendar samorejo fzhasama ves kelih terpljenja napolniti, kteriga nam je Gospod odlozil, da naj ga pijemo. Zhlovek veliko gresih, zhe ne v velikih rezheh, pa v malih; sato se je treba vedno pokoriti in zhistiti. V sakramentu sv. pokore, zhe ga zhlovek vredno prejme, so grehi sbrifani in njih vezhne fhtrafinge; zhafnih fhtrafing vezhi del fhe mnogo oftane, in zhlovek mora sa nje pokoro delati. V vizah bo imel pokoro filno hudo, kdor je tukej ne ftori; fveti ozhetje uzhe, de med vizami in peklenfkim ognjem je famo ta raslozhek, ker pekel vekomej terpi, vize pa le sa zhaf.

Na smertni postelji in v vezhnosti bodo bitko objokovali, kteri so toliko in toliko perloshnost, sa grehe sadoftovati, samudili. Ni grenkejšhi fiske sa umirajozhiga, kot spomin na zhaf, kteriga ni hotel v pokoro oberiniti, in ni hujšhi vjedanja sa pogubljeniga, kot obupna mifel, s kako majhnim persadevanjem bi se bil samogel svelizhati. V kratkim zhafu tega shivljenja se samorejo vsi nafhi grehi sbrifati; unkraj ne more tavshent let — ne more zelo breskonzhno vezhnost ne eniga famiga smertniga greha vezh oprati.

Šklep.

1. Vſak dan bom teshave ſvojiga ſtanu v ſadoſtenje ſa ſvoje grehe Bogu daroval.
2. Bres godernjanja bom vſe ſtiſke in neſrezhe ſprejel, naj pridejo od kodar pridejo. — Vſe moje terpljenje naj bo ſ Jeſuſovim terpljenjem ſklenjeno, de ſadobi ſafluſhenje. O Bog, poterdi ta ſklep.

Kako ſe ſadershati do otrok tega ſveta?

(Franzhiſhka Šalesjana.)

Velikrat boſh imel ſ poſvetnimi otrozi opraviti, kateri bodo po ſvoji navadi nad vſim keſ grajati naſhli, kar na tebi vidijo, ali miſlijo viditi, zhe ſe ſ njih nagnjenji ne ſtrinja. Nikar ſe ne prepiraj ſ njimi; ne kaſhi nejevolje nad njih ozhitanjem; bodi, kakor de bi ſe ſa to ne ſmenil; pojdi ſvojo pot, in perporôzhi take uboge ljudi boſhjimu uſmiljenju v ſvojih molitvah.

*Poſvetni duh *).*

Kdor v ſvet ſahaja, ſe njegoviga duha navſame, mu ſazhne vſhezh biti njegovo obnaſhanje, ima njegov ſgled pred ozhmí, in

*) Is Humberta.

fe po njim ravná; od todi pride toliko ras-
ujsdanost in mnogoterih hudobij, od todi stud
do boshjih rezhi, od todi nepokoj, kateri veš
zelo v svetnim fhumu, v fredi nespametniga
veselja, stiska in tlazhi.

Kdor sheli svelizhan biti, so mu drufhine
dolgozhasne; on svoje tolashilo v molitvi in na
svetim mestu najde; svojo varnost pa v tihim
shivljenji. Kolikor manj imash radovednosti v
sebi, in kolikor manj se na sunanje spufhash,
toliko bolj se ti bo Bog snotraj dal obzhutiti.

*Obhod s svetam *).*

Obhoda s ljudmi se ne moremo ogniti, do-
kler smo na svetu; tode, s ljudmi obhajati, in
sraven tega Boga ne shaliti, in samimu febi
ne fhkodovati, je drago pa redko sranje. She
od otrozhjih lét imamo s ljudmi pajdashtvo;
vender komaj s fhéftdesetimi léti zhlovek ume,
kako s ljudmi obhajati, de bo prav. Po pra-
vizi je rekel neki pisavez: „Kolikorkrat fim
med ljudmi bil, fim se manj kot zhlovek is
njih tovarshije vernil;“ to se pravi: manj pa-
metin, in manj s Bogam fklenjen.

*Perjatli *).*

Ne hvali se, de imash veliko perjatlov;
sakaj refnizhni perjatli so redki. Isvoli si jih

*) Is Humberta.

smed jéser, pravi modri, in naj bodo spodobni ljudje, zhífti in odkritoferzhni: taki perjatli so saklad.

De fhkode ne terpišh, perdrushuj se nar poboshnifhim, de bošh vidil nad svojimi perjatli le take rezhi, ki te samorejo boljshati. — Ne shali nikogar v govorjenji; potegni se sa nepri-zhijozhe, bodi persanefljiv do sovrashnikov kakor do prijatlov: se ne sme sovrashniku shaliga storiti, koliko manj perjatlu! Kdor druge v safmeh perpravlja, se sameri; kdor sebe ali svojo dershino hvali, v sanizhevanje pride; kdor govori od dobrot, ki jih je drugim fkasal, se s tem sa nje plazha; kdor druge graja, kashe pomankljivo odrejo (omiko).

Perljudnost do oféb drusiga spola je nevarna. Od tazih okoljshin velja, kar modri pravi, de se namrezh morajo „ufhefa s ternjem ograditi,“ in nad vsakim pogledam zhuti; ker to, kar zhlovek flifhi in vidi, velikrat do dna dufhe feshe, in jo ognjufi.

Šerze se nar hujshiga strupa nalese po sprehodih in vezhernih kratkozhasih, kjer so shenfke vprizho. Kolikor perjasnifhi je ta strup viditi, toliko je fhkodljivfhi. Bolj kakor kjer si bodi, velja tukej nauk: „kdor se nar manjshiga ne varuje, bo salesel v velike ras-ujsdanosti.“ Kako marfikteri mifli, de je nedolshin, pred Bogam je pa ognjufhen! —

Šklep. 1) Kolikor dolshnost stanu, spodobnost in kerfhanfka ljubesen perpuſti, ſe ſveta ogibati. 2) Med ſvetam, kadar ſe ga ni mozh ogniti, na boſhjo prizhijozhnoſt miſliti in popred Boga ſa pomozh profiti. 3) Ši le take perjatle svoliti, ki ſa duſho niſo nevarni. — Vari me, o Bog, vſih druſhin, v kterih bi te raſſhalil!

*Igre in vedrila *).*

Oddahniti in rasvedriti ſe, je perpuſheno ſlaſti takim, ki ſo v nauk ſamiſhljeni, ki ſe trudijo, ali ki od bolesni okrevajo; pa morajo take igre biti, ki ſo ſploh poſhtene. Tergati in metati ſe, ſe ne ſpodobi pametnim ljudem. Ne igraj dolgo, igraj le ſa malo, ali pa zelo ne ſa dnarje; vſe viſoke igre, in igre iſ do-bizhkarije jenjajo nedolshne biti. — Pa le redko igravzi per tem nauku oſtanejo, ker igrajo dolgo, neſmerno, ſavoljo ſamopridnoſti; in iſ tega iſ-haja ſila veliko hudobij. Neki ime-nitin moſh je rekel, de ſe per hudim igrazhu vſelej hude hudobije najdejo. — Jeremija, ſveti prerok, in zhiſta Šara, Tobijeva ſhena, ſta uſmiljenja proſila in rekla Bogu: „Goſpod! ſpomni ſe, de ſe niſim nobenkat v druſhbi igra-zhev ſnajdel.“ Jer. 15. Tob. 3. — Igrazh ni-

*) Is Humberta.

ma nobene zhednosti. — „Ako ljubeshi nimam,“ pravi sv. Pavl, „sim nizh.“ Igri vdan zhlovek she fenze ljubeshi nima. On je bres ljubeshi sa sheno in otroke, ktere on s svojo igravno strastjo na berashko palizo spravljaj; bres ljubeshi do svojih nasprotnikov, ktere ishe obropati, in marfikteriga ob vse perpravi; bres ljubeshi do mladih ljudi, ktere sapeljuje, k igri vlezhe, in mu mersenje per njegovi rodovini nakoplje; bres ljubeshi do ubosih, kterim vinarja ne pervoshi, desiravno v igranji kupe dnarja ali premoshenja rasmezhe; in poslednjizh bres ljubeshi do samiga sebe, ker mu je malo mar, zhe tudi sdravje sakoplje, in svojo dushe pogubi, de le svojo pohlepnost potolashi, in dnara dobi.

Grosna je ta pohlepnost, in toliko grosnishi sato, ker jo zhlovek she le potlej sapusti, ko je samiga sebe in druge v nefrezho pahnil, in svojo vest she s krivizami obloshil, ktere je dolshan povrazhevati.

Svezherni f-hôdi.

Svezherni in ponozhni f-hôdi s ofebami drusiga spola so mefnize, v kterih hudizh nedolshnost pokonzhuje, in dushe v zhasno nefrezho in vezhno pogubo fuje. Nevarniga zhloveka se morash she per belim dnevu ogibati, koliko bolj po nôzhi! Kdor bolj temo ljubi,

kakor luzh, pokashe, de fo njegove dela hudobne *) Judesh je bil svoji-ga Gofpoda po nôzhi isdal; tudi ti Kri-stusa isdajash, zhe se v tako nevarnost podash. „Kdor nevarnost ljubi, bo v nji konez storil.“ **)

Ti mladina! svezher doma oftani; zhe pa imash opravek in je fila, bodi varna, in kolikor je le mozh, oftani v drushbi s svojo shlahto, ali s takimi, ki vesh, de imajo strah boshji. — Varite se tudi po dnevi vsih drushin, od kterih niste preprizhani, de fo fkos in fkos poshtene v govorjenji, v sadershanji, v obleki. Ako mislite v sakon stopiti, ne bodite nikjer sami s osebo, ktero ste si isvolili; — kdor je poshten in poshteno misli, se ne ismika pametnim ljudem spred ozhi. Poduzhenost, bogabojezhe in poshteno dekle ne govori nikoli s mladim zhlovekam, zhe ne vidiyo starshi, ali pa drugi dosti modri, ki so namesto njih. — Varite nedolshnost, kakor slato iglo, in dobro obrazhajte dragi zhaf: nedolshnost sgu-bljena in ura samujena, ne pride nobena. Kratka je smota, dolgo je kefanje! V enim trenutku si samorefsh ognjeno posteljo posflati, na kateri bosh mogel zelo vezhnost leshati! —

Šklep. Sa terdno fkleni, moj kristjan, ki Boga in svojo dusho ljubish, 1) se vsih

*) Jan. 3. **) Prid. 3.

flabih druſhin varovati. Imafh um in pamet, ſa to poſtoj in vſelej dobro premifli, kaj bi utegnilo is tega priti, ako bi ſe v to ali to tovarſhijo podal. 2) Zhe kdo vprizho tebe kej pregreſhniga ſine, poſvari ga; ſlaſti, zhe je v tvoji oblaſti, ali zhe je fizer upati, de bodo tvoje beſede kej sdale, ali de bo faj od druih prizhijozhkih pohujſhanje odvernjeno. Vſelej ſe vari, de ne ſ beſedo, ne ſ obrasam, ſ poſmeham ali drugazh dopadajenja nad pregreſhnimi pogovori ne pokasheſh. Ako vidifh, de ſo drugi ſhe neſpazheni v taki druſhini, prôſi, ſili jih, de naj ſ teboj vred ſatanovo derhal ſapuſté. Jeſuf bo ſ takimi, ki ſe tudi druſhini umaknejo, kateri je rekel, de je on v ſredi, kjer ſta dva ali trije v njegovim imenu ſbrani. — Šv. Bernardin, ſhe zelo mlad, je nezhimerno govorjenje tako ſovraſhil, de ſe vprizho njega nobeden ni predersnil, kej neſpodobniga ſiniti. — O moj Bog! ne dopuſti, de bi jeſt kdej ofkrunil jeſik ſ govorjenjem, uſheſa ſ poſluſhanjem, ali pa ferze ſ dovoljenjem v to, kar je pregreſhniga.

*Pléſi in ſhemarije *).*

Po meſtih napravljajo pléſe in rajanja ſ vezhim ſhumam, in vezhidel ſe ſ tem tudi vezhi

*) Šluzel.

pohujfhanje daje, na desheli se to godi s manjšimi troškmi, pa tudi tukej nikoli ne bres nevarnosti.

Plešfha, na ktere ftheme ali mafhkare hodijo, fo naj nagnjufnifhi. Šhe v befedi ni perpuſheno se hliniti, koliko manj pa, fvoj ſtan, ime, ſpol, famiga ſebe ſatajiti, in ſe temu veſeliti, de v ſijalaſti podobi nima videsa ne kerſhanfkiga, ne zhloveſhkiga!

Šv. Ziprijan, fv. Avguſhtin, in fv. Tomash uzhijo: kdor fvoj obras ſ masili liſhpa, de Boga preklinja, ker hozhe ſ tem popravljati, kar je ſam Bog vſtvaril. Ali ſe pa mar ſ fhemo (larfo), ktera boſhje delo ogerdi, ſtvarnik manj preklinja, kakor ſ liſhpi po obrasu? — Rezimo rajſhi, de ni nizh bolj ſanizhljiviga, kakor obfhémljen zhlovek; ſhe ajdovſki modrijanje fo ſpoſnali, de ſe take ſamopaſhne fhemarije ne ſtrinjajo ſ poſhtenjem in ſ zhloveſhko vrednoſtjo, in naſha ſveta vera jih preklizhe ali prekolne.

Drugi pleſi, ako ravno ſo ſami na ſebi, kakor f. Franzhiſhk Šalesjan pravi, praſna rezh, ſo vender ſavoljo okoljin, ſlaſti per oſebah raſlozhniga ſpola, vſelej nevarni, redko bres fhkode. „Ne imej druſhbe ſ pleſavko — opominja ſveti Duh — de ſe ne pogubifh.“ Šir. 9. 2. Lahko bi povedali mnogo iſrekov fv. zerkvenih Ozhetov, kteri od per-

viga do poslednjiga vfi savershejo ples, kakor fv. Krisoftom, kateri pravi: „Ako bi toliko svetlih svesd na nebu bilo, kolikor se je she grehov na plesu sgodilo, bi bila temna nozh svetlejshi, kakor beli dan.“ Pa naj se pred ozhi postavi famo posvarjenje nekiga kraljeviga dvornika in imenitniga vojshaka, kateri pravi:

„Plése fim smiram nevarne fhtel: in ne le um, ampak fkušnja, moja lastna fkušnja me je k temu nagnila. Dobro vem, de je per tazih perloshnostih sa nektare vezhi, sa nektare manjšhi nevarnost; vender tudi vem, de se per tem nar hladnejshi nature ogrejejo. Vezhidel je v tazih f-hodih mladih ljudi, kateri imajo she v famoti dosti opraviti, de svoje fkušnjava premagajo; koliko teshej jim mora fhe le biti, po tazih krajih se jim soperstaviti, kjer vse olifhpane rezhi, svetloba, godba, gibzhni ples samorejo pozhutljivost naj ojftrajshiga fpokornika fpuntati. Jest torej mislim: kdor je kristjan, naj bi na noben ples (bal) ne hodil; in menim, de bi spovedniki po svoji dolshnosti delali, de bi od tistih, katerih spovedniki so, tirjali, de bi nikoli na plesisha ne hodili.“ Tako govori grof de Buffi.

Ako she pleshefh na kaki domazhi svatovshini vprizho starshiev ali poshtenih gospodarjev, le kratko pleshi, de te ples ne bo omotil (nar boljshi pa storish, zhe se v ples

zelo nikoli ne podaſh). Po pivnizah ali ofhtarijah ſe nikoli ne potikaj, in ne plefhi, zhe hozheſh nedolſhen oftati. Kteri po pivnizah ali drusih malovrednih bajtah in ſakotnizah plefhejo, ſo ſhe ſvojo framoshljivoſt ſapleſali, in tudi nedolſhnoſt je v veliki nevarnoſti. Boljſhi je ubogajme dati, kakor pa godzam v gofli metati; boljſhi, de uboſhzi ſa te molijo in ti po voſki fteſi v nebefa pomagajo, kakor de tebi godzi godejo po ſhiroki zeſti v peklenſki brenen. Sapeljivi ſvet fizer vſe drugazhi go-vori, ali njega poſluſhati varno ni, ſakaj: „ſvet prejde in vſe njegovo poſhelenje; kdor pa ſtori voljo boſhjo, oftane vekomej.“ *)

*Gledifhe ali teater **).*

Ko bi gledifhe le famo ſpodbudljive dogodbe ali imenitne dela velizih moſh s ſpodobnoſtjo pred ozhi ſtavilo, bi, ſe ve de, ne bilo pregreſhno. Pa ni takó; temuzh ravno naſprot temu, ſe ondi vſe vidi, kar ſamore poſheljivoſt buditi, poſhelenje meſa in ozhi, in prevſetnoſt ſhivljenja podſhigati. Sraven te nevarne perloſhnoſti, de je gledifhe ſ-hodifhe mladih ljudi obeh ſpolov, je gledifhe famo na ſebi, in ſavolj rezhi, ki ſe ondi poozhitujejo, nevarno in ſhkodljivo. — Odrova naprava, leſk

*) I. Jan. 2. 7. Shivl. fr. pot. **) Sinzel.

in blifh, vse vravnave, pogled igravk, njih lifhp, berhkof, fladnofni glaf, njeshno in mehkushno obnafhanje igravzov, podlesljiva predftava pregreftne ljubeshni v fhkodo fvete framoshljivofti, sabavljivi omeni, s kterimi fe memo gredé zhednof vjeda, — vse to fe v ferza vtifuje. Ako je teshko, fe tazim vtifam superftaviti, ko je kdo fam, ali fe jim bo v vfi rafmifhljenofti pred odram mogozhe ubraniti?

Ako pa premifhljujemo rezhi, ki fo biftvo in laftnija gledifha, fe ondi vidijo perfkavne burke, rafujsdanofti, fkoki in rafpofajene kretanja, — per komedijah plefavzi in plefavke, ki fe predersno v nevarnof shivljenja fpufhajo, nefpodobno na vervah gunzajo, in fem ter tje premetjejo; — sgolj take rezhi, ki ftrafti fpodbujujejo.

Nar hujfhi pa je laftni sapopadek gledifhnih iger, kteri je fleparfka od zerkve prepovedana ljubeshen, vjedajozhe in hudobno sabavljanje mnogoterih ftanov, isdajftva, malopridnof, poboji, umetno ismifhljene smafhevanja, frezhno svite pota lakomnof; sakletve, grosovitne neufmiljenofti, famomori; velikrat fe zelo s fveto vero in pofvezhenimi ofebami kvantá in norzhuje. Take in enake rezhi fo gledifhki sapopadek, in veliko nar pregreftnih hudobij fe ondi kakor imenitne dela hvali.

Kako je tedaj mogozhe, de bi kriftjan,

ki take rezhi s dopadajenjem vidi in flifhi, fe per tem fhe nedolshniga miflil? — Svet pa vender terdi, de je gledifhe koriftno; de ravno tako hudobijam nafprotva, kakor pridige.

Kako grosno preklinjevanje je tako govorjenje! Burkanje tedaj fe bo fvetimu Evangeliju enako delalo? Komedjantova befeda fe bo tedaj s boshjo befedo permerjala! — De komedija hudobijo v fmeih perpravi, — to naj bo; pa gnjufobe do hudobije ne obudi; komedija ftori, de fe ljudje pregrehi fmejajo, nikoli pa ne, de bi fe nad njo jokali; ona uzhi prekanljivost, nesaupnost, sanizhevanje blishnjiga in sabavljivost, ne pa kerfhanfke ljubesni; gledifharija je mati milijonov grehov, obshalovanja (grevinge) pa fhe nad nobenim ni obudila.

Neki mosh, ki je nekdej fam gledifhar (igravez na gledifhu) bil, mi je rekel: „Vi soper gledifhe pridigvate, in prav delate; gledifhe je sazhetnik ftokrat vezh grehov, kot fi samorete mifliti.“ Šadje, ki ob bregovih fodomfkiga jesera rafte, je na vides neisrezeno lepo; ako fe ga pa dotaknefh, fe sdrobi, in fmerdi, de ni prenefti. Ravno taki je gledifhni fad; tudi letá sapufti v dufhi kushno fapo, ktera dufho pozhasi mori, ali pa nanaglama konzha.

Š k l e p. 1) Odpovem fe sa vselej vfm gledifharijam. 2) Kteri fo v moji oblasti, jih

ne bom pufhal vanje hoditi. — Poterdi me, o Bog! de bom svešto spolnoval, kakor fim per fvetim kerštu obljudil, ko fim rekel, de „se odpovem hudizhu, in vsimu njegovimu napuhu, in vsimu njegovimu djanju.“

Nezhimurnost in lishp v noshi ali obleki.

Duh kerfhanstva tako hozhe, de naj kriftjan, kolikor more, na tihama shivi, in se pred fvetam ne fkasuje. To slasti v mladosti she posebno velja. Nafh Gospod sam je do tridesetiga leta na tihim shivel; in potlej, ko je med ljudi ozhitno stopil, se je to le savoljo svelizhanja zhloveshtva sgodilo, in kadar mu je njegov visoki pokliz perpuftil, se je rad v famoto umaknil, de je loshej molil in premishljeval.

Kako slo temu Gospodovimu sgledu naspot ravna, kdor se she svera, lishpa, nezhimerno oblazhi, in taki med ljudstvo na ogled stopi, de bi se ljudje tolikanj bolj nad njim sgledovali! Ofhabneshi flifhijo velikrat nauke in svaritve soper ofhabnost in napuh, pa si nozhejo k ferzu vseti; sa to ne bodo imeli per ojftri sodbi nizh isgovora, ker fveto pismo, fveti ozhetje, ofhabnost preklizhejo, in zelo ajdje jo savershejo, fama pred feboj pa je nagnjusna in sanizhljiva.

Šv. Pavl posebno shenfskim perporozha tako obnafhanje, de se nad njimi priprosto, pametnost in spodobnost vidi. Poslufhajmo ga, kako pishe do Timoteja: *) „Ako se shenfke lepotijo, naj se sgoti poshteno in framoshljivo, bres kodrastih las, bres slata, bres bifarjev (perlnov), bres predrasih oblazhil; temuzh kakor se shenfskim spodobi, ktere hozhejo s dobrimi deli poboshnost fkasovati. — Tudi apostolski poglavar sv. Peter kerfshanskim shenam klizhe, de naj bolj fkerbe sa lepfhanje svojiga ferza, kot sa lepfhanje tega, kar je sunanjiga; opominja jih, de naj jenjajo, lasé umetno vravnavati, se s slatam lepotizhiti, in vse prefkerbne biti, kako bi se oblazhile **). V fvetim evangeliju se posebno sato hudobnimu bogatinu ozhita, ker se je prevsetno, predrago oblazhil, in ni ubogajme dajal ***). Šijonfke hzhere so napuhnjene hodile, se vse prefilno lifhpale in lepotizhile; torej jim je Bog po nekim preroku grosno sashugal, de bo pefhel dan, ko bo vse njih lepotije v nizh djal, „in bo smrad namesto prijetniga difhila, in plesha namesto savihanih las,“ in she vezh drusiga hudiga †).

David pravi, de so hudodelniki boshjo hifho sashgali: „sashgali so s ognjem tvoje sve-

*) I. Tim. 2. **) I. Pet. 3. ***) Luk. 2. †) Isai. 3, 16.

tifhe“ *). Take poshigavke fo predersno nalifhpane shenfke, ktere shive tempeljne fvetiga Duha, to je, nedolshne mladenzhe sashgó, kateri se na nje osirajo. Tako uzhi fveti Bernardin. Ofhabna shenfka se v fv. pismu tudi mresha in naftava lovzov imenuje: „vidil fim shenfko, ktera je mresha lovzov.“ **) Take mreshe fo orodje hudobniga duha, de s njih pomozhjo vjame, kar sam ne more. „To mreshe raspnejo hudizhi, kjer koli se shenfke ofhabno lepotizhijo,“ pravi uzhenik Hugo. Kako grosen bo odgovor sa tako shenfko fodni dan, ktera je s svojim mreshaftim in nezhimernim oblazhila hudobnimu duhu na roke fhla!

Po perji se tiza sposna, in po nezhimurnim oblazhila nezhimurno ferzé. Kjer koli je veliko lifhpanja (oferti), ondi je malo zhi-fstoffi, ali pa nizh. Tertulijan pravi, de le fame neframne shenfke se predersno in neposfhteno saljfhajo in lepotizhijo. Posfhtena shena, posfhtena obleka; vetrafta shena, vetrafta obleka! — Nizh ni fhkodljivfhiga v fofefki, kakor shenfke, ki se presfherno oblazhijo, ali pa svojiga shivota dosti ne sagernejo. Ta ftrup se rasfhirja po ulizah, po zeftah, po hifhah in zelo po boshjih veshah, in ne le mladost, ampak tudi fiva starost je v nevarnosti, od njega okushena biti.

*) Pf. 73, 7. **) Prid. 7, 27.

Ni se tedaj zhuditi, de fveti ozhetje od predersne in nalifhpane obleke tako sanizhljivo govore; ker s tem na snanje dajajo, koliko in kolikofhno hudo de is nje isvira. Šv. Ziprijan jo imenuje ſtrup zhiftoſti, ſmertni noſh zhednoſti; Tertulijan jo imenuje mezh, ki duſho rani, priſhnizo nezhiſtoſti; ſveti Gregor: predhodnizo preſheſhtva; ſv. Ambroſh: netilo pregreh; ſv. Hieronim: oginj, nad kterim ſe mladofť ofmodí. Šv. Ziprijan uzhí, de le deklize, ki ſo ſe ſhe vſi framoshljivoſti odpovedale, in le ſhene, vſiga ſpazheniga ſadershanja, ſe ſ preſiljeno nalepotizhenim oblazhílam in liſhpam koſhatijo, lepoto podobe in kalup trupla na ogled ſtavijo. Pravi ſhe dalje, de ofebam, kterim je obleka nar vezhi ſkerb, ravno ſa zhednoſť prav nizh mar ni. Šv. Hieronim ſaterdi, de dekleta, ki glavo liſhpajo, oblizhje ſ kodrizami lepotizhijo, ſe umetno mehkushijo, liza maſhejo, voske rokave, obleke bres gubá, ſ ſhtikanjem prevlezhene zhevle noſijo (danda-naſhnji bi ſamogli tudi mreſhaſte pezhe, rute, in maſikej drusiga perſtaviti) — de take dekleta, ki ſe takorekozh na prodaj ponujajo, ſo ofkrunjene, deſravno je viditi, de bi ſhe devize bile. On pravi, de mladofť, ki laſé viſhe, in ſe ſ diſhili maſhe, je kuga in miſhiza, ki nedolſhnoſť morí.

She nejeverniki ſo ſpoſnali, de ſo ſhenſke malo vredne, ktere ſe zheſ mero lepo-

tizhijo. Štari Špartanzi, nejeverzi, so le samim nepoštenim shenfkam dovolili se s slatam in zvetlizami kofhatiti, poštenim je bilo to prepovedano. Zefar Avgust je velikrat rekel: „Shenfska obleka, na kateri se visoka zena, in soperna mehkushnost fkasuje, je bandero fhopirnosti, in f-hramba rasujsdanosti.“

Tukej je bilo vezhi del od shenfske nezhimurnosti v lepotizhenji govorjenje, pa le sa to, ker se ta greh per shenfkah obilnifhi snajde, in je veliko nevarnifhi, ne pa, kakor de bi se ofhabnost per mofhkih sagovarjala, ktera je na vfakim spolu, na vfakim stanu in starosti pregreshna in sanizhljiva. Napuh je fleherniga greha sazhetik — pravi sveti Duh — kdor v njem tizhi, bo s kletevjo nopolnjen in pogubljen“ *). Ne sme se posebno tudi posabiti, kako delezh pohujshanje velikrat feshe, kteriga nahopirjeni ljudje s svojo ofhabnostjo delajo. To je posebno tistim premisliti, ki kako nezhimurno ali zelo pohujshljivo nosho v kak kraj sanefo, sdelovati sazhnejo, svetvajo, rashirjajo; in pa takim, ki se tako nakofhateni drugim nastavljajo, de bi se nad njimi sgledovali, in pohujshani bili. Tù velja Kristusovo sashuganje, kakor sploh od pohujshanja: „Gorje zhloveku, po kterim pohujshanje pride! **)

S tem pa ni rezheno, de bi se mogel zhlo-

*) Šir. 15, 10. **) Mat. 18.

vek tako oblazhiti, de bi se od vsih drusih ljudi rasloznil. Zhedno in snashno se sme zhlovek oblazhiti in mora; to olepshanje pa naj se sгоди, kakor sv. Pavl opominja: s smernostjo in pametnostjo *). „Lepotizhenje telefa ne stori zhloveka ljubesnživiga, ampak zhednost in lepota ferza,“ uzhi sv. Kri-sostom. „S tem se bote olepshale, ako svojiga trupla ne lepotezhite,“ pravi sv. Ambrosh. In sv. Peter pravi: „Vafha lepota ne bodi sunanja, v pletenih lasih, v slati noshi, ali v shlahtnim oblazhilu, ampak snotranja, de ste krotke in pohlevne v duhu; le to ima pred Bogam vrednost **). Ako tedaj hozhete, kristjanje! frezhni biti na dusi in telefu, nosite se pametno, tresno in po svojim stanu; ofhabna ali pre-dersna nosha vas v samero perpravi per Bogu, pa tudi per pametnih ljudeh v sanizhevanje.

Šklep. Šklenem s boshjo pomozhjo 1) se pametno in spodobno po svojim stanu nositi; 2) se vsih pohujshljivih in nespodobnih shêg (mod) v noshi varovati. — O Bog! poterdi me, de rajshi umerjem, kakor de bi le eni sami dusi s nezhimurnostjo in ofhabnostjo pomagali k pogubljenju.

Pohujshljive bukve †).

Ko bi se ljudje soper kako kraljestvo toliko

*) I. Tim. 2. **) Pet. 3, 3. †) Humbert.

fpenjali, kolikor se soper sveto vero, bi ga moglo hitro konez biti. Naj tezhnifhi pomozhek, ki ga je hudobni fovrashnik snajdel, de bi s njim framoshljivoft moril in vero podkopoval, fo pohujfhljive bukve in pifarije. Ko bi sveta vera ne bilo boshje delo, ta ftrafhna snajdba bi jo she sdavnej bila fpod folnza fpravila.

Nektere tazih bukev bravza s posvetnim duham in s nefnago navdajo, kakor postavimo, tako imenovani romani (mashure ali fanjarije), povefti od fleparfke ljubesni, neframoshljive pefmi, komedije in vezh taziga. Druge navdihujejo smote, hudobno pozhenjanje, bogotajstvo; to fo take bukve, ki fo pifane soper sveto rimfko - katolfhko zerkev, kakor fo verfke sabavljize ali fatire, fkvernjine (pamfleti), ki fo napolnjene s objedanjem Bogu posvezhenih ofeb; in fhe veliko drusih.

Ljudje vifhiga ftanu in bolj omikani samorejo s lepim sgledam vero loshej podperati (pa tudi veliko vezhi pohujfhanje dajejo); torej morajo taki svefto v bran ftati soper fovrashnika nafhiga svelizhanja. Takim ta prekanjeni fovrashnik svijazhne sanjke naftavlja, jih konzhati, in to on s pohujfhljivimi bukvami dofeshe.

Kako bi se mogle nam take bukve perfituditi, ako bi njih fpifovavze posnali! Vezhidel fo satajevavzi vere, bresboshna, neframna in preklizana derhal, ki je kolo in germado

saflushila. Kako se tedaj poshteni ljudje v to podajo, kej taziga brati, kar so taki ljudje pisali? — In vender nespametni ljudje nad takim strupam vezhi veselje imajo, kakor nad svetim pisnam, in vse radi verjamejo, kar taki per Bogu in ljudeh saversheni nesfrezhneshi pishejo! —

Obljubim, de bi se framoval v svojim stanovaljshu robo preklizanih in neframnih ljudi rasstavljeno imeti, — vender pa s takimi rezhmi svojiga duha napolnujesh, in rasstavljash framotne isdelke tazih nefnashnih pisavzov v svojim spominu! — Obljubim, de bi ostermel, ako bi mogel s hudobnim duham v tovarshijo stopiti; in vender tako delash, ako bukve prebirash, is kterih fatan s teboj govori. „Bog s teboj govori, in te uzhí po dobrih bukvah, — pravi neki sv. zerkveni uzhenik, — in hudizh s teboj govori, in te sapeljuje po hudobnih bukvah.“ — Obljubim, de bi te fram bilo, sfoje otroke malopridnim in pezhatenim potepuham v nauk dati, in vender se ti sam v svojo pogubo uzhish is bukev in isdelkov take sanizhljive derhali.

3) „Sej le sato te bukve beremo, de se obdelamo, de se pisave in jesika is njih uzhimmo,“ se nekteri isgovarjajo. — Pa, ali nimamo dobrih bukev v obdelanje duha? Sv. Avgustin pravi: „S branjem slabih spisov zhlovek ne bo sgovoriven, ampak hudobin; is njih

se uzhi, bres strahu hudobijo posnati, bres framoshljivosti od nje govoriti, jo bres sadershka dopernafhati.“ Ne de bi se s takim branjem kdo olikal, se fhe le v pogubo pahne; sgubi vfo pravo prevdarnost, bo ofrazhin, neframin, nejeverin, in poslednjizh Boga sataja. To je vsrok, de nekteri ljudje od posvetnih rezhi prav pametno govore; kakor se pa od vere kej spregovori, kake sanikarne modrarije na dan spravijo, de je grosa. V tazih bukvah namrezh fo sgolj lashnjive vodila ali podstavni nauki, toraj fo tudi posnetki in fklepi is njih fame lashí in flepila. In kakor se komu take bukve perljubijo, potlej se teshko vezh osdravi od tega slega; vfake dobre bukve se mu studijo, in fkorej ob smoshnost pride, od vere in lepiga shivljenja govoriti.

Taki ljudje fo v shalofine napake samotani! Ako v kakih dobrih bukvah zhudno in fspodbudljivo dogodbo nalete, ne verjamejo; zhe pa v kakih flabih najdejo neframne lashí, smifhljene dogodbe soper fv. zerkev, — to pa per ti prizhi verjamejo. Najdejo v poboshnih bukvah resno premifhljevanje prihodnjiga shivljenja, nauke fvetiga evangelija, se jim to sdi neflano: zhe pa v kaki merfhevi zhezshkarí na neframne norzhije sadenejo, ali pa na bukve, ki fv. vero sasmehujejo; — fo jim neisrezhenó prijetne, in jih s vfo famogoltnostjo

poshirajo. Tako se godí: „Bog puſti te prevsetne ferza njih laſtni hudobni miſli.“ O groſno ſaſlepljenje! kterimu je refniza laſh, in laſh refniza.

Kteri zhlovek, ki ima ſkifano kri, ſe bo oſdravil, ako ſtrup poſhira, in ſe ſa ſdravnike ne pezha? Ravno ti imaſh ſ neſhteovilnimi pohlepnoſtimi ſprideno ferze, ki ſi ſ takimi ſtrupenimi bukvami neprenehama ſavdajaſh, vſe ſvelizhavno branje pa, in duhovne, ki ſo v tvoje ſvelizhanje poſtavljeni, ſanizhujeſh: kdo te bo oſdravil! —

Kolikor obilniſhi, kolikor bolj perliſnjene ſo mehkushne in ſlepilaſte beſede v taziſh bukvah, toliko bolj ſo ſhkodljive. Kolikor ſladkejſhi je ſtrup, toliko hitrejſhi umori. Hujſhiga ſovraſhnika ne moreſh v ſvoji hiſhi imeti, kot ſo pohujſhljive bukve; v oginj ſ njimi! — drusiſa niſo vredne. Ako jih hraníſh, hraníſh modraſa, kteri bi ſmertno miſhizo po hiſhi raſperſkoval, ako ne danſ, pa jutri.

Gorje jim, ki take bukve piſhejo! Gorje jim, kteri jih natíſkajo, poterjujejo, prodajaſjo, delé, poſojujejo! S koliko ſilo in ojſtroſtjo vſaka goſpoſka ſatira bukve, ktere bi bile ſoper vladarja (zeſarja, kralja i. t. d.) piſane, in ſtrahuje piſavza; — le ſamó ſa boſhjo zhaſt vſa gorezhnoſt dremlje! — Je mar boſhja zhaſt manj, kot zhloveſhka?! — Soper zerkev, ſo-

per vero, soper framoshljivoſt pride bres ſhte-
vila knjishur na dan; pa k vſimu temu je go-
ſpofka nekterih krajev vnemarna; goſpodarji,
viſhji, uzheniki puſte ſvojim podloſhnim take
rezhi brati bres sadershka; paſtirji vernih vpi-
jejo soper napake, in povrazhuje ſe jim sa-
nizhevanje.

Š k l e p. 1) Pohujſhljivih bukev, piſem,
piſarij i. t. d. ſe bom varoval ſvoj ſhivi dan,
ker take rezhi ſo miſhiza, ktera duſho umori.
2) Škerbno bom branil, de moji podloſhni ne
bodo nizh taziga brali, kar bi jim ferze ſpri-
dilo, um ſpazhilo, in jih navdajalo s ſtudam
do ſv. vere, s sanizhevanjem do njenih flu-
shabnikov, in s nepokorfhino do ſv. zerkve. 3)
Ako kterikrat ſpasim v ſvoji hiſhi maſhure
(romane), burkinje (komedije), pohujſhljive
ali krivoverſke bukve: jih bom nevtegama ras-
djat. — Vari, o Bog! mene in moje podloſhne,
de ne pridemo v nevarnoſt, s branjem hudob-
nih bukev vekomaj pogubljeni biti.

Lenôba.

Šedanje ſhivljenje je zhaſ ſetve. Sdej
lahko ſejemo, kar bi radi ſheli; ſhivljenje mi-
ne, in nobeden ne more nizh vezh dobriga
ſtoriti. Sato naſ opominja Kriſtuſ: „delati,
dokler je dan; pride nozh, in nihzhe

ne more delati *). Kratek, kratek je zhaſfetve; nikar ga gubiti, kriſtjan! „Ne motite ſe — piſhe apoſtel — Bog ſe ne da ſaſmehovati. Kar zhlovek ſeje, to bo ſhel. Kdor na ſvoje meſo ſeje, bo od meſa pogubljenje ſhel; kdor pa v duhu ſeje, bo od duha vezhno ſhivljenje ſhel“ **). Šlehn bo plazhilo po ſvojim delu prejel ***). Tej delavnosti ſa frezhno vezhnoſt je pa lenoba naravnoſt naſprot, ker ona duſho in telo mori. Štojezha voda ſe vſmradi in bo gerda mlaka; tako tudi zhloveſhko ferze v ſvojim dobrim ſlabi, ako zhlovek ſa duſho in telo pridno ne dela. V luſhi ſe ſaredi veliko gerdobe; ſhe vezh pa v lenim ferzu, ſakaj: lenoba je vſe hudobi je mati. — Nikar pa tudi ne miſli, de ſvojo dolſhnoſt ſpolnujeſh, ako ſi obſut s prasnimi, morebiti zelo nezhimurnimi opravili; ſpodbudljivo branje, poduk v kerſhanſkih reſnizah in lepſhanje duſhe s blagimi zhednoſtimi pa v nemar puſtiſh. Otrozi, ki is ilovze hiſhe delajo, tudi menijo, de je njih delo velika rezh, in vender vſe ni drusiga kakor otrozharija. Tudi vſe poſvetne dela, v kterih ne iſhemo ne zhaſti boſhje, ne bliſhnjiga in ne laſtne prave frezhe in ſvelizhanja, ſo otrozhje in nezhimurno poſtopanje pred Bogam in njegovimi angeli. „Mar-

*) Jan. 9, 4. **) Gal. 6, 7. 8. ***) Kor. 3, 8.

ta, Marta! fkerbna fi, in fi veliko persadevafh. Pa le eno je potrebno. Marija je nar boljshi del isvolila, kateri ji ne bo odvset.“

Marija je nar boljshi del isvolila, ker je vfo fkerb obernila na boshjo zhaft in svoje svelizhanje. Vfo fkerb na boshjo zhaft in svelizhanje dufhe zhlovek obrazha, zhe tudi vse, kar dela sa telefno potrebo, Bogu daruje, in se fkerbno varuje vse lenobe in nemarnosti. Kdor per delu postaja, se fkos okno radovidno osira, po bajtah in igralishih potika, delo pa ga ne veseli; taki se navadi od mladih nog sanikerno shiveti, in bo berazh ali tat, ali nezhistnik, ali pa vse fkupej, in fhe veliko drusiga hudiga. Shalofno je shivljenje, grosna smert, sakaj: „flehern bo plazhilo prejel po fvojim delu“ *). — Dalje je dolshnost kristjana, slasti fpokornika neprenehama v pokorjenji shiveti. Kdor koli vé, de je Boga shalil, naj k pokori perbeshi; in zhe je she tudi veliko lét v pokori preshivel, naj vender ne posabi befed fv. pisma: „Savoljo odpufhenih grehov nikar ne bodi bres strahu.“ **)

*) Luk. 10, 41. 42. **) Šir. 5, 5.

*Pijanžheranje *)*

Štrafno bresno je pijanzhevanje, ki morí truplo, in duſho pogubi. Shaloſtna je velika fuſha, ki hribe in doline poſuſhi, de ſemlja poka, in ſazhnejo gore ſame od ſebe goreti; ſhe hujſhi ſe pijanzu godí, ki ſe v vol, vino ali zelo v ſhganje poda; on ſam v ſebi fuſho ima, ktere mu tudi ſmert ne bo pogafila. Pijanžu ſhelodez oflabi, de ſhivesha kuhati vezh ne more; ſato ti neſreznhi preveliko pijo, in premalo jedó; kako bi ne omagali! Pijanža noge vezh ne noſijo, roke mu vpadaajo, huda bolesen ſe ſa njim pomika, ſmert ſe perbliſhuje, in pekel ſe ſhe odpira, ki bo pijanža poſherl. — Pijanez in pa vos, ſ kterim obdivjani konji dirjajo, ſta ſi podobna. Pijanez je ſgubil pamet, vos pa ſvojiga voſnjazha; obadva ſe potereta. Na pervim voglu ſe vos ſdrobí; pijanez pa, ko ſe po ſhiroki zeſti opoteka, ſmerti iſhe, in tudi velikrat najde. Vſaka luſha je doſti globoka, de ſe vtopí, vſaka ſtopniza doſti viſoka, de ſe ubije. Šterta glava in pa ſterto koló; — kako bi pijanža noſila! „Savolj neſmerne pijazhe, pravi ſv. Duh, jih je veliko ſhe ſmert ſtorilo“ **). Kaj pa bo ſa duſho?

Ne de bi delal, pijanez po pivnizah po-

*) Shivilj. fr. pot. **) Šir. 37, 34.

fedá, in sám febi slati zhaf krade. „Rokodeliz, ki se pijanzhevanju vdá, ne bo obogatel“ *). „Ti, kateri pijanzhevajo, in si med feboj pojedine napravljajo, se bojo sprasnili, in safpanez se bo s zunjami oblazhil“ **). Ne de bi fkerbel sa fvoje ljudi, prihranil kej sa ftare dní, in ubogim pomagal, pijanez fvoje premoshenje v vino in shganje pomezhe, in dolge dela, kterih ne bo nikoli plazhal. Pogosto preklinja, kvanta in opravlja, malo pa moli; malokdaj k fpovedi gre, in fhe takrat se ne poboljsha. Gerdo je njegovo shivljenje, ftrafhna njegova smert; gorel bo na tem fvetu, gorel bo na unim, kdor se pijanzhevanja ne varuje. V nekim vinfkim kraji fo shiveli fhtirje poglavitni pijanzi, vfi fo shaloftin konez imeli. Pervi je na vodenizi umerl, drugi je svezher s gorize fhel, in na nekim bregu v kolovosu obleshal. Ploha po nozhi pertezhe, in ga salije. Tako se je na hribu vtopil. Tretjemu pijanzu je jastreb shivljenje vsel. Vjeli fo namrezh jastreba in doma priklenili. Pijanzhe, vse sgubljeno, ga gre drashit. Šerdita ptiza ga s kljunam sa roko popade, ktera mu hitro otezhe in sazherní. Prime se ga prifad in — umerje. — Kaj de se je zhetertimu pergodilo, ne vém; famo to vém, kar fv. Pavl pové: „Pijanzi ne bodo nebesfhkiga kraljestva po-

*) Šir. 19, 1. **) Prip. 23, 21.

fedli“ *). — Pijanez na fvet nobeden ne pride, temuzh se pijanzhevanja le szhafama pervadi. Ni pa pregrehe, de bi zhloveka tako hitro vjela, ko pijanfina. Od sazhetka le poku-fha; poslednjizh pa pijanez mifli, de mu bres vina ali shganja ni shiveti.

Nekoliko jih pije, in miflijo, de bres mozhne pijazhe delati ne morejo; taki delav-zi she na pragu pogube ftoje; ne bo dolgo, de bodo mozh in pamet sapili. Drugi pijejo sa kratek zhaf, sa dobro voljo, in vezhiga vefelja na fvetu ne posnajo, ko po gerlu vli-vati. Taki she globoko v nefrezhi tizhé. Tesh-ko se bodo ubofhtva in nefrezhne smerti ubra-nili; sa takim vefeljem vselej vezhi shaloft pride. Tretji pijejo bres obzhutka in bres pameti. Taki pijanzi shivi pekel v febi nosijo, in zhloveki biti nehajo. V letu 1827 je pri-fhel neki moshak na Zhefhkim is mefta Tabor vef pijan. Po kofilu gre sa sheno na vert, jo krega, de fhe ni podsemljiz posadila, ji vsa-me kol, s kterim je fadila, in jo hozhe pre-tepati. Ona uide, pijanez pa v hifho gre. Nekaj posneje ga gre ifkat, in ga najde na hlevu klezhé — vifeti; v pijanosti fe je bil obefil.

*) Kor. 6, 10.

*Shganje in shganjopivzi *).*

Škodljiva je zhloveku vfaka mozhna pijazha, ki se zhes mero vshiva; shganje pa je sedemkrat hujši, prav shiv trup sa ljudi, posebno sa mlade **). Kdor se v shganje podá, mu sazhne shivot od snotraj po malim goreti, shivljenja shlahtna mozh uhaja in smert naglo perhiti. Nekimu kmetu, ki se je v kuhinji grel, se nanaglama truplo ushgè; in ko so hotli gafiti, je vezh in vezh siviga plamena is njega fhvigalo. Povedal je, de se ognja she dotaknil ni, pa nanaglama se mu je v shelodzu vnelo, in v eni minuti so mu roke in noge gorele. Nefrezhni zhlovek je rad shganje pil, in ga je vezhkrat ob enim dufhku pol šteklize (flafhke) potegnil. Hiranje shivota se shganjopivzam ozhitno posná. Mlado oblizhje naglo obledi, in perhaja blede kakor parst, ali pa rudezhe, kakor kuhan rak. Shelodez se kerzhi in stifka, moseg po kosteh se fufhi, in ves shivot se trefe, kakor fhiba na vodi od prevelike fuhote. Vfaka nevarna bolesen se ga rada prime, in zhe sbolí, ga ni lahko osdraviti. Po vñh deshelah je huda bolesen

*) Shivlj. frezh. pot.

**) Mladim kushejem shganja piti dajejo, sa to, de majhni ofstanejo. Tudi otrozi v svoji rasli saštajajo, in vezhkrat sa vse shivljenje pertlikovzi ofstanejo, ako se jim shganje daje.

kolera nar vezh pijanzov pobrala; redek je pijanez, de bi ga bila per shivljenji puftila, kodar je divjala.

Kdor sazhne shganje piti, sazhne tudi pamet gubiti; v kratkim fe bo vef poshivinil. Taziga ne vefeli delati, ne Bogu flushiti; ne sa svoje ljudi, ne fam sa - fe fkerbeti. Gerfhi ko shivina shivi, in kedar fpije, ga je konez, ali pa fi fhe fam shivljenje vsame. Vfe to shganje dela; shganje is zhloveka govedo naredí. Sa to pravijo, de je shganje peklenfki ismiflil, ki vfe hudo dela. To faj vemo, in ozhitno vidimo, de toliko vezh ljudi sdivjá, kolikor vezh fe jih v shganje podá. Drugi pijanzi fploh fhe le popoldne sazhno, shganjopivzi pa she na tefhe pijo, — she sjutrej shganje is njih hahlja, kakor is vreliga kotla; kakó bi fe taki pijanzi ne pokuhali, in ne pufhili!

Ne moti fe, kerfhanfki brat, in ne rezi, de je pijanzov veliko, kterim fe nizh hudiga ne sgodí. Ako fe ni, fe jim fhe bo. — Ne sanafhaj fe, de fe tebi ne bo tako godilo; huda navada le po malim zhloveka sa feboj mika, pa naglo ga sgrabi, kedar fi vezh pomagati ne more, in shnjim v pogubljenje dere.

Vari fe v sazhetku hude navade, ktera te perlisnjeno vabi; danf jo je lahko premagati, jutri bi bilo preposno. — Ne daj fe po-

filiti, zhe fe ti shganje fhe tako fladko ponu-
ja piti; boljshi je, nikdar fladkiga strupa ne
okušiti, kakor sa njim umreti.

V Ameriki in na Anglefshkim imajo pre-
lepo bratovfshino, de fe shganju in vřim mozh-
nim pijazham sa vřelej odpovedó, in fe med
seboj po bratovfško take pijazhe varjejo. Per
naf is kuhe, shita in řadja shganje delajo, in
fi, takorekozh is ljubiga kruha řmertni řrup
napravljajo; sato je toliko dober kup, de fi
sa kake krajzarje vřak dan lahko řmert kupi.
— Podsemljize, ki řo jih bresveřtniki nar huj-
fhi v ta řrup obrazhali, je Bog odtegnil, pa
fhe nozhejo řposnati, in drugo řadje bolj kařé;
bi radi, de bi Bog fhe tega vsel!

Nauki sa devize.

(J a j s.)

Ti kerřhanřka dekliza! řveřto zhuj in mólí,
de ořtaneřh nedolřhna in zhiřta; tvoj řtan ima
pořebno huđe nevarnořti.

1. Nezhimurnořt in řhelja dopařti,
ktera je tvojimu řpolu kakor prirojena, je prav
velikrat perva řtopinja k grehu. Prava de-
viza, pravi apořtel, řheli le Bogu dopařti s
bogabojezhó in zhiřto duřho, in s ravno tem

bo tudi vſim dobrim ljudem dopadla; ſa nezhimurne in ſpake ſe pa ne smeni poſhteno dekle. Takim dopaſti bi ne bila njena zhaſt, ampak framota in nefrezha.

2) Preveliko lepotizhenje, neſpametna noſha, in predersno vedenje ſo naſtave, v ktere ſe lahko nefrezhno ſamotaſh. Veliko jih je o prasnikiſh iſ napuha, pri delu pa ſavoljo ſa-
nikernoſti ali sloſhnoſti neſpodobno in pohuj-
ſhljivo napravljenih. Le zhednoſt je lepo-
ta, in ſpodobna noſha nar lepſhi lepo-
tija tvojiga ſpola. Neſpodobnoſt in
neframnoſt pa je tvoja nar hujſhi fra-
mota.

3) Blebetavo in ſijalaſto dekle ne more dolgo nedolſhnoſti ohraniti in bo kmalo ſvojo norzhavoſt objokovalo. Glej véſho, kako pre-
dersno okolj ſvitle ſvezhe ferfrá — ſe oſmodi
in — mertva zépne!

4) Kdor na ſprehode in po vaſi hodi, vſelej ſlabſhi domu pride. Mlade dreveſza, ki ſo ob zeſtah, ſo nar popred od preſhernih ljudi poſhkodvane. Ne poſtopaj po ulizah; ſhe poſebno pa po nozhi nikoli ne hodi nikamur. Ne hodi nikoli ſama predelezh od doma, tudi ne ſama po daljnih potih, ne po ſamoti, ne po goſhavi; — boj ſe raſbojnikov in ubijav-
zov nedolſhnoſti.

5) Veliko jih je, ki prevezh in preſgo-

dej na tako imenovano prefkerbljenje mislijo, in ga ravno sato sgrefhijo, ker ga po grehih ishejo. Od grefhniga snanja nobeden pametin nizm dobriga ne perzhakuje. Bodi bogabojezha in pridna; bosh vidila, de te bo Bog prefkerbel. To misli: bogabojezh zhlovek naj pred na dobro sadershanje gleda; s malopridnim moshem pa gorje tebi. Veliko jih je, kakor morebiti fama vesh, ki so dneva poroke komej perzhakovale, — pa drugi teden so she klaverno glavo obeshale.

6. Bodi stanovitna in previdna, ako se ti sapeljivez blisha. Ne saupaj perhuljenzam, ki se morebiti nedolshno dershe, de bi te loshej vjeli. Vari se vsaziga rasujsdaniga zhloveka, bo naj kteriga stanu si bodi. Vari se perlisovavzov; oni nimajo nizm poshteniga v ferzu; omamiti in oflepiti te hozhejo, de bi svoj hudobni namen sakrili. Kdor se ti perlisuje, ta te sanizhuje kakor nezhimurno révo; sanizhuj ga tudi ti kakor neflaniga in prekanljiviga zhloveka. Kar ti neframen zhlovek obljudi, nikar mu ne verjemi; goijufati te hozhe, kakor je druge goljufal. In zhe bi tudi per besedi oftal, kako nefrezhen bi bil sakon bres shegna boshjiga po pregrefhnim shivljenji!

Ne daj se s nikakorshnim daram oflepiti in vjeti; drago bi ga mogla s svojo zhasijo in

nedolshnostjo plazhati. O kolikrat se nedolshnost sa kak rudezh trak, sa en ples, sa poshirk vina prodá!

Kadar se kaka kazha proti tebi saleti, beshi, ali pa vdari na vso mozh! Zhe te hudoben zhlovek prime, beshi, zhe je mogozhe — istergaj se mu, klizhi na pomozh! na vso mozh vdari! ne boj se nizh kakor le famiga greha: vagaj vse, de zhednost ohranish, vagaj sa zhednost she vezh kakor sa shivljenje. Bog da devizhji roki mozh, ktera se sa boshjo zhaft in sa svojo nedolshnost bojuje.

7) Pijaniga zhloveka se ogni, kakor ftekliga pfa. Vari se fkerbno, de se tudi fama nikoli ne vpijanish; ob zhaft in ob zhednost bi perfhla. Ni na fvetu gerfhiga, kot pijana shenfka. De se bosh pa vfiga tega varovala, ne hodi nikoli v pivnize ali ofhtarije.

Ne hodi na plesifha; perva stopinja pri plesu je velikrat perva stopinja k grehu.

8) Ne spi na polji, — ne pri pèzhi; ne pri ognijishi; — ne na fvislih ali hlevih; pojdi v svojo kamrizo in sakleni se vanjo. Moshkim nikoli ne fveti, kadar grejo vun ali pa spat, tudi ne spi v takim kraji, kjer so osebe drusiga spola; po nozhi ne imej nikoli nizh pri oknu opraviti. Gluha bodi in mutafta! — Ne hodi nikoli med ljudi, zhe nifi vfa in spodobno napravljena. —

9) V bolesni se nobenimu zhloveku ne saupaj, od kteriga nisi preprizhana, de ima Boga pred ozhmí. Sdravnik naj bo vselej prizho staršhev pri tebi. Bodi tukej posebno previdna; fama ne hodi k njemu! Dufha je vezh vredna, kot shivljenje.

10) Zhiftosti ne morešh ohraniti, ako se ne varujesh tudi drusih grehov, kteri bi te k nezhistosti napeljevali, ali faj milosti boshje obropali, bres ktore ni mogozhe zhifto shiveti.

Bodi torej ponishna. Kar si, si le po milosti boshji. Zhe drugi padajo, jih pomiluj, in pomisli, de so flabi; sposnaj svoje flabosti tudi ti. Naj te to svari! Prosi she bolj serzhno, de te varje, de tudi ti ne pades, morebiti she globokejšhi.

Bodi varna v svojim govorjenji: govori malo, misli veliko, kako bi Bogu dopadla. Vari se jesizhnosti, zhe se hozhes greha varovati. Ne obrekuj in ne grajaj. O, kako rad vsak druge flabe vidi is samoljubnosti in napuha, de sebe nad druge povsdiguje. In zhe se ravno soper zhiftost ne pregresish, se pa nemara s svojim hudim jesikam soper sapoved keršhanške ljubeshni do blishnjiga pregresish.

Bodi postavna in modra, — pa vender krotka in perjasna — ne samoglavna, ne sovrašna, ne zhmerna, s tem bi fama sebe in zhednost pogerčila.

Šovrashī vſo hinavſhino in hlimbo, ktero Bog in vſi dobri ljudje ſovrashijo. Ne puſhaj nobene zhednoſti v nemar in ſtrahu pred ljudmi, naj bo molitev, ali kej drusiga; ne ſtori pa tudi nizh ſavoljo zhaſti, de bi te ljudje hvalili.

Šamo s pravo in nehinavſko poboshnoſtjo boſh doſegla boſhjo miloſt, ktera ti je potrebna pri tolizih nevarnoſti in ſkuſhnjavah, de boſh v zhednoſti ſhivela in ſe svelizhala.

*Sa poſle *).*

Ako te je Bog ſa poſla namenil, podaj ſe voljno v njegovo ſveto voljo, in miſli: V tem ſtanu, kakor v drugim ſamoremu Bogu dopaſti, in ſhe loſhej ſe svelizham, kakor v kakim imenitnim ſtanu. Špolnuj ſvojo dolſhnoſt in vari ſe krivize, ktero poſli velikrat dopernaſhajo.

1. Bodi ubogljiv ſvojim ſapovednikom, in vſim, kakor je prav. Zhe po boſhji volji ljudem ſluſhiſh, Bogu ſluſhiſh. Delaj vſelej voljno in veſelo, tode ne le vprizho goſpodarjev, ampak tudi, kadar te ne vidiſjo. Bog te vidi, on te bode tudi plazhal.

Štori ſvojim goſpodarjem vſe, kar bi ti hotel, de bi ti ſluſhabniki ſtorili, ako bi ti goſpodar bil. Delaj jim pridno, kakor de bi

*) Is Jajsa.

fam sa se delal; vari njih rezhi, kakor de bi tvoje bile.

Kar is sanikernosti ali is lenobe pri delu, pri shivini, ali pri drusih rezheh samudish ali spridish, je tako, kakor de bi bil ukradel.

2. Bodi svešt in poshten v malim — kakor v velikim. Kdor po majhnim vezhkrat jemlje, se fhkoda velika naredi, tedaj tudi velik greh. Kako teshko ftane toliko poverniti!

Ne plazhuj si fam fkrivaj, zhe fe ti tudi plazhilo premajhno ali shivesh preflab sdi. Poterpi, de kaj boljshiga dobish. — Boljshi je terpeti, kot teshko vest imeti.

3. Zhe nimash praviga vsroka (urshoha), pred odlozhenim zhasam ne hodi is flushbe. To bi bilo greh, ker je soper pogodbo, in ker vezhidel hifhi fhkoduje.

4. Glej, de vselej refnizo govorish. Kdor se enkrat slashe, se potlej ne mara fhe desetkrat slashe, de bi se isresal; pa fhe mu ne obftane. Lashniku ne verjamejo, zhe tudi refnizo govori.

5. Ne bodi jesizhen, varuj se podpihovanja! to je gerd greh, dela samero in prepir, podera mir v hifhi, — v sakonu, in tebi famimu dobro ime obropa.

6. Tiftim, ki s teboj flushijo, in vfm pri hifhi bodi prijasin in postreshin; pomagaj jim kjer in kakor moresh in fmesht. — Tode ne

pezhaj se s nobenim prevezh; nobenimu prevezh ne saupaj; bodi vſim enako dober, in zhes nobeniga ne vlezi. Vſak je tvoj bliſhnji.

7. Ne delaj ptujih grehov, ne s ſvetovanjem, ne s pomaganjem. Ne ſireſi nikomur v hudobnih rezheh, hudobije ne perkrivaj, ne ſamolzhuj! Zhe per otrozih, ali per tih, ki s teboj flushijo, kej ſlabiga na domu, ali pa ſunaj doma vidih, in ſam ne moreſh uſtaviti, je tvoja dolſhnoſt povedati, de oni uſtavijo.

8. Zhe te kdo v greh nagovarja, ali tvojo zhednoſt ſalesuje, moraſh povedati goſpodarju ali pa goſpodinji. Ako pa per njima pomozhi ne dobiſh, terjaj ſvoje plazhilo, vsemi flovo in pojdi od hiſhe. ſapuſti perloſhnoſt greha, zhe ne, ſe pogreſneſh v pogubljenje.

9. Miſli v mladih dneſ na ſtaroſt. Bodi priden; dobro oberni, kar imaſh; ne ſapravljaj bres potrebe. Vari ſe pitja, igre, in predrasih oblazhil. Terdo ſi moraſh ſvoje krajzarzhke ſaflushiti, in ſhe ne veſh, kako keravavo jih boſh ſhe potreboval. V ſtaroſti mora veliko pijanzov in igravzov berazhevati, in pa ſhe pred durmi tiſtih, kjer ſo nekdej bahali ali ſapravljali. Drugi morajo lepe oblazhila, ſa ktere ſo v mladofci veſ ſvoj perfluſhek iſdajali, v ſtaroſti, in v ſili pod nizh prodajati, de ſe naſitijo.

Isvolitev stanú.

Naj boljšhi stan je stan nedolshnosti. Ko bi bilo fvetnikom v nebesh, dufham v vizah, ali pa savershenim v peklu dano, se na fvet poverniti: vfi od perviga do poslednjiga bi ta stan svolili; in vfi moramo stanu nedolshnosti ifkati, ako nozhemo enkrat s nevosfhljivzam in ubijavzam Kajnam delesha imeti. Kdor je vershen is raja fвете nedolshnosti, ga ne zhaka drusiga, kot s trudnim delam pokore se sopet temu frezhnemu vertu nedolshnosti perblishevati, sakaj „zhe se ne fpokorite, bote vfi poginili,“ pravi Jesuf (Luk. 13, 3). Nar frezhnifhi stan je tedaj stan nedolshnosti; in v ta svelizhani stan smo per sv. Kerstu vfi stopili. Ako se fhe v njem snajdesh, moj kristjan! imej Boga nozh in dan pred ozhmí, in vari se greha, de ga ne sgubifh. Zhe si ga sgubil, delaj pokoro, de se ne pogubifh. — Kar pa stan tizhe, kteriga de naj bi si v shivljenji svolil, védi, de Bog ne gleda tolikanj na stan zhloveka, ampak na njegovo ferze. Is vsakiga stanu pelje pot v nebesa, ako njegove dolshnosti prav spolnujemo. Pa ravno sa to, ker ima vsak stan svoje posebne dolshnosti in teshave, nima pa vsak zhlovek enazih mozhi in nagnjenj, ravno sa to ni vsak stan sa vfaziga zhloveka. Zhafna in vezhna

frezha ali pa nefrezha je velikrat na tem, kako si zhlovek ŝtan isvoli. Navadi se od mladih nog pridno delati in pogosto moliti, vari se lenobe, sapravljljivosti, prevsetnosti in flabe tovarŝhije, in dershi se ŝkos in ŝkos tega nauka, de tudi nar manjŝhi rezhi nobenkrat ne ŝtorish in ne perpuŝtish, kar veŝh, de Bog prepove; potlej ti ni treba ravno ŝkerbnimu biti savoljo prihodnjiga ŝtanu. Sakaj, zhe si ti ref s Bogam, bo tudi Bog s teboj, in te bo rasŝvetlil, de boŝh taki ŝtan svolil, kateri te bo v nebefa perpeljal. Kadar pa je treba, se sa prihodnji ŝtan odlozhiti, imej tele rezhi pred ozhmi:

1) Ŝtan isvôli po vrednim prejetji sakramentov ŝv. pokore in preŝvetiga reŝhnjiga Teleŝa, in potem ko si Boga v duhu in v reŝnizi sa gnado in rasŝvitljenje proŝil. Ne vôli ŝtanu, kadar je duh vpreŝhen v kako ŝhaloŝt ali nefrezho; in tudi ne v poŝebnim veŝelji ali omotizi; ampak kedar imaŝh mirno in pokojno ferze, de ŝamoreŝh s sdravim umam vŝe preudariti.

2) Preudari dolŝhnoŝti in teŝhave ŝtanu, h katerimu se zhutiŝh nagnjeniga, in pomiŝli, ali jih boŝh mogel ŝpolnovati, ali ne. Tukaj se dela sa tvoje ŝvelizhanje, toraj ne prenagli se. Vŝelej poŝkerbi popred sa

dufho, potlej fhe le sa telo. — Posveto-
vaj se s svojim spovednikom, s starshi in
s drusimi modrimi ljudmi. — Ta zhaf po-
goſto mōli, tudi kej drusiga dobriga ſtori,
de ſproſiſh pomozh od Boga.

Savernjenje vgovora.

Nekteri kriſtjanje rekó, ali ſi miſlijo: „To-
liko je dobrih nauk, ſvetov in poboshnoſti ali
andohtljivost kerſhanſkiga ſhivljenja, de bi ne
mogel nizh drusiga delati, kdor bi hotel vſe
ſpolnovati; ali pa fhe pravijo, de zelo mogo-
zhe ni, ſhiveti po vſih naukih in predpiſih.“ —
Na to odgovori ſv. Franzhiſhk Šalesjan: „Ako
bi ſe mogle vſak dan vſe te poboshnoſti opra-
viti, ſe vé, de bi veſ zhaf vſele. Pa tega Bog
od tebe ne tirja, temuzh, de vſako rezh ob
ſvojim zhaſu, in ob ſvoji perloſhnoſti oprav-
ljaſh.“ Koliko je zefarſkih ſapoved in uka-
sov, kterih ſe mora podloſhnik derſhati, in
vſe ob ſvojim zhaſu prav dopolniti, kterim bi
tudi en ſam dan ne mogel kej! Tako je tudi
s kerſhanſkimi poboshnimi deli, kterih zhlo-
vek na enkrat ne more opraviti; ako jih pa
sverſti vſako ſa ſvoj zhaf, ſe da tudi per o-
bilnih opraviſh veliko ſtoriti.

Šveti Felikſ, kmetiſhki hlapez, ni utegnil
po dnevu moliti, je molil po nozhi, in molil je

obilno. Vſak dan je k ſv. maſhi ſhel, in vendar per delu ni nizh ſa to ſamudil. Per delu je Kriftuſovo terpljenje premifhljeval, in je Bogu ſvoje terpljenje ſrozhal. Šv. Notburga, fluſhabniza, ni imela ſama kej ubogajme dajati, toraj je ſvojo goſpo ſproſila, de je ſmela med uboge raſdeliti, kar je per miſi oſtalo; in ko ji je bilo to prepovedano, ſe je vſako nedeljo in ſapovedani praſnik s kruham in s vodo ſadovolila, ſvoj del pa je ubogim dala, de jih je ſaj enkrat v tednu raſveſelila. Šv. Ludvik, kralj, je per vſih ſvojih mnosih opraviſlih bil per dveh maſhah na dan, je veliko molil in tudi nekaj zhaſa premifhljeval; bolniſhnize je obifkal, ſe vſak petek ſpovedal; noſil je ſpokoriven paſ, in ſhe vezh druſih pobošnoſt je opravljal. Vender per ſvojih poſvetnih opraviſlih ni nizh ſamudil, in njegov kraljev dvor je bil v lepſhim redu, kot kdej popred. Kdor rad pobošne dela opravlja, Bog njegovim ſvetim delam blaſoglove in ték da, de ne ſamudi kej, ako ravno vſak dan kej zhaſa v boſhjo zhaſt in v frezho ali tolaſhbo in pomozh bliſhnjiga oberne. To vidimo nad ſv. Felikſam, ſv. Iſidoram, in druſimi neſtevilnimi ſvetniki. Tudi laſtna ſkuſhnja je ſhe maſikteriga ravno te rezhi preprizhala.

Vender pa morafh vſelej raſlozhiti, kriftjan! kaj je dolſhnoſt, in kaj je le ſvet.

Dolshnost gre fvetu naprej, in mora vfelej spolnjena biti, fvet pa je le fvetovan. Napzhno bi bilo, ako bi, poftavim, pofel soper voljo gospodarja v delavnik delo pufil in k mafhi fhel, ker v delavnik k mafhi iti ni sapoved, ampak dobro je; gospodarja ubogati v tazih rezheh, ki fo po boshji volji, pa je dolshnost. Na drugi ftrani pa bi sopet velik greh ftoril, ako bi v nedeljo ali sapovedani prasn timer, ako bi v nedeljo ali sapovedani prasn timer na gospodarjevo povelje delal, ali pa k boshji flushbi ne fhel; sakaj le v tazih rezheh sme in mora pofel fvojim sapovednikom pokoren biti, ktere nifo soper boshje ali zerkvene sapovedi.

Ako pa kdo fhe pravi, de po boshjih sapovedih zelo ni mogozhe shiveti, taki je slo saflepljen; on Bogu naj modrejfhimu krivizo perpifuje, zhefh, de on nefkonzhno ufmljen, dobrotljiv in pravizhen od naf kej taziga tirja, kar bi bilo zhes nafho mozh. Tako govorjenje bi bilo fila hudo preklinjevanje zhes fvetoprevidnost boshjo, kteriga naf Bog obvari!

Sgledi pravih fpokornikov,

mlazhnim kriftjanam v premiflik.

Šveti Janes Klimak je bil nekdej sa nekoliko dni fhel v neki famoftan (klofhter) pravih fpokornikov, in je ondi rezhi vidil, ktere

morajo zhloveshko ferze s ftermenjem napolniti. Poflufhajmo, kaj nam fam pripoveduje:

„Ko fim perfhel k unimu famoftanu fpokornikov, ali v kraj pravih pokorivzov“ — fo njegove befede — „fim sa refnizo rezhi vidil, kakorfhnih leniga okó nikoli ni vidilo, nerodno uho nikoli ni flifhalo; vidil fim, kar mlazhnimu ni nikoli v ferze perfhlo, befede in djanja, ki Bogu filo delajo, perferzhnofti in ognjeno gorezhnoft, ki samorejo boshjo dobrotu naglo s nebes nakloniti. Nektore tiftih sadolshenih, ki fo pa she nedolshni bili, fim vidil, kako fo zele nozhi pod milim nebam ftali, de nifo noge premaknili. Ako jih je safpanoſt omagovala, fo natori filo delali, in fi nifo kar nizh pozhitka pervofhili, temuzh reshali fo fami nad feboj, s nejevoljo in hudovanjem fe pfovali, fe dramiti od spanja. Drugi, kakor fe mi je vidilo, fo proti nebu gledali, ter s shaloſtnim glafam, s sdihovanjem in upitjem pomozhi od ondod klizali. Drugi fo bili v molitvi; kakor hudodelniki, fo imeli roke na herbtu svesane, od globoke shaloſti oframotene ozhi fo v semljo vpirali, ter se nevredne fhteli, proti nebesam pogledati. Tudi fi nifo upali k Bogu kej rezhi, govoriti ali moliti, ker v svojih smedenih miflih in smedeni veſti nifo vedili, kako in s zhem sazheti moliti. Mutaſta in bres befede je bila njih duſha, in njih duh s temoto in

fkorej s obupnostjo obdan, ko so jeli v Boga misliti. Nekteri so sedeli na tleh v spokornim oblazhilo s pepelam potreseni. S koleni so oblizhje sakrivali, in s zhelam ob semljo butali. Drugi so se neprenehama na perfi tolkli, in so s filnimi sdihljeji obnovljene sape dufhniga shivljenja s nebem klizali. Nekteri smedeh so semljo s folsami mozhili, in sopet drugi so sami sebe tolkli, ker niso imeli fols, de bi bili svoje grehe objokovali. Slo veliko pa jih je bilo, ki so, kakor je per mervih navada, sami zhes svojo dufho strashen in grosen krizh saganjali, ker stiske sbujene vesti niso nizh vezh prenashati mogli. Drugi so v ferzu rjuli kakor levi (njih vesti), v uftih pa so glasvekanja sadufhili. Kterikrat pa filne bolezhine niso mogli vezh dershati, in so kar neprevi-dama savpili. Vidil fim nektore v takim telesnim stanu, de bi bilo misliti, de so sami issebe fhli, in de jim je shivljenje oterpnelo in obmolnilo na vekomaj.“

„Viditi je bilo, de so v ti gosti temi in dufhni nozhi sa vse rezhi tega shivljenja obzhutenje sgrabili. Duha so bili v globozhino ponishnosti pogresnili, in v ognjeni bolezhini (savoljo grehov) so jim vrozhe folse zhes liza lile. Druge fim vidil, kako so fedezhi premishljevali s ozhmi v semljo vpertimi. Vedno so s glavo smahovali, in kakor levi so globoko is perfi,

in is frede oferzhja vpili in sdihovali. Nekteri smed teh so bili s upanjem navdani, ter so profili popolnoma odpufhanje vsih svojih grehov; drugi so se is neisrezhene ponishnosti odpufhenja nevredne fhteli, in so na vso mozh vpili, de jim ni mozh Bogu odgovora dajati od svojih grehov. Nekteri so Gospoda profili, naj jih tukej strahuje, de unkraj usmiljenje dofeshejo. Drugi, stiskani od vestne teshe, so odkritoferzhno rekli: Nam je dofti, naj le vekomaj pogubljeni ne bomo, ako bi tudi ne perfhli v nebefa. Vidil sim ondi v ponishnosti fkrushene, in od butare vesti stiskane dufhe, ki so k Bogu tako sdihovale in klizale, de bi se bilo moglo kamenje k usmiljenju omezhati. V tla so imeli ozhi vperete, ter so govorili: Dobro vemo, o vemo, de smo vse fhtrafinge in trrpljenje saflushili, in po pravizi, ker nismo v ftanu, sa svoje grehe sadofiti, ko bi tudi vef svet fklizali, de naj s nami shaljuje. Sa kar mi molimo, profimo in sdihujemo, je le famo to le: Gospod, ne strahuj naf v svojim ferdu, in ne tēpi naf v svoji jesi. (Pf. 6, 2.), ampak po svojim usmiljenji, sakaj dofti nam je, ako bomo refheni od tvojiga strashniga shuganja, in od tvojih neisrezhenih in fkritih fhib. Ker, kako bi smeli vezh ko tega profiti, ker svoje obljuje nismo neomadeshane ohranili, temuzh smo jo

po prvim odpufhenji vsih sadolshenj tako nag-
njufno sopet ofkrunili.“

„Ondi tam, o perjatli! bi vidili lahko v
djanji spolnjeno, kar je David govoril: Vidili
bi ljudi s nadlogo obloshene in do konza fklon-
njene, ki vef dan fem ter tje shaljujejo. Pf. 37.
Kushen duh je hlápel is gnojezhih in gnjile-
zhih telefnih ran; ker se niso verdevali, in
so posabili svojiga kruha jefti. Voda je bila s
folsami smefhana, ki so jo pili. Kosha je njim
na kofteh vifela, in fahneli so, kakor trava,
ki se odkofí. Ne bil bi drusiga od njih fli-
fhal, zhe ne teh befedí: Gorje! gorje! gorje
meni ubogimu! gorje meni ubogimu! prav se
mi godi! prav se mi godi! ali pa: Persanesi,
persanesi, o Gospod! Nekteri so rekli: Ufmili
se, ufmili se! Drugi so fhe bolj shivo vpili:
Odpufti, Gospod! odpufti, ako je mogozhe,
fhe odpufhenje dofezhi. Per njih bi vidil je-
sike, ki so kakor goreli od sheje, in is uft
moleli. Nekteri so si svolili sa pokorjenje fonzh-
ne pekozhe sharke; drugi so se v laftno martro
naftavili fteklenimu mrasu. Drugi so komej vodo
pokufili, she so odjenjali piti. Le toliko pi-
jejo, kolikor je treba, de sheje ne umerjo.
Nekteri pa so komej malo kruha vshili, drusiga
so delezhi od febe vergli, in so se hudovali,
de so nevredni, jed vshivati, ktera je sa pa-
metne, ker so kakor nespametne sveri delali.

Kje je bilo pri njih flifhati smeh? kje vne-
 marnih besedi? kje viditi kipezhe jese? kje
 ferda? Ni jim mar bilo, de bi bila fhe kaka
 togota per ljudeh najti, tako slo jim je bila
 pokorivna shaloft pogasila vfo ferditoft. Kje se
 je pokasalo pri njih fhe kako vklubovanje?
 kje kak vefel dan? kje prefhernoft v govor-
 jenji? kje verdevanje telefа? kje le fled ne-
 zhimurne zhafti? kje je imela mehkushnoft le
 nar manjshi upanje tukaj peftovana biti? kje
 je bila le mifel vino piti? ali fadje vshivati?
 kje je bilo tukaj perzhakovanje pokrepzhavne
 jedi? kje kako mikanje pozhutljivofti? Upanje
 k vfm tem rezhem jim je bilo popolnoma u-
 gafnilo. Kje je bila pri njih fhe fkerb sa kej
 posebniga? kje pohlepnoft, zhloveka foditi?
 Nikjer ne vezh. Per njih se je dobilo le ne-
 prenehama vpitje in sdihovanje k Bogu. Glas
 molitve je bil edini glas, ki se je flifhal. Drugi
 fo se s peftjo možno na perfi tolkli, ko de bi
 pred nebeshkimi vrati ftali, fo k Gospodu kli-
 zali: „Odpri nam nebeshke vrata, Šodnik! od-
 pri jih nam, ki smo si jih saperli s svojimi
 grehi.“ Drugi fo rekli: „Pokashi nam le svoje
 oblizhje, in svelizhani bomo!“ Pf. 79. Eden
 je govoril: „Rasodeni se, o Gospod! ponish-
 nim, ki sedé v temôti in v smertni fenzi, s
 svojo svitlobo.“ (Luk. 1.) Drugi: „Hitro nam
 pridi tvoje usmiljenje naproti, o Gospod! ka-

kor sgubljeni gresniki smo, ki nimamo vezh upanja; odtergali smo se od tebe, o Gospod! in omagujemo na dnu globozhine greha.“ itd.

„Vidilo se je, kako so uni isvoljeni od vedniga klezhanja imeli kolena s debelo kosho obrašene; ozhi od vedniga jokanja isfušene in globoko v glavo vderte. Lafje na trepavnizah so bili takorekozh prezh odjokani. Liza so bile ranjene, in bi djal, feshgane od vrozhih obilnih spokornih fols, ki so zhes nje lile. Njih oblizhje je bilo kakor vélo, in ne-ufmiljeno blede; ne bilo bi ga raslozhka vezh med njimi in med merlizhi, ko bi se bilo permerjalo. Perfi so bile vse rasboljene in podplute od vednih udarczov, in kri je tekla is rannih prog, ktere so s pestmi vnovizh prebijali. Kje je bila tù postelja, se opozhiti? Kje obleka — zhista in varna soper led in mras? Kaj je v permeri s njih nadlogo vsa muka tistih, ki so od hudizha nadlegovani? Kaj je proti tem vse shalovanje unih, ki mervtve objokujejo? Kaj vsa revshina pregnanih? Nizh, nizh ni sa ref njih muka in kasin, ki jo neradovoljno terpé, ako se permeri s rado-
voljnim terpljenjem, ki ga ti terpé.“

„Profim pa, bratje, ne mislite, de je ismishljava, kar sim rekel. — Velikrat so vi-
shiga v samostanu profili, de, ki je bil kakor angel v zhloveshki podobi, naj bi jim roké

in vrat s shelesjem in verigami obloshil, in njih noge na lef perbil, kakor se s tiftimi dela, ki so k smerti obfojeni, in naj bi jih ne refhil pred, de bodo pokopani. Šhe zelo pokopa se nifo vrednih fhteli. Tudi to k pomilovanju budivno ponishevanje in ljubesin, ki is-haja is fkefaniga ferza in is fpokorniga duha blasih mosh, bom fhe povedal. Kadar koli jim je bilo namrezh umreti, in pred nepodkupljiviga fodnika ftopiti, je tifti, kdor je umiral, profil in rotil fvoje vredne vifhji, de naj ga ne pokopujejo po zhloveshko, temuzh naj ga kakor divjo sver, ali valovam reke srozhe, ali pa sverinam v logu vershejo poshrét. Umni in rasfvitljeni predpoftavljeni so jim vezhkrat v to proshnjo dovolili, ter so sapovedali, jih bres pfalmov in flovefniga petja vun vrezhi. — Kadar jim je pa poslednja ura pertekla, tedaj je bil pogled, ki strah in ufmiljenje budi.“

„Kadar koli so namrezh fpokorivni bratje vidili, de je kateri smed tovarfhev bliso smerti, vender pa fhe saveden, so oftopili umirajozhiga. Vfi shalcani in hrepentljivi, kakor taki, ki jih po vodi sheja, so mu s besedo in s djanjem fvoje pomilovanje fkasovali. S glavo omajevaje in s ferzhnim ufmiljenjem so poprafhevali umirajozhiga: Brat in tovarfh pokore! kako je sdaj s teboj? kako se zhutifh?

kaj pravish ti, ki ravno kar v vezhnost gresih? kakshno upanje imash? kako se ti dosdeva? Ši dosegel s prenesenim trudam, kar si iskal, ali ne? Ši stopil v pristan svelizhanja, ali je tvoje upanje she omahljivo in nesvesto? Ši li dosegel tek (namen) shivljenja, ali si ga sgrehfil? Imash li varno upanje odpufhanja, ali si she nesvest, kar tvoje vezhno svelizhanje sadene? Ši li dosegel svobodo, ali so tvoje misli she puntanju in nepokojni muki pohlepnoſti podvershene? Zhutish li v svojim ferzu shark boshjiga rasſvetljenja, ali je she polno temôte in framotne smedenije? Še ti je kterikrat v ferzu glaf oglašil, ki pravi: „Lej! osdravljen si,“ ali: „Tvoji grehi so ti odpufheni,“ ali: „Tvoja vera ti je pomagala“? Morebiti she flifhish tisti ſtraſhni glaf, kaj, ki pravi: „Gresniki naj se proti peklu obernejo,“ in: „Sveshite mu roke in noge;“ ali: „Hudobni naj se prozh vsame, de ne bo vidil boshjiga velizhaſtva.“ Kaj pravish ti temu? Profimo te, povej nam, de vemo, kaj naſ zhaka. Zhaſ tvojiga shivljenja se dokonzhuje, in drusiga vekomej ne najdesh vezh. Na to so rekli nekteri umirajozhi: „Zheſhen bodi Gofpod Bog, ki moje molitveni ſavergel in ſvojiga uſmiljenja ni vsel od mene.“ Pf. 75. In ſopet drugi: „Hvaljen bodi Gofpod, ki naſ ni dal njih sobem v rop.“ Drugi pa so v ſtiſki rekli: „Morebiti bo fhla naſha

dufha fkos neprenešljivo vodo.“ Pf. 123. To so tiſti rekli, ki ſo bili ſhe v neſveſtnoſti ſavoljo ſvojiga ſvelizhanja, ali v ſtiſki ſavoljo tega, kar ima priti ob dnevu ſodbe. Drugi pa ſo ſhe veliko bolj ſhaloſtno govorili, in rekli: Gorje duſhi, ktera obljube ni neomadeshvane ohranila! Sakaj to uro, ravno to uro bo ſvedila, kaj ji je pripravljeno. — Ko ſim vſe to per njih vidil in ſliſhal, bi me bilo ſkoraj obupanje (ſzaganje) ſterlo, ker ſim vidil ſvojo hudobo in lenobo, in jo permeril s pokornim ſhalovanjem unih ſvetih moſh. Me morebiti ſdaj popraſhate: kakofhin pa je bil tiſti kraj, kjer ſo prebivali, kakofhna je bila njegova podoba? Hiſha je bila temotna in mrazhna; od ſmradu, nezhednoſti in vmaſa vſa neverdjana. Reklo ſe ji je po vſi pravizi jezha in obſodniza. Pogled ſam tiſtiga kraja je naſnanoval popolnoma pokoro in ſhalovanje. Vender, kar ſe nekterim teſhko in neprenešljivo ſdi, je unim lahko, prijetno in prenaſhljivo, kteri ſo padli is nebeſhke miłoſti in s viſhave zhednoſti. Sakaj duſha, ktera je ſgubila perjasnoſt boſhjo in upanje, ſvelizhani pokoj dofezhi, — duſha, ki je pezhat zhiſtoſti prelo-mila, ſe ob ſaklade boſhje miłoſti, in ob vſe boſhje tolashilo perpravila, — ki je ſaveso in dopadljivoſt boſhjo raſtergala, in v ſebi zhaſtitljivi oginj duhovnih ſols ugaſila; taka

dusha je od filne bolezhine sadeta in ranjena, kolikorkrat koli se spomni, koliko sgubo de terpi is svojiga lastniga sadolshenja in nemarnosti. Torej s gorezhnostjo in s veseljem sprejme imenovano terpljenje, pokorjenje in trude, in se verh tega prisadeva, famo febe v dar perneſti, ako je le ſhe kaka iſkra ljubeshni ali ſtrahu Gofpodoviga v nji oftala.“

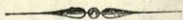
„Šv. Janes Klimak shivljenje pravih ſpokornikov ſhe dalje popiſuje, in proti konzu pravi: „O perjatli! ne vem, kako ſim ſe mogel doſle muditi per tem ſhalovanji. Škoraj vef v neſveſti, bi bil mankej ſamiga febe poſabil ſavoljo ſtermezhiga zhudenja nad zhednoſtimi unih iſvoljenih mosh.“

„Trideſet dni ſim ſe mudil v uni jezhi, in ſim ſe nejevolin vernil v floveſni ſamoſtan k velikimu opatu. Ko me ugleda opat vſiga ſpremenjeniga in, bi djal, neſavedniga, je v ſvoji modroſti lahko pogodil, od kodi de je ta ſpremen. Kaj je to, ozhe Janes? mi rezhe. Ši vidil ſpokornikov junafhke vojſkovanja? — Vidil ſim jih, o ozhe! — mu rezhem — zhudil ſim ſe, in ſim frezhniſhi ſhtel té, ki ſo padli in ſvoje grehe tako objokujejo, kakor une, ki niſo padli, in jih ne objokujejo tako.“

Ta obſhirni popiſ ſatajevanja pravih ſpokornikov od ſvetiga Janesa Klimaka je ſem pridjan, de bi ſpoſnali, kolika je gnjuſoba

greha pred fvetim Bogam. Šposnamo pa jo le tedaj, ako od fvetiga Duha gnado praviga rasfvetljenja sprofimo. Drugizh, de bi oframoteni sposnali, kako majhna je gorezhnost nafhih zhafov v sadoftovanji sa ftorjene grehe. Naj bi toraj per tolizih sgledih faj manjshi rezhi svefto spolnovali, ki so komaj senza proti unim ftermezhem delam. Tretjizh, de naj bi ne sanizhevali poftnih in sdershnih dni in drusih satajevanj, ki jih nam naklada dobra mati fveta zerkev sgoli is ljubesni do naf, de bi se pokorili sa svoje grehe, se v lepim shivljenji vadili, in svelizhali svojo dufho. — Ši-zer pa naj tako imenovani mozni duhovi nafhih zhafov nikar pomilovaje ne smahujejo nad unimi fvetimi spokorniki: Obljubim, de se niso fhe pokefali svojiga prezhudno ojftriga satajevanja, in se ne bodo vekoměj!

**V zhaft naj fvetejfhiga Jesufovi-
ga Šerza in Šerza Njegove neo-
madeshane Matere.**

O b f e g.

I. Domazha poboshnost.

A. Şerze Jesufovo.

	Ştran.
Nauk od zhefhenja Jesufoviga Şerza	3
Zhimu de zerkev zhefhenje Jesufoviga Şerza perporozha, in kako imenitna je ta poboshnost	7
Pravila bratovfhine presvetiga Jesufoviga Şerza	10
Vfakdanje opravila k Jesufovimu Şerzu	13
Molitev sjutrej	14
Nekteri nauki, kako naj se kristjan, ki Jesufovo Şerze ljubi, zhes dan obnafha	18
Sdihljeji k presvetimu Jesufovimu Şerzu	23
Svezherno opravilo	25

B. Şerze Mariino.

Nauk od zhefhenja Mariiniga Şerza	32
Sazhetek in prezhudno rasfhirjanje bratovfhine zhiſtiga in neomadeshaniga Mariiniga Şerza	37
Duhovne dobrete bratovfhine	44
Vfakdanje opravila k Mariinimu Şerzu	48
Jutranja molitev	48
Vfakdanja molitev k Materi Boshji sa spreobernjenje greſhnikov	54
Sdihljeji k presvetimu Mariinimu Şerzu	55
Pofamesne molitve enake ojſtrim pfhizam	57
Vezherna molitev	60

II. Zerkvena poboshnost.

	Štran.
Raslaganje svete mafhe	67
Molitve per sveti mafhi v zhaft presvetiga Jesufoviga Šerza	82
Molitve per sveti mafhi v zhaft presvetiga Mariiniga Šerza	108
Špovedne molitve	130
Nektere besede od sakramenta f. Pokore	130
Molitev pred sprashevanjem vesti	131
Sprashevanje vesti	133
Kesanje in fklep poboljšanja	152
Špoved	157
Molitev pred spovedjo	159
Molitev po spovedi, kadar odveso dobish	161
Molitev po spovedi, kadar odvese ne dobish	163
Od odpustikov	165
Molitev odpustike sadobiti	166
Molitev, sa mertviga	168
Nektere besede od f. obhajila	168
Pred svetim obhajilam	171
Po svetim obhajilu	181
Boshje zhednosti	189
Obiskovanje presvetiga Reshnjiga Telefa	193
Litanije od presvetiga Reshnjiga Telefa	211
Šveti krishev pot	217
Litanije od presvetiga Šerza Jesufoviga	233
Litanije od presvetiga Mariiniga Šerza	238
Litanije od vsih svetnikov	241
Lavretanške litanije	255

III. Poboshnost sa vesoljne potrebe.

A. Rasne poboshnosti k Jesufovimu Šerzu.

Darovanje famiga sebe Jesufovimu Šerzu	264
Ponishna prošnja k Jesufovimu Šerzu	265

	Štran.
Hrepenenje po Jesufovím Šerzu	266
Zhefhenje fkrivnost Jesufoviga Šerza	268
V prasník Jesufoviga Šerza	273
Šerzhni sdihljeji k Jesufovimu Šerzu	274
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa dar zhistofti	275
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa gnado Boshjo v nafhim ftanu in poklizu	278
Molitev k Jesufovimu Šerzu v bolesni in britkofti	280
Molitev k Jesufovimu Šerzu sa frezhno smert	282
Gorezha profhnja k Jesufovimu Šerzu v vsih potrebah	283
Molitev k prefladkimu imenu Jesufovimu	285
Molitev pred britko podobo Jesufovo	286
Molitev k pet kervavim ranam Jesufovím	287
Gorezha molitev k terpezhimu Jesufu	290
Posdravljenje Jesufoviga krisha	291
Molitev k Jesufu v grobu	292

B. Rasne poboshnosti k Mariinimu Šerzu.

Darovanje famiga febe Mariinimu Šerzu	293
Perferzhnost do Mariiniga Šerza	295
Šerzhni sdihljeji k Mariinimu Šerzu	296
Molitev k presvetimu Mariinimu Šerzu	297
Molitve k prezhisti Devizi Marii sa vsaki dan v tednu	299
Poboshnost v zhaft shaloftniga Mariiniga Šerza	310
V prasník presvetiga Mariiniga Šerza	313
Molitev devize k Materi Boshji	314
Molitev mladenzha k Materi Boshji	316
Molitev k prezhisti Devizi Marii, zhednost zhistofti sadobiti	317
Molitev matere sa otroke k Materi Boshji	318
Molitev ozheta ali matere k Materi Boshji sa sprideniga otroka	319

	Štran.
Molitev otroka k Materi Boshji sa starše .	321
Molitev k Materi Boshji sa bolnika .	321
Molitev k prezhisti Devizi Marii soper vse hude misli	323
Sdihtovanje k Materi Boshji v vsaki potrebi	324
Molitev k Materi Boshji v shaloſtnih zhaſih	324

C. Poboshnoſt k raſnim Œvetnikam.

Molitev k Jeſufu, Marii in Joſhefu . . .	325
„ v zhaſt fvetiga Joſhefa	327
„ v zhaſt fвете Ane	327
„ v zhaſt fvetih apoſtelnov Petra in Pavla	328
„ v zhaſt fvetiga Œhtefana	329
„ v zhaſt fvetiga Jurja	329
„ v zhaſt fvetiga Janesa Nepomuzhana	330
„ v zhaſt fvetiga Janesa Kerſtnika . . .	330
„ v zhaſt fvetiga Franzhiſhka Kfaverja	331
„ v zhaſt fv. Franzhiſhka Œeraffkiga	331
„ v zhaſt fvetiga Alojsja	332
„ v zhaſt fvetiga Antona Padvana . . .	333
„ v zhaſt fвете Teresije	333
„ v zhaſt fвете Jederti	334
„ v zhaſt Œvetnika, zhigar ime imaſh	335
„ k fvetimu angelu varhu	335

D. Poboshnoſt ſa raſne potrebe in oſebe.

V rojſtni dan. — Ponovljenje kerſtne oblube	337
Molitev ſa ljubeſen do zhednoſt in ſa ſov- raſhtvo do grehov	338
Molitev ſa ljubeſen do bliſhnjiga	341
Molitev ſa dobre duhovne paſtirje, poſebno v kvaternih dnevih	343
Molitev ſa ſpovednika	344
„ ſa fhkofa	345

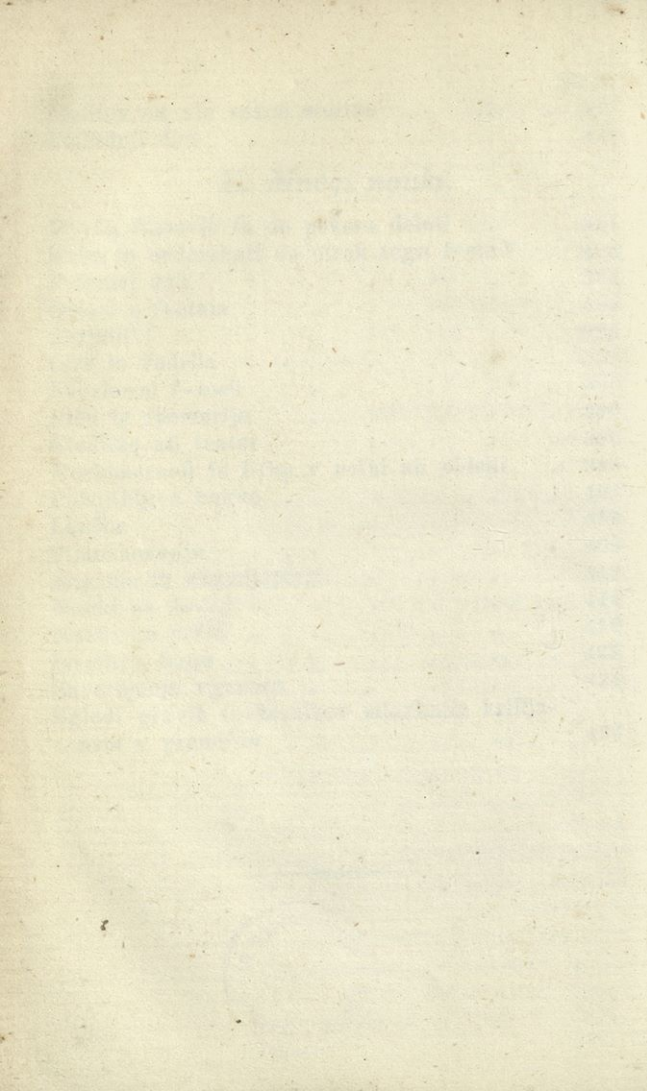
	Stran.
Molitev sa fvetiga ozheta papesha . . .	346
„ sa zefarja . . .	346
„ sakonfskih in starfhev . . .	347
„ otrok sa starfhe . . .	348
„ ubosih firot . . .	349
„ pofla . . .	349
„ predpoftavljenih sa podloshne . . .	350
„ uzhenza . . .	351
„ sa fovrashnike . . .	353
„ per volitvi ftanu . . .	353
„ ob fufhi . . .	354
„ sa lepo vreme . . .	355
Ob hudi uri . . .	355
Ob flabi letini in lakoti . . .	357
Ob merjenji in kugi . . .	357
Ob shivinski kugi . . .	358
Ob vojfski . . .	359
Ob kaki sahvali . . .	359
Molitev, kadar fmertno uro svoni . . .	360
„ sa bolno fefstro ali sa bolniga brata . . .	361
„ sa bolno mater ali bolniga ozheta . . .	362
„ bolnika . . .	362
„ sa sdravje . . .	364
„ sa poterpeshljivof . . .	365
„ sa polajfhanje bolezhin . . .	366
Darovanje bolnikovo . . .	367
Molitev bolnika k Materi Boshji . . .	370
Poflednji sdihljeji umirajozhiga . . .	371
Molitev, kadar fe je dufha she od telefala lozhila . . .	375
Molitev po sadobljenim sdravji . . .	376
„ sa ranjke starfhe . . .	377
„ sa ranjke brate, fefstre, forodovino, perjatle in dobrotnike . . .	377

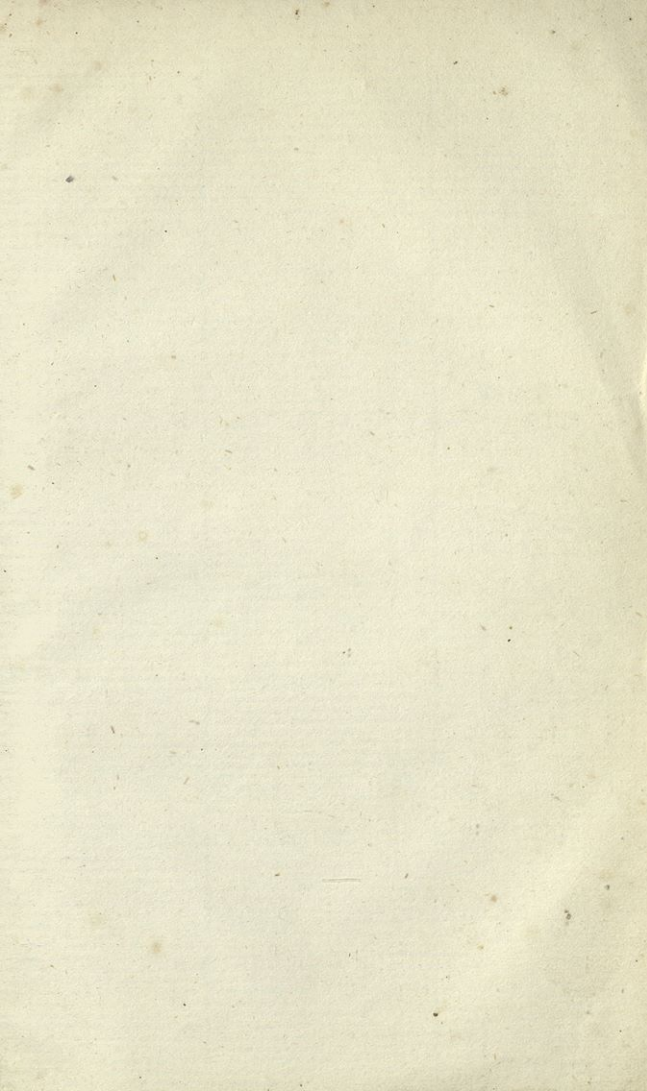
	Stran.
Molitev sa vse verne mertve	378
Poflednji dan	378

E. Mnogi nauki.

V vſih ſtanovih fe da pokora delati	384
Kako fe ſadershati do otrok tega ſveta?	384
Poſvetni duh	384
Obhod s ſvetam	385
Perjatli	385
Igre in vedrila	387
Svezherni ſ-hodi	388
Pléſi in ſhemarije	390
Gledifhe ali teater	393
Nezhimernofť in liſhp v noſhi ali obleki	396
Pohujſhljive bukve	401
Lenôba	406
Pijanžhevanje	409
Shganje in shganjopivzi	412
Nauki ſa devize	414
Nauki ſa poſle	419
Iſvolitev ſtanú	422
Savernjenje vgovora	424
Sgledi pravih ſpokornikov mlazhnim kriftja- nam v premiflik	426

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000375669

